EUROOPAN UNIONI

EUROOPAN PARLAMENTTI **NEUVOSTO**

Bryssel, 28. kesäkuuta 2023
(OR. en)

2020/0353(COD) **PE-CONS 2/23**

ENV 45
ENT 11
MI 32
CODEC 44

SÄÄDÖKSET JA MUUT VÄLINEET

Asia:	EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS akuista ja paristoista ja jäteakuista ja -paristoista, direktiivin 2008/98/EY ja asetuksen (EU) 2019/1020 muuttamisesta sekä direktiivin 2006/66/EY kumoamisesta

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON
ASETUS (EU) 2023/…,

annettu … päivänä …kuuta …,

akuista ja paristoista ja jäteakuista ja -paristoista,
direktiivin 2008/98/EY ja asetuksen (EU) 2019/1020 muuttamisesta
sekä direktiivin 2006/66/EY kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan ja 192 artiklan 1 kohdan suhteessa tämän asetuksen 54–76 artiklaan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[1],

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä[2],

---

[1] EUVL C 220, 9.6.2021, s. 128.

[2] Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 14. kesäkuuta 2023 [(EUVL …) / (ei vielä julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä)] ja neuvoston päätös, tehty … ..

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Komission 11 päivänä joulukuuta 2019 antama tiedonanto Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta, jäljempänä ’Euroopan vihreän kehityksen ohjelma’, on Euroopan kasvustrategia, jonka tavoitteena on tehdä unionista oikeudenmukainen ja vauras yhteiskunta, jonka talous on moderni, resurssitehokas ja kilpailukykyinen, jossa kasvihuonekaasujen nettopäästöistä on päästy eroon vuoteen 2050 mennessä ja jossa kasvu on erotettu luonnonvarojen käytöstä. Siirtyminen fossiilisten polttoaineiden käytöstä ajoneuvoissa sähköiseen liikenteeseen on yksi edellytys ilmastoneutraaliustavoitteen saavuttamiselle vuoteen 2050 mennessä. Jotta unionin tuotepolitiikalla voidaan osaltaan vähentää hiilidioksidipäästöjä maailmanlaajuisesti, on varmistettava, että unionissa kaupan pidettävät ja myytävät tuotteet hankitaan ja valmistetaan kestävällä tavalla.

(2) Akut ja paristot ovat tärkeä energianlähde ja yksi keskeisistä kestävän kehityksen, vihreän liikenteen, puhtaan energian ja ilmastoneutraaliuden mahdollistavista tekijöistä. On odotettavissa, että akkujen ja paristojen ja erityisesti tieliikenteen sähköajoneuvojen ja kevyiden liikkumisvälineiden ajovoima-akkujen kysyntä lisääntyy nopeasti tulevina vuosina, minkä vuoksi akku- ja paristomarkkinoiden strateginen merkitys kasvaa koko maailmassa. Akku- ja paristoteknologia-alan merkittävä tieteellinen ja tekninen kehitys jatkuu. Akkujen ja paristojen strategisen merkityksen vuoksi ja jotta voidaan taata oikeusvarmuus kaikille toimijoille ja välttää syrjintä, kaupan esteet ja vääristymät akku- ja paristomarkkinoilla, on tarpeen vahvistaa säännöt, jotka koskevat akkujen ja paristojen kestävyysvaatimuksia ja niiden suorituskykyä, turvallisuutta, keräystä, kierrätystä, uusiokäyttöä sekä akuista ja paristoista loppukäyttäjille ja talouden toimijoille annettavia tietoja. On tarpeen luoda yhdenmukaistettu sääntelykehys, jota sovelletaan unionin markkinoille saatettavien akkujen ja paristojen koko elinkaareen.

(3) Jäteakkujen ja -paristojen käsittelyä koskeva unionin oikeus on myös saatettava ajan tasalle ja on toteutettava toimenpiteitä ympäristön ja ihmisten terveyden suojelemiseksi ehkäisemällä tai vähentämällä jätteen syntymisen ja jätehuollon haittavaikutuksia, vähentämällä resurssien käytön vaikutuksia ja parantamalla resurssitehokkuutta. Tällaiset toimenpiteet ovat ratkaisevan tärkeitä siirtymisessä ilmastoneutraaliin kiertotalouteen ja myrkyttömään ympäristöön sekä unionin pitkän aikavälin kilpailukyvyn ja strategisen riippumattomuuden kannalta. Ne voivat luoda merkittäviä taloudellisia mahdollisuuksia, joilla lisätään synergioita kiertotalouden ja energia-, ilmasto-, liikenne-, teollisuus- ja tutkimuspolitiikkojen välillä sekä suojellaan ympäristöä ja vähennetään kasvihuonekaasupäästöjä.

(4) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/66/EY[1] on parantanut akkujen ja paristojen ominaisuuksia ympäristönsuojelun kannalta ja asettanut talouden toimijoille yhteisiä sääntöjä ja velvollisuuksia, kuten yhdenmukaistetut säännöt akkujen ja paristojen raskasmetallipitoisuudelle ja merkinnöille sekä säännöt ja tavoitteet kaikkien jäteakkujen ja -paristojen jätehuollolle laajennetun tuottajavastuun perusteella.

---

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/66/EY, annettu 6 päivänä syyskuuta 2006, paristoista ja akuista sekä käytetyistä paristoista ja akuista ja direktiivin 91/157/ETY kumoamisesta (EUVL L 266, 26.9.2006, s. 1).

(5) Direktiivin 2006/66/EY täytäntöönpanoa, vaikutuksia ja arviointia koskevissa vuonna 2019 annetuissa komission kertomuksissa on tuotu esiin paitsi direktiivin saavutukset myös siihen liittyvät rajoitukset, erityisesti kun otetaan huomioon perusteellisesti muuttunut toimintaympäristö, jolle on ominaista akkujen ja paristojen strateginen merkitys ja niiden kasvava käyttö.

(6) Komission 17 päivänä toukokuuta 2018 antama tiedonanto ”Eurooppa liikkeellä – Kestävä liikkuvuus Euroopassa: turvallinen, verkottunut ja puhdas liikenne” sisältää akkuja koskevan strategisen toimintasuunnitelman. Kyseisessä toimintasuunnitelmassa esitetyillä toimenpiteillä tuetaan pyrkimyksiä luoda Eurooppaan akkujen arvoketju, joka kattaa raaka-aineiden louhinnan, kestävän hankinnan ja jalostuksen, kestävät akkumateriaalit, kennojen tuotannon sekä akkujen uudelleenkäytön ja kierrätyksen.

(7) Komissio vahvisti Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa sitoutumisensa akkuja koskevan strategisen toimintasuunnitelman täytäntöönpanoon ja ilmoitti aikovansa ehdottaa lainsäädäntöä, jolla varmistetaan turvallinen, kiertotalouteen perustuva ja kestävä akkujen arvoketju kaikille akuille, myös sähköajoneuvojen kasvavien markkinoiden tarpeisiin.

(8) Neuvosto vaati 4 päivänä lokakuuta 2019 antamissaan päätelmissä ”Enemmän kiertoa – Siirtyminen kestävään yhteiskuntaan” muun muassa johdonmukaisia toimia, joilla tuetaan akkujen kestävyyttä ja kiertoa parantavan teknologian kehittämistä ja siirtymistä sähköiseen liikkuvuuteen. Neuvosto vaati myös tarkistamaan direktiiviä 2006/66/EY kiireellisesti ja ottamaan huomioon kaikki kyseeseen tulevat akut ja paristot sekä materiaalit ja tarkastelemalla erityisesti litiumiin ja kobolttiin sovellettavia erityisvaatimuksia sekä mekanismia, jonka avulla direktiiviä voidaan mukauttaa akku- ja paristoteknologian tuleviin muutoksiin.

(9) Maaliskuun 11 päivänä 2020 annetussa komission tiedonannossa ”Uusi kiertotalouden toimintasuunnitelma – Puhtaamman ja kilpailukykyisemmän Euroopan puolesta” todetaan, että ehdotuksessa uudeksi akkuja koskevaksi sääntelykehykseksi tarkastellaan sääntöjä kierrätysmateriaalin osuudesta ja toimenpiteitä kaikkien akkujen keräys- ja kierrätysasteen parantamiseksi, jotta voidaan varmistaa arvokkaiden materiaalien talteenotto ja antaa opastusta kuluttajille, sekä mahdollisuuksia luopua ei-ladattavista akuista ja paristoista asteittain, jos vaihtoehtoja on olemassa. Lisäksi todetaan, että tarkastellaan kestävyys- ja avoimuusvaatimuksia, joissa otetaan huomioon akkujen valmistuksen hiilijalanjälki, raaka-aineiden eettinen hankinta ja toimitusvarmuus, jotta voidaan helpottaa akkujen uudelleenkäyttöä, käyttötarkoituksen muuttamista ja kierrätystä.

(10) Kaikkien unionissa markkinoille saatettujen akkujen ja paristojen koko elinkaaren huomioon ottaminen edellyttää, että vahvistetaan yhdenmukaistetut tuote- ja markkinointivaatimukset, myös vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt, sekä tarvittavat vaatimukset, jotta voidaan ottaa kattavasti huomioon akkujen ja paristojen elinkaaren loppuvaihe. Elinkaaren loppuvaihetta koskevat vaatimukset ovat tarpeen, jotta voidaan ottaa huomioon akkujen ja paristojen ympäristövaikutukset ja etenkin tukea akkujen ja paristojen kierrätysmarkkinoiden ja jäteakuista ja -paristoista saatavien uusioraaka-aineiden markkinoiden kehittymistä. Jotta kaavaillut tavoitteet akun ja pariston koko elinkaaren huomioon ottamiseksi voidaan saavuttaa yhdellä säädöksellä ja samalla välttää kaupan esteet ja kilpailun vääristyminen sekä turvata sisämarkkinoiden eheys, sääntöjä, joissa akkuja ja paristoja koskevat vaatimukset asetetaan, olisi sovellettava yhdenmukaisesti kaikkiin talouden toimijoihin koko unionissa eivätkä ne saisi jättää jäsenvaltioille mahdollisuutta eriävään täytäntöönpanoon. Tästä syystä direktiivi 2006/66/EY olisi korvattava asetuksella.

(11) Tätä asetusta olisi sovellettava kaikkiin akku- ja paristoluokkiin, jotka saatetaan markkinoille tai otetaan käyttöön unionissa riippumatta siitä, onko ne tuotettu unionissa vai tuotu unioniin. Sitä olisi sovellettava riippumatta siitä, onko akku tai paristo sisällytetty laitteisiin, kevyisiin liikkumisvälineisiin tai muihin ajoneuvoihin taikka muuten lisätty tuotteisiin tai siitä, asetetaanko akku tai paristo markkinoille tai otetaanko se käyttöön unionissa sellaisenaan. Tätä asetusta olisi sovellettava riippumatta siitä, onko akku tai paristo erityisesti suunniteltu tuotetta varten tai onko se yleiskäyttöinen ja riippumatta siitä, onko se sisällytetty tuotteeseen tai toimitetaanko se yhdessä sellaisen tuotteen kanssa, jossa sitä on tarkoitus käyttää, tai erillään tällaisesta tuotteesta. Markkinoille saattamisen katsotaan tapahtuneen, kun akku tai paristo on asetettu ensimmäistä kertaa saataville unionin markkinoilla valmistajan tai maahantuojan toimittaessa sen liiketoiminnan yhteydessä jakelua, kulutusta tai käyttöä varten joko maksua vastaan tai maksutta. Sen vuoksi akkujen, joita jakelijat, mukaan lukien vähittäismyyjät, tukkukauppiaat ja valmistajien myyntiosastot, ovat varastoineet unionissa ennen tämän asetuksen asiaankuuluvien vaatimusten soveltamispäivää, ei tarvitse täyttää kyseisiä vaatimuksia.

(12) Tällä asetuksella olisi ehkäistävä ja vähennettävä akkujen ja paristojen haitallisia ympäristövaikutuksia ja varmistettava turvallinen ja kestävä akkujen ja paristojen arvoketju kaikille akuille ja paristoille ottaen huomioon esimerkiksi akkujen ja paristojen valmistuksen hiilijalanjälki, raaka-aineiden eettinen hankinta ja toimitusvarmuus sekä helpotettava uudelleenkäyttöä, käyttötarkoituksen muuttamista ja kierrätystä. Sillä olisi pyrittävä parantamaan akkujen ja paristojen ominaisuuksia ympäristönsuojelun kannalta sekä ympäristönsuojelun tasoa kaikkien akkujen ja paristojen elinkaareen osallistuvien toimijoiden toiminnassa, kuten tuottajat, jakelijat ja loppukäyttäjät sekä erityisesti jäteakkujen ja -paristojen käsittelyyn ja kierrätykseen suoraan osallistuvat toimijat. Tällaisilla toimenpiteillä autetaan varmistamaan siirtyminen kiertotalouteen ja unionin pitkän aikavälin kilpailukyky ja olisi edistettävä sisämarkkinoiden tehokasta toimintaa, ottaen samalla huomioon ympäristönsuojelun korkea taso. Tällä asetuksella olisi myös minimoitava jäteakkujen ja -paristojen syntymisen ja käsittelyn kielteiset vaikutukset ihmisten terveyteen ja ympäristöön, ja sillä olisi pyrittävä vähentämään resurssien käyttöä ja suosittava jätehierarkian käytännön soveltamista. Jotta vältetään akkujen ja paristojen vapaata liikkumista haittaavat eroavuudet vahvistamalla yhdenmukaiset velvoitteet ja vaatimukset kaikkialla sisämarkkinoilla, tämän asetuksen asianmukainen oikeusperusta on näin ollen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 114 artikla. Siltä osin kuin tämä asetus sisältää erityisiä sääntöjä jäteakkujen ja -paristojen käsittelystä, asianmukainen oikeusperusta on kyseisten erityisten sääntöjen osalta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 192 artiklan 1 kohta.

(13) Akku- tai paristoyksikköinä markkinoille saatettuihin tuotteisiin, jotka ovat toisiinsa yhdistettyjä tai koteloon omana yksikkönään suljettuja akkuja tai paristoja tai kennoryhmiä valmiina loppukäyttäjien käyttöön tai käytettäväksi sovelluksissa ja joita loppukäyttäjän ei ole tarkoitus hajottaa tai avata ja jotka vastaavat akkujen tai paristojen määritelmää, ja akkujen tai paristojen määritelmää vastaaviin akku- tai paristokennoihin olisi sovellettava akkuihin ja paristoihin sovellettavia vaatimuksia.

(14) Akkuja tai paristoja, jotka loppukäyttäjä voi saattaa käyttövalmiiksi yleisesti saatavilla olevilla työkaluilla käyttämällä ”tee-se-itse” -pakkausta, olisi pidettävä tässä asetuksessa tarkoitettuina akkuina tai paristoina. Tätä asetusta olisi sovellettava talouden toimijaan, joka saattaa tällaisia pakkauksia markkinoille.

(15) Tämän asetuksen laajalla soveltamisalalla on asianmukaista tehdä ero eri akku- ja paristoluokkien välillä niiden suunnittelun ja käytön mukaan riippumatta niiden akun tai pariston kemiallisesta koostumuksesta. Direktiivin 2006/66/EY mukaista luokittelua yhtäältä kannettaviin akkuihin ja paristoihin ja toisaalta teollisuus- ja ajoneuvoakkuihin olisi kehitettävä pidemmälle, jotta se vastaisi paremmin akkujen ja paristojen käytössä tapahtunutta uutta kehitystä. Sähköajoneuvojen ajovoima-akut, jotka direktiivin 2006/66/EY nojalla luokitellaan teollisuusakuiksi, muodostavat suuren ja kasvavan osan markkinoista, koska sähköajoneuvojen käyttö tieliikenteessä kasvaa nopeasti. Sen vuoksi tieliikenneajoneuvojen ajovoima-akuille on aiheellista ottaa käyttöön erillinen sähköajoneuvojen ajovoima-akkujen luokka. Kevyissä liikkumisvälineissä, kuten sähköpolkupyörissä ja sähköpotkulaudoissa, käytettävien ajovoima-akkujen, jotka direktiivin 2006/66/EY mukaisesti kuuluvat kannettavien akkujen ja paristojen luokkaan, markkinaosuus on huomattava, koska niitä käytetään yhä enemmän kestävässä kaupunkiliikenteessä. Sen vuoksi on aiheellista luokitella kyseiset akut uudeksi akkuluokaksi eli kevyiden liikkumisvälineiden akuiksi. Muiden ajoneuvojen, kuten rautatie-, vesi- ja ilmakuljetusajoneuvojen tai liikkuvien työkoneiden, ajovoima-akut kuuluvat edelleen teollisuusakkujen luokkaan tämän asetuksen nojalla.

Teollisuusakkujen luokka käsittää monia erilaisia akkuja, jotka on tarkoitettu käytettäviksi teollisessa toiminnassa, viestintäverkoissa, maataloustoiminnassa tai sähköenergian tuotannossa ja jakelussa. Akkuja, joita on määrä käyttää teollisesti sen jälkeen, kun ne on valmisteltu käyttötarkoituksen muuttamiseen tai niiden käyttötarkoitus on muutettu, olisi pidettävä tässä asetuksessa tarkoitettuina teollisuusakkuina, vaikka ne oli alun perin suunniteltu eri käyttöön. Näiden ei-tyhjentävien esimerkkitapausten lisäksi kaikki akut, jotka painavat yli 5 kg ja jotka eivät kuulu mihinkään muuhun tämän asetuksen mukaiseen luokkaan, olisi katsottava teollisuusakuiksi. Akut, joita käytetään energian varastointiin yksityiskäytössä tai kotitalouksissa, olisi katsottava tässä asetuksessa teollisuusakuiksi. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/48/EY[1] tarkoitettuina leluina pidettyjen pyörillä varustettujen kulkuneuvojen ajovoima-akkuja ei olisi tätä asetusta sovellettaessa katsottava kevyiden liikkumisvälineiden akuiksi, vaan kannettaviksi akuiksi.

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/48/EY, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2009, lelujen turvallisuudesta (EUVL L 170, 30.6.2009, s. 1).

(16) Sen jälkeen kun akku tai paristo on saatettu unionin markkinoille tai otettu ensimmäistä kertaa käyttöön, sitä voidaan käyttää uudelleen, sen käyttötarkoitus voidaan muuttaa, se voidaan valmistaa uudelleen tai valmistella uudelleenkäyttöön tai käyttötarkoituksen muuttamiseen. Tässä asetuksessa katsotaan tuotesääntelyä koskevan unionin kehyksen mukaisesti, että käytetty akku tai paristo, jolla tarkoitetaan uudelleenkäytön kohteena ollutta akkua tai paristoa, on jo saatettu markkinoille, kun se asetettiin ensimmäistä kertaa saataville käyttöä tai jakelua varten. Sitä vastoin akkujen tai paristojen, jotka on valmisteltu uudelleenkäyttöön tai käyttötarkoituksen muuttamiseen tai joiden käyttötarkoitus on muutettu tai jotka on uudelleenvalmistettu, katsotaan saatetuiksi markkinoille uudelleen, ja sen vuoksi niiden olisi oltava tämän asetuksen mukaisia. Lisäksi tuotesääntelyä koskevan unionin kehyksen mukaisesti kolmannesta maasta tuotua käytettyä akkua tai paristoa pidetään markkinoille saatettuna, kun se saapuu unioniin ensimmäistä kertaa. Sen vuoksi kolmannesta maasta tuodun akun tai pariston, joka on uudelleenkäytön, käyttötarkoituksen muuttamisen, uudelleenvalmistuksen taikka uudelleenkäyttöön valmistelun tai käyttötarkoituksen muuttamiseen valmistelun kohteena, olisi oltava tämän asetuksen mukainen.

(17) Uudelleenvalmistuksen piiriin kuuluu monenlaisia teknisiä operaatioita, joita akuille ja paristoille tai jäteakuille ja -paristoille voidaan tehdä. Jäteakkujen tai -paristojen uudelleenvalmistus voidaan katsoa valmisteluksi uudelleenkäyttöön tai käyttötarkoituksen muuttamiseen. Tästä syystä tässä asetuksessa ei ole tarpeen säätää jäteakkujen tai -paristojen uudelleenvalmistusta koskevasta erityisjärjestelmästä, joka olisi erilainen kuin järjestelmä, joka koskee jäteakkujen tai -paristojen valmistelua uudelleenkäyttöön tai käyttötarkoituksen muuttamiseen. Käytettyjen akkujen tai paristojen osalta uudelleenvalmistuksen tavoitteena on palauttaa akun tai pariston alkuperäinen suorituskyky. Tässä mielessä uudelleenvalmistusta voidaan pitää äärimmäisenä uudelleenkäytön tapauksena, johon kuuluu akun kennojen ja moduulien purkaminen ja arviointi sekä tiettyjen kennojen ja moduulien määrien korvaaminen. Jotta uudelleenvalmistus voitaisiin erottaa pelkästä uudelleenkäytöstä, akun tai pariston kapasiteetin palauttaminen vähintään 90 prosenttiin alkuperäisestä nimelliskapasiteetista olisi katsottava uudelleenvalmistukseksi ja tarkoittaisi erityisen järjestelmän soveltamista.

(18) Jos loppukäyttäjä on kuluttaja ja akku tai paristo on valmisteltu uudelleenkäyttöön tai käyttötarkoituksen muuttamiseen, sen käyttötarkoitus on muutettu tai se on uudelleenvalmistettu, kyseisen akun tai pariston olisi kuuluttava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/771[1] mukaisen myyntisopimuksen piiriin. Kyseisen direktiivin vaatimukset koskevat erityisesti tuotteen sopimuksenmukaisuutta, myyjän vastuuta, muun muassa mahdollisuutta lyhyempään vastuu- tai vanhentumisaikaan, todistustaakkaa, oikeussuojakeinoja virheen korjaamiseksi, tavaran korjaamista tai vaihtamista sekä kaupallisia takuita.

(19) Akut ja paristot olisi suunniteltava ja valmistettava siten, että optimoidaan niiden suorituskyky, kesto ja turvallisuus ja minimoidaan niiden ympäristöjalanjälki. On syytä vahvistaa erityiset kestävyysvaatimukset ladattaville teollisuusakuille, joiden kapasiteetti on yli 2 kWh, kevyiden liikkumisvälineiden akuille ja sähköajoneuvojen ajovoima-akuille, koska näiden akkujen markkinasegmentin odotetaan kasvavan eniten tulevina vuosina.

---

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/771, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, tietyistä tavarakauppaa koskeviin sopimuksiin liittyvistä seikoista, asetuksen (EU) 2017/2394 ja direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta sekä direktiivin 1999/44/EY kumoamisesta (EUVL L 136, 22.5.2019, s. 28).

(20) Sähköajoneuvojen ajovoima-akkujen ja käynnistys-, valaistus- ja sytytysakkujen (ajoneuvoakkujen) turvallisuuden takaamiseksi M-, N- ja O-luokkiin kuuluvien ajoneuvojen EU-tyyppihyväksynnän voimassaolon jatkaminen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/858[1] mukaisesti edellyttää, että kaikki korjatut tai vaihdetut akut ovat edelleen sovellettavien turvallisuusvaatimusten mukaisia. Jos turvallisuustiedot ovat muuttuneet, tarvitaan uusia tarkastuksia tai testejä sen todentamiseksi, että voimassa olevan EU-tyyppihyväksynnän perustana olevat vaatimukset täyttyvät edelleen.

---

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/858, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen sekä tällaisiin ajoneuvoihin tarkoitettujen järjestelmien, komponenttien ja erillisten teknisten yksiköiden hyväksynnästä ja markkinavalvonnasta, asetusten (EY) N:o 715/2007 ja (EY) N:o 595/2009 muuttamisesta sekä direktiivin 2007/46/EY kumoamisesta (EUVL L 151, 14.6.2018, s. 1).

(21) Komission 12 päivänä toukokuuta 2021 antaman tiedonannon ”Terve maapallo kaikille – EU:n toimintasuunnitelma 'Kohti ilman, veden ja maaperän saasteettomuutta'” mukaisesti unionin toimintapolitiikkojen olisi perustuttava periaatteeseen, jonka mukaan ennalta ehkäiseviin toimiin olisi ryhdyttävä niiden lähteellä. Komissio korostaa 14 päivänä lokakuuta 2020 antamassaan tiedonannossa ”Kestävyyttä edistävä kemikaalistrategia - Kohti myrkytöntä ympäristöä”, jäljempänä ’kestävyyttä edistävä kemikaalistrategia’, että Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1907/2006[1] ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1272/2008[2] olisi vahvistettava kemikaalien sääntelyn kulmakivinä unionissa ja että niitä olisi täydennettävä soveltamalla kemikaalien arviointiin ja hallintaan johdonmukaisia lähestymistapoja voimassa olevassa alakohtaisessa lainsäädännössä. Vaarallisten aineiden käyttöä akuissa ja paristoissa olisi sen vuoksi rajoitettava ensisijaisesti niiden lähteellä, jotta voidaan suojella ihmisten terveyttä ja ympäristöä ja hallita tällaisten aineiden esiintymistä jätteissä. Tämän asetuksen olisi täydennettävä asetusta (EY) N:o 1907/2006 ja asetusta (EY) N:o 1272/2008, ja siinä olisi sallittava tällaisiin aineisiin, mukaan lukien jätevaiheessa, liittyvien riskinhallintatoimenpiteiden hyväksyminen.

---

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1907/2006, annettu 18 päivänä joulukuuta 2006, kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta (EUVL L 396, 30.12.2006, s. 1).

[2] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1272/2008, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta sekä direktiivien 67/548/ETY ja 1999/45/EY muuttamisesta ja kumoamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1907/2006 muuttamisesta (EUVL L 353, 31.12.2008, s. 1).

(22) On aiheellista vahvistaa asetuksen (EY) N:o 1907/2006 liitteessä XVII säädettyjen rajoitusten lisäksi elohopean, kadmiumin ja lyijyn esiintymistä koskevat rajoitukset tietyissä akkujen ja paristojen luokissa. Sellaisissa ajoneuvoissa käytettävät akut, joihin sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/53/EY[1] liitteen II mukaista poikkeusta, olisi jätettävä kadmiumkiellon ulkopuolelle. Jotta voidaan edelleen rajoittaa akkujen ja paristojen sisältämiä tai niiden valmistuksessa käytettäviä aineita, on aiheellista kartoittaa huolta aiheuttavat aineet, jotka on määritelty kestävyyttä edistävässä kemikaalistrategiassa aineiksi, joilla on kroonisia vaikutuksia ihmisten terveyteen tai ympäristöön, kuten aineet, jotka ovat asetuksen (EY) N:o 1907/2006 liitteeseen XIV ja asetuksen (EY) N:o 1272/2008 liitteeseen VI mahdollisesti sisällytettävien aineiden ehdokasluettelossa, ja lisäksi aineet, jotka haittaavat turvallisten ja korkealaatuisten uusioraaka-aineiden kierrätystä, asetuksen (EY) N:o 1907/2006 nojalla perustetun Euroopan kemikaaliviraston, jäljempänä ’kemikaalivirasto’, verkkosivustolla julkaistua REACH-asetuksen arviointia koskevassa yhteisessä toimintasuunnitelmassa suunnitellun aineiden arvioinnin yhteydessä.

(23) Jotta voidaan varmistaa, että akuissa tai paristoissa käytetyt tai jäteakkujen tai -paristojen sisältämät aineet, jotka aiheuttavat ihmisten terveydelle tai ympäristölle riskin, jota ei voida hyväksyä, voidaan ottaa asianmukaisesti huomioon, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat akkujen ja paristojen sisältämiin aineisiin sovellettavien rajoitusten muuttamista.

---

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/53/EY, annettu 18 päivänä syyskuuta 2000, romuajoneuvoista (EYVL L 269, 21.10.2000, s. 34).

(24) Arviointimenettely akkujen ja paristojen sekä jäteakkujen ja -paristojen sisältämiä aineita koskevien uusien rajoitusten hyväksymiseksi ja nykyisten rajoitusten muuttamiseksi olisi yhdenmukaistettava täysin asetuksen (EY) N:o 1907/2006 kanssa. Jotta voidaan varmistaa tehokas päätöksenteko, koordinointi ja hallinto tämän asetuksen asiaankuuluvissa teknisissä, tieteellisissä ja hallinnollisissa näkökohdissa kemikaaliviraston olisi suoritettava tietyt tehtävät, jotka liittyvät arviointiin akkujen ja paristojen valmistuksessa ja käytössä esiintyvien aineiden riskeistä ja mahdollisista niiden käyttöiän jälkeisistä riskeistä sekä sosioekonomisten tekijöiden arviointiin ja vaihtoehtojen analysointiin kemikaaliviraston ohjeiden mukaisesti. Sen vuoksi kemikaaliviraston riskinarviointikomitean ja sosioekonomisesta analyysista vastaavan komitean olisi avustettava tiettyjen tällä asetuksella kemikaalivirastolle annettujen tehtävien hoitamisessa.

(25) Sen varmistamiseksi, että tämä asetus on johdonmukainen kaikkien asetuksen (EY) N:o 1907/2006 tulevien muutosten tai muun tulevan unionin oikeuden kanssa, joka koskee vaarallisten aineiden ja kemikaalien kestävyyskriteerejä, komission olisi arvioitava, onko aiheellista muuttaa tämän asetuksen 6, 86, 87 ja 88 artiklaa. Komission olisi tarvittaessa ehdotettava muutoksia tähän asetukseen asetuksen (EY) N:o 1907/2006 muuttamista koskevassa tulevassa asetuksessa tai muussa tulevassa unionin oikeudessa, joka koskee vaarallisten aineiden ja kemikaalien kestävyyskriteerejä.

(26) Kestävän eurooppalaisen talousmallin edistämiseksi komission olisi tarvittaessa ehdotettava muutoksia tämän asetuksen säännöksiin, joilla säännellään akkujen ja paristojen sekä jäteakkujen ja -paristojen sisältämiä aineita koskevia rajoituksia, mukaan lukien sellaisten akkujen ja paristojen vientikielto, jotka eivät ole kyseisten rajoitusten mukaisia.

(27) Akkujen ja paristojen odotettavissa oleva laajamittainen käyttöönotto esimerkiksi liikenteessä ja energian varastoinnissa vähentäisi hiilidioksidipäästöjä. Jotta kyseinen potentiaali olisi kuitenkin mahdollisimman suuri, niiden hiilijalanjäljen koko elinkaaren ajalta on oltava pieni. Tuotteen ympäristöjalanjälkeä koskevissa tuoteryhmäsäännöissä, jotka koskevat liikkuvasti käytettäviä korkean ominaisenergian ladattavia akkuja ja paristoja, ilmastonmuutos on akkujen ja paristojen osalta louhinnan ja mineraalien ja metallien käytön jälkeen toiseksi tärkein vaikutusluokka. Unionin markkinoille saatettaviin ladattaviin teollisuusakkuihin, joiden kapasiteetti on yli 2 kWh, kevyiden liikkumisvälineiden akkuihin ja sähköajoneuvojen ajovoima-akkuihin olisi sen vuoksi liitettävä hiilijalanjälki-ilmoitus. Hiilijalanjäljen laskemista koskevien teknisten sääntöjen yhdenmukaistaminen kaikille unionin markkinoille saatettaville ladattaville teollisuusakuille, joiden kapasiteetti on yli 2 kWh, kevyiden liikkumisvälineiden akuille ja sähköajoneuvojen ajovoima-akuille, on edellytys sille, että voidaan vaatia hiilijalanjälki-ilmoitus ja tältä pohjalta määrittää hiilijalanjälkiluokat, jotta voidaan tunnistaa akut, joiden kokonaishiilijalanjälki on pienempi.

Akkujen ja paristojen hiilijalanjälkeä koskevien tietojen ja selkeiden merkintävaatimusten ei sinänsä odoteta johtavan käyttäytymismuutoksiin, jotka ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että unionin tavoite irtautua hiilestä liikenteen ja energian varastoinnin aloilla saavutetaan kansainvälisesti sovittujen ilmastotavoitteiden mukaisesti. Sen vuoksi olisi otettava käyttöön hiilen enimmäisraja-arvot sen jälkeen, kun on tehty erityinen vaikutustenarviointi kyseisten arvojen määrittämiseksi. Hiilijalanjäljen enimmäisraja-arvoa ehdottaessaan komission olisi otettava huomioon muun muassa markkinoilla olevien akkujen ja paristojen hiilijalanjälkiarvojen suhteellisen jakautumisen, edistymisen unionin markkinoille saatettujen akkujen ja paristojen hiilijalanjäljen pienentämisessä sekä tämän toimenpiteen todellisen ja potentiaalisen vaikutuksen kestävää liikkumista ja ilmastoneutraaliutta koskevien unionin tavoitteiden saavuttamiseen viimeistään vuoteen 2050 mennessä. Jotta voidaan lisätä akkujen ja paristojen hiilijalanjälkeen liittyvää avoimuutta ja edistää unionin markkinoiden siirtymistä akkuihin ja paristoihin, joiden hiilijalanjälki on pienempi, riippumatta siitä, missä ne tuotetaan, hiilijalanjälkeä koskevien vaatimusten asteittainen ja kumulatiivinen lisääminen on perusteltua. Akkujen ja paristojen elinkaaren aikana näiden vaatimusten ansiosta saadut hiilidioksidipäästöjen vähennykset tukevat unionin ilmastotavoitteitta, erityisesti tavoitetta saavuttaa ilmastoneutraalius viimeistään vuoteen 2050 mennessä. Tämä voisi myös edistää muita unionin ja kansallisen tason toimintamalleja, esimerkiksi kannustimilla tai ympäristöä säästävän hankinnan kriteereillä, joilla edistetään ympäristövaikutuksiltaan vähäisempien akkujen ja paristojen tuotantoa.

(28) Elinkaarenaikaisen enimmäishiilijalanjäljen olisi oltava tulevaisuuden vaatimukset huomioon ottava. Sen vuoksi komission olisi elinkaarenaikaisen enimmäishiilijalanjäljen määrittävää delegoitua säädöstä antaessaan otettava huomioon parhaat käytettävissä olevat valmistus- ja tuotantoprosessit ja varmistettava, että sen valitsemissa teknisissä perusteissa otetaan huomioon tämän asetuksen tavoite varmistaa, että unionin markkinoille saatetut akut takaavat ihmisten terveyden, turvallisuuden, omaisuuden ja ympäristön suojelun korkean tason.

(29) Eräät akkujen ja paristojen sisältämät aineet, kuten koboltti, lyijy, litium tai nikkeli, ovat peräisin niukoista luonnonvaroista, joita ei ole helposti saatavilla unionissa. Komissio katsoo jotkin niistä kriittisiksi raaka-aineiksi. Komission 5 päivänä toukokuuta 2021 antaman tiedonannon ”Vuoden 2020 uuden teollisuusstrategian päivittäminen: vahvemmat sisämarkkinat Euroopan elpymistä varten” mukaisesti unionin on lisättävä strategista riippumattomuuttaan ja häiriönsietokykyään mahdollisten terveyskriiseihin tai muihin kriiseihin liittyvien toimitushäiriöiden varalta. Tätä tavoitetta voidaan edistää tehostamalla kiertoa ja resurssitehokkuutta ja lisäämällä näiden raaka-aineiden kierrätystä ja talteenottoa.

(30) Talteenotettujen raaka-aineiden käytön lisääminen tukisi kiertotalouden kehittämistä ja mahdollistaisi raaka-aineiden resurssitehokkaamman käytön sekä vähentäisi samalla unionin riippuvuutta kolmansista maista tuotavista raaka-aineista. Akkujen ja paristojen osalta tämä koskee erityisesti kobolttia, lyijyä, litiumia ja nikkeliä. Sen vuoksi on tarpeen edistää tällaisten materiaalien talteenottoa jätteestä asettamalla vaatimus kierrätetyn sisällön määrästä akuissa ja paristoissa, joissa aktiivimateriaaleina käytetään kobolttia, lyijyä, litiumia ja nikkeliä. Tässä asetuksessa olisi sen vuoksi asetettava kobolttia, lyijyä, litiumia ja nikkeliä koskevat pakolliset kierrätetyn sisällön tavoitteet, jotka olisi saavutettava vuoteen 2031 mennessä. Koboltille, litiumille ja nikkelille olisi asetettava lisäksi korotetut tavoitteet, jotka olisi saavutettava vuoteen 2036 mennessä. Kaikissa tavoitteissa olisi otettava huomioon sellaisen jätteen saatavuus, josta tällaiset materiaalit voidaan ottaa talteen, talteenotto- ja valmistusprosessien tekninen toteutettavuus sekä aika, jonka talouden toimijat tarvitsevat toimitus- ja valmistusprosessiensa mukauttamiseen. Ennen kuin tällaisia pakollisia tavoitteita aletaan soveltaa, kierrätettyä sisältöä koskeva vaatimus olisi sen vuoksi rajoitettava kierrätettyä sisältöä koskevien tietojen julkistamiseen. Akkujen ja paristojen valmistusjäte on akkujen ja paristojen tuotannon kasvun vuoksi todennäköisesti tärkein uusioraaka-aineiden lähde akkujen ja paristojen valmistusta varten, ja siihen olisi sovellettava samoja kierrätysprosesseja kuin kuluttajakäytön jälkeisiin jäteakkuihin ja -paristoihin. Sen vuoksi akkujen ja paristojen valmistusjäte olisi laskettava osaksi kierrätetyn sisällön tavoitteita, jotta voidaan nopeuttaa tarvittavan kierrätysinfrastruktuurin kehittämistä. Akkujen ja paristojen valmistuksen sivutuotteet, jotka uudelleenkäytetään tuotantoprosessissa, kuten valmistusromu, eivät kuitenkaan ole jätettä eikä niitä sen vuoksi olisi laskettava osaksi kierrätetyn sisällön tavoitteita.

(31) Jotta voidaan ottaa huomioon koboltin, lyijyn, litiumin ja nikkelin niukkuuden riski ja arvioida kyseisten raaka-aineiden saatavuutta, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat akkujen ja paristojen aktiivimateriaaleissa olevan kierrätetyn koboltin, lyijyn, litiumin tai nikkelin vähimmäisosuustavoitteiden muuttamista.

(32) Jotta voidaan ottaa huomioon sellaiset muutokset akku- ja paristoteknologiassa, jotka vaikuttavat siihen, minkä tyyppisiä materiaaleja voidaan ottaa talteen, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän asetuksen täydentämistä sisällyttämällä uusia raaka-aineita ja niihin liittyviä tavoitteita luetteloon akkujen ja paristojen aktiivimateriaaleissa olevan kierrätetyn sisällön vähimmäisosuuksista.

(33) Jotta voidaan varmistaa kierrätetyn koboltin, lyijyn, litiumin tai nikkelin prosenttiosuuksia koskevat laskelmat ja todentamiset ja että oikeusvarmuus on suurempi, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla menetelmä, jonka mukaisesti lasketaan ja todennetaan aktiivimateriaaleissa olevan ja akkujen valmistusjätteestä tai kulutusjätteestä talteenotetun koboltin, litiumin tai nikkelin prosenttiosuus sekä akuissa olevan ja jätteestä talteenotetun lyijyn prosenttiosuus sekä kyseisiä prosenttiosuuksia kunkin akkumallin osalta kutakin vuotta ja valmistuslaitosta kohden koskevien teknisten asiakirjojen muoto. Kyseisiä sääntöjä sovellettaessa olisi suljettava pois materiaalien sellainen uudelleenkäyttö kuin akkujen ja paristojen valmistusprosessissa syntyneiden materiaalien uudelleentyöstö, jälkijauhatus tai romun uudelleenkäyttö, jos materiaali voidaan ottaa talteen samassa prosessissa, jossa se syntyi.

(34) Unionin markkinoille saatettavien akkujen ja paristojen olisi oltava kestäviä ja erittäin suorituskykyisiä. Sen vuoksi on tarpeen asettaa suorituskyky- ja kestovaatimukset yleiskäyttöisille kannettaville akuille ja paristoille sekä ladattaville teollisuusakuille, kevyiden liikkumisvälineiden akuille ja sähköajoneuvojen ajovoima-akuille. Sähköajoneuvojen ajovoima-akkujen osalta sähköajoneuvoja ja ympäristöä käsittelevä UNECE:n epävirallinen työryhmä on laatinut ajoneuvon sisäisen akun kestoa koskevia vaatimuksia, joita on määrä soveltaa unionissa säätämällä tulevaisuudessa moottoriajoneuvojen ja moottorien sekä tällaisiin ajoneuvoihin tarkoitettujen järjestelmien, komponenttien ja erillisten teknisten yksiköiden tyyppihyväksynnästä niiden päästöjen ja akun kestävyyden osalta (Euro 7), jäljempänä ”Euro 7 -asetus”. Sen vuoksi tässä asetuksessa olisi vahvistettava ainoastaan sähköajoneuvojen ajovoima-akkujen suorituskykyä ja kestävyyttä koskevat tietovaatimukset. Tämänhetkisiä akkusähkövarastoihin sovellettavia mittausmenetelmiä, joilla testataan akkujen ja paristojen suorituskykyä ja kestoa, ei pidetä riittävän tarkkoina ja edustavina, jotta vähimmäisvaatimukset voitaisiin ottaa käyttöön. Näiden akkujen suorituskykyä ja kestoa koskevien vähimmäisvaatimusten käyttöönottoa varten olisi oltava saatavilla asianmukaiset yhdenmukaistetut standardit tai yhteiset eritelmät.

(35) Jotta voidaan vähentää akkujen ja paristojen elinkaarenaikaisia ympäristövaikutuksia, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat suorituskyky- ja kestovaatimusten muuttamista yleiskäyttöisille kannettaville akuille ja paristoille ja ladattaville teollisuusakuille ja kyseisten muuttujien vähimmäisarvojen vahvistamista yleiskäyttöisille kannettaville akuille ja paristoille ja ladattaville teollisuusakuille. Kyseisissä delegoiduissa säädöksissä olisi myös vahvistettava, miten kyseisiä vähimmäisarvoja on määrä soveltaa uudelleenvalmistettuihin akkuihin ja paristoihin.

(36) Jotta voidaan varmistaa, että sähköajoneuvojen ajovoima-akkujen sähkökemiallista suorituskykyä ja kestoa koskevat unionin säännöt ovat johdonmukaiset suhteessa sähköajoneuvoja ja ympäristöä käsittelevän UNECE:n epävirallisen työryhmän teknisiin eritelmiin, ja ottaen huomioon teknisen ja tieteellisen kehityksen, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat sähköajoneuvojen ajovoima-akkujen suorituskyvyn ja keston muuttujien muuttamista. Kyseisten moottoriajoneuvoihin sisältyvien sähköajoneuvojen ajovoima-akkujen muuttujien vähimmäisarvojen osalta on aiheellista asettaa suorituskykyä koskevat vähimmäisvaatimukset säätämällä tulevaisuudessa Euro 7- asetuksen sähköajoneuvojen sisäisten akkujen kestävyyttä koskevassa Yhdistyneiden kansakuntien (YK) maailmanlaajuisessa teknisessä säännössä nro 22 vahvistettujen suorituskykyä koskevien vähimmäisvaatimusten pohjalta.

(37) Joissain yleiskäyttöisissä ei-ladattavissa akuissa ja paristoissa resurssien ja energian käyttö voi olla tehotonta. On syytä vahvistaa objektiiviset suorituskyky- ja kestovaatimukset tällaisille akuille ja paristoille, jotta suorituskyvyltään heikkoja yleiskäyttöisiä ei-ladattavia kannettavia akkuja ja paristoja saatetaan markkinoille vähemmän erityisesti silloin, kun vaihtoehtoinen ladattavien akkujen ja paristojen käyttö johtaisi elinkaariarvioinnin perusteella yleisiin ympäristöhyötyihin. Matkapuhelimiin ja tabletteihin sisältyville akuille on aiheellista asettaa suorituskyky- ja kestovaatimukset tulevalla ekosuunnitteluasetuksella, joka koskee puhelimia ja tabletteja, ja päivittää tietokoneita ja tietokonepalvelimia koskeva komission asetus (EU) N:o 617/2013[1]. Muihin laitteisiin, kuten puutarhatyökaluihin tai johdottomiin työkaluihin, sisältyvien kannettavien akkujen tai paristojen osalta mahdollisuutta asettaa suorituskykyä ja kestävyyttä koskevat vähimmäisvaatimukset olisi käsiteltävä asiaankuuluvissa tuotesäädöksissä, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2009/125/EY[2] perustuvissa täytäntöönpanosäädöksissä tai muussa unionin säädöksessä.

---

[1] Komission asetus (EU) N:o 617/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/125/EY täytäntöönpanemisesta tietokoneiden ja tietokonepalvelinten ekologista suunnittelua koskevien vaatimusten osalta (EUVL L 175, 27.6.2013, s. 13).

[2] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/125/EY, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista (EUVL L 285, 31.10.2009, s. 10).

(38) Jotta laitteisiin sisältyville kannettaville akuille ja paristoille voidaan taata erilliskeräys ja -käsittely ja korkealaatuinen kierrätys, kun kyseisistä laitteista on tullut jätettä, tarvitaan säännökset, joilla varmistetaan akkujen ja paristojen irrotettavuus ja vaihdettavuus tällaisissa laitteissa. Kuluttajien turvallisuus olisi varmistettava unionin oikeuden ja erityisesti unionin turvallisuusnormien mukaisesti laitteen kannettavien akkujen ja paristojen poistamisen tai kannettavien akkujen tai paristojen vaihtamisen yhteydessä. Kannettavan akun tai pariston olisi katsottava olevan loppukäyttäjän irrotettavissa, jos se voidaan poistaa kaupallisesti saatavilla olevien työkalujen avulla ja ilman, että sen purkamiseen tarvitsisi käyttää erikoistyökaluja, paitsi jos ne annetaan ilmaiseksi, taikka yksinoikeudella suojattuja työkaluja, lämpöenergiaa tai liuottimia. Kaupallisesti saatavilla olevien työkalujen katsotaan olevan työkaluja, jotka ovat kaikkien loppukäyttäjien saatavilla markkinoilla ilman, että heidän tarvitsee esittää näyttöä omistusoikeuksistaan ja joita voidaan käyttää rajoituksetta, lukuun ottamatta terveys- ja turvallisuusrajoituksia. Tämän asetuksen yleisiä säännöksiä olisi sovellettava rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2017/745[1] määriteltyjen ammattikäyttöön tarkoitettujen lääketieteelliseen kuvantamiseen tarkoitettujen ja sädehoitoon tarkoitettujen laitteiden ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2017/746[2] määriteltyjen *in vitro* -diagnostiikkaan tarkoitettujen lääkinnällisten laitteiden turvallisuutta ja huoltoa koskevia vaatimuksia, ja niitä voitaisiin täydentää vaatimuksilla, jotka vahvistetaan yksittäisille akuilla tai paristoilla toimiville tuotteille täytäntöönpanotoimenpiteillä direktiivin 2009/125/EY mukaisesti. Jos muussa unionin oikeudessa säädetään turvallisuussyistä tarkemmista vaatimuksista, jotka koskevat akkujen tai paristojen poistamista tuotteista kuten leluista, olisi sovellettava kyseisiä erityissääntöjä.

---

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/745, annettu 5 päivänä huhtikuuta 2017, lääkinnällisistä laitteista, direktiivin 2001/83/EY, asetuksen (EY) N:o 178/2002 ja asetuksen (EY) N:o 1223/2009 muuttamisesta sekä neuvoston direktiivien 90/385/ETY ja 93/42/ETY kumoamisesta (EUVL L 117, 5.5.2017, s. 1).

[2] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/746, annettu 5 päivänä huhtikuuta 2017, *in vitro* -diagnostiikkaan tarkoitetuista lääkinnällisistä laitteista sekä direktiivin 98/79/EY ja komission päätöksen 2010/227/EU kumoamisesta (EUVL L 117, 5.5.2017, s. 176).

(39) Loppukäyttäjien turvallisuuden varmistamiseksi tässä asetuksessa olisi säädettävä rajoitetusta poikkeuksesta kannettavien akkujen ja paristojen irrotettavuutta ja vaihdettavuutta koskeviin vaatimuksiin sellaisten laitteiden osalta, joihin on sisällytetty kannettava akku tai paristo ja jotka on erityisesti suunniteltu käytettäväksi suurimman osan laitteen aktiivisesta toiminta-ajasta ympäristössä, jossa esiintyy säännöllisesti roiskevettä, vesivirtoja tai veteen upottamista, ja jotka on tarkoitettu pestäviksi tai huuhdeltaviksi. Tätä poikkeusta olisi sovellettava vain, jos laitteen uudelleensuunnittelun avulla ei ole mahdollista varmistaa loppukäyttäjän turvallisuutta ja laitteen käytön turvallista jatkamista sen jälkeen, kun loppukäyttäjä on noudattanut asianmukaisesti akun tai pariston poistamista ja vaihtamista koskevia ohjeita. Jos poikkeusta sovelletaan, tuote olisi suunniteltava siten, että ainoastaan itsenäinen ammatinharjoittaja, ei loppukäyttäjä, voi irrottaa ja vaihtaa akun tai pariston.

(40) Jos on kyse korjatuista sähköajoneuvojen ajovoima-akuista ja ajoneuvoakuista, M-, N- ja O-luokkien tyyppihyväksyttyihin ajoneuvoihin sekä näitä ajoneuvoja varten suunniteltuihin ja rakennettuihin akkuihin sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/2144[1] turvallisuusvaatimuksia. On tärkeää voida arvioida tällaisten korjattujen akkujen turvallisuutta niihin mukautettujen ainetta rikkomattomien testien perusteella. Korjattujen kevyiden liikkumisvälineiden akkujen osalta komissio laatii mikroliikennevälineiden turvallisuutta koskevat säännöt käyttäen perustana kansalliselta ja paikalliselta tasolta saatuja kokemuksia turvallisuusvaatimuksista, kuten 14 päivänä joulukuuta 2021 annetussa komission tiedonannossa ”EU:n uusi kaupunkiliikenteen kehys” ilmoitettiin. Muihin korjattuihin akkuihin ja paristoihin, jotka on tarkoitettu kuluttajille tai joita he todennäköisesti käyttävät, sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/95/EY[2] vaatimuksia.

---

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/2144, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen sekä näihin ajoneuvoihin tarkoitettujen järjestelmien, komponenttien ja erillisten teknisten yksiköiden tyyppihyväksyntävaatimuksista niiden yleisen turvallisuuden ja ajoneuvon matkustajien ja loukkaantumiselle alttiiden tienkäyttäjien suojelun osalta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/858 muuttamisesta ja asetusten (EY) N:o 78/2009, (EY) N:o 79/2009 ja (EY) N:o 661/2009 sekä komission asetusten (EY) N:o 631/2009, (EU) N:o 406/2010, (EU) N:o 672/2010, (EU) N:o 1003/2010, (EU) N:o 1005/2010, (EU) N:o 1008/2010, (EU) N:o 1009/2010, (EU) N:o 19/2011, (EU) N:o 109/2011, (EU) N:o 458/2011, (EU) N:o 65/2012, (EU) N:o 130/2012, (EU) N:o 347/2012, (EU) N:o 351/2012, (EU) N:o 1230/2012 ja (EU) 2015/166 kumoamisesta (EUVL L 325, 16.12.2019, s. 1).

[2] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/95/EY, annettu 3 päivänä joulukuuta 2001, yleisestä tuoteturvallisuudesta (EYVL L 11, 15.1.2002, s. 4).

(41) Latureiden yhteensopivuus tietyissä akku- ja paristoluokissa voisi vähentää tarpeetonta jätettä ja kustannuksia kuluttajien ja muiden loppukäyttäjien eduksi. Sen vuoksi kevyiden liikkumisvälineiden akkuja ja tiettyihin sähkö- ja elektroniikkalaitteiden luokkiin sisältyviä ladattavia akkuja ja paristoja olisi voitava ladata yleislatureilla, jotka mahdollistavat yhteensopivuuden kunkin akku- ja paristoluokan sisällä. Sen vuoksi tässä asetuksessa olisi edellytettävä, että komissio arvioi, miten voidaan ottaa käyttöön kyseisten akkujen ja paristojen yleislatureita koskevat yhdenmukaistetut standardit, lukuun ottamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/53/EU[1] mukaisten radiolaiteluokkien latauslaitteita.

(42) Moottoriajoneuvoihin sisältyvien ajoneuvoakkujen ja sähköajoneuvojen ajovoima-akkujen olisi oltava itsenäisten ammatinharjoittajien irrotettavissa ja vaihdettavissa. On aiheellista harkita direktiivin 2000/53/EY tarkistamista sen varmistamiseksi, että kyseiset akut voidaan poistaa, vaihtaa ja purkaa, myös liitäntä-, kiinnitys- ja tiivistyselementtien osalta. Ajoneuvoakkujen ja sähköajoneuvojen ajovoima-akkujen suunnittelua, valmistusta ja korjausta varten valmistajien olisi annettava asiaankuuluvat ajoneuvon sisäisen valvontajärjestelmän tiedot ja ajoneuvon korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavat tiedot syrjimättömällä tavalla kaikille halukkaille M-, N- ja O-luokkien ajoneuvojen laitteiden valmistajille, asentajille tai korjaajille asetuksen (EU) 2018/858 mukaisesti. Lisäksi komission olisi kannustettava kehittämään suunnittelu- ja kokoonpanotekniikoita koskevia standardeja, jotka helpottavat akkujen ja paristojen ja akku- tai paristoyksiköiden huoltoa, korjaamista ja käyttötarkoituksen muuttamista.

---

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/53/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, radiolaitteiden asettamista saataville markkinoilla koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistamisesta ja direktiivin 1999/5/EY kumoamisesta (EUVL L 153, 22.5.2014, s. 62).

(43) Luotettavat akut ja paristot ovat olennaisen tärkeitä monien tuotteiden, laitteiden ja palvelujen toiminnan ja turvallisuuden kannalta. Sen vuoksi akut ja paristot olisi suunniteltava ja valmistettava siten, että varmistetaan se, että ne eivät aiheuta riskiä ihmisten terveydelle tai henkilöiden turvallisuudelle, omaisuudelle tai ympäristölle. Tämä koskee erityisesti kiinteitä akkupohjaisia energiavarastojärjestelmiä, joita muu unionin oikeus ei tällä hetkellä kata. Turvallisuustesteissä huomioon otettavat muuttujat olisi sen vuoksi vahvistettava kyseisille akuille, ja niitä olisi täydennettävä eurooppalaisten standardointiorganisaatioiden sovellettavilla standardeilla.

(44) Akut ja paristot olisi varustettava merkinnöillä, jotta loppukäyttäjille voidaan antaa avointa, luotettavaa ja selkeää tietoa akuista ja paristoista ja jäteakuista ja -paristoista. Kyseisten tietojen ansiosta loppukäyttäjät voisivat tehdä tietoon perustuvia päätöksiä ostaessaan akkuja ja paristoja sekä poistaessaan niitä käytöstä, ja jätehuoltotoimijat voisivat käsitellä jäteakut ja -paristot asianmukaisesti. Akkuihin ja paristoihin olisi merkittävä kaikki tarvittavat tiedot niiden pääominaisuuksista, mukaan lukien niiden teho ja niihin sisältyvien tiettyjen vaarallisten aineiden määrä. Jotta tietojen saatavuus varmistettaisiin pysyvästi, kyseiset tiedot olisi annettava myös QR-koodeilla, jotka painetaan tai kaiverretaan akkuihin ja paristoihin tai jotka on kiinnitetty pakkaukseen ja akun tai pariston mukana oleviin asiakirjoihin ja joiden olisi oltava ISO/IEC-standardin 18004:2005 ohjeiden mukaisia. QR-koodin avulla olisi päästävä tutustumaan akun tai pariston tuotepassiin. Merkintöjen ja QR-koodien olisi oltava saavutettavia vammaisille henkilöille Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/882[1] mukaisesti.

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/882, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2019, tuotteiden ja palvelujen esteettömyysvaatimuksista (EUVL L 151, 7.6.2019, s. 70).

(45) Akkujen ja paristojen suorituskykyä koskevien tietojen lisääminen akkujen ja paristojen merkintöihin on olennaisen tärkeää sen varmistamiseksi, että ennen ostopäätöksen tekemistä loppukäyttäjiä, erityisesti kuluttajia, informoidaan asianmukaisesti ja että he saavat yhteisen vertailupohjan eri akkujen ja paristojen vertailuun. Ei-ladattavat kannettavat akut ja paristot olisi sen vuoksi varustettava merkinnällä ”ei-ladattava”, joka sisältää tiedot niiden keskimääräisestä vähimmäiskestosta yksittäisissä sovelluksissa. On myös tärkeää antaa loppukäyttäjälle opastusta siitä, miten jäteakut ja -paristot hävitetään asianmukaisella tavalla.

(46) Kiinteiden akkupohjaisten energiavarastojärjestelmien sekä akunhallintajärjestelmää käyttävien kevyiden liikkumisvälineiden akkujen ja sähköajoneuvojen ajovoima-akkujen osalta olisi mahdollistettava se, että loppukäyttäjä tai kyseisen loppukäyttäjän puolesta toimiva kolmas osapuoli voi milloin tahansa määrittää akkujen toimintakunnon ja odotetun käyttöiän akunhallintajärjestelmään tallennettujen tietojen pohjalta. Akun ostajalla tai tämän puolesta toimivalla kolmannella osapuolella olisi milloin tahansa oltava kyseisten tietojen lukuoikeus akun jäännösarvon arvioimiseksi, akun uudelleenkäyttöön tai käyttötarkoituksen muuttamiseen valmistelua varten, akun uudelleenkäytön tai käyttötarkoituksen muuttamisen tai uudelleenvalmistuksen helpottamiseksi tai akun asettamiseksi sellaisten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2019/944[1] määriteltyjen riippumattomien aggregaattoreiden saataville, joilla on sähköverkoissa toimivia virtuaalivoimalaitoksia. Sen vuoksi tietojen olisi oltava ajan tasalla. Niitä olisi päivitettävä vähintään päivittäin ja useammin, jos se on tarpeen tiettyä tarkoitusta varten. Sähköajoneuvoja ja ympäristöä käsittelevän UNECE:n epävirallisen työryhmän työstä, joka koskee sähköajoneuvodatan käyttöä, peräisin olevia teknisiä eritelmiä olisi pidettävä viitearvoina sähköajoneuvojen ajovoima-akkujen toimintakunnolle ja odotetulle käyttöiälle. Näitä vaatimuksia olisi sovellettava sen lisäksi, mitä ajoneuvojen tyyppihyväksyntää koskevassa unionin oikeudessa säädetään, sillä unionin oikeus on asianmukainen oikeudellinen kehys käsitellä muun muassa älykkäitä lataustoimintoja, kuten lataamista ajoneuvosta sähköverkkoon, ajoneuvosta sähkölaitteisiin, ajoneuvosta ajoneuvoon, ajoneuvosta varavirtalähteeseen ja ajoneuvosta rakennukseen.

---

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/944, annettu 5 päivänä kesäkuuta 2019, sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2012/27/EU muuttamisesta (EUVL L 158, 14.6.2019, s. 125).

(47) Osaa tämän asetuksen mukaisista tuotekohtaisista vaatimuksista, mukaan lukien suorituskyky, kesto, käyttötarkoituksen muuttaminen ja turvallisuus, olisi mitattava käyttämällä luotettavia, tarkkoja ja toistettavissa olevia menetelmiä, joissa otetaan huomioon yleisesti parhaana pidetyt mittaus- ja laskentamenetelmät sekä standardit. Sen varmistamiseksi, ettei sisämarkkinoilla esiinny kaupan esteitä, standardit olisi yhdenmukaistettava unionin tasolla. Kyseisissä menetelmissä ja standardeissa olisi mahdollisuuksien mukaan otettava huomioon akkujen ja paristojen todellinen käyttö ja kuluttajien keskivertokäyttäytyminen, ja niiden olisi oltava luotettavia, jotta estetään vaatimusten tahallinen ja tahaton kiertäminen. Kun viittaus tällaiseen standardiin on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1025/2012[1] mukaisesti, olisi oletettava, että kyseisen standardin mukaiset akut ja paristot noudattavat tämän asetuksen mukaisia kyseisiä tuotekohtaisia vaatimuksia, kunhan kyseisille tuotekohtaisille vaatimuksille vahvistetut vähimmäisarvot saavutetaan.

---

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1025/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, eurooppalaisesta standardoinnista, neuvoston direktiivien 89/686/ETY ja 93/15/ETY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 94/9/EY, 94/25/EY, 95/16/EY, 97/23/EY, 98/34/EY, 2004/22/EY, 2007/23/EY, 2009/23/EY ja 2009/105/EY muuttamisesta ja neuvoston päätöksen 87/95/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1673/2006/EY kumoamisesta (EUVL L 316, 14.11.2012, s. 12).

Komission olisi pyrittävä pyytämään yhtä tai useampaa eurooppalaista standardointiorganisaatiota laatimaan standardi, jos standardia ei ole, jotta voidaan välttää yhtäältä teknisten eritelmien päällekkäisyys ja maksimoida tehokkuus ja toisaalta ottaa huomioon paras mahdollinen asiantuntemus ja uusin tietämys. Jos tuotekohtaisten vaatimusten soveltamisajankohtana ei ole olemassa julkaistuja standardeja tai jos asiaankuuluvalta eurooppalaiselta standardointiorganisaatiolta ei ole saatu tyydyttävää vastausta, komission olisi poikkeuksellisissa ja perustelluissa tapauksissa ja asiaankuuluvia sidosryhmiä kuultuaan hyväksyttävä yhteiset eritelmät täytäntöönpanosäädöksillä. Tällaisten eritelmien noudattamisen olisi myös luotava vaatimustenmukaisuusolettama. Tapauksissa, joissa yhteisissä eritelmissä havaitaan myöhemmin puutteita, komission olisi täytäntöönpanosäädöksellä muutettava kyseisiä yhteisiä eritelmiä tai kumottava ne. Kaikki yhteiset eritelmät olisi kumottava kohtuullisen ajan kuluessa sen jälkeen, kun yhdenmukaistettujen standardien viitetiedot on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, jotta valmistajat voivat ottaa muutokset huomioon.

(48) Aktiivinen osallistuminen kansainvälisten standardointikomiteoiden työhön on tärkeä strateginen edellytys tulevaisuuden akku- ja paristoteknologioiden asettamiselle markkinoille. Euroopan tason osallistuminen joihinkin kyseisistä komiteoista on ollut tehottomampaa kuin se olisi voinut olla. Euroopan tason osallistumista olisi parannettava, jotta voidaan vahvistaa unionin ääntä maailmanlaajuisessa standardoinnissa ja myös parantaa unionin yritysten kilpailukykyä, vähentää unionin riippuvuuksia ja suojella unionin etuja, poliittisia tavoitteita ja arvoja. Sen vuoksi komission ja jäsenvaltioiden olisi valvottava ja koordinoitava kansainvälistä standardointia koskevaa eurooppalaista lähestymistapaa. Tämän asetuksen täytäntöönpanoa täydentävissä yhdenmukaistetuissa standardeissa olisi otettava huomioon olemassa olevat kansainväliset standardit, erityisesti IEC- ja ISO-standardit.

(49) Komission olisi varmistettava yhdenmukaistettujen standardien ja tämän asetuksen mukaisten yhteisten eritelmien johdonmukaisuus, myös kun se tarkistaa asetusta (EU) N:o 1025/2012.

(50) Jotta voidaan varmistaa tehokas tiedonsaanti markkinavalvontaa varten, mukautua uusiin teknologioihin ja varmistaa selviytymiskyky maailmanlaajuisissa kriiseissä, kuten covid-19-pandemian yhteydessä, tietoja siitä, että kaikkia akkuihin ja paristoihin sovellettavia unionin säädöksiä noudatetaan, olisi annettava verkkosivuston kautta samassa EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksessa.

(51) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 765/2008[1] vahvistetaan vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten akkreditointia koskevat säännöt, säädetään tuotteiden markkinavalvonnan ja kolmansista maista tuotavien tuotteiden valvonnan puitteista ja vahvistetaan CE-merkintää koskevat yleiset periaatteet. Kyseistä asetusta olisi sovellettava tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluviin akkuihin ja paristoihin sen varmistamiseksi, että tavaroiden vapaasta liikkuvuudesta unionissa hyötyvät tuotteet ovat niiden vaatimusten mukaisia, joilla taataan yleisen edun, kuten ihmisten terveyttä, turvallisuutta ja ympäristönsuojelua koskevan yleisen edun, korkea taso.

(52) Jotta talouden toimijoilla olisi mahdollisuus osoittaa ja toimivaltaisilla viranomaisilla mahdollisuus todentaa, että markkinoilla saataville asetettavat akut ja paristot ovat tämän asetuksen mukaisia, on tarpeen säätää vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyistä. Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 768/2008/EY[2] vahvistetaan vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyissä käytettävät moduulit vähiten tiukoista tiukimpiin riippuen kulloisestakin riskitasosta ja vaaditusta turvallisuustasosta. Mainitussa päätöksessä säädetään, että jos vaatimustenmukaisuuden arviointi on tarpeen, kyseisessä arvioinnissa käytettävät menettelyt on valittava näiden moduulien joukosta. Luotettavia vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjä tarvitaan sen varmistamiseksi, että akut ja paristot noudattavat tässä asetuksessa vahvistettuja hiilijalanjälkeä ja kierrätettyä sisältöä koskevia uusia ja monimutkaisia vaatimuksia sekä asianmukaisen huolellisuuden velvoitteita.

---

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 765/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, akkreditoinnin vaatimusten vahvistamisesta ja asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30).

[2] Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 768/2008/EY, tehty 9 päivänä heinäkuuta 2008, tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvistä yhteisistä puitteista ja neuvoston päätöksen 93/465/ETY kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 82).

(53) Akun tai pariston CE-merkintä osoittaa, että akku tai paristo on tämän asetuksen mukainen. CE-merkinnän yleisistä periaatteista ja sen suhteesta muihin merkintöihin säädetään asetuksessa (EY) N:o 765/2008. Näitä periaatteita olisi sovellettava akkujen ja paristojen CE-merkintään. Sen varmistamiseksi, että akkuja tai paristoja säilytetään ja käytetään ja että ne poistetaan käytöstä ihmisten terveyden ja ympäristön suojelun kannalta turvallisella tavalla, olisi vahvistettava erityiset säännöt CE-merkinnän kiinnittämisestä akkuihin ja paristoihin.

(54) Tässä asetuksessa säädetyt vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt edellyttävät vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten toimintaa. Tämän asetuksen säännösten yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi jäsenvaltioiden viranomaisten olisi ilmoitettava nämä laitokset komissiolle.

(55) Tämän asetuksen mukaisten akkujen ja paristojen kestävyys-, suorituskyky-, turvallisuus-, merkintä- ja tietovaatimusten uutuuden ja monimutkaisuuden vuoksi ja jotta varmistetaan akkujen ja paristojen vaatimustenmukaisuuden arvioinnin yhtenäinen laatutaso, on tarpeen vahvistaa vaatimukset ilmoittamisesta vastaaville viranomaisille, jotka osallistuvat komissiolle ilmoitettujen vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten, joista tulee ’ilmoitettuja laitoksia’, arviointiin, ilmoittamiseen ja valvontaan. Erityisesti olisi varmistettava, että ilmoittamisesta vastaava viranomainen toimii objektiivisesti ja puolueettomasti ja että sillä on riittävä määrä teknisesti pätevää henkilöstöä voidakseen hoitaa tehtävänsä. Ilmoittamisesta vastaavat viranomaiset olisi myös velvoitettava huolehtimaan saamiensa tietojen luottamuksellisuudesta, mutta niiden olisi kuitenkin voitava vaihtaa tietoja ilmoitetuista laitoksista kansallisten viranomaisten, muiden jäsenvaltioiden ilmoittamisesta vastaavien viranomaisten ja komission kanssa, jotta voidaan varmistaa johdonmukaisuus vaatimustenmukaisuuden arvioinnissa.

(56) On olennaista, että kaikki ilmoitetut laitokset suorittavat tehtävänsä samalla vaatimustasolla ja terveen kilpailun ja riippumattomuuden edellytysten mukaisesti. Sen vuoksi tässä asetuksessa olisi vahvistettava vaatimukset vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksille, jotka haluavat tulla ilmoitetuiksi vaatimustenmukaisuuden arviointitoimia varten. Kyseisiä vaatimuksia olisi jatkuvasti sovellettava edellytyksenä ilmoitetun laitoksen pätevyyden ylläpitämiselle. Riippumattomuutensa varmistamiseksi ilmoitettu laitos ja sen palveluksessa oleva henkilöstö olisi velvoitettava säilyttämään riippumattomuutensa akkujen ja paristojen arvoketjuun osallistuvista talouden toimijoista ja muista yrityksistä, mukaan lukien toimialajärjestöt ja emo- ja tytäryhtiöt. Ilmoitettu laitos olisi velvoitettava toimittamaan asiakirjatodisteita riippumattomuudestaan ja toimittamaan kyseiset asiakirjat ilmoittamisesta vastaavalle viranomaiselle. Ilmoitettujen laitosten olisi varmistettava erilaisia vaatimustenmukaisuuden arviointitehtäviä suorittavan henkilöstön vuorottelu.

(57) Jos vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos osoittaa akun tai pariston noudattavan yhdenmukaistetuissa standardeissa vahvistettuja edellytyksiä, sen olisi oletettava täyttävän tässä asetuksessa säädetyt vastaavat vaatimukset.

(58) Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitokset teettävät usein osia vaatimustenmukaisuuden arviointiin liittyvistä toimistaan alihankintana tai käyttävät tytäryhtiötä. Tietyt toimet ja päätöksentekoprosessit, jotka voivat koskea sekä akkujen ja paristojen vaatimustenmukaisuuden arviointia että muita ilmoitetun laitoksen sisäisiä toimintoja, olisi kuitenkin annettava yksinomaan ilmoitetun laitoksen itsensä tehtäväksi, jotta voidaan varmistaa sen riippumattomuus ja autonomia. Akkujen ja paristojen saattaminen unionin markkinoille edellyttää suojan tasoa, jonka turvaamiseksi vaatimustenmukaisuuden arviointia suorittavien alihankkijoiden ja tytäryhtiöiden olisi täytettävä samat vaatimukset kuin ilmoitettujen laitosten, jotta ne voisivat suorittaa vaatimustenmukaisuuden arviointitehtäviä tämän asetuksen nojalla.

(59) Koska jäsenvaltioiden ilmoitettujen laitosten tarjoamat palvelut voivat liittyä unionin koko alueella markkinoilla saataville asetettaviin akkuihin ja paristoihin, on tarkoituksenmukaista antaa muille jäsenvaltioille ja komissiolle mahdollisuus vastustaa ilmoitettua laitosta. Komissio voi tutkimustensa yhteydessä pyytää neuvoa unionin testauslaitokselta, joka on nimetty Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/1020[1] mukaisesti. Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa, jotta ilmoittamisesta vastaavaa viranomaista voidaan pyytää toteuttamaan korjaavia toimia, jos ilmoitettu laitos ei täytä tai ei enää täytä tämän asetuksen vaatimuksia.

---

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1020, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, markkinavalvonnasta ja tuotteiden vaatimustenmukaisuudesta sekä direktiivin 2004/42/EY ja asetusten (EY) N:o 765/2008 ja (EU) N:o 305/2011 muuttamisesta (EUVL L 169, 25.6.2019, s. 1).

(60) Vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn, sertifioinnin ja viime kädessä markkinoille pääsyn helpottamiseksi ja nopeuttamiseksi sekä tässä asetuksessa säädettyjen akkujen ja paristojen kestävyys-, turvallisuus-, merkintä- ja tietovaatimusten uutuuden ja monimutkaisuuden vuoksi on olennaisen tärkeää, että ilmoitetuilla laitoksilla on jatkuva pääsy kaikkiin tarvittaviin testauslaitteisiin ja -tiloihin ja että ne huolehtivat menettelyistä aiheuttamatta tarpeetonta rasitetta talouden toimijoille. Samoista syistä ja talouden toimijoiden tasapuolisen kohtelun varmistamiseksi on tarpeen, että ilmoitetut laitokset soveltavat vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjä johdonmukaisesti.

(61) Ennen lopullisen päätöksen tekemistä siitä, voidaanko akulle tai paristolle myöntää vaatimustenmukaisuustodistus, talouden toimijan, joka haluaa saattaa akun tai pariston markkinoille, olisi voitava toimittaa täydentävää akun tai pariston asiakirja-aineistoa yhden kerran.

(62) Komission olisi mahdollistettava asianmukainen koordinointi ja yhteistyö ilmoitettujen laitosten välillä.

(63) On aiheellista asettaa talouden toimijoille akkujen ja paristojen markkinoille saattamiseen tai käyttöönottoon liittyvät velvoitteet. Tässä asetuksessa ”talouden toimijan” olisi katsottava kattavan valmistajan, valtuutetun edustajan, maahantuojan, jakelijan, jakelupalvelujen tarjoajat tai muut luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, joilla on akkujen ja paristojen valmistukseen, markkinoilla saataville asettamiseen, markkinoille saattamiseen tai käyttöönottoon liittyviä velvollisuuksia. Tätä asetusta sovellettaessa akkujen ja paristojen olisi katettava akut ja paristot, jotka on valmisteltu uudelleenkäyttöön tai käyttötarkoituksen muuttamiseen tai joiden käyttötarkoitus on muutettu tai jotka on valmistettu uudelleen.

(64) On aiheellista säätää, että samojen vaatimusten olisi koskettava niitä akkuja tai paristoja, jotka otetaan käyttöön saattamatta niitä etukäteen markkinoille, kuin ennen käyttöönottoa markkinoille saatettuja akkuja tai paristoja. Tämä koskee esimerkiksi akkuja tai paristoja, joita valmistaja käyttää omiin tarkoituksiinsa, tai akkuja, jotka ominaisuuksiensa vuoksi voidaan koota ja testata vasta paikan päällä niiden lopullisessa määränpäässä. Jotta vaatimustenmukaisuutta ei tarvitsisi osoittaa kahdesti saman tuotteen osalta, markkinoille saatettaviin akkuihin ja paristoihin ei kuitenkaan saisi soveltaa samoja vaatimuksia silloin, kun ne otetaan käyttöön.

(65) Talouden toimijoiden olisi oltava toimitusketjuun liittyvien tehtäviensä mukaisesti vastuussa siitä, että akut ja paristot ovat tämän asetuksen vaatimusten mukaisia, jotta taataan yleisten etujen kuten ihmisten terveyttä, turvallisuutta, omaisuuden suojelua ja ympäristönsuojelua koskevien yleisten etujen, korkea taso.

(66) Kaikkien talouden toimijoiden, jotka ovat aktiivisia toimitus- ja jakeluketjussa, olisi toteutettava tarvittavia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että markkinoilla asetetaan saataville ainoastaan sellaisia akkuja ja paristoja, jotka ovat tämän asetuksen mukaisia. On tarpeen säätää selkeästä ja oikeasuhteisesta velvollisuuksien jakautumisesta, joka vastaa kunkin talouden toimijan tehtävää toimitus- ja jakeluketjussa.

(67) Valmistajalla on parhaat mahdollisuudet suorittaa vaatimustenmukaisuuden arviointimenettely, koska sillä on yksityiskohtaiset tiedot suunnittelu- ja tuotantoprosessista. Vaatimustenmukaisuuden arvioinnin olisi sen vuoksi edelleen kuuluttava yksinomaan valmistajan velvollisuuksiin.

(68) Valmistajan olisi toimitettava riittävän yksityiskohtaiset tiedot akun tai pariston käyttötarkoituksesta, jotta mahdollistetaan akun tai pariston oikea ja turvallinen markkinoille saattaminen, käyttöönotto, käyttö ja jätehuolto, myös mahdollinen käyttötarkoituksen muuttaminen.

(69) Talouden toimijoiden, markkinavalvontaviranomaisten ja loppukäyttäjien välisen viestinnän helpottamiseksi talouden toimijoiden olisi ilmoitettava yhteystietoinaan postiosoitteensa sekä sähköpostiosoitteensa ja verkkosivustonsa osoite, jos ne ovat saatavilla.

(70) Sisämarkkinoiden olisi varmistettava yhtäläiset kilpailuedellytykset kaikille talouden toimijoille ja suoja vilpilliseltä kilpailulta. Sitä varten on tarpeen vahvistaa akkuja ja paristoja koskevan unionin yhdenmukaistamislainsäädännön täytäntöönpanon valvontaa. Talouden toimijoiden ja markkinavalvontaviranomaisten toimiva yhteistyö on tällaisen täytäntöönpanon vahvistetun valvonnan keskeinen tekijä, jonka avulla voidaan välittömästi toteuttaa toimenpiteitä ja korjaavia toimia. On tärkeää, että on olemassa unioniin sijoittautunut talouden toimija, jolle markkinavalvontaviranomaiset voivat esittää pyyntöjä, jotka koskevat muun muassa tietoa siitä, onko akku tai paristo unionin yhdenmukaistamislainsäädännön mukainen, ja joka voi tehdä yhteistyötä markkinavalvontaviranomaisten kanssa sen varmistamiseksi, että toteutetaan viipymättä korjaavia toimia vaatimustenvastaisuustapausten korjaamiseksi. Talouden toimijan, joka suorittaa näitä tehtäviä, olisi oltava valmistaja, tai maahantuoja, kun valmistaja ei ole sijoittautunut unioniin, tai valmistajalta tätä tarkoitusta varten toimeksiannon saanut valtuutettu edustaja, tai unioniin sijoittautunut jakelupalvelujen tarjoaja käsittelemiensä akkujen ja paristojen osalta, kun mikään muu talouden toimija ei ole sijoittautunut unioniin.

(71) On tarpeen varmistaa, että kolmansista maista unionin markkinoille tuotavat akut ja paristot ovat tämän asetuksen ja muun sovellettavan unionin oikeuden vaatimusten mukaisia riippumatta siitä, tuodaanko ne erillisinä vai tuotteisiin sisältyvinä tai niihin lisättyinä, ja erityisesti että valmistajat ovat suorittaneet asiaankuuluvat vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt kyseisten akkujen ja paristojen osalta. Sen vuoksi olisi säädettävä, että maahantuojien on huolehdittava siitä, että niiden markkinoille saattamat ja käyttöön ottamat akut ja paristot ovat tämän asetuksen vaatimusten mukaisia ja että akkujen ja paristojen CE-merkintä ja valmistajien laatimat asiakirjat ovat kansallisten viranomaisten saatavilla tarkastusta varten riippumatta siitä, tuodaanko ne uusina vai käytettyinä akkuina tai paristoina vai akkuina tai paristoina, jotka on valmisteltu uudelleenkäyttöön tai käyttötarkoituksen muuttamiseen tai joiden käyttötarkoitus on muutettu tai jotka on valmistettu uudelleen.

(72) Akun tai pariston markkinoille saattamisen tai käyttöönoton yhteydessä jokaisen maahantuojan olisi ilmoitettava akussa tai paristossa maahantuojan nimi, rekisteröity toiminimi tai rekisteröity tavaramerkki sekä postiosoite sekä sähköpostiosoite ja verkkosivuston osoite, jos ne ovat saatavilla. Poikkeuksista olisi säädettävä tapauksissa, joissa akku tai paristo on kooltaan liian pieni kyseisten tietojen kiinnittämiseksi akkuun tai paristoon tai joissa maahantuojan täytyisi avata pakkaus maahantuojan nimen, rekisteröidyn toiminimen tai rekisteröidyn tavaramerkin ja muiden yhteystietojen merkitsemiseksi akkuun tai paristoon. Tällaisissa poikkeustapauksissa maahantuojan olisi annettava tiedot akun tai pariston mukana asiakirjassa tai muulla välittömästi saatavissa olevalla tavalla. Jos akku tai paristo on pakkauksessa, maahantuojan olisi ilmoitettava tiedot kyseisessä pakkauksessa.

(73) Asettaessaan akun tai pariston saataville markkinoilla sen jälkeen, kun valmistaja tai maahantuoja on saattanut sen markkinoille tai ottanut sen käyttöön, jakelijan olisi noudatettava asianmukaista huolellisuutta varmistaakseen, että sen akulle tai paristolle suorittama käsittely ei vaikuta kielteisesti akun tai pariston vaatimustenmukaisuuteen tämän asetuksen suhteen.

(74) Jos maahantuoja tai jakelija saattaa akun tai pariston markkinoille tai ottaa sen käyttöön omalla nimellään tai tavaramerkillään tai muuttaa akkua tai paristoa tavalla, joka voisi vaikuttaa tämän asetuksen vaatimusten noudattamiseen, tai muuttaa markkinoille jo saatetun akun tai pariston käyttötarkoitus, kyseistä maahantuojaa tai jakelijaa olisi pidettävä valmistajana ja sen olisi huolehdittava sille kuuluvista tässä asetuksessa säädetyistä valmistajan velvollisuuksista.

(75) Koska jakelijat, maahantuojat ja jakelupalvelujen tarjoajat ovat lähellä markkinoita, niiden olisi oltava mukana kansallisten viranomaisten markkinavalvontatehtävissä ja oltava valmiita osallistumaan niihin aktiivisesti toimittamalla näille viranomaisille kaikki kyseiseen akkuun tai paristoon liittyvät tarvittavat tiedot.

(76) Akun tai pariston jäljitettävyyden varmistaminen koko toimitusketjussa edistää markkinavalvonnan yksinkertaistamista ja tehostamista ja lisää avoimuutta kuluttajia kohtaan. Tehokas jäljitettävyysjärjestelmä auttaa markkinavalvontaviranomaisia jäljittämään talouden toimijat, jotka ovat saattaneet markkinoille, asettaneet markkinoilla saataville tai ottaneet käyttöön vaatimustenvastaisia akkuja tai paristoja. Sen vuoksi talouden toimijat olisi velvoitettava säilyttämään tietyn ajan tiedot akkuja ja paristoja koskevista liiketoimistaan myös sähköisessä muodossa.

(77) Luonnon mineraalivarojen louhinta, jalostus ja kauppa ovat edellytys akkujen ja paristojen tuotannossa tarvittavien raaka-aineiden hankkimiseksi. Akkujen ja paristojen valmistajat voisivat tahattomasti osallistua kielteisiin vaikutuksiin mineraalien toimitusketjussa, riippumatta asemastaan tai vaikutusvallastaan toimittajiin nähden ja maantieteellisestä sijainnistaan. Joidenkin raaka-aineiden osalta yli puolet maailmanlaajuisesta tuotannosta on tarkoitettu käyttöön akku- tai paristosovelluksissa. Esimerkiksi yli 50 prosenttia koboltin maailmanlaajuisesta kysynnästä ja yli 60 prosenttia litiumin maailmanlaajuisesta tuotannosta käytetään akkujen ja paristojen tuotantoon. Noin 8 prosenttia luonnongrafiitin maailmanlaajuisesta tuotannosta ja 6 prosenttia nikkelin maailmanlaajuisesta tuotannosta menee akkujen ja paristojen valmistukseen.

(78) Akkujen ja paristojen valmistuksessa käytettäviä raaka-aineita toimittavat vain harvat maat, ja joissakin tapauksissa kyseisissä maissa hallinnon heikkous voi pahentaa ympäristö- ja sosiaalisia ongelmia. Sekä koboltin että nikkelin louhintaan ja jalostukseen liittyy monenlaisia sosiaalisia ja ympäristökysymyksiä. Vaikka luonnongrafiittiin liittyvät sosiaaliset ja ympäristövaikutukset ovat vähäisemmät, luonnongrafiitin louhinnalla voi olla vakavia terveys- ja ympäristövaikutuksia, koska sitä harjoitetaan pääosin pienimuotoisena toimintana, joka tapahtuu enimmäkseen epävirallisissa olosuhteissa. Tämä ja se, ettei ole säännöllisesti päivitettyjä suunnitelmia kaivosten sulkemisesta ja kunnostamisesta, voi johtaa ekosysteemien ja maaperän tuhoutumiseen. Litiumin käytön ennakoitu lisääntyminen akkujen ja paristojen valmistuksessa aiheuttaa todennäköisesti lisäpainetta louhinta- ja jalostustoiminnoille. Siksi on aiheellista sisällyttää litium akkuja ja paristoja koskevien asianmukaisen huolellisuuden velvoitteiden piiriin. Akkujen ja paristojen kysynnän odotettavissa oleva laajamittainen kasvu unionissa ei saisi lisätä tällaisia ympäristö- ja sosiaalisia riskejä.

(79) Joitakin akkujen ja paristojen valmistuksessa käytettäviä raaka-aineita, kuten kobolttia, litiumia ja luonnongrafiittia, pidetään unionin kannalta kriittisinä raaka-aineina, kuten komissio totesi 3 päivänä syyskuuta 2020 antamassaan tiedonannossa ”Kriittisiin raaka-aineisiin liittyvä häiriönsietokyky: miten lisätä toimitusvarmuutta ja kestävyyttä”, ja niiden kestävä hankinta on välttämätöntä, jotta unionin akku- ja paristoekosysteemi toimisi moitteettomasti.

(80) Akkujen ja paristojen toimitusketjun toimijat ovat jo ryhtyneet useisiin vapaaehtoisiin toimiin, jotta kannustettaisiin noudattamaan kestäviä vastuullisen kaivostoiminnan hankintakäytäntöjä. Tällaisia aloitteita ovat Initiative for Responsible Mining Assurance, Responsible Minerals Initiative ja Cobalt Industry Responsible Assessment Framework. Vapaaehtoiset pyrkimykset ottaa käyttöön asianmukaisen huolellisuuden järjestelmiä eivät kuitenkaan välttämättä takaa, että kaikki talouden toimijat, jotka saattavat akkuja tai paristoja unionin markkinoille, noudattavat samoja vähimmäissääntöjä.

(81) Unionissa otettiin käyttöön asianmukaista huolellisuutta koskevat yleiset vaatimukset tiettyjen mineraalien ja metallien osalta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2017/821[1]. Kyseinen asetus ei kuitenkaan koske akkujen ja paristojen tuotannossa käytettäviä mineraaleja ja materiaaleja.

(82) Koska akkujen ja paristojen kysynnän odotetaan kasvavan räjähdysmäisesti unionissa, akkuja ja paristoja unionin markkinoille saattavan talouden toimijan olisi otettava käyttöön akkuja ja paristoja koskeva asianmukaisen huolellisuuden toimintapolitiikka. Sen vuoksi tässä asetuksessa olisi säädettävä vaatimuksista, jotta voidaan ottaa huomioon akkujen ja paristojen valmistukseen käytettävien tiettyjen raaka-aineiden ja uusioraaka-aineiden louhintaan, jalostukseen ja kauppaan liittyvät sosiaaliset ja ympäristöriskit. Tällaisen politiikan olisi katettava kaikki toimijat toimitusketjussa sekä niiden tytäryhtiöt ja alihankkijat, jotka louhivat, jalostavat ja kauppaavat tiettyjä raaka-aineita ja uusioraaka-aineita.

---

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/821, annettu 17 päivänä toukokuuta 2017, unionin tuojiin, jotka tuovat konfliktialueilta ja korkean riskin alueilta peräisin olevia tinaa, tantaalia ja volframia, niiden malmeja sekä kultaa, sovellettavien toimitusketjun due diligence -velvoitteiden vahvistamisesta (EUVL L 130, 19.5.2017, s. 1).

(83) Ottaessaan käyttöön riskiperusteisen akkuja ja paristoja koskevan asianmukaisen huolellisuuden toimintapolitiikan, talouden toimijoiden olisi perustettava ne kansainvälisesti tunnustettuihin asianmukaisen huolellisuuden standardeihin ja -periaatteisiin, kuten Yhdistyneiden kansakuntien yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskeviin ohjaaviin periaatteisiin, Yhdistyneiden kansakuntien Global Compact -aloitteen kymmeneen periaatteeseen, Yhdistyneiden kansakuntien ympäristöohjelman (UNEP) tuotteiden sosiaalisen elinkaaren arviointia koskeviin suuntaviivoihin, monikansallisista yrityksistä ja sosiaalipolitiikasta annettuun Kansainvälisen työjärjestön (ILO) kolmikantaiseen periaatejulistukseen, monikansallisille yrityksille tarkoitettuihin Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) toimintaohjeisiin ja vastuullista liiketoimintaa koskeviin OECD:n toimintaohjeisiin. Kyseiset standardit ja periaatteet, jotka kunkin talouden toimijan olisi räätälöitävä erityisen toimintaympäristönsä ja -edellytystensä mukaan, kuvastavat hallitusten ja sidosryhmien yhteisymmärrystä. Konfliktialueilta ja korkean riskin alueilta peräisin olevien mineraalien toimitusketjun vastuullisuutta koskevat OECD:n asianmukaisen huolellisuuden ohjeet, jotka koskevat myös akkujen ja paristojen tuotannossa käytettävien luonnon mineraalivarojen louhimista, jalostamista ja kauppaa, ovat kansainvälisesti tunnustettu standardi, jolla käsitellään vakavien ihmisoikeusloukkauksien erityisiä riskejä, ja ne ovat tulosta hallitusten ja sidosryhmien pitkäaikaisista pyrkimyksistä luoda hyviä käytäntöjä tällä alalla.

(84) YK:n, ILO:n ja OECD:n standardien ja periaatteiden mukaan asianmukainen huolellisuus on jatkuva, proaktiivinen ja reaktiivinen prosessi, jonka avulla yritykset voivat varmistaa, että ne kunnioittavat ihmisoikeuksia ja ympäristöä eivätkä edistä konflikteja. Riskiperusteisella asianmukaisella huolellisuudella tarkoitetaan toimenpiteitä, jotka yritysten olisi toteutettava tunnistaakseen, ehkäistäkseen, lieventääkseen tai muuten vastatakseen toimintaansa tai hankintapäätöksiinsä liittyviä haitallisia vaikutuksia. Talouden toimijoiden olisi järjestettävä tietoon perustuvia, tehokkaita ja mielekkäitä kuulemisia sellaisten yhteisöjen kanssa, joihin asia vaikuttaa. Yritys voi arvioida toimintansa ja suhteidensa aiheuttamia riskejä ja toteuttaa riskien vähentämistoimenpiteitä, joihin voi kuulua lisätietojen pyytäminen, neuvotteleminen tilanteen korjaamiseksi tai yhteistyön keskeyttäminen tai lopettaminen tavarantoimittajan kanssa, sovellettavien kansallisen ja kansainvälisen oikeuden mukaisten standardien, kansainvälisten järjestöjen antamien vastuullista liiketoimintaa koskevien suositusten, valtion tukemien välineiden, yksityisen sektorin vapaaehtoisten aloitteiden ja yrityksen sisäisten toimintaperiaatteiden ja järjestelmien mukaisesti. Tämä lähestymistapa auttaa myös mitoittamaan asianmukaisen huolellisuuden prosessin yrityksen toimintojen tai toimitusketjusuhteiden laajuuden mukaan.

(85) Vaikka yksityisen sektorin asianmukaisen huolellisuuden järjestelmillä voidaan tukea talouden toimijoita niiden akkuja ja paristoja koskevien asianmukaisen huolellisuuden velvoitteiden täyttämisessä monikansallisille yrityksille annettujen OECD:n toimintaohjeiden ja yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevien Yhdistyneiden kansakuntien ohjaavien periaatteiden mukaisesti, talouden toimijoiden olisi oltava henkilökohtaisesti vastuussa tässä asetuksessa säädettyjen asianmukaisen huolellisuuden velvoitteiden täyttämisestä.

(86) Pakolliset akkuja ja paristoja koskevat asianmukaisen huolellisuuden toimintapolitiikat olisi hyväksyttävä tai niitä olisi muutettava siten, että niissä otetaan huomioon ainakin yleisimpien ympäristö- ja sosiaalisten riskien luokat. Tämän olisi katettava nykyiset ja ennakoitavissa olevat vaikutukset yhtäältä yhteiskunnallisiin asioihin, erityisesti ihmisoikeuksiin, ihmisten terveyteen ja turvallisuuteen sekä työterveyteen ja -turvallisuuteen ja työntekijöiden oikeuksiin, ja toisaalta ympäristöön, kuten vedenkäyttöön, maaperän suojeluun, ilman pilaantumiseen, ilmastonmuutokseen ja biologiseen monimuotoisuuteen sekä paikallisyhteisön hyvinvoinnin suojeluun.

(87) Sosiaalisten riskien luokissa akkuja ja paristoja koskevissa asianmukaisen huolellisuuden toimintapolitiikoissa olisi otettava huomioon akkujen ja paristojen riskit, jotka liittyvät ihmisoikeuksien suojeluun, mukaan lukien ihmisten terveys, paikallisyhteisön, myös alkuperäiskansojen, hyvinvointi, lasten suojelu ja sukupuolten tasa-arvo, ihmisoikeuksia koskevan kansainvälisen oikeuden mukaisesti. Akkuja ja paristoja koskevissa asianmukaisen huolellisuuden toimintapolitiikoissa olisi annettava tietoja siitä, millä tavoin talouden toimija on osaltaan vaikuttanut ihmisoikeusloukkausten ehkäisemiseen, sekä toimijan liiketoimintarakenteessa käytössä olevista välineistä korruption ja lahjonnan torjumiseksi. Akkuja ja paristoja koskevissa asianmukaisen huolellisuuden toimintapolitiikoissa olisi myös varmistettava ILO:n kolmikantajulistuksen liitteessä I lueteltujen Kansainvälisen työjärjestön keskeisten yleissopimusten sääntöjen asianmukainen täytäntöönpano.

(88) Ihmisoikeusloukkaukset ovat yleisiä luonnonvaroiltaan rikkailla konfliktialueilla ja korkean riskin alueilla. Sen vuoksi tällaisiin alueisiin on kiinnitettävä erityistä huomiota talouden toimijoiden akkuja ja paristoja koskevassa asianmukaisen huolellisuuden toimintapolitiikassa. Asetus (EU) 2017/821 sisältää säännöksiä ohjeellisesta, ei-tyhjentävästä ja säännöllisesti päivitettävästä luettelosta konfliktialueista ja korkean riskin alueista. Kyseinen luettelo on merkityksellinen myös tämän asetuksen akkuja ja paristoja koskevia asianmukaista huolellisuutta koskevien säännösten täytäntöönpanon kannalta.

(89) Ympäristöriskien luokissa akkuja ja paristoja koskevissa asianmukaisen huolellisuuden toimintapolitiikoissa olisi otettava huomioon riskit, jotka liittyvät luonnonympäristön ja biologisen monimuotoisuuden suojeluun biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen mukaisesti, mihin sisältyy paikallisyhteisöjen huomioon ottaminen ja kyseisten yhteisöjen suojelu ja kehittäminen. Akkuja ja paristoja koskevissa asianmukaisen huolellisuuden toimintapolitiikoissa olisi myös otettava huomioon ilmastonmuutokseen liittyvät riskit ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen puitteissa 12 päivänä joulukuuta 2015 hyväksytyn Pariisin sopimuksen[1], jäljempänä ’YK:n Pariisin sopimus’, mukaisesti sekä muissa kansainvälisissä ympäristösopimuksissa käsitellyt ympäristöriskit.

(90) Akkuja ja paristoja koskevilla asianmukaisen huolellisuuden velvoitteilla, jotka koskevat akkujen ja paristojen valmistuksessa käytettäviin raaka-aineisiin liittyvien sosiaalisten ja ympäristöriskien tunnistamista ja lieventämistä, olisi edistettävä YK:n ympäristöohjelman (UNEP) mineraalivarojen hallintaa koskevan päätöslauselman 4/19 täytäntöönpanoa. Päätöslauselmassa tunnustetaan kaivosalan merkittävä panos Agenda 2030:n ja sen kestävän kehityksen tavoitteiden saavuttamisessa.

---

[1] EUVL L 282, 19.10.2016, s. 4.

(91) Muita unionin säädöksiä, joissa säädetään toimitusketjun asianmukaiseen huolellisuuteen liittyvistä vaatimuksista, olisi sovellettava akkuihin ja paristoihin siltä osin kuin tässä asetuksessa ei ole erityisiä säännöksiä, jotka olisivat tavoitteeltaan, luonteeltaan ja vaikutukseltaan samoja ja joita voidaan mukauttaa lainsäädännön tulevien muutosten valossa. Tällaisissa säädöksissä saatetaan käsitellä yritysten siviilioikeudellista vastuuta vahingoista, jotka johtuvat asianmukaisen huolellisuuden vaatimusten noudattamatta jättämisestä. Jos tällaisissa säädöksissä ei käsitellä lainkaan tai kokonaisuudessaan tämän asetuksen mukaisten akkuja ja paristoja koskevien asianmukaisen huolellisuuden velvoitteiden siviilioikeudelliseen vastuuseen liittyviä seurauksia, niihin olisi voitava soveltaa kansallisia sääntöjä.

(92) Jotta voidaan ottaa huomioon akkujen ja paristojen arvoketjun kehitys, mukaan lukien asiaankuuluvien ympäristö- ja sosiaalisten riskien laajuuden ja luonteen muutokset, samoin kuin akkujen ja paristojen ja niiden kemiallisten ratkaisujen tekninen ja tieteellinen kehitys, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat raaka-aineiden ja riskiluokkien luettelon, kansainvälisten asiakirjojen luettelon ja akkuja ja paristoja koskevien asianmukaisen huolellisuuden velvoitteiden muuttamista.

(93) Jotta voidaan vahvistaa valtioiden, toimialajärjestöjen ja etujärjestöjen ryhmittymien kehittämien asianmukaisen huolellisuuden järjestelmien vastaavuus, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa.

(94) Asianmukaisen huolellisuuden järjestelmien asianmukaisen, järkevän ja johdonmukaisen arvioinnin mahdollistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla perusteet ja menetelmät sen määrittämiseksi, mahdollistavatko asianmukaisen huolellisuuden järjestelmät sen, että talouden toimijat voivat täyttää tämän asetuksen asianmukaisen huolellisuuden vaatimukset.

(95) Jätehuoltoa koskevat yhdenmukaistetut säännöt ovat tarpeen, jotta voidaan varmistaa samat säännöt tuottajille ja muille talouden toimijoille akkuja ja paristoja koskevan laajennetun tuottajavastuun täytäntöönpanossa kaikissa jäsenvaltioissa ja varmistaa ihmisten terveyden ja ympäristön suojelun korkea taso kaikkialla unionissa. Laajennettu tuottajavastuu voi osaltaan vähentää resurssien kokonaiskäyttöä erityisesti vähentämällä jäteakkujen ja -paristojen syntymistä ja jäteakkujen ja -paristojen käsittelyyn liittyviä haittavaikutuksia. Jotta saavutetaan materiaalien korkea talteenottoaste, on tarpeen maksimoida jäteakkujen ja -paristojen erilliskeräys ja varmistaa, että kaikki kerätyt jäteakut ja -paristot kierrätetään prosesseilla, joilla saavutetaan vähintään tietyt yhteiset kierrätystehokkuudet. Komissio totesi direktiiviä 2006/66/EY koskevassa arvioinnissaan yhtenä kyseisen direktiivin puutteena, etteivät sen säännökset olleet riittävän yksityiskohtaisia, mikä johtaa epätasaiseen täytäntöönpanoon ja luo merkittäviä esteitä kierrätysmarkkinoiden toiminnalle, jolloin kierrätys jää epätyydyttävälle tasolle. Yksityiskohtaisemmilla ja yhdenmukaistetummilla säännöillä estettäisiin näin ollen jäteakkujen ja -paristojen keräys-, käsittely- ja kierrätysmarkkinoiden vääristyminen ja varmistettaisiin vaatimusten yhdenmukainen täytäntöönpano kaikkialla unionissa. Se johtaisi myös talouden toimijoiden tarjoamien jätehuoltopalvelujen laadun yhdenmukaistamiseen ja helpottaisi uusioraaka-aineiden markkinoiden toimintaa.

(96) Jotta voidaan varmistaa, että tästä asetuksesta johtuvat velvoitteet täytetään, samoin kuin seurata ja todentaa, että tuottajat ja tuottajayhteisöt noudattavat tätä asetusta, jäsenvaltioiden on tarpeen nimetä yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen.

(97) Tämä asetus perustuu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2008/98/EY[1] vahvistettuihin jätehuoltosääntöihin ja yleisiin periaatteisiin, joita olisi mukautettava jäteakkujen ja -paristojen erityisluonteen huomioon ottamiseksi. Jotta jäteakkujen ja -paristojen keräys voitaisiin järjestää mahdollisimman tehokkaasti, sen on tärkeää tapahtua lähellä paikkaa, jossa akkuja ja paristoja myydään, ja lähellä loppukäyttäjää. Jäteakut ja -paristot olisi kerättävä erillään muista jätevirroista, kuten metalleista, paperista ja pahvista, lasista, muovista, puusta, tekstiileistä ja biojätteestä. Jäteakkuja ja -paristoja olisi voitava myös kerätä yhdessä sekä sähkö- ja elektroniikkalaiteromun että romuajoneuvojen kanssa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/19/EU[2] ja direktiivin 2000/53/EY nojalla perustetuilla kansallisilla keräysjärjestelmillä. Vaikka direktiivissä 2006/66/EY vahvistetaan akkuja ja paristoja koskevat erityissäännöt, lähestymistavan on tarpeen olla johdonmukainen ja täydentävä siten, että se perustuu nykyisiin jätehuoltorakenteisiin ja vie eteenpäin niiden yhdenmukaistamista. Näin ollen ja jotta jätehuoltoon liittyvä laajennettu tuottajavastuu voitaisiin toteuttaa tehokkaasti, olisi säädettävä velvoitteista jäsenvaltiolle, jossa akut ja paristot asetetaan ensimmäistä kertaa saataville markkinoilla.

---

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/98/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta (EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3).

[2] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/19/EU, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta (EUVL L 197, 24.7.2012, s. 38).

(98) Jotta voidaan valvoa, että tuottajat täyttävät velvoitteensa, joka koskee jäsenvaltion alueella ensimmäistä kertaa markkinoilla saataville asetettujen akkujen ja paristojen jätteenkäsittelyä, kunkin jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on tarpeen perustaa rekisteri, jota se hallinnoi. Kyseisen rekisterin tietojen olisi oltava niiden tahojen saatavilla, jotka osallistuvat laajennetun tuottajavastuun noudattamisen ja täytäntöönpanon valvontaan. Kyseisen rekisterin olisi voitava olla sama kuin direktiivin 2006/66/EY mukaisesti perustettu kansallinen rekisteri. Tuottajat olisi velvoitettava rekisteröitymään, jotta ne voivat toimittaa tarvittavat tiedot, joiden avulla toimivaltaiset viranomaiset voivat valvoa, että tuottajat täyttävät velvoitteensa. Rekisteröintivaatimuksia olisi yksinkertaistettava kaikkialla unionissa.

(99) Koska edustetun tuottajan toimeksiantoa ei ole valtiojohtoisten tuottajayhteisöjen tapauksessa, tällaista toimeksiantoa koskevia tässä asetuksessa säädettyjä vaatimuksia ei sovelleta.

(100) Saastuttaja maksaa -periaatteen mukaisesti on syytä asettaa jäteakkujen ja -paristojen käsittelyä koskevat velvoitteet tuottajille. Tässä yhteydessä tuottajien olisi katsottava kattavan valmistajan, maahantuojan tai jakelijan, joka käytetystä myyntitavasta riippumatta, mukaan lukien Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/83/EU[1] 2 artiklan 7 alakohdassa määritellyt etäsopimukset, toimittaa akun tai pariston ensimmäistä kertaa kaupallista jakelua tai käyttöä varten jäsenvaltion alueella, myös silloin, kun se on sisällytetty laitteisiin, kevyisiin liikkumisvälineisiin tai muihin ajoneuvoihin.

---

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/83/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, kuluttajan oikeuksista, neuvoston direktiivin 93/13/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 85/577/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/7/EY kumoamisesta (EUVL L 304, 22.11.2011, s. 64).

(101) Tuottajilla olisi oltava laajennettu tuottajavastuu akkujensa ja paristojensa käsittelystä niiden käyttöiän päättyessä. Sen vuoksi niiden olisi rahoitettava kustannukset, jotka aiheutuvat kaikkien kerättyjen akkujen ja paristojen keräämisestä, käsittelystä ja kierrätyksestä, kerätyn sekalaisen yhdyskuntajätteen jätekoostumuksen kartoituksesta, akkuja ja paristoja ja jäteakkuja ja -paristoja koskevasta raportoinnista sekä akkujen ja paristojen ja jäteakkujen ja -paristojen asianmukaista uudelleenkäyttöä ja jätehuoltoa koskevasta loppukäyttäjille ja jätehuoltotoimijoille suunnatusta tiedottamisesta. Tämän asetuksen mukaisten laajennettua tuottajavastuuta koskevien uusien sääntöjen tarkoituksena on varmistaa ympäristön ja terveyden suojelun korkea taso unionissa käytettyjen akkujen ja paristojen korkeimman mahdollisen erilliskeräystason avulla ja varmistamalla, että kaikki kerätyt akut ja paristot kierrätetään prosesseissa, joissa saavutetaan korkea kierrätystehokkuus ja materiaalien talteenotto teknisen ja tieteellisen kehityksen pohjalta. Laajennettuun tuottajavastuuseen liittyviä velvoitteita olisi sovellettava kaikkiin toimitusmuotoihin, etämyynti mukaan luettuna. Tuottajien olisi voitava täyttää kyseiset velvoitteet kollektiivisesti siten, että tuottajayhteisöt ottavat vastuun niiden puolesta. Tuottajien tai tuottajayhteisöjen olisi saatava luvat, ja niiden olisi osoitettava, että niillä on taloudelliset resurssit laajennetusta tuottajavastuusta aiheutuvien kustannusten kattamiseksi.

Vahvistaessaan hallinnollisia ja menettelysääntöjä, jotka koskevat tuottajien lupamenettelyä yksittäisille tuottajille ja tuottajayhteisöille yhteisten vaatimusten noudattamisen osalta, jäsenvaltioiden olisi voitava eriyttää yksittäisten tuottajien ja tuottajayhteisöjen prosessit, jotta voidaan rajoittaa yksittäisten tuottajien hallinnollista taakkaa. Tässä yhteydessä direktiivin 2008/98/EY mukaisesti myönnettyjä lupia olisi voitava pitää lupana tätä asetusta sovellettaessa. Silloin kun se on tarpeen sisämarkkinoiden vääristymisen välttämiseksi ja yhdenmukaisten edellytysten luomiseksi tuottajien tuottajayhteisöille maksamien maksuosuuksien mukauttamista varten, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tämän asetuksen mukaista keräystä ja käsittelyä suorittaviin jätehuoltotoimijoihin olisi sovellettava valintamenettelyä, jonka toteuttavat asiaankuuluvien akkujen ja paristojen tuottajat tai niiden puolesta toimivat tuottajayhteisöt direktiivin 2008/98/EY mukaisesti. Jos jätehuoltotoimet toteutetaan muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa akku tai paristo on asetettu saataville markkinoilla ensimmäistä kertaa, tuottajien olisi katettava kustannukset, joita jätehuoltotoimijoille aiheutuu siinä jäsenvaltiossa, jossa jätehuoltotoimet toteutetaan. Keskusteltaessa mahdollisista ehdotuksista romuajoneuvoja ja sähkö- ja elektroniikkalaiteromua koskeviksi unionin säädöksiksi olisi harkittava jäteakkujen ja -paristojen, myös ajoneuvoihin tai laitteisiin sisältyvien, rajatylittävää laajennettua tuottajavastuuta koskevan mekanismin perustamista asianomaisten toimijoiden välillä. Lisäksi olisi harkittava muiden toimenpiteiden hyväksymistä, kuten tiedonhallinta- ja todentamisvälineitä, mukaan lukien tarvittaessa laajennetun tuottajavastuun valtuutettujen edustajien, jätehuoltotoimijoiden, tuottajayhteisöjen, digitaalisten tuotepassien ja tuottajien rekisterit sekä kansalliset ajoneuvorekisteröintijärjestelmät, kun on kyse sähköajoneuvon ajovoima-akuista.

(102) Laajennettua tuottajavastuuta olisi sovellettava myös talouden toimijoihin, jotka saattavat markkinoille akun tai pariston, joka on tulosta valmistelusta uudelleenkäyttöön tai käyttötarkoituksen muuttamiseen, käyttötarkoituksen muuttamisesta tai uudelleenvalmistuksesta. Sen vuoksi akun tai pariston alun perin markkinoille saattaneen talouden toimijan ei olisi vastattava lisäkustannuksista, joita voisi aiheutua kyseisen akun tai pariston myöhemmistä vaiheista aiheutuvasta jätehuollosta. Laajennetun tuottajavastuun piiriin kuuluvien talouden toimijoiden olisi voitava perustaa kustannusten jakojärjestelmä, joka perustuu tosiasiallisten jätehuoltokustannusten jakautumiseen.

(103) Tämä asetus on erityissäännös (*lex specialis*) suhteessa direktiiviin 2008/98/EY sellaisten laajennettua tuottajavastuuta koskevien vähimmäisvaatimusten osalta, jotka koskevat keräys- ja kierrätystavoitteita, jakelijan suorittamaa takaisinottoa ja uusiokäyttöä. Jäsenvaltioita olisi vaadittava määrittämään tässä asetuksessa säädetyt laajennettua tuottajavastuuta koskevat parametrit direktiivin 2008/98/EY mukaisesti ja sellaisen kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jolla kyseinen direktiivi on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä. Lisäksi jos tämän asetuksen VII luvussa ei säädetä täydellisestä yhdenmukaistamisesta, jäsenvaltioiden olisi voitava säätää kyseisiä erityisaiheita koskevista lisätoimenpiteistä, mikäli tällainen lisäsääntely on direktiivin 2008/98/EY mukaista ja yhdenmukaista sekä kansallisen lainsäädännön, jolla kyseinen direktiivi on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja tämän asetuksen kanssa.

(104) Tässä asetuksessa olisi täsmennettävä, miten Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2022/2065[1] säädettyjä elinkeinonharjoittajien jäljitettävyyttä koskevia velvoitteita on sovellettava verkkoalustoihin, jotka antavat kuluttajalle mahdollisuuden tehdä etäsopimuksia akkuja ja paristoja, mukaan lukien laitteisiin, kevyisiin liikkumisvälineisiin tai muihin ajoneuvoihin sisältyviä akkuja ja paristoja, tarjoavien tuottajien kanssa, ja unionissa sijaitseviin kuluttajiin tämän asetuksen nojalla perustettujen akkujen ja paristojen tuottajien rekisterien osalta. Tätä asetusta sovellettaessa tuottajaa, joka tarjoaa etäsopimuksilla akkuja tai paristoja, mukaan lukien laitteisiin, kevyisiin liikkumisvälineisiin tai muihin ajoneuvoihin sisältyviä akkuja tai paristoja, suoraan jäsenvaltiossa sijaitseville kuluttajille riippumatta siitä, onko tuottaja sijoittautunut jäsenvaltioon tai kolmanteen maahan, olisi pidettävä asetuksessa (EU) 2022/2065 määriteltynä elinkeinonharjoittajana. Kyseisen asetuksen mukaan sen III luvun 4 jakson soveltamisalaan kuuluvien verkkoalustojen tarjoajien, jotka antavat kuluttajille mahdollisuuden tehdä etäsopimuksia tuottajien kanssa, olisi saatava näiltä tuottajilta tiedot tuottajarekisteristä, johon ne on rekisteröity, sekä niiden rekisteröintinumero ja omaehtoinen sertifiointi, jossa sitoudutaan noudattamaan tässä asetuksessa vahvistettuja laajennettua tuottajavastuuta koskevia vaatimuksia. Akkujen ja paristojen verkkomyynnin osalta elinkeinonharjoittajien jäljitettävyyttä koskevien sääntöjen täytäntöönpanoon sovelletaan asetuksessa (EU) 2022/2065 vahvistettuja täytäntöönpanosääntöjä.

---

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2022/2065, annettu 19 päivänä lokakuuta 2022, digitaalisten palvelujen sisämarkkinoista ja direktiivin 2000/31/EY muuttamisesta (digipalvelusäädös) (EUVL L 277, 27.10.2022, s. 1).

(105) Jotta voidaan varmistaa korkealaatuinen kierrätys akkujen ja paristojen toimitusketjussa, edistää laadukkaiden uusioraaka-aineiden käyttöä ja suojella ympäristöä, jäteakkujen ja -paristojen keräys- ja kierrätysasteen olisi oltava korkea. Jäteakkujen ja -paristojen keräys on olennainen vaihe akkujen ja paristojen sisältämien arvokkaiden materiaalien talteen ottamisessa kierrättämällä ja akkujen ja paristojen toimitusketjun säilyttämisessä unionissa, mikä lisää unionin strategista itsenäisyyttä tällä alalla. Tällainen kierrättäminen helpottaa näin ollen myös sellaisten talteenotettujen materiaalien saatavuutta, joita voidaan käyttää uusien tuotteiden valmistukseen.

(106) Kaikkien tuottajien olisi vastattava jäteakkujen ja -paristojen erilliskeräyksen rahoittamisesta ja järjestämisestä. Niiden olisi tätä varten perustettava kunkin jäsenvaltion koko alueen kattava vastaanotto- ja keräysverkosto sekä järjestää siihen liittyviä tiedotuskampanjoita. Tällaisten verkostojen olisi oltava lähellä loppukäyttäjää ja niiden ei olisi keskityttävä ainoastaan sellaisiin alueisiin ja akkuihin ja paristoihin, joiden tapauksessa jäteakkujen ja -paristojen keräys on kannattavaa. Keräysverkostoon olisi kuuluttava jakelijat, sähkö- ja elektroniikkalaiteromun ja romuajoneuvojen valtuutetut käsittelylaitokset sekä jäteasemat ja muut toimijat oma-aloitteiselta pohjalta, kuten viranomaiset ja koulut. Keräysverkoston ja siihen liittyvien tiedotuskampanjoiden tehokkuuden todentamiseksi ja parantamiseksi olisi tehtävä vähintään NUTS 2 -tason, josta säädetään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1059/2003[1], säännöllisiä jätekoostumuksen kartoituksia kerätystä sekalaisesta yhdyskuntajätteestä ja sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta, jotta voidaan määrittää kannettavien jäteakkujen ja -paristojen määrä tässä jätteessä.

---

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1059/2003, annettu 26 päivänä toukokuuta 2003, yhteisestä tilastollisten alueyksiköiden nimikkeistöstä (NUTS) (EUVL L 154, 21.6.2003, s. 1).

(107) Jäteakkuja ja -paristoja olisi voitava kerätä yhdessä sähkö- ja elektroniikkalaiteromun kanssa direktiivin 2012/19/EU nojalla perustetuilla kansallisilla keräysjärjestelmillä ja yhdessä romuajoneuvojen kanssa direktiivin 2000/53/EY mukaisesti. Tällöin pakollisena vähimmäiskäsittelyvaatimuksena akut ja paristot olisi poistettava kerätystä laiteromusta ja romuajoneuvoista. Sen jälkeen, kun akut ja paristot on poistettu kerätystä laiteromusta ja romuajoneuvoista, niihin olisi sovellettava tämän asetuksen vaatimuksia. Erityisesti tällaiset jäteakut ja paristot olisi otettava huomioon kyseisen akku- tai paristoluokan keräystavoitteen saavuttamisessa ja niihin olisi sovellettava tässä asetuksessa säädettyjä käsittely- ja kierrätysvaatimuksia.

(108) Ottaen huomioon ympäristövaikutukset ja materiaalien hävikki tapauksissa, joissa jäteakut ja -paristot jäävät erilliskeräyksen ja sen vuoksi ympäristökestävän käsittelyn ulkopuolelle, direktiivin 2006/66/EY nojalla vahvistettua kannettavien jäteakkujen ja -paristojen keräystavoitetta olisi sovellettava edelleen ja asteittain nostettava. Kun otetaan huomioon kevyiden liikkumisvälineiden akkujen myynnin nykyinen kasvu ja se, että niiden elinkaari on pidempi kuin kannettavilla akuilla ja paristoilla, on aiheellista asettaa kevyiden liikkumisvälineiden jäteakuille erityinen keräystavoite, joka on erillinen kannettaviin jäteakkuihin ja -paristoihin sovellettavasta keräystavoitteesta. Johtuen kevyiden liikkumisvälineiden akkujen ja kannettavien akkujen ja paristojen markkinoiden odotetusta kehityksestä sekä niiden arvioidun käyttöiän pitenemisestä keräystavoitteiden laskenta - ja tarkistusmenetelmää olisi tarkasteltava uudelleen, jotta keräykseen käytettävissä olevien kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen ja kannettavien jäteakkujen ja -paristojen todellinen määrä saadaan paremmin selville. Komissiolle olisi näin ollen siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tällaisen menetelmän muuttamista ja vastaavasti keräystavoitteiden muuttamista. On ratkaisevan tärkeää, että uudessa keräykseen käytettävissä olevien akkujen ja paristojen määritysmenetelmässä on nykyiseen menetelmään verrattuna samat tai kunnianhimoisemmat kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen ja kannettavien jäteakkujen ja -paristojen keräystä koskevat ympäristötavoitteet.

Yhteisen tutkimuskeskuksen kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen ja kannettavien jäteakkujen ja -paristojen vaihtoehtoisia keräystavoitteita koskevan tutkimuksen perusteella arvioidaan, että kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen keräystavoite, joka on 51 prosenttia 31 päivään joulukuuta 2028 mennessä ja 61 prosenttia 31 päivään joulukuuta 2031 mennessä, laskettuna jäsenvaltion markkinoilla saataville asetettujen kevyiden liikkumisvälineiden akkujen määrän perusteella, vastaa kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen keräystavoitetta, joka on 79 prosenttia 31 päivään joulukuuta 2028 mennessä ja 85 prosenttia 31 päivään joulukuuta 2031 mennessä, laskettuna jäsenvaltiossa keräykseen käytettävissä olevien kevyiden liikkumisvälineiden akkujen määrän perusteella. Kannettavien jäteakkujen ja -paristojen ja kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen keräystavoitteita olisi tarkasteltava uudelleen. Tällaisessa tarkastelussa olisi voitava käsitellä myös mahdollisuutta lisätä kaksi kannettavien akkujen tai paristojen alaluokkaa: ladattava ja ei-ladattava, joilla on erilliset keräysasteet. Komission olisi laadittava selvitys kyseisten tarkastelujen yhteydessä.

(109) Keräyksen maksimoimiseksi ja turvallisuusriskien vähentämiseksi komission olisi arvioitava mahdollisuutta perustaa panttiin perustuva akkujen ja paristojen palautusjärjestelmä erityisesti yleiskäyttöisiä kannettavia akkuja ja paristoja varten ja tällaisen järjestelmän mahdollisia hyötyjä. Kansalliset ja yhdenmukaistetut unionin laajuiset panttiin perustuvat palautusjärjestelmät olisi otettava huomioon kyseisessä arvioinnissa.

(110) Kannettavien jäteakkujen ja -paristojen keräysaste olisi edelleen laskettava edellisvuosien keskimääräisen vuosimyynnin perusteella, jotta tavoitteet olisivat oikeassa suhteessa akkujen ja paristojen kulutukseen jäsenvaltiossa. Jotta voidaan ottaa mahdollisimman hyvin huomioon muutokset siinä, mitä kuuluu kannettavien akkujen ja paristojen luokkaan, sekä akkujen ja paristojen käyttöiässä ja kulutustottumuksissa, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat kannettavien jäteakkujen ja -paristojen sekä kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen keräysasteen laskenta- ja todentamismenetelmän muuttamista.

(111) Jäsenvaltioiden velvoite hyväksyä toimenpiteitä, jotka koskevat kannettavien jäteakkujen ja -paristojen ja kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen keräystavoitteiden saavuttamista tuottajien ja, jos sellaisia on nimetty, tuottajayhteisöjen toimesta, heijastaa yleistä periaatetta, jonka mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava unionin oikeuden tehokkuus.

(112) Kaikki jäteajoneuvoakut, jäteteollisuusakut ja sähköajoneuvojen jäteajovoima-akut olisi kerättävä. Tätä varten ajoneuvoakkujen, teollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen ajovoima-akkujen tuottajat olisi velvoitettava hyväksymään ja ottamaan maksutta takaisin kaikki jäteakut loppukäyttäjiltä. Kaikille jäteajoneuvoakkujen, jäteteollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen jäteajovoima-akkujen keräykseen osallistuville tuottajille, jätehuoltotoimijoille ja jätteen haltijoille olisi vahvistettava yksityiskohtaiset raportointivelvoitteet.

(113) Ottaen huomioon direktiivissä 2008/98/EY vahvistettu jätehierarkia, jossa asetetaan etusijalle jätteen syntymisen ehkäiseminen, valmistelu uudelleenkäyttöön ja kierrätys, ja noudattaen direktiiviä 2008/98/EY ja neuvoston direktiiviä 1999/31/EY[1], kerättyjä jäteakkuja ja -paristoja ei saisi loppukäsitellä eikä niihin saisi kohdistaa energian talteenottotoimia.

(114) Akkuja ja paristoja käsittelevien luvan saaneiden laitosten olisi noudatettava vähimmäisvaatimuksia, jotta vältetään kielteiset vaikutukset ympäristöön ja ihmisten terveyteen ja mahdollistetaan akkujen sisältämien materiaalien laaja-asteinen talteenotto. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2010/75/EU[2] säännellään useita jäteakkujen ja -paristojen käsittelyyn liittyviä teollisia toimintoja siten, että niiden osalta säädetään erityisistä lupavaatimuksista ja valvonnasta parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa vastaavasti. Jos akkujen ja paristojen käsittelyyn ja kierrätykseen liittyvät teolliset toiminnot eivät kuulu direktiivin 2010/75/EU soveltamisalaan, toiminnanharjoittajat olisi joka tapauksessa velvoitettava soveltamaan kyseisen direktiivin 3 artiklan 10 alakohdassa määriteltyä parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa ja tässä asetuksessa säädettyjä erityisvaatimuksia. Komission olisi tarvittaessa mukautettava tämän asetuksen akkujen ja paristojen käsittelyä ja kierrätystä koskevia vaatimuksia tieteellisen ja teknisen kehityksen ja jätehuollon uusien teknologioiden perusteella. Komissiolle olisi näin ollen siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat kyseisten vaatimusten muuttamista.

---

[1] Neuvoston direktiivi 1999/31/EY, annettu 26 päivänä huhtikuuta 1999, kaatopaikoista (EYVL L 182, 16.7.1999, s. 1).

[2] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/75/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, teollisuuden päästöistä (yhtenäistetty ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen) (EUVL L 334, 17.12.2010, s. 17).

(115) Kierrätysprosessien tehokkuudelle ja materiaalien talteenotolle olisi asetettava tavoitteet, jotta varmistetaan laadukas materiaalien talteenotto akku- ja paristoteollisuuden käyttöön, samalla kun varmistetaan selkeät ja yhteiset säännöt kierrättäjille ja vältetään kilpailun vääristyminen tai muut esteet, jotka haittaisivat jäteakuista ja -paristoista saatavien uusioraaka-aineiden sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa. Lyijyakuille ja -paristoille, nikkeli-kadmiumakuille ja -paristoille, litiumakuille ja -paristoille ja muille akuille ja paristoille olisi vahvistettava kierrätetyn materiaalin kokonaismäärää mittaavat kierrätystehokkuustavoitteet. Materiaalin talteenottotavoitteet olisi vahvistettava myös koboltille, lyijylle, litiumille ja nikkelille, jotta materiaalien talteenottoaste olisi korkea kaikkialla unionissa. Komission asetuksessa (EU) N:o 493/2012[1] vahvistettuja kierrätystehokkuuden laskentaa ja raportointia koskevia sääntöjä olisi sovellettava edelleen.

[1] Komission asetus (EU) N:o 493/2012, annettu 11 päivänä kesäkuuta 2012, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/66/EY mukaisten käytettyjen paristojen ja akkujen kierrätysprosessien kierrätystehokkuuksien laskemista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamisesta (EUVL L 151, 12.6.2012, s. 9).

Jotta voidaan varmistaa että kierrätystehokkuutta ja materiaalien hyödyntämisastetta koskevat laskelmat ja todentamiset ovat tarkkoja ja luotettavia ja että oikeusvarmuus on suurempi, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla menetelmä kierrätystehokkuuden ja materiaalin talteenottoasteiden laskentaa ja todentamista varten akkujen ja paristojen kierrätysprosesseissa sekä käytettyjen akkujen kierrätystehokkuutta ja materiaalien hyödyntämistä sekä lopullisten jakeiden määränpäätä ja määrää koskevien asiakirjojen muoto XII liitteessä olevan A osan mukaisesti. Komission olisi myös tarkasteltava uudelleen asetusta (EU) N:o 493/2012, jotta se vastaisi asianmukaisesti teknologian kehitystä ja muutoksia teollisuuden talteenottoprosesseissa, jotta sen soveltamisala voidaan laajentaa kattamaan nykyiset ja uudet tavoitteet ja jotta voidaan tarjota välineitä välituotteiden karakterisointiin. Käsittelylaitoksia olisi kannustettava ottamaan käyttöön sertifioituja ympäristöjärjestelmiä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1221/2009[1] mukaisesti.

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1221/2009, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä) ja asetuksen (EY) N:o 761/2001 ja komission päätösten 2001/681/EY ja 2006/193/EY kumoamisesta (EUVL L 342, 22.12.2009, s. 1).

(116) Jäteakkujen ja -paristojen käsittely olisi voitava toteuttaa muussa kuin jäsenvaltiossa, jossa jäte kerättiin, tai unionin ulkopuolella ainoastaan, jos jäteakkujen ja -paristojen siirrossa noudatetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1013/2006[1] ja komission asetusta (EY) N:o 1418/2007[2] ja jos käsittely täyttää tämäntyyppiseen jätteeseen sovellettavat vaatimukset komission päätöksessä 2000/532/EY[3] esitetyn luokittelun mukaisesti. Kyseistä päätöstä olisi tarkistettava ottamalla huomioon kaikki akku- ja paristokemiat, erityisesti litiumionijäteakkujen ja -paristojen koodit, jotta mahdollistetaan tällaisten jäteakkujen ja -paristojen asianmukainen lajittelu ja niistä raportointi. Tämä asetus ei vaikuta jäteakkujen ja -paristojen mahdolliseen luokitteluun vaaralliseksi jätteeksi direktiivin 2008/98/EY nojalla. Jos tällainen käsittely tapahtuu unionin ulkopuolella ja jotta se voidaan ottaa huomioon kierrätystehokkuuksissa ja -tavoitteissa, jätehuoltotoimija, jonka puolesta se suoritetaan, olisi velvoitettava raportoimaan kyseisestä käsittelystä sen asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa kyseiset akut ja -paristot kerättiin, ja todistamaan, että käsittely suoritettiin tässä asetuksessa säädettyjä edellytyksiä vastaavasti ja ihmisten terveyttä ja ympäristönsuojelua koskevan muun unionin oikeuden mukaisesti. Jotta voidaan vahvistaa vaatimukset sille, että tällaista käsittelyä voidaan pitää vastaavana, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän asetuksen täydentämistä vahvistamalla yksityiskohtaiset säännöt, joihin sisältävät perusteet edellytysten vastaavuuden arvioimiseksi.

---

1 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1013/2006, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2006, jätteiden siirrosta (EUVL L 190, 12.7.2006, s. 1).

2 Komission asetus (EY) N:o 1418/2007, annettu 29 päivänä marraskuuta 2007, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1013/2006 liitteessä III tai IIIA lueteltujen tietyntyyppisten jätteiden viennistä hyödynnettäväksi maihin, joihin ei sovelleta OECD:n päätöstä jätteiden maan rajan ylittävien siirtojen valvonnasta (EUVL L 316, 4.12.2007, s. 6).

3 Komission päätös 2000/532/EY, tehty 3 päivänä toukokuuta 2000, jätteistä annetun neuvoston direktiivin 75/442/ETY 1 artiklan a alakohdan mukaisen jäteluettelon laatimisesta tehdyn komission päätöksen 94/3/EY ja vaarallisista jätteistä annetun neuvoston direktiivin 91/689/ETY 1 artiklan 4 kohdan mukaisen vaarallisten jätteiden luettelon laatimisesta tehdyn neuvoston päätöksen 94/904/EY korvaamisesta (EYVL L 226, 6.9.2000, s. 3).

(117) Jos käytettyjä akkuja viedään unionista uudelleenkäyttöön valmistelua, käyttötarkoituksen muuttamiseen valmistelua tai kierrätystä varten, jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten olisi hyödynnettävä tehokkaasti asetuksessa (EY) N:o 1013/2006 säädettyjä valtuuksia ja vaadittava toimittamaan asiakirjatodisteita sen varmistamiseksi, että tässä asetuksessa säädettyjä vaatimuksia noudatetaan.

(118) Teollisuusakkuja ja sähköajoneuvojen ajovoima-akkuja, jotka eivät enää sovellu alkuperäiseen tarkoitukseen, johon ne on valmistettu, olisi voitava käyttää muuhun tarkoitukseen kiinteinä akkusähkövarastoina. Käytettyjen teollisuusakkujen ja käytettyjen sähköajoneuvojen ajovoima-akkujen markkinat ovat kehittymässä, ja jätehierarkian käytännön soveltamisen tueksi olisi sen vuoksi vahvistettava erityiset säännöt, jotta käytettyjen akkujen ja paristojen käyttötarkoitus voidaan muuttaa vastuullisesti ottaen huomioon ennalta varautumisen periaate ja varmistaen käytön turvallisuus loppukäyttäjille. Kaikkien tällaisten käytettyjen akkujen ja paristojen toimintakunto ja käytettävissä oleva kapasiteetti olisi arvioitava, jotta voidaan varmistaa niiden soveltuvuus muuhun kuin niiden alkuperäiseen käyttötarkoitukseen. Akkujen ja paristojen, joiden on todettu soveltuvan muihin kuin niiden alkuperäiseen käyttötarkoitukseen, käyttötarkoitus olisi ihannetapauksessa muutettava. Jotta voidaan varmistaa niiden vaatimusten yhdenmukainen täytäntöönpano, jotka jäteteollisuusakkujen, kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen tai sähköajoneuvojen jäteajovoima-akkujen olisi täytettävä, jotta niitä ei enää katsottaisi jätteeksi, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa.

(119) Tuottajien ja jakelijoiden olisi osaltaan aktiivisesti annettava loppukäyttäjille tietoa akkujen ja paristojen pakollisesta erilliskeräyksestä ja käytettävissä olevista keräysjärjestelmistä. Niiden olisi myös tiedotettava loppukäyttäjille heidän tärkeästä roolistaan jäteakkujen ja -paristojen ympäristön kannalta optimaalisen jätehuollon varmistamisessa. Tuottajien ja jakelijoiden olisi hyödynnettävä ajantasaista tietotekniikkaa antaessaan tietoja kaikille loppukäyttäjille ja akkuja ja paristoja koskevassa raportoinnissa. Tiedot olisi annettava joko perinteisin keinoin, kuten ulkomainonnalla, julisteilla ja sosiaalisen median kampanjoilla, tai innovatiivisemmilla tavoilla, kuten akkuun tai paristoon kiinnitetyillä QR-koodeilla, joiden avulla pääsee verkkosivustoille. Tällaisten tietojen olisi oltava saavutettavia vammaisille henkilöille direktiivin (EU) 2019/882 mukaisesti.

(120) Jotta voidaan todentaa jäteakkujen ja -paristojen keräämiseen ja käsittelyyn sovellettavien velvoitteiden täyttäminen ja tehokkuus, on tarpeen, että toimijat raportoivat asiasta toimivaltaisille viranomaisille. Akkujen ja paristojen tuottajien ja muiden jäteakkuja ja -paristoja keräävien jätehuoltotoimijoiden olisi tarvittaessa raportoitava kultakin kalenterivuodelta tiedot myydyistä akuista ja paristoista sekä kerätyistä jäteakuista ja -paristoista. Käsittelyä koskevat raportointivelvoitteet olisi asetettava jätehuoltotoimijoille ja kierrättäjille.

(121) Jäsenvaltioiden olisi toimitettava komissiolle kultakin kalenterivuodelta tiedot alueellaan toimitettujen akkujen ja paristojen määrästä sekä kerättyjen jäteakkujen ja -paristojen määrästä luokan ja kemian mukaan eriteltyinä. Kannettavien jäteakkujen ja -paristojen sekä kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen osalta tiedot olisi raportoitava erikseen, kunkin keräystavoitteen mukauttamista silmällä pitäen ottaen huomioon tällaisten akkujen markkinaosuus sekä niiden erityistarkoitus ja ominaisuudet. Nämä tiedot olisi toimitettava sähköisesti ja niihin olisi liitettävä laaduntarkastusraportti. Jotta voidaan varmistaa yhdenmukaiset edellytykset kyseisten tietojen raportoimiseksi komissiolle sekä todentamismenetelmiä varten, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa.

(122) Jäsenvaltioiden olisi kultakin kalenterivuodelta raportoitava komissiolle saavutetuista kierrätystehokkuuden ja materiaalin talteenoton asteista ottaen huomioon kierrätysprosessin kaikki yksittäiset vaiheet ja niistä saatavat jakeet (tuotos).

(123) Jotta voidaan lisätä läpinäkyvyyttä toimitus- ja arvoketjuissa kaikkien sidosryhmien kannalta, on tarpeen säätää akkupassista, joka maksimoi tiedonvaihdon, mahdollistaa akkujen seurannan ja jäljittämisen, tarjoaa tietoa niiden valmistusprosessien hiili-intensiteetistä ja käytettyjen materiaalien alkuperästä ja siitä, onko valmistuksessa käytetty uusiutuvia materiaaleja kuten ligniinistä valmistettua materiaalia grafiitin korvikkeena, akkujen tai paristojen koostumuksesta, mukaan lukien raaka-aineet ja vaaralliset kemikaalit, korjauksesta, käyttötarkoituksen muuttamisesta ja purkamiseen käytettävistä toimenpiteistä ja mahdollisuuksista sekä käsittely-, kierrätys- ja talteenottoprosesseista, joita akkuihin ja paristoihin voidaan soveltaa niiden käyttöiän lopussa. Akkupassilla olisi tiedotettava yleisölle markkinoille saatetuista akuista ja niiden kestävyysvaatimuksista. Sen olisi tarjottava uudelleenvalmistajille, uusiokäyttötoimijoille ja kierrättäjille ajantasaisia tietoja akkujen käsittelystä ja tietyille toimijoille räätälöityä tietoa esimerkiksi akkujen toimintakunnosta. Akkupassilla olisi voitava tukea markkinavalvontaviranomaisia niiden suorittaessa tämän asetuksen mukaisia tehtäviään, mutta sillä ei olisi korvattava tai muutettava markkinavalvontaviranomaisten vastuita, sillä niiden olisi asetuksen (EU) 2019/1020 mukaisesti tarkastettava akkupassissa annetut tiedot.

(124) Tiettyjen akkupassissa olevien tietojen ei olisi oltava julkisia, kuten tiedot, jotka koskevat kaupallisesti arkaluonteisia tietoja, joihin vain rajoitetulle määrälle henkilöitä, joiden oikeutettua etua asia koskee, tarvitsisivat pääsyn. Tätä sovelletaan purkamista koskeviin tietoihin, myös turvallisuuteen liittyen, ja yksityiskohtaisiin tietoihin akun koostumuksesta, jotka ovat olennaisen tärkeitä korjaamoille, uudelleenvalmistajille, uusiokäyttötoimijoille ja kierrättäjille. Sitä sovelletaan myös yksittäisiä akkuja ja paristoja koskeviin tietoihin, jotka ovat olennaisen tärkeitä niille, jotka ovat ostaneet akun tai jotka toimivat ostajien puolesta, jotta akku voidaan asettaa riippumattomien energia-alan aggregaattoreiden tai energiamarkkinaosapuolten saataville, arvioida sen jäännösarvoa tai jäljellä olevaa käyttöikää jatkokäyttöä varten ja helpottaa sen valmistelua uudelleenkäyttöön tai käyttötarkoituksen muuttamiseen tai käyttötarkoituksen muuttamista tai uudelleenvalmistusta. Testausraporttien tulosten olisi oltava ainoastaan ilmoitettujen laitosten, markkinavalvontaviranomaisten ja komission saatavilla.

(125) Akkupassin olisi tarjottava talouden toimijoille tehokkaampi tapa kerätä ja käyttää uudelleen tietoja ja dataa markkinoille saatetuista yksittäisistä akuista ja tehdä tietoisempia valintoja suunnittelutoiminnassaan. Kun akku on saatettu markkinoille, saattaa joissakin tapauksissa olla käytännöllisempää, että toinen oikeushenkilö, kuten ajoneuvon valmistaja, päivittää passissa olevia tietoja. Akun markkinoille saattavan talouden toimijan olisi sen vuoksi voitava antaa kirjallinen valtuutus mille tahansa muulle toimijalle toimia puolestaan. Akkupassia koskevien säännösten noudattamisvelvollisuus olisi oltava talouden toimijalla, joka saattaa akun markkinoille. Jotta voidaan varmistaa akkupassin yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa.

(126) Jotta voidaan varmistaa, että akkupassi on joustava, dynaaminen ja mukautumiskykyinen ja markkinavetoinen ja kehittyy liiketoimintamallien, markkinoiden ja innovoinnin mukaisesti, sen olisi perustuttava talouden toimijoiden perustamaan ja ylläpitämään hajautettuun tietojärjestelmään. Akkupassin tehokkaan käyttöönoton varmistamiseksi teknisen suunnittelun, tietovaatimusten ja akkupassin toiminnan olisi oltava tiettyjen olennaisten teknisten vaatimusten mukaisia. Tällaiset vaatimukset olisi laadittava yhdessä niiden vaatimusten kanssa, jotka koskevat digitaalisia tuotepasseja, joita edellytetään kestävien tuotteiden ekologista suunnittelua koskevassa muussa unionin oikeudessa. Kyseisten olennaisten vaatimusten tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi olisi vahvistettava tekniset eritelmät, joiden osalta olisi harkittava komission Verkkojen Eurooppa -välineen sähköisen jakeluverkon periaatteita, joko Euroopan unionin virallisessa lehdessä julkaistujen yhdenmukaistettujen standardien muodossa tai varavaihtoehtona komission hyväksymien yhteisten eritelmien muodossa. Teknisellä suunnittelulla olisi varmistettava, että tiedot ovat akkupassissa saatavilla turvallisesti ja yksityisyyden suojaa koskevia sääntöjä noudattaen.

(127) Asetuksessa (EU) 2019/1020 vahvistetaan yleiset säännöt, jotka koskevat markkinavalvontaa ja kolmansista maista unionin markkinoille saatettujen tai unionin markkinoille tulevien tuotteiden tarkastuksia. Jotta voidaan varmistaa, että tavaroiden vapaan liikkuvuuden piiriin kuuluvat akut ja paristot täyttävät vaatimukset, joilla varmistetaan yleisten etujen, kuten ihmisten terveyden, turvallisuuden, omaisuuden suojelun ja ympäristönsuojelun, korkea taso ja jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen mukaisten velvoitteiden, erityisesti akkuja ja paristoja koskevan asianmukaisen huolellisuuden toimintapolitiikkoihin liittyvien velvoitteiden, täysi täytäntöönpanokelpoisuus, asetusta (EU) 2019/1020 olisi sovellettava myös tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluviin akkuihin ja paristoihin ja talouden toimijoihin. Sen vuoksi asetuksen (EU) 2019/1020 liitettä I olisi muutettava.

(128) Asetuksessa (EU) 2019/1020 edellytetään, että markkinavalvontaviranomaiset tekevät tuotteiden ominaisuuksia koskevia asianmukaisia tarkastuksia riittävässä laajuudessa. Siinä annetaan komissiolle valta hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla määritetään yhdenmukaiset edellytykset tarkastuksille, tarkastustiheyden määrittämistä koskevat perusteet ja tarkastettavien otosten määrä tiettyjen tuotteiden tai tuoteluokkien osalta. Kyseistä säädösvallan siirtoa sovelletaan myös tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluviin akkuihin ja paristoihin, jos asetuksessa (EU) 2019/1020 säädetyt edellytykset täyttyvät.

(129) Asetuksella (EU) 2019/1020 otettiin käyttöön uusia välineitä, joilla parannetaan vaatimustenmukaisuutta ja markkinavalvontaa ja jotka ovat merkityksellisiä myös akkujen ja paristojen kannalta. Siinä säädetään, että komissio voi nimetä jäsenvaltion julkisen testauslaitoksen unionin testauslaitokseksi käsittelemään tiettyjä tuoteluokkia tai johonkin tuoteluokkaan liittyviä erityisiä riskejä. Komissio sisällyttää tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat akut ja paristot seuraavaan kiinnostuksenilmaisupyyntöönsä, jonka pohjalta se nimeää unionin testauslaitokset komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2022/1267[1] mukaisesti. Asetuksessa (EU) 2019/1020 säädetään myös, että markkinavalvontaviranomaiset voivat toteuttaa talouden toimijoita tai loppukäyttäjiä edustavien järjestöjen kanssa yhteisiä toimia, joilla pyritään edistämään vaatimusten noudattamista, havaitsemaan vaatimustenvastaisuudet sekä tiedottamaan ja antamaan ohjeistusta tiettyihin tuoteluokkiin liittyen. Kyseisestä mahdollisuudesta olisi säädettävä myös tämän asetuksen vaatimuksien osalta. Tässä yhteydessä jäsenvaltiot tai markkinavalvontaviranomaiset voisivat harkita akku- ja paristoalan osaamiskeskusten perustamista.

(130) Akut ja paristot olisi saatettava markkinoille ainoastaan, jos ne eivät aiheuta riskiä ihmisten terveydelle, turvallisuudelle, omaisuudelle tai ympäristölle varastoituina tai aiottuun käyttötarkoitukseensa käytettyinä tai kohtuudella ennakoitavissa käyttöolosuhteissa eli silloin, kun tällaiset käyttöolosuhteet voisivat olla seurausta ihmisten lainmukaisesta ja helposti ennustettavissa olevasta käyttäytymisestä.

---

[1] Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2022/1267, annettu 20 päivänä heinäkuuta 2022, unionin testauslaitosten nimeämismenettelyjen täsmentämisestä markkinavalvontaa ja tuotteiden vaatimustenmukaisuuden todentamista varten Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/1020 mukaisesti (EUVL L 192, 21.7.2022, s. 21).

(131) Käytössä olisi oltava menettely, jolla asianomaisille osapuolille ilmoitetaan aiotuista toimenpiteistä sellaisten akkujen ja paristojen osalta, jotka aiheuttavat riskin ihmisten terveydelle, turvallisuudelle, omaisuudelle tai ympäristölle. Tällaisen menettelyn olisi myös annettava jäsenvaltioiden markkinavalvontaviranomaisille mahdollisuus toimia aikaisessa vaiheessa tällaisten akkujen ja paristojen suhteen yhteistyössä asiaankuuluvien talouden toimijoiden kanssa. Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa sen vahvistamiseksi, ovatko vaatimustenvastaisten akkujen ja paristojen osalta toteutetut kansalliset toimenpiteet perusteltuja.

(132) Markkinavalvontaviranomaisilla olisi oltava oikeus vaatia talouden toimijaa ryhtymään korjaaviin toimiin, jos ne katsovat, että akku tai paristo ei täytä tämän asetuksen vaatimuksia tai talouden toimija on rikkonut sääntöjä, jotka koskevat akun tai pariston markkinoille saattamista tai asettamista saataville markkinoilla, kestävyyttä, turvallisuutta, merkintöjä ja tietoja tai toimitusketjun asianmukaista huolellisuutta.

(133) Julkiset hankinnat ovat tärkeä sektori, jolla voidaan vähentää ihmisen toiminnan ympäristövaikutuksia ja edistää siirtymistä kestävämpiin tuotteisiin markkinoilla. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiveissä 2014/24/EU[1] ja 2014/25/EU[2] määriteltyjen hankintaviranomaisten ja direktiivissä 2014/25/EU määriteltyjen hankintayksiköiden olisi otettava huomioon ympäristövaikutukset, kun ne hankkivat akkuja ja paristoja tai akuilla tai paristoilla varustettuja tuotteita ja varmistettava, että talouden toimijat noudattavat tosiasiassa sosiaalisia ja ympäristövaatimuksia, jotta voidaan edistää ja edesauttaa puhtaan ja energiatehokkaan liikkumisen ja energian varastoinnin markkinoita ja näin myötävaikuttaa unionin ympäristö-, ilmasto- ja energiapoliittisiin tavoitteisiin.

(134) On erityisen tärkeää, että hyväksyessään delegoituja säädöksiä tämän asetuksen mukaisesti komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa[3] vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.

---

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/24/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, julkisista hankinnoista ja direktiivin 2004/18/EY kumoamisesta (EUVL L 94, 28.3.2014, s. 65).

[2] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/25/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankinnoista ja direktiivin 2004/17/EY kumoamisesta (EUVL L 94, 28.3.2014, s. 243).

[3] EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

(135) Komissiolle tällä asetuksella siirrettyä täytäntöönpanovaltaa, joka ei liity sen määrittämiseen, ovatko jäsenvaltioiden vaatimustenvastaisten akkujen ja paristojen osalta toteuttamat toimenpiteet perusteltuja, olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011[1] mukaisesti.

(136) Jos komissio toteaa, että ilmoitettu laitos ei täytä sen ilmoittamiselle asetettuja vaatimuksia, hyväksyttäessä täytäntöönpanosäädöstä, jossa ilmoittamisesta vastaavaa viranomaista pyydetään toteuttamaan tarvittavat korjaavat toimet, mukaan lukien ilmoituksen peruuttaminen tarvittaessa, olisi sovellettava neuvoa-antavaa menettelyä.

(137) Komission olisi hyväksyttävä välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä, joilla määritetään, onko riskin aiheuttavaa vaatimustenmukaista akkua tai paristoa koskeva kansallinen toimenpide oikeutettu, kun tämä on tarpeen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät ihmisten terveyden tai henkilöiden turvallisuuden suojeluun tai omaisuuden tai ympäristön suojeluun.

---

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

(138) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista, ja varmistettava kyseisten sääntöjen täytäntöönpano. Seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Seuraamuksia määrättäessä on tärkeää, että otetaan asianmukaisesti huomioon rikkomisen luonne, vakavuus, laajuus, tahallisuus ja toistuvuus sekä vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön halukkuus tehdä yhteistyötä toimivaltaisen viranomaisen kanssa. Seuraamuksia määrättäessä olisi noudatettava unionin ja kansallista oikeutta, mukaan lukien sovellettavat menettelytakeet ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan periaatteet.

(139) Koska on tarpeen varmistaa ympäristönsuojelun korkea taso ja ottaa huomioon kaikki tieteelliseen tietoon perustuva uusi kehitys, komission olisi annettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus tämän asetuksen soveltamisesta ja sen vaikutuksista ympäristöön ja sisämarkkinoiden toimintaan. Komission olisi sisällytettävä kertomukseensa arviointi kestävyyttä, turvallisuutta ja merkintä- ja tietovaatimuksia koskevista säännöksistä, jäteakkujen ja -paristojen jätehuoltotoimenpiteistä ja toimitusketjun asianmukaisen huolellisuuden vaatimuksista. Kertomukseen olisi tarvittaessa liitettävä ehdotus tämän asetuksen asiaankuuluvien säännösten muuttamiseksi.

(140) On tarpeen antaa riittävästi aikaa, jotta talouden toimijat voivat täyttää tähän asetukseen perustuvat velvollisuutensa ja jotta jäsenvaltiot voivat perustaa sen soveltamisessa tarvittavan hallintoinfrastruktuurin. Tämän asetuksen soveltamista olisi sen vuoksi myös lykättävä päivään, jona valmistelut on voitu kohtuudella saattaa päätökseen.

(141) Jotta jäsenvaltiot voisivat mukauttaa direktiivillä 2006/66/EY perustettua tuottajarekisteriä ja toteuttaa tarvittavat hallinnolliset toimenpiteet, jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat huolehtia lupamenettelyjen järjestämisestä samalla kun huolehditaan jatkuvuudesta talouden toimijoiden kannalta, direktiivi 2006/66/EY olisi kumottava … päivästä …kuuta … [24 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä]. Mainitun direktiivin mukaisten velvoitteiden, jotka koskevat kannettavien akkujen ja paristojen keräysasteen seurantaa ja raportointia, olisi pysyttävä voimassa 31 päivään joulukuuta 2023 ja niihin liittyvien tietojen toimittamista komissiolle koskevien velvoitteiden 30 päivään kesäkuuta 2025, kun taas mainitun direktiivin mukaisten velvoitteiden, jotka koskevat kierrätysprosessien kierrätystehokkuuksien seurantaa ja raportointia, olisi pysyttävä voimassa 31 päivään joulukuuta 2025 ja niihin liittyvien tietojen toimittamista komissiolle koskevien velvoitteiden 30 päivään kesäkuuta 2027, jotta voidaan taata jatkuvuus, kunnes komissio hyväksyy uudet laskentasäännöt ja raportointimuodot tämän asetuksen nojalla.

(142) Tämän asetuksen täytäntöönpanossa on tärkeää ottaa huomioon ympäristöä koskevat, sosiaaliset ja taloudelliset vaikutukset. Jotta voidaan lisäksi varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset, tämän asetuksen täytäntöönpanossa on tärkeää ottaa tasapuolisesti huomioon kaikki asiaankuuluvat saatavilla olevat teknologiat edellyttäen, että kyseiset teknologiat mahdollistavat sen, että akut ja paristot ovat kaikilta osin tässä asetuksessa säädettyjen asianmukaisten vaatimusten mukaisia. Talouden toimijoille ja erityisesti pienille ja keskisuurille yrityksille (pk-yrityksille) ei myöskään saisi aiheutua liiallista hallinnollista rasitetta.

(143) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita eli edistää sisämarkkinoiden toimintaa ja torjua ja vähentää akkujen ja paristojen ja jäteakkujen ja -paristojen haittavaikutuksia, jotta voidaan varmistaa ihmisten terveyden, henkilöiden turvallisuuden, omaisuuden sekä ympäristön suojelun korkea taso, vaan ne voidaan yhdenmukaistamisen tarpeen vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I luku
Yleiset säännökset

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan kestävyyttä ja turvallisuutta koskevat vaatimukset ja merkintä- ja tietovaatimukset, joiden mukaisesti akkuja ja paristoja voidaan saattaa markkinoille tai ottaa käyttöön unionissa. Siinä vahvistetaan myös laajennettua tuottajan vastuuta, jäteakkujen ja -paristojen keräystä ja käsittelyä sekä raportointia koskevat vähimmäisvaatimukset.

2. Tässä asetuksessa asetetaan akkuja ja paristoja markkinoille saattaville tai käyttöönottaville talouden toimijoille akkuja ja paristoja koskevat asianmukaisen huolellisuuden velvoitteet. Siinä vahvistetaan myös ympäristöä säästäviä julkisia hankintoja koskevat vaatimukset, joita sovelletaan akkujen ja paristojen tai akkuja tai paristoja sisältävien tuotteiden hankintaan.

3. Tätä asetusta sovelletaan kaikkiin akku- ja paristoluokkiin eli kannettaviin akkuihin, käynnistys-, valaistus- ja sytytysakkuihin (ajoneuvoakut), kevyiden liikkumisvälineiden akkuihin, sähköajoneuvojen ajovoima-akkuihin ja teollisuusakkuihin riippumatta niiden muodosta, tilavuudesta, painosta, rakenteesta, materiaalikoostumuksesta, kemiallisesta koostumuksesta, käytöstä tai tarkoituksesta. Sitä sovelletaan myös akkuihin, jotka on yhdistetty tai lisätty tuotteisiin tai jotka on erityisesti suunniteltu tuotteisiin yhdistettäviksi tai lisättäviksi.

Kun II lukua sovellettaessa markkinoille saatettujen akkujen ja paristojen voidaan katsoa kuuluvan useampaan kuin yhteen luokkaan, niiden katsotaan kuuluvan luokkaan, johon sovelletaan tiukimpia vaatimuksia.

4. Tapauksissa, joissa akku- tai paristokennot tai akku- tai paristomoduulit asetetaan saataville markkinoilla loppukäyttöä varten ilman, että niitä yhdistetään tai asennetaan osaksi suurempia akku- tai paristoyksiköitä tai akkuja tai paristoja, ne katsotaan saatetuiksi markkinoille akkuina tai paristoina tätä asetusta sovellettaessa, ja niihin sovelletaan parhaiten vastaavaa akku- tai paristoluokkaa koskevia vaatimuksia. Jos voidaan katsoa, että tällaiset akku- tai paristokennot tai akku- tai paristomoduulit kuuluvat useampaan kuin yhteen akku- tai paristoluokkaan, niiden katsotaan kuuluvan luokkaan, johon sovelletaan tiukimpia vaatimuksia.

5. Tätä asetusta ei sovelleta akkuihin tai paristoihin, jotka on yhdistetty tai erityisesti suunniteltu yhdistettäviksi

   a) jäsenvaltioiden olennaisten turvallisuusetujen turvaamiseen liittyviin laitteisiin, aseisiin, ammuksiin ja sotatarvikkeisiin, lukuun ottamatta tuotteita, joita ei ole tarkoitettu käytettäviksi erityisesti sotilaallisiin tarkoituksiin; ja

   b) laitteisiin, jotka on suunniteltu avaruuteen lähetettäviksi.

6. Tämän asetuksen III ja VIII lukua ei sovelleta laitteisiin, jotka on erityisesti suunniteltu neuvoston direktiivin 2009/71/Euratom[1] 3 artiklassa määriteltyjen ydinlaitosten turvallisuutta varten.

2 artikla

Tavoitteet

Tämän asetuksen tavoitteena on edistää sisämarkkinoiden tehokasta toimintaa ja samalla ehkäistä ja vähentää akkujen ja paristojen haitallisia ympäristövaikutuksia, sekä suojella ympäristöä ja ihmisten terveyttä ehkäisemällä ja vähentämällä jäteakkujen ja -paristojen syntymisestä ja niiden jätehuollosta aiheutuvia haittavaikutuksia.

3 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan

   1) ’akulla’ tai ’paristolla’ sähköenergiaa toimittavaa laitetta, jossa kemiallista energiaa muunnetaan suoraan sähköenergiaksi, joka varastoi sisäisesti tai ulkoisesti ja joka muodostuu yhdestä tai useammasta ei-ladattavasta tai ladattavasta akku- tai paristokennosta, akku- tai paristomoduulista tai akku- tai paristoyksiköstä, ja niihin kuuluvat akut ja paristot, jotka on valmisteltu uudelleenkäyttöön tai käyttötarkoituksen muuttamiseen tai joiden käyttötarkoitus on muutettu tai jotka on uudelleenvalmistettu;

[1] Neuvoston direktiivi 2009/71/Euratom, annettu 25 päivänä kesäkuuta 2009, ydinlaitosten ydinturvallisuutta koskevan yhteisön kehyksen perustamisesta (EUVL L 172, 2.7.2009, s. 18).

2) ’akku- tai paristoyksiköllä’ akku- tai paristokennoja tai akku- tai paristomoduuleja, jotka on yhdistetty toisiinsa tai suljettu koteloon omaksi yksikökseen, jota loppukäyttäjän ei ole tarkoitus hajottaa tai avata;

3) ’akku- tai paristomoduulilla’ ryhmää akku- tai paristokennoja, jotka on yhdistetty toisiinsa tai suljettu koteloon kennojen suojaamiseksi ulkoisilta vaikutuksilta ja joita on tarkoitus käyttää joko yksinään tai yhdessä muiden moduulien kanssa;

4) ’akku- tai paristokennolla’ akun tai pariston toiminnallista perusyksikköä, joka koostuu elektrodeista, elektrolyytistä, kotelosta, terminaaleista ja soveltuvin osin erottimista ja jonka sisältämien aktiivimateriaalien reaktio tuottaa sähköenergiaa;

5) ’aktiivimateriaalilla’ materiaalia, joka reagoi kemiallisesti sähköenergian tuottamiseksi, kun akku- tai paristokenno purkautuu, tai sähköenergian varastoimiseksi, kun akkua tai paristoa ladataan;

6) ’ei-ladattavalla akulla tai paristolla’ akkua tai paristoa, jota ei ole suunniteltu uudelleenladattavaksi sähköisesti;

7) ’ladattavalla akulla tai paristolla’ akkua tai paristoa, joka on suunniteltu uudelleenladattavaksi sähköisesti;

8) ’ulkoisesti varastoivalla akulla tai paristolla’ akkua tai paristoa, joka on erityisesti suunniteltu niin, että se varastoi energiaa yksinomaan yhteen tai useampaan kytkettyyn ulkoiseen laitteeseen;

9) ’kannettavalla akulla tai paristolla’ akkua tai paristoa, joka on suljettu, painaa enintään 5 kg, jota ei ole erityisesti suunniteltu teollisuuskäyttöön ja joka ei ole sähköajoneuvon ajovoima-akku, kevyen liikkumisvälineen akku eikä ajoneuvoakku;

10) ’yleiskäyttöisellä kannettavalla akulla tai paristolla’ kannettavaa akkua tai paristoa, ladattavaa tai ei-ladattavaa, joka on erityisesti suunniteltu yhteentoimivaksi ja jonka yleisiä tyyppejä ovat 4,5 V (3R12), nappiparistot, D, C, AA, AAA, AAAA, A23 tai 9 V (PP3);

11) ’kevyen liikkumisvälineen akulla’ akkua, joka on suljettu ja painaa enintään 25 kg ja joka on erityisesti suunniteltu tuottamaan sähköenergiaa ajovoimaa varten pyörillä varustetuissa kulkuneuvoissa, joiden voimanlähteenä voi olla pelkkä sähkömoottori tai moottorin ja ihmisen voiman yhdistelmä, mukaan lukien Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 168/2013[1] tarkoitetut L-luokan tyyppihyväksytyt ajoneuvot, ja joka ei ole sähköajoneuvon ajovoima-akku;

12) ’käynnistys- valaistus- ja sytytysakulla’ tai ’ajoneuvoakulla’ akkua, joka on erityisesti suunniteltu antamaan sähköenergiaa käynnistykseen, valaistukseen tai sytytykseen ja jota voidaan käyttää myös lisä- tai varaenergianlähteenä ajoneuvoissa, muissa liikkumisvälineissä tai koneissa;

---

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 168/2013, annettu 15 päivänä tammikuuta 2013, kaksi- ja kolmipyöräisten ajoneuvojen ja nelipyörien hyväksynnästä ja markkinavalvonnasta (EUVL L 60, 2.3.2013, s. 52).

13) ’teollisuusakulla’ akkua tai paristoa, joka on erityisesti suunniteltu teollisuuskäyttöön, joka on tarkoitettu teollisuuskäyttöön sen jälkeen, kun se on valmisteltu käyttötarkoituksen muuttamiseen tai kun sen käyttötarkoitus on muutettu, tai mitä tahansa muuta yli 5 kg painavaa akkua tai paristoa, ja joka ei ole sähköajoneuvon ajovoima-akku, kevyen liikkumisvälineen akku tai ajoneuvoakku;

14) ’sähköajoneuvon ajovoima-akulla’ akkua, joka on erityisesti suunniteltu tuottamaan sähköenergiaa ajovoimaa varten L-luokan hybridi- tai sähköajoneuvoissa asetuksen (EU) N:o 168/2013 mukaisesti ja joka painaa yli 25 kg, tai akkua, joka on erityisesti suunniteltu tuottamaan sähköenergiaa ajovoimaa varten M-, N- tai O-luokan hybridi- tai sähköajoneuvoissa asetuksen (EU) 2018/858 mukaisesti;

15) ’kiinteällä akkupohjaisella energiavarastojärjestelmällä’ sisäisesti varastoivaa teollisuusakkua, joka on erityisesti suunniteltu sähköenergian varastointiin ja toimittamiseen verkosta ja verkkoon tai sähköenergian varastointiin ja toimittamiseen loppukäyttäjille, riippumatta siitä, missä akkua käytetään ja kuka sitä käyttää;

16) ’markkinoille saattamisella’ akun tai pariston asettamista ensimmäistä kertaa saataville unionin markkinoilla;

17) ’asettamisella saataville markkinoilla’ akun tai pariston toimittamista unionin markkinoille liiketoiminnan yhteydessä jakelua tai käyttöä varten joko maksua vastaan tai maksutta;

18) ’käyttöönotolla’ akun tai pariston ensimmäistä käyttöä käyttötarkoitukseensa unionissa, kun akkua tai paristoa ei ole saatettu markkinoille aikaisemmin;

19) ’akku- tai paristomallilla’ versiota akusta tai paristosta, jonka kaikilla yksiköillä on samat tekniset ominaisuudet, jotka ovat merkityksellisiä tämän asetuksen kestävyyttä ja turvallisuutta koskevien vaatimusten sekä merkintä- ja tietovaatimusten kannalta, ja sama mallitunniste;

20) ’riskin aiheuttavalla akulla tai paristolla’ akkua tai paristoa, joka voi vaikuttaa kielteisesti ihmisten terveyteen tai henkilöiden turvallisuuteen, omaisuuteen tai ympäristöön kohtuuden ja hyväksyttävyyden ylittävällä tavalla suhteessa akun suunniteltuun käyttötarkoitukseen tai kyseisen akun tai pariston tavanomaisissa tai kohtuudella ennakoitavissa olevissa käyttöolosuhteissa, mukaan lukien akun tai pariston käyttöikä ja tarvittaessa akun tai pariston käyttöönotto, asennus ja huoltoa koskevat vaatimukset;

21) ’hiilijalanjäljellä’ kasvihuonekaasupäästöjen ja -poistumien summaa tuotejärjestelmässä ilmaistuna hiilidioksidiekvivalentteina ja perustuen tuotteen ympäristöjalanjälkeä (PEF) koskevaan tutkimukseen, jossa vaikutusluokkana käytetään ilmastonmuutosta;

22) ’talouden toimijalla’ valmistajaa, valtuutettua edustajaa, maahantuojaa, jakelijaa tai jakelupalvelujen tarjoajaa tai mitä tahansa muuta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolla on akkujen tai paristojen valmistamiseen, uudelleenkäytön valmistelemiseen, käyttötarkoituksen muuttamiseen valmistelemiseen, käyttötarkoituksen muuttamiseen tai uudelleenvalmistamiseen, markkinoilla saataville asettamiseen tai markkinoille saattamiseen, mukaan lukien verkossa, tai akkujen käyttöönottoon liittyviä velvoitteita tämän asetuksen mukaisesti;

23) ’riippumattomalla toimijalla’ luonnollista tai oikeushenkilöä, joka on valmistajasta ja tuottajasta riippumaton ja joka osallistuu suoraan tai välillisesti akkujen tai paristojen korjaukseen, huoltoon tai käyttötarkoituksen muuttamiseen, mukaan lukien jätehuoltotoimijat, korjaamot, korjauslaitteiden tai -työkalujen tai varaosien valmistajat ja jälleenmyyjät sekä teknisten tietojen julkaisijat, tarkastus- ja testauspalvelujen tarjoajat sekä yritykset, jotka tarjoavat koulutusta vaihtoehtoisia polttoaineita käyttävien ajoneuvojen varusteita asentaville, valmistaville ja korjaaville yrityksille;

24) ’QR-koodilla’ koneellisesti luettavaa kaksiulotteista koodia, josta pääsee tässä asetuksessa edellytettyihin tietoihin;

25) ’akunhallintajärjestelmällä’ elektronista laitetta, joka säätelee tai ohjaa akun sähkö- ja lämpötoimintoja akun turvallisuuden, suorituskyvyn ja käyttöiän varmistamiseksi, hallinnoi ja tallentaa tietoja liitteessä VII esitetyistä muuttujista akun toimintakunnon ja odotetun käyttöiän määrittämiseksi ja viestii sen ajoneuvon, kevyen liikkumisvälineen tai laitteen kanssa, johon akku sisältyy, tai julkisen tai yksityisen latausinfrastruktuurin kanssa;

26) ’laitteella’ mitä tahansa direktiivin 2012/19/EY 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määriteltyä sähkö- tai elektroniikkalaitetta, jonka tehonlähteenä käytetään tai voidaan käyttää kokonaan tai osittain akkua tai paristoa;

27) ’varaustilalla’ akun tai pariston käytettävissä olevaa energiaa ilmaistuna prosentteina sen nimelliskapasiteetista, sellaisena kuin valmistaja on sen määritellyt;

28) ’toimintakunnolla’ ladattavan akun tai pariston yleistä kuntoa ja sen kykyä tuottaa määritelty suorituskyky verrattuna sen alkuperäiseen kuntoon;

29) ’uudelleenkäyttöön valmistelulla’ direktiivin 2008/98/EY 3 artiklan 16 alakohdassa määriteltyä valmistelua uudelleenkäyttöön;

30) ’käyttötarkoituksen muuttamiseen valmistelulla’ mitä tahansa toimintoa, jolla kokonaista jäteakkua tai -paristoa tai sen osia valmistellaan niin, että sitä voidaan käyttää eri tarkoitukseen tai sovelluskohteeseen kuin mihin akku tai paristo alun perin oli suunniteltu;

31) ’käyttötarkoituksen muuttamisella’ mitä tahansa toimintoa, jonka seurauksena kokonaista akkua tai paristoa, joka ei ole jäteakku tai -paristo, tai sen osia käytetään eri tarkoitukseen tai sovelluskohteeseen kuin mihin akku tai paristo alun perin oli suunniteltu;

32) ’uudelleenvalmistuksella’ mitä tahansa käytettyä akkua tai paristoa koskevaa teknistä toimintoa, johon kuuluu akun tai pariston kaikkien akku- tai paristokennojen ja -moduulien purkaminen ja arviointi sekä se, että uusia, käytettyjä tai jätteestä talteen otettuja akku- tai paristokennoja ja -moduuleja tai muita akku- tai paristokomponentteja käytetään tietty määrä, jotta akun tai pariston kapasiteetti voidaan palauttaa vähintään 90 prosenttiin alkuperäisestä nimelliskapasiteetista ja kaikkien yksittäisten akku- tai paristokennojen toimintakunto eroaa toisistaan enintään 3 prosenttia, ja jonka tuloksena akkua tai paristoa käytetään samaan tarkoitukseen tai sovelluskohteeseen kuin siihen, mihin akku tai paristo alun perin oli suunniteltu;

33) ’valmistajalla’ luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka valmistaa taikka suunnitteluttaa tai valmistuttaa akkuja tai paristoja ja pitää niitä kaupan omalla nimellään tai tavaramerkillään tai ottaa niitä käyttöön omia tarkoituksiaan varten;

34) ’teknisillä eritelmillä’ asiakirjaa, jossa määrätään tekniset vaatimukset, jotka tuotteen, prosessin tai palvelun on täytettävä;

35) ’yhdenmukaistetulla standardilla’ asetuksen (EU) N:o 1025/2012 2 artiklan 1 alakohdan c alakohdassa määriteltyä standardia;

36) ’CE-merkinnällä’ merkintää, jolla valmistaja osoittaa akun tai pariston olevan merkinnän kiinnittämistä koskevassa unionin yhdenmukaistamislainsäädännössä vahvistettujen sovellettavien vaatimusten mukainen;

37) ’akkreditoinnilla’ asetuksen (EY) N:o 765/2008 2 artiklan 10 alakohdassa määriteltyä akkreditointia;

38) ’kansallisella akkreditointielimellä’ asetuksen (EY) N:o 765/2008 2 artiklan 11 alakohdassa määriteltyä kansallista akkreditointielintä;

39) ’vaatimustenmukaisuuden arvioinnilla’ prosessia, jolla osoitetaan, täyttyvätkö tässä asetuksessa säädetyt kestävyyttä, turvallisuutta, merkintöjä ja tietoja koskevat vaatimukset sekä asianmukaisen huolellisuuden vaatimukset;

40) ’vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksella’ elintä, joka suorittaa vaatimustenmukaisuuden arviointitoimia, kuten kalibrointia, testausta, sertifiointia ja tarkastuksia;

41) ’ilmoitetulla laitoksella’ V luvun mukaisesti ilmoitettua vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosta;

42) ’akkuja ja paristoja koskevalla asianmukaisella huolellisuudella’ talouden toimijan velvoitteita suhteessa sen hallintojärjestelmään, riskinhallintaan, ilmoitettujen laitosten suorittamiin ulkopuolisiin todennuksiin ja valvontaan ja tietojen ilmoittamiseen, jotta voidaan yksilöidä ja ehkäistä akkujen tai paristojen valmistuksen edellyttämien raaka-aineiden ja uusioraaka-aineiden hankintaan, jalostukseen ja kauppaan liittyviä tosiasiallisia ja mahdollisia sosiaalisia ja ympäristöriskejä ja puuttua niihin, myös ketjun toimittajien ja niiden tytäryhtiöiden tai alihankkijoiden toimesta;

43) ’tytäryhtiöllä’ oikeushenkilöä, jonka kautta harjoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY[1] 2 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitetun määräysvallassa olevan yrityksen toimintaa;

44) ’emoyhtiöllä’ yhtiötä, jolla on määräysvalta yhdessä tai useammassa tytäryhtiössä;

45) ’konfliktialueilla ja korkean riskin alueilla’ asetuksen (EU) 2017/821 2 artiklan f alakohdassa määriteltyjä konfliktialueita ja korkean riskin alueita;

46) ’etäsopimuksella’ direktiivin 2011/83/EU 2 artiklan 7 alakohdassa määriteltyä etäsopimusta;

47) ’tuottajalla’ valmistajaa, maahantuojaa tai jakelijaa taikka muuta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka käytetystä myyntitavasta riippumatta, mukaan lukien etäsopimukset, joko

    a) on sijoittautunut jäsenvaltioon ja valmistaa akkuja tai paristoja omalla nimellään tai tavaramerkillään, tai joka suunnitteluttaa tai valmistuttaa akkuja tai paristoja ja toimittaa niitä ensi kertaa omalla nimellään tai tavaramerkillään, mukaan lukien laitteisiin, kevyisiin liikkumisvälineisiin tai muihin ajoneuvoihin sisällytetyt akut ja paristot, kyseessä olevan jäsenvaltion alueella;

---

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/109/EY, annettu 15 päivänä joulukuuta 2004, säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopaperien liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta ja direktiivin 2001/34/EY muuttamisesta (EUVL L 390, 31.12.2004, s. 38).

b) on sijoittautunut johonkin jäsenvaltioon ja jälleenmyy kyseisen jäsenvaltion alueella omalla nimellään tai tavaramerkillään muiden valmistamia akkuja tai paristoja, joissa ei ole kyseisten muiden valmistajien nimeä tai tavaramerkkiä, mukaan lukien laitteisiin, kevyisiin liikkumisvälineisiin tai muihin ajoneuvoihin sisällytetyt akut ja paristot;

c) on sijoittautunut jäsenvaltioon ja toimittaa kyseisessä jäsenvaltiossa ensimmäistä kertaa ammattimaisesti akkuja tai paristoja, mukaan lukien laitteisiin, kevyisiin liikkumisvälineisiin tai muihin ajoneuvoihin sisällytetyt akut ja paristot, toisesta jäsenvaltiosta tai kolmannesta maasta; tai

d) myy jäsenvaltiossa etäsopimusten perusteella akkuja tai paristoja, mukaan lukien laitteisiin, kevyisiin liikkumisvälineisiin tai muihin ajoneuvoihin sisällytetyt akut ja paristot, suoraan loppukäyttäjille, riippumatta siitä, ovatko ne yksityisiä kotitalouksia vai eivät, ja joka on sijoittautunut toiseen jäsenvaltioon tai kolmanteen maahan;

48) ’laajennetusta tuottajavastuusta huolehtivalla valtuutetulla edustajalla’ luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on sijoittautunut jäsenvaltioon, jossa tuottaja saattaa akkuja tai paristoja markkinoille ja joka on eri kuin se jäsenvaltio, johon tuottaja on sijoittautunut, ja jonka tuottaja on nimennyt direktiivin 2008/98/EY 8 a artiklan 5 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti täyttämään kyseiselle tuottajalle tämän asetuksen VIII luvun nojalla kuuluvat velvoitteet;

49) ’tuottajayhteisöllä’ oikeushenkilöä, joka taloudellisesti tai taloudellisesti ja toiminnallisesti huolehtii laajennettuun tuottajavastuuseen kuuluvien velvoitteiden täyttämisestä useiden tuottajien puolesta;

50) ’jäteakulla tai -paristolla’ akkua tai paristoa, joka on direktiivin 2008/98/EY 3 artiklan 1 alakohdassa määriteltyä jätettä;

51) ’akkujen ja paristojen valmistusjätteellä’ akkujen ja paristojen valmistusprosessin aikana hylättyjä materiaaleja tai esineitä, joita ei voida käyttää uudelleen olennaisena osana samaa prosessia ja jotka on kierrätettävä;

52) ’vaarallisella aineella’ asetuksen (EY) N:o 1272/2008 3 artiklan mukaisesti vaaralliseksi luokiteltua ainetta;

53) ’käsittelyllä’ mitä tahansa toimintoa, joka suoritetaan sen jälkeen, kun jäteakut tai -paristot on toimitettu lajittelua, uudelleenkäyttöön valmistelua, käyttötarkoituksen muuttamiseen valmistelua tai kierrätykseen valmistelua tai kierrätystä varten;

54) ’kierrätykseen valmistelulla’ jäteakkujen ja -paristojen käsittelyä ennen kierrätysprosessia, muun muassa akku- tai paristoyksiköiden varastointi, käsittely ja purkaminen tai sellaisten jakeiden erottaminen, jotka eivät ole osa itse akkua tai paristoa;

55) ’vapaaehtoisella keräyspisteellä’ voittoa tavoittelematonta taikka kaupallista tai muunlaista taloudellista toimintaa harjoittavaa yritystä tai julkista elintä, joka omasta aloitteestaan osallistuu tuottamansa tai muiden loppukäyttäjien tuottamien kannettavien jäteakkujen tai -paristojen tai kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen erilliskeräykseen ennen kuin kyseiset jäteakut tai -paristot luovutetaan tuottajille, tuottajayhteisöille tai jätehuoltotoimijoille jatkokäsittelyä varten;

56) ’jätehuoltotoimijalla’ luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka ammattimaisesti huolehtii jäteakkujen tai -paristojen erilliskeräyksestä tai -käsittelystä;

57) ’luvan saaneella laitoksella’ laitosta tai yritystä, jolla on direktiivin 2008/98/EY mukaisesti lupa suorittaa jäteakkujen tai -paristojen käsittely;

58) ’kierrättäjällä’ luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka huolehtii kierrätyksestä luvan saaneessa laitoksessa;

59) ’akun tai pariston käyttöiällä’ ajanjaksoa, joka alkaa, kun akku tai paristo valmistetaan, ja päättyy, kun akusta tai paristosta tulee jätettä;

60) ’kierrätystehokkuudella’ prosenttiosuutena ilmaistua suhdetta, joka saadaan jakamalla kierrätysprosessista saatavan jakeen massa kierrätysprosessiin syötettävän jäteakkujen tai -paristojen jakeen massalla;

61) ’unionin yhdenmukaistamislainsäädännöllä’ mitä tahansa unionin lainsäädäntöä, jolla yhdenmukaistetaan tuotteiden kaupan pitämisen ehtoja;

62) ’kansallisella viranomaisella’ hyväksyntäviranomaista tai muuta viranomaista, joka osallistuu akkujen ja paristojen markkinavalvontaan jäsenvaltiossa ja vastaa tästä toiminnasta;

63) ’valtuutetulla edustajalla’ unioniin sijoittautunutta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolla on valmistajan antama kirjallinen toimeksianto hoitaa valmistajan puolesta tietyt tehtävät valmistajalle tämän asetuksen IV ja VI luvun nojalla kuuluvien velvoitteiden osalta;

64) ’maahantuojalla’ unioniin sijoittautunutta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka saattaa markkinoille kolmannesta maasta peräisin olevan akun tai pariston;

65) ’jakelijalla’ muuta toimitusketjuun kuuluvaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä kuin valmistajaa tai maahantuojaa, joka asettaa akun tai pariston saataville markkinoilla;

66) ’yksilöllisellä tunnisteella’ akkujen ja paristojen tunnistamiseen tarkoitettua yksilöllistä merkkijonoa, joka on myös mahdollista linkittää akkupassiin;

67) ’verkkoalustalla’ asetuksen (EU) N:o 2022/2065 3 artiklan i alakohdassa määriteltyä verkkoalustaa;

68) ’markkinaosapuolella’ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/943[1] 2 artiklan 25 alakohdassa määriteltyä markkinaosapuolta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen määritelmien lisäksi sovelletaan seuraavia määritelmiä:

a) ’jäte’, ’jätteen haltija’, ’jätehuolto’, ’ehkäiseminen’, ’keräys’, ’erilliskeräys’, ’laajennettua tuottajan vastuuta koskeva järjestelmä’, ’uudelleenkäyttö’ ja ’kierrätys’, sellaisina kuin niistä säädetään direktiivin 2008/98/EY 3 artiklassa;

b) ’markkinavalvonta’, ’markkinavalvontaviranomainen’, ’huolintapalvelujen tarjoaja’, ’korjaava toimi’, ’loppukäyttäjä’, ’palautusmenettely’ ja ’markkinoilta poistaminen’ sekä ’riski’ tämän asetuksen I, IV, VI, VII ja IX luvun ja liitteiden V, VIII ja XIII vaatimusten osalta, sellaisina kuin niistä säädetään asetuksen (EU) 2019/1020 3 artiklassa.

c) ’riippumaton aggregaattori’, ’markkinaosapuoli’ ja ’energian varastointi’, sellaisina kuin niistä säädetään direktiivin (EU) 2019/944 2 artiklassa.

---

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/943, annettu 5 päivänä kesäkuuta 2019, sähkön sisämarkkinoista (EUVL L 158, 14.6.2019, s. 54).

4 artikla

Vapaa liikkuvuus

1. Jäsenvaltiot eivät saa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien akkujen tai paristojen kestävyyteen, turvallisuuteen, merkintöihin ja tietovaatimuksiin liittyvistä syistä kieltää, rajoittaa tai estää tämän asetuksen mukaisten akkujen tai paristojen asettamista saataville markkinoilla tai käyttöönottoa.

2. Jäsenvaltiot eivät saa estää asettamasta messuilla, näyttelyissä, esittelytilaisuuksissa tai vastaavissa tapahtumissa näytteille akkuja tai paristoja, jotka eivät ole tämän asetuksen mukaisia, jos niiden yhteydessä ilmoitetaan näkyvällä merkinnällä selvästi, että kyseiset akut tai paristot eivät ole tämän asetuksen mukaisia ja että niitä ei voi asettaa saataville markkinoilla tai ottaa käyttöön ennen kuin ne on saatettu tämän asetuksen vaatimusten mukaisiksi. Tällaisten akkujen tai paristojen esittelytilaisuuksissa asianomaisen talouden toimijan on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet ihmisten turvallisuuden varmistamiseksi.

5 artikla

Akkujen ja paristojen kestävyys-, turvallisuus-, merkintä- ja tietovaatimukset

1. Akkuja ja paristoja saa saattaa markkinoille tai ottaa käyttöön ainoastaan, jos ne täyttävät seuraavat vaatimukset:

   a) 6–10 ja 12 artiklassa vahvistetut kestävyys- ja turvallisuusvaatimukset; ja

b) III luvussa vahvistetut merkintä- ja tietovaatimukset.

2. Niiden seikkojen osalta, jotka eivät kuulu II ja III luvun soveltamisalaan, 1 kohdan mukaisesti markkinoille saatetut tai käyttöön otetut akut ja paristot eivät saa muodostaa riskiä ihmisten terveydelle, ihmisten turvallisuudelle, omaisuudelle eivätkä ympäristölle.

II luku
Kestävyys- ja turvallisuusvaatimukset

6 artikla

Aineita koskevat rajoitukset

1. Asetuksen (EY) N:o 1907/2006 liitteessä XVII ja direktiivin 2000/53/EY 4 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädettyjen rajoitusten lisäksi akut ja paristot eivät saa sisältää aineita, joita koskeva rajoitus on asetettu tämän asetuksen liitteessä I, ellei kyseisen rajoituksen ehtoja täytetä.

2. Jos tietyn aineen käyttö akkujen tai paristojen valmistuksessa, tällaista ainetta sisältävien akkujen tai paristojen saattaminen markkinoille tai tällainen aine akkujen tai paristojen elinkaaren myöhemmissä vaiheissa, kuten silloin, kun jäteakkujen tai paristojen käyttötarkoitus muutetaan tai niitä käsitellään, aiheuttaa ihmisten terveydelle tai ympäristölle riskin, jota ei voida hyväksyä, jota ei hallita riittävällä tavalla ja johon on puututtava unionin laajuisesti, komissio hyväksyy 89 artiklan mukaisesti delegoidun säädöksen liitteessä I vahvistettujen rajoitusten muuttamiseksi 86, 87 ja 88 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

3. Tämän artiklan 2 kohdan nojalla hyväksyttyjä rajoituksia ei sovelleta aineen käyttöön asetuksen (EY) N:o 1907/2006 3 artiklan 23 alakohdassa määritellyssä tieteellisessä tutkimuksessa ja kehittämisessä, joka koskee akkuja ja paristoja.

4. Jos tämän artiklan 2 kohdan nojalla hyväksyttyä rajoitusta ei sovelleta asetuksen (EY) N:o 1907/2006 3 artiklan 22 alakohdassa määriteltyyn tuote- ja prosessisuuntautuneeseen tutkimukseen ja kehittämiseen, kyseinen poikkeus sekä aineen suurin määrä, johon poikkeusta voidaan soveltaa, täsmennetään tämän asetuksen liitteessä I.

5. Komissio laatii 31 päivään joulukuuta 2027 mennessä asetuksen (EY) N:o 1907/2006 nojalla perustetun Euroopan kemikaaliviraston, jäljempänä ’kemikaalivirasto’, avustamana kertomuksen huolta aiheuttavista aineista, eli aineista, jotka vaikuttavat haitallisesti ihmisten terveyteen tai ympäristöön tai haittaavat turvallisten ja korkealaatuisten uusioraaka-aineiden kierrätystä joita akut ja paristot sisältävät tai joita käytetään niiden valmistuksessa. Komissio antaa kyseisen kertomuksen havainnoistaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle ja harkitsee asianmukaisia jatkotoimia, mukaan lukien tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen delegoitujen säädösten antaminen.

7 artikla

Sähköajoneuvojen ajovoima-akkujen, ladattavien teollisuusakkujen ja kevyiden liikkumisvälineiden akkujen hiilijalanjälki

1. Sähköajoneuvojen ajovoima-akuista, ladattavista teollisuusakuista, jotka ovat kapasiteetiltaan yli 2 kWh, ja kevyiden liikkumisvälineiden akuista on laadittava kunkin akkumallin osalta valmistuslaitoksittain hiilijalanjälki-ilmoitus neljännessä alakohdassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksen mukaisesti, ja sen on sisällettävä vähintään seuraavat tiedot:

   a) hallinnolliset tiedot valmistajasta;

   b) akkumallia koskevat tiedot;

   c) tiedot akun valmistaneen laitoksen maantieteellisestä sijainnista;

   d) akun hiilijalanjälki, laskettuna hiilidioksidiekvivalenttikilogrammoina yhtä kilowattituntia kohti akun odotetun käyttöikänsä aikana tuottamasta kokonaisenergiasta;

   e) akun hiilijalanjälki eriteltynä elinkaarivaiheittain liitteessä II olevan 4 kohdan mukaisesti;

   f) akun EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksen tunnusnumero;

   g) d ja e alakohdassa tarkoitettujen hiilijalanjälkiarvojen perustana olevan selvityksen julkisen version verkko-osoite.

Hiilijalanjälki-ilmoitusta sovelletaan

a) sähköajoneuvojen ajovoima-akkujen osalta ... päivästä ...kuuta ... [18 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä] tai 12 kuukauden kuluttua joko neljännen alakohdan a alakohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen tai b alakohdassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksen voimaantulopäivästä sen mukaan, kumpi ajankohta on myöhäisempi;

b) ladattavien teollisuusakkujen osalta, lukuun ottamatta yksinomaan ulkoisesti varastoivia teollisuusakkuja, ... päivästä ...kuuta ... [30 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä] tai 18 kuukauden kuluttua joko neljännen alakohdan a alakohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen tai b alakohdassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksen voimaantulopäivästä sen mukaan, kumpi ajankohta on myöhäisempi;

c) kevyiden liikkumisvälineiden akkujen osalta ... päivästä ...kuuta ... [60 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä] tai 18 kuukauden kuluttua joko neljännen alakohdan a alakohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen tai b alakohdassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksen voimaantulopäivästä sen mukaan, kumpi ajankohta on myöhäisempi;

d) ulkoisesti varastoivien ladattavien teollisuusakkujen osalta ... päivästä ...kuuta ... [84 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä] tai 18 kuukauden kuluttua joko neljännen alakohdan a alakohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen tai b alakohdassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksen voimaantulopäivästä sen mukaan, kumpi ajankohta on myöhäisempi.

Hiilijalanjälki-ilmoituksen on oltava akun mukana, kunnes se on saatavilla 13 artiklan 6 kohdassa tarkoitettuna QR-koodina.

Komissio hyväksyy viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [kuuden kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä] sähköajoneuvojen ajovoima-akkujen osalta, viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [18 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä] ladattavien teollisuusakkujen osalta, lukuun ottamatta ulkoisesti varastoivia akkuja, viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [42 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä] kevyiden liikkumisvälineiden akkujen osalta ja viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [66 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä] ulkoisesti varastoivien teollisuusakkujen osalta

a) 89 artiklan mukaisesti delegoidun säädöksen, jolla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla menetelmä ensimmäisen alakohdan d alakohdassa tarkoitetun akun hiilijalanjäljen laskemiseksi ja todentamiseksi liitteessä II esitettyjen keskeisten osatekijöiden mukaisesti;

b) täytäntöönpanosäädöksen, jossa vahvistetaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun hiilijalanjälki-ilmoituksen muoto. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 90 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Sähköajoneuvojen ajovoima-akkuihin, ladattaviin teollisuusakkuihin, joiden kapasiteetti on yli 2 kWh, ja kevyiden liikkumisvälineiden akkuihin on liitettävä näkyvästi, selvästi ja pysyvällä tavalla merkintä, josta käy ilmi 1 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohdassa tarkoitetun akun hiilijalanjälki ja jolla ilmoitetaan hiilijalanjälkiluokka, jota kyseessä oleva akkumalli valmistuslaitosta kohden vastaa.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen akkujen osalta liitteessä VIII tarkoitetuissa teknisissä asiakirjoissa on osoitettava, että ilmoitettu hiilijalanjälki ja sitä vastaava luokittelu hiilijalanjälkiluokkaan on laskettu noudattaen menetelmää, joka esitetään komission 1 kohdan neljännen alakohdan a alakohdan ja tämän kohdan neljännen alakohdan a alakohdan mukaisesti hyväksymissä delegoiduissa säädöksissä.

Ensimmäisessä alakohdassa säädettyjä hiilijalanjälkiluokkavaatimuksia sovelletaan

a) sähköajoneuvojen ajovoima-akkujen osalta ... päivästä ...kuuta ... [36 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä] tai 18 kuukauden kuluttua joko neljännen alakohdan a alakohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen tai b alakohdassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksen voimaantulopäivästä sen mukaan, kumpi ajankohta on myöhäisempi;

b) ladattavien teollisuusakkujen osalta, lukuun ottamatta yksinomaan ulkoisesti varastoivia teollisuusakkuja, ... päivästä ...kuuta ... [48 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä] tai 18 kuukauden kuluttua joko neljännen alakohdan a alakohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen tai b alakohdassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksen voimaantulopäivästä sen mukaan, kumpi ajankohta on myöhäisempi;

c) kevyiden liikkumisvälineiden akkujen osalta ... päivästä ...kuuta ... [78 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä] tai 18 kuukauden kuluttua joko neljännen alakohdan a alakohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen tai b alakohdassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksen voimaantulopäivästä sen mukaan, kumpi ajankohta on myöhäisempi;

d) ulkoisesti varastoivien ladattavien teollisuusakkujen osalta ... päivästä ...kuuta ... [102 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä] tai 18 kuukauden kuluttua joko neljännen alakohdan a alakohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen tai b alakohdassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksen voimaantulopäivästä sen mukaan, kumpi ajankohta on myöhäisempi.

Komissio hyväksyy viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [18 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä] sähköajoneuvojen ajovoima-akkujen osalta, viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [36 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä] ladattavien teollisuusakkujen osalta, lukuun ottamatta yksinomaan ulkoisesti varastoivia akkuja, viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [60 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä] kevyiden liikkumisvälineiden akkujen osalta ja viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [84 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä] ulkoisesti varastoivien ladattavien teollisuusakkujen osalta

a) 89 artiklan mukaisesti delegoidun säädöksen, jolla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut hiilijalanjälkiluokat. Komissio ottaa tätä delegoitua säädöstä valmistellessaan huomioon liitteessä II olevassa 8 kohdassa esitetyt edellytykset;

b) täytäntöönpanosäädöksen, jossa vahvistetaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen merkintöjen muodot ja ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun hiilijalanjälkiluokkaa koskevan ilmoituksen muoto. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 90 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Komissio tarkastelee liitteessä II olevassa 8 kohdassa vahvistettujen edellytysten mukaisesti luokkien määrää ja kynnysarvoja uudelleen kolmen vuoden välein ja antaa tarvittaessa 89 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä luokkien määrän ja kynnysarvojen muuttamiseksi, jotta ne vastaavat markkinatodellisuutta ja markkinoiden oletettua kehitystä.

3. Sähköajoneuvojen ajovoima-akkujen, kapasiteetiltaan yli 2 kWh:n ladattavien teollisuusakkujen ja kevyiden liikkumisvälineiden akkujen mukana olevissa, liitteessä VIII tarkoitetuissa teknisissä asiakirjoissa on osoitettava, että kyseisen akkumallin ilmoitettu elinkaarenaikaisen hiilijalanjäljen arvo kutakin valmistuslaitosta kohden on kolmannen alakohdan nojalla hyväksytyssä delegoidussa säädöksessä vahvistettua enimmäisarvoa alhaisempi.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua elinkaarenaikaisen enimmäishiilijalanjäljen vaatimusta sovelletaan

a) sähköajoneuvojen ajovoima-akkujen osalta ... päivästä ...kuuta ... [54 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä] tai 18 kuukauden kuluttua kolmannessa alakohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen voimaantulopäivästä sen mukaan, kumpi ajankohta on myöhäisempi;

b) ladattavien teollisuusakkujen osalta, lukuun ottamatta yksinomaan ulkoisesti varastoivia teollisuusakkuja, ... päivästä ...kuuta ... [66 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä] tai 18 kuukauden kuluttua kolmannessa alakohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen voimaantulopäivästä sen mukaan, kumpi ajankohta on myöhäisempi;

c) kevyiden liikkumisvälineiden akkujen osalta ... päivästä ...kuuta ... [96 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä] tai 18 kuukauden kuluttua kolmannessa alakohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen voimaantulopäivästä sen mukaan, kumpi ajankohta on myöhäisempi;

d) ulkoisesti varastoivien ladattavien teollisuusakkujen osalta ... päivästä ...kuuta ... [120 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä] tai 18 kuukauden kuluttua kolmannessa alakohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen voimaantulopäivästä sen mukaan, kumpi ajankohta on myöhäisempi.

Komissio antaa viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [36 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä] sähköajoneuvojen ajovoima-akkujen osalta, viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [54 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä] ladattavien teollisuusakkujen osalta, lukuun ottamatta ulkoisesti varastoivia akkuja, viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [78 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä] kevyiden liikkumisvälineiden akkujen osalta ja viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [102 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä] ulkoisesti varastoivien teollisuusakkujen osalta tämän asetuksen 89 artiklan mukaisesti delegoidun säädöksen, jolla täydennetään tätä asetusta määrittämällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu elinkaarenaikainen enimmäishiilijalanjälki. Komissio ottaa tätä delegoitua säädöstä valmistellessaan huomioon liitteessä II olevassa 9 kohdassa esitetyt asiaankuuluvat ehdot.

Elinkaarenaikaisen enimmäishiilijalanjäljen käyttöönotto johtaa tarvittaessa 2 kohdassa tarkoitettujen hiilijalanjälkiluokkien uudelleenluokitteluun.

4. Komissio arvioi 31 päivään joulukuuta 2030 mennessä mahdollisuutta laajentaa tämän artiklan vaatimukset koskemaan kannettavia akkuja ja paristoja ja 3 kohdassa säädetty vaatimus koskemaan ladattavia teollisuusakkuja, joiden kapasiteetti on enintään 2 kWh. Tätä varten komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen ja harkitsee aiheellisia toimenpiteitä, mukaan lukien lainsäädäntöehdotukset.

5. Edellä olevaa 1, 2 ja 3 kohtaa ei sovelleta akkuihin, jotka on valmisteltu uudelleenkäyttöön tai käyttötarkoituksen muuttamiseen tai joiden käyttötarkoitus on muutettu tai jotka on uudelleenvalmistettu, jos ne oli jo saatettu markkinoille tai otettu käyttöön ennen tällaisten toimenpiteiden suorittamista.

8 artikla

Kierrätetty sisältö teollisuusakuissa, sähköajoneuvojen ajovoima-akuissa, kevyiden liikkumisvälineiden akuissa ja ajoneuvoakuissa

1. Kapasiteetiltaan yli 2 kWh:n teollisuusakkujen, lukuun ottamatta yksinomaan ulkoisesti varastoivia akkuja, sähköajoneuvojen ajovoima-akkujen ja ajoneuvoakkujen, joiden aktiivimateriaaleissa on kobolttia, lyijyä, litiumia tai nikkeliä, mukana on oltava ... päivästä ...kuuta ... alkaen [60 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä] tai 24 kuukauden kuluttua kolmannessa alakohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen voimaantulopäivästä sen mukaan, kumpi ajankohta on myöhäisin, asiakirjat, joissa ilmoitetaan akkujen valmistusjätteestä tai kulutusjätteestä talteenotetun koboltin, litiumin tai nikkelin prosenttiosuudet aktiivimateriaaleissa ja jätteestä talteenotetun lyijyn prosenttiosuus akussa kunkin akkumallin osalta kutakin vuotta ja valmistuslaitosta kohden.

   Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan ... päivästä ...kuuta ... [120 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä] kevyiden liikkumisvälineiden akkuihin, joiden aktiivimateriaaleissa on kobolttia, lyijyä, litiumia tai nikkeliä.

Komissio hyväksyy viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [36 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä] 89 artiklan mukaisesti delegoidun säädöksen, joka täydentää tätä asetusta vahvistamalla ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettujen akkujen osalta menetelmän aktiivimateriaaleissa esiintyvän, akkujen valmistusjätteestä tai kulutusjätteestä talteenotetun koboltin, litiumin tai nikkelin prosenttiosuuden sekä akussa esiintyvän ja jätteestä talteenotetun lyijyn prosenttiosuuden laskemiseksi ja todentamiseksi sekä asiakirjojen muodon.

2. Kapasiteetiltaan yli 2 kWh:n teollisuusakkujen, lukuun ottamatta yksinomaan ulkoisesti varastoivia akkuja, sähköajoneuvojen ajovoima-akkujen ja ajoneuvoakkujen, joiden aktiivimateriaaleissa on kobolttia, lyijyä, litiumia tai nikkeliä, mukana on oltava ... päivästä ...kuuta ... alkaen [96 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä] liitteessä VIII tarkoitetut tekniset asiakirjat, joissa osoitetaan, että kyseisten akkujen aktiivimateriaaleissa on seuraava vähimmäisprosenttiosuus akkujen valmistusjätteestä tai kulutusjätteestä talteenotettua kobolttia, litiumia tai nikkeliä sekä vähimmäisprosenttiosuus akuissa olevaa ja jätteestä talteenotettua lyijyä kunkin akkumallin osalta kutakin vuotta ja valmistuslaitosta kohden:

a) koboltista 16 prosenttia;

b) lyijystä 85 prosenttia;

c) litiumista 6 prosenttia;

d) nikkelistä 6 prosenttia.

3. Kapasiteetiltaan yli 2 kWh:n teollisuusakkujen, lukuun ottamatta yksinomaan ulkoisesti varastoivia akkuja, sähköajoneuvojen ajovoima-akkujen, kevyiden liikkumisvälineiden akkujen ja ajoneuvoakkujen, joiden aktiivimateriaaleissa on kobolttia, lyijyä, litiumia tai nikkeliä, mukana on oltava ... päivästä ...kuuta ... alkaen [156 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä] liitteessä VIII tarkoitetut tekniset asiakirjat, joissa osoitetaan, että kyseisten akkujen aktiivimateriaaleissa on seuraava vähimmäisprosenttiosuus akkujen valmistusjätteestä tai kulutusjätteestä talteenotettua kobolttia, litiumia tai nikkeliä sekä vähimmäisprosenttiosuus akuissa olevaa ja jätteestä talteenotettua lyijyä kunkin akkumallin osalta kutakin vuotta ja valmistuslaitosta kohden:

a) koboltista 26 prosenttia;

b) lyijystä 85 prosenttia;

c) litiumista 12 prosenttia;

d) nikkelistä 15 prosenttia.

4. Edellä olevaa 1, 2 ja 3 kohtaa ei sovelleta akkuihin, jotka on valmisteltu uudelleenkäyttöön tai käyttötarkoituksen muuttamiseen tai joiden käyttötarkoitus on muutettu tai jotka on uudelleenvalmistettu, jos ne oli jo saatettu markkinoille tai otettu käyttöön ennen tällaisten toimenpiteiden suorittamista.

5. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti hyväksytyn delegoidun säädöksen voimaantulopäivän jälkeen ja viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2028 komissio arvioi, onko 2 ja 3 kohdassa säädettyjä tavoitteita aiheellista tarkistaa jätteestä talteenotetun koboltin, lyijyn, litiumin tai nikkelin nykyisen saatavuuden ja vuosiksi 2030 ja 2035 ennustetun saatavuuden tai puutteen vuoksi ja ottaen huomioon tekniikan ja tieteen kehityksen.

   Komissio antaa viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [72 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä] 89 artiklan mukaisesti delegoidun säädöksen 2 ja 3 kohdassa säädettyjen tavoitteiden muuttamiseksi, jos se on perusteltua ja tarkoituksenmukaista ensimmäisen alakohdan mukaisesti tehtyjen arvioiden perusteella tai muiden, talteenotettuihin materiaaleihin vaikuttavien akkuteknologia-alan merkittävien muutosten vuoksi.

6. Siirretään komissiolle valta antaa 89 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän asetuksen muuttamiseksi siten, että koboltin, lyijyn, litiumin ja nikkelin lisäksi tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetään myös muiden materiaalien kierrätetyn sisällön vähimmäisosuudesta kunkin materiaalin osalta, jos se on perusteltua ja tarkoituksenmukaista sellaisten materiaalien, joita voidaan ottaa talteen, tyyppiin vaikuttavan akkukemiaan liittyvän markkinoiden kehityksen vuoksi.

9 artikla

Yleiskäyttöisten kannettavien akkujen ja paristojen suorituskyky- ja kestovaatimukset

1. Yleiskäyttöisten kannettavien akkujen ja paristojen, nappiparistoja lukuun ottamatta, on ... päivästä ...kuuta ... [72 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä] tai 24 kuukauden kuluttua 2 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen voimaantulopäivästä sen mukaan, kumpi ajankohta on myöhäisin, täytettävä liitteessä III esitettyjen sähkökemiallisen suorituskyvyn ja keston muuttujien vähimmäisarvot, jotka vahvistetaan 2 kohdan nojalla hyväksytyssä delegoidussa säädöksessä.

2. Komissio hyväksyy 89 artiklan mukaisesti viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [48 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä] delegoidun säädöksen, jolla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla yleiskäyttöisten kannettavien akkujen ja paristojen, nappiparistoja lukuun ottamatta, osalta liitteessä III esitettyjen sähkökemiallisen suorituskyvyn ja keston muuttujien pakolliset vähimmäisarvot

   Siirretään komissiolle valta antaa 89 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja vähimmäisarvoja tai lisätään niihin liitteessä III esitettyjä sähkökemiallisen suorituskyvyn ja keston muuttujia tekniikan ja tieteen kehityksen huomioon ottamiseksi.

Valmistellessaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua delegoitua säädöstä komissio ottaa huomioon tarpeen vähentää yleiskäyttöisten kannettavien akkujen ja paristojen elinkaarenaikaisia ympäristövaikutuksia, muun muassa kannettavien akkujen ja paristojen resurssitehokkuutta lisäämällä, sekä asiaa koskevat kansainväliset standardit ja merkintäjärjestelmät.

Komissio varmistaa myös, että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetussa delegoidussa säädöksessä vahvistetuilla säännöksillä ei ole merkittävää kielteistä vaikutusta näiden akkujen tai paristojen tai niillä varustettujen laitteiden, kevyiden liikkumisvälineiden tai muiden ajoneuvojen turvallisuuteen ja toiminnallisuuteen, kohtuuhintaisuuteen ja loppukäyttäjien kustannuksiin eikä teollisuuden kilpailukykyyn.

3. Komissio arvioi viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2030 yleiskäyttöisten ei-ladattavien kannettavien akkujen asteittaiseen luopumiseen tähtäävien toimenpiteiden toteutettavuutta tällaisten akkujen ympäristövaikutusten minimoimiseksi elinkaariarviointimenetelmän pohjalta käyttökelpoisten vaihtoehtojen tarjoamiseksi loppukäyttäjille. Tätä varten komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen ja harkitsee aiheellisia toimenpiteitä, mukaan lukien lainsäädäntöehdotukset joko asteittaisesta luopumisesta tai ekologista suunnittelua koskevien vaatimusten asettamisesta.

10 artikla

Ladattavien teollisuusakkujen, kevyiden liikkumisvälineiden akkujen ja sähköajoneuvojen ajovoima-akkujen suorituskyky- ja kestovaatimukset

1. Ladattavien teollisuusakkujen, joiden kapasiteetti on yli 2 kWh, kevyiden liikkumisvälineiden akkujen ja sähköajoneuvojen ajovoima-akkujen mukana on oltava ... päivästä ...kuuta ... [12 kuukauden kuluttua asetuksen voimaantulopäivästä] asiakirja, joka sisältää liitteessä IV olevassa A osassa esitettyjen sähkökemiallisen suorituskyvyn ja keston muuttujien arvot.

   Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen akkujen osalta liitteessä VIII tarkoitetuissa teknisissä asiakirjoissa on myös oltava selvitys teknisistä eritelmistä, standardeista ja edellytyksistä, joita on käytetty arvojen mittaamiseen, laskemiseen tai estimointiin sähkökemiallisen suorituskyvyn ja keston muuttujille. Selvityksen on sisällettävä vähintään liitteessä IV olevassa B osassa esitetyt seikat.

2. Kapasiteetiltaan yli 2 kWh:n teollisuusakkujen, lukuun ottamatta yksinomaan ulkoisesti varastoivia akkuja, on joko ... päivästä ...kuuta ... [48 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä] tai 18 kuukauden kuluttua 5 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen voimaantulosta sen mukaan, kumpi ajankohta on myöhäisin, täytettävä vähimmäisarvot, jotka vahvistetaan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla hyväksytyssä delegoidussa säädöksessä liitteessä IV olevassa A osassa esitetyille sähkökemiallisen suorituskyvyn ja keston muuttujille.

3. Kevyiden liikkumisvälineiden akkujen on joko ... päivästä ...kuuta ... [60 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä] tai 18 kuukauden kuluttua 5 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen voimaantulosta sen mukaan, kumpi ajankohta on myöhäisin, täytettävä vähimmäisarvot, jotka vahvistetaan 5 kohdan toisen alakohdan nojalla hyväksytyssä delegoidussa säädöksessä liitteessä IV olevassa A osassa esitetyille sähkökemiallisen suorituskyvyn ja keston muuttujille.

4. Edellä olevaa 1, 2 ja 3 kohtaa ei sovelleta akkuihin, jotka on valmisteltu uudelleenkäyttöön tai käyttötarkoituksen muuttamiseen tai joiden käyttötarkoitus on muutettu tai jotka on uudelleenvalmistettu, jos kyseisen akun markkinoille saattava tai käyttöön ottava talouden toimija osoittaa, että akku on ennen tällaisen toimenpiteen toteuttamista saatettu markkinoille tai otettu käyttöön ennen niitä päivämääriä, joina kyseisten kohtien mukaisia velvoitteita on alettu soveltaa.

5. Komissio hyväksyy 89 artiklan mukaisesti viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [30 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä] delegoidun säädöksen, jolla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla liitteessä IV olevassa A osassa esitettyjen sähkökemiallisen suorituskyvyn ja keston muuttujien vähimmäisarvot, jotka kapasiteetiltaan yli 2 kWh:n ladattavien teollisuusakkujen on täytettävä, lukuun ottamatta yksinomaan ulkoisesti varastoivia akkuja.

Komissio hyväksyy 89 artiklan mukaisesti viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [42 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä] delegoidun säädöksen, jolla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla liitteessä IV olevassa A osassa esitettyjen sähkökemiallisen suorituskyvyn ja keston muuttujien vähimmäisarvot, jotka kevyiden liikkumisvälineiden akkujen on täytettävä.

Ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä valmistellessaan komissio ottaa huomioon tarpeen vähentää kapasiteetiltaan yli 2 kWh:n ladattavien teollisuusakkujen, lukuun ottamatta yksinomaan ulkoisesti varastoivia akkuja, ja kevyiden liikkumisvälineiden akkujen elinkaarenaikaisia ympäristövaikutuksia ja varmistaa, että delegoiduissa säädöksissä vahvistetuilla vaatimuksilla ei ole merkittävää kielteistä vaikutusta kyseisten akkujen tai niillä varustettujen laitteiden, kevyiden liikkumisvälineiden tai muiden ajoneuvojen toimivuuteen, kohtuuhintaisuuteen eikä teollisuuden kilpailukykyyn.

6. Siirretään komissiolle valta antaa 89 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitteessä IV esitettyjä sähkökemiallisen suorituskyvyn ja keston muuttujia markkinoiden kehityksen sekä tekniikan ja tieteen kehityksen perusteella, mukaan lukien erityisesti sähköajoneuvoja ja ympäristöä käsittelevän UNECE:n epävirallisen työryhmän tekniset eritelmät.

11 artikla

Kannettavien akkujen ja paristojen ja kevyiden liikkumisvälineiden akkujen irrotettavuus ja vaihdettavuus

1. Sellaisten luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden, jotka saattavat markkinoille kannettavilla akuilla tai paristoilla varustettuja tuotteita, on varmistettava, että kyseiset akut tai paristot ovat helposti loppukäyttäjän irrotettavissa ja vaihdettavissa milloin tahansa tuotteen käyttöiän aikana. Kyseistä velvoitetta sovelletaan ainoastaan koko akku- ja paristoyksiköihin, ei yksittäisiin kennoihin eikä muihin tällaisten akku- tai paristoyksikköjen osiin.

   Kannettavan akun tai pariston katsotaan olevan helposti loppukäyttäjän irrotettavissa, jos se voidaan poistaa tuotteesta kaupallisesti saatavilla olevien työkalujen avulla ilman, että tuotteen purkamiseen tarvitsisi käyttää erikoistyökaluja, paitsi jos ne annetaan ilmaiseksi tuotteen kanssa, yksinoikeudella suojattuja työkaluja, lämpöenergiaa tai liuottimia.

   Sellaisten luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden, jotka saattavat markkinoille kannettavilla akuilla tai paristoilla varustettuja tuotteita, on varmistettava, että kyseisten tuotteiden mukana on akkujen tai paristojen käyttöön, poistamiseen ja vaihtamiseen liittyvät ohjeet ja turvallisuustiedot. Kyseisten ohjeiden ja kyseisten turvallisuustietojen on oltava pysyvästi saatavilla verkossa, julkisesti saatavilla olevalla verkkosivustolla, loppukäyttäjien kannalta helposti ymmärrettävällä tavalla.

   Tämän kohdan säännökset eivät rajoita ympäristön ja ihmisten terveyden suojelun korkeamman tason varmistavien sellaisten erityissäännösten soveltamista, jotka liittyvät direktiivin 2012/19/EU 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määriteltyjä sähkö- ja elektroniikkalaitteita koskevassa missä tahansa unionin oikeudessa säädettyyn kannettavien akkujen ja paristojen irrotettavuuteen ja vaihdettavuuteen loppukäyttäjien toimesta.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, seuraavat kannettavilla akuilla tai paristoilla varustetut tuotteet voidaan suunnitella siten, että akku tai paristo on ainoastaan riippumattomien ammattilaisten irrotettavissa ja vaihdettavissa:

a) laitteet, jotka on erityisesti suunniteltu toimimaan pääasiassa ympäristössä, jossa esiintyy säännöllisesti roiskevettä, vesivirtoja tai veteen upottamista ja jotka on tarkoitettu pestäviksi tai huuhdeltaviksi;

b) asetuksen (EU) 2017/745 2 artiklan 1 alakohdassa määritellyt ammattimaiset lääketieteellisessä kuvantamisessa ja sädehoidossa käytettävät laitteet sekä asetuksen (EU) 2017/746 2 artiklan 2 alakohdassa määritellyt *in vitro* -diagnostiikkaan tarkoitetut lääkinnälliset laitteet.

Tämän kohdan a alakohdassa vahvistettua poikkeusta sovelletaan vain, jos tällainen poikkeus on tarpeen käyttäjän ja laitteen turvallisuuden varmistamiseksi.

3. Edellä 1 kohdassa vahvistettuja velvoitteita ei sovelleta, jos tarvitaan jatkuva virransyöttö ja laitteen ja kannettavan akun tai pariston välinen pysyvä liitäntä on tarpeen käyttäjän ja laitteen turvallisuuden varmistamiseksi tai, kun kyse on tuotteista, joiden pääasiallisena toimintona on kerätä ja toimittaa dataa, datan eheyteen liittyvistä syistä.

4. Siirretään komissiolle valta antaa 89 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tämän artiklan 2 kohtaa lisäämällä uusia tuotteita, jotka vapautetaan tämän artiklan 1 kohdassa säädetyistä irrotettavuutta ja vaihdettavuutta koskevista vaatimuksista. Tällaisia delegoituja säädöksiä annetaan ainoastaan markkinoiden kehityksen sekä tekniikan ja tieteen kehityksen perusteella ja edellyttäen, että huoli kannettavaa akkua tai paristoa poistavien tai vaihtavien loppukäyttäjien turvallisuudesta on tieteellisesti perusteltu, tai tapauksissa, joissa on riski että akun tai pariston poistaminen tai vaihtaminen loppukäyttäjien toimesta rikkoisi sovellettavassa unionin oikeudessa säädettyjä tuoteturvallisuusvaatimuksia.

5. Sellaisten luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden, jotka saattavat markkinoille kevyiden liikkumisvälineiden akuilla varustettuja tuotteita, on varmistettava, että kyseiset akut samoin kuin akkuyksikköön kuuluvat yksittäiset akkukennot ovat helposti riippumattomien ammattilaisten irrotettavissa ja vaihdettavissa milloin tahansa tuotteen käyttöiän aikana.

6. Edellä olevan 1 ja 5 kohdan soveltamiseksi kannettavan akun tai pariston tai kevyen liikkumisvälineen akun katsotaan olevan helposti vaihdettavissa, jos se voidaan sen jälkeen, kun se on irrotettu laitteesta tai kevyestä liikkumisvälineestä, korvata toisella yhteensopivalla akulla tai paristolla vaikuttamatta laitteen tai kevyen liikkumisvälineen toimintaan, suorituskykyyn tai turvallisuuteen.

7. Sellaisten luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden, jotka saattavat markkinoille kannettavilla akuilla tai paristoilla tai kevyiden liikkumisvälineiden akuilla varustettuja tuotteita, on varmistettava, että kyseisiä akkuja tai paristoja on saatavilla niiden laitteiden varaosiksi, joiden virranlähteinä niitä käytetään, vähintään viiden vuoden ajan sen jälkeen, kun laitemallin viimeinen kappale on saatettu markkinoille, ja niiden on oltava riippumattomien ammattilaisten ja loppukäyttäjien saatavilla kohtuulliseen ja syrjimättömään hintaan.

8. Ohjelmisto ei saa vaikeuttaa kannettavan akun tai pariston tai kevyen liikkumisvälineen akun tai niiden keskeisten komponenttien vaihtamista toiseen yhteensopivaan akkuun tai paristoon tai keskeiseen komponenttiin.

9. Komissio julkaisee ohjeita tämän artiklan yhdenmukaisen soveltamisen helpottamiseksi.

12 artikla

Kiinteiden akkupohjaisten energiavarastojärjestelmien turvallisuus

1. Markkinoille saatettujen tai käyttöön otettujen kiinteiden akkupohjaisten energiavarastojärjestelmien on oltava turvallisia niiden normaalin toiminnan ja käytön aikana.

2. Liitteessä VIII tarkoitetuissa teknisissä asiakirjoissa on viimeistään ... päivänä...kuuta ... [12 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä]

a) osoitettava, että kiinteät akkupohjaiset energiavarastojärjestelmät ovat 1 kohdan mukaisia, ja niihin on sisällyttävä näyttö siitä, että ne on testattu onnistuneesti liitteessä V esitettyjen turvallisuusmuuttujien osalta, mitä varten on käytettävä uusinta tekniikkaa edustavia testausmenetelmiä. Turvallisuusmuuttujia sovelletaan ainoastaan, jos vastaava vaara on olemassa kyseisessä kiinteässä akkupohjaisessa energiavarastojärjestelmässä, kun sitä käytetään valmistajan ennakoimissa olosuhteissa;

b) niihin on sisällyttävä arvio kiinteän akkupohjaisen energiavarastojärjestelmän mahdollisista muista kuin liitteessä V käsitellyistä turvallisuusvaaroista;

c) niihin on sisällyttävä näyttö siitä, että b alakohdassa tarkoitettuja riskejä on onnistuneesti vähennetty ja että niihin liittyvät testit on suoritettu uusimpia testausmenetelmiä käyttäen;

d) niihin on sisällyttävä ohjeet siitä, miten toimia, jos tunnistetut vaaratekijät, kuten tulipalo tai räjähdys, toteutuisivat.

Tekniset asiakirjat on tarkistettava, jos akku on valmisteltu uudelleenkäyttöön tai käyttötarkoituksen muuttamiseen tai jos se on uudelleenvalmistettu tai sen käyttötarkoitus on muutettu.

3. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 89 artiklan mukaisesti liitteessä V vahvistettujen turvallisuusmuuttujien muuttamiseksi tekniikan ja tieteen kehityksen valossa.

III luku
Merkintä- ja tietovaatimukset

13 artikla

Akkujen ja paristojen merkinnät

1. Akkuihin ja paristoihin on ... päivästä ...kuuta ... [36 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä] tai 18 kuukauden kuluttua 10 kohdassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksen voimaantulopäivästä sen mukaan, kumpi ajankohta on myöhäisin, liitettävä merkintä, joka sisältää liitteessä VI olevassa A osassa esitetyt akkuja ja paristoja koskevat yleiset tiedot.

2. Ladattaviin kannettaviin akkuihin ja paristoihin, kevyiden liikkumisvälineiden akkuihin ja ajoneuvoakkuihin on ... päivästä ...kuuta ... [36 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä] tai 18 kuukauden kuluttua 10 kohdassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksen voimaantulopäivästä sen mukaan, kumpi ajankohta on myöhäisin, liitettävä merkintä, joka sisältää tiedot niiden kapasiteetista.

3. Ei-ladattaviin kannettaviin akkuihin tai paristoihin on ... päivästä ...kuuta ... [36 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä] tai 18 kuukauden kuluttua 10 kohdassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksen voimaantulopäivästä sen mukaan, kumpi ajankohta on myöhäisin, liitettävä merkintä, joka sisältää tiedot niiden keskimääräisestä vähimmäiskestosta yksittäisissä sovelluksissa, ja merkintä ”ei-ladattava”.

4. Kaikki akut ja paristot on ... päivästä ...kuuta ... [24 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä] merkittävä akkujen ja paristojen erilliskeräystunnuksella, jäljempänä ’erilliskeräystunnus’, liitteessä VI olevassa B osassa esitetyllä tavalla.

   Erilliskeräystunnuksen on peitettävä vähintään kolme prosenttia akun tai pariston laajimmasta sivusta kuitenkin niin, että sen koko on enintään 5 × 5 senttimetriä.

   Lieriömäisissä akkukennoissa erilliskeräystunnuksen on peitettävä vähintään 1,5 prosenttia akun pinta-alasta kuitenkin niin, että sen koko on enintään 5 × 5 senttimetriä.

Jos akun tai pariston koko on sellainen, että erilliskeräystunnus olisi pienempi kuin 0,47 × 0,47 senttimetriä, akkua ei tarvitse varustaa kyseisellä tunnuksella. Sen sijaan pakkaukseen on painettava vähintään 1 × 1 senttimetrin kokoinen erilliskeräystunnus.

5. Kaikki akut ja paristot, joissa on yli 0,002 prosenttia kadmiumia tai yli 0,004 prosenttia lyijyä, on merkittävä kyseisen metallin kemiallisella tunnuksella Cd tai Pb.

Asiaankuuluva raskasmetallipitoisuutta ilmaiseva kemiallinen tunnus on painettava erilliskeräystunnuksen alapuolelle, ja sen on oltava kooltaan vähintään neljäsosa erilliskeräystunnuksen koosta.

6. Kaikki akut ja paristot on ... päivästä ...kuuta ... [42 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä] merkittävä liitteessä VI olevassa C osassa kuvatulla QR-koodilla. QR-koodista on päästävä tarkastelemaan seuraavia:

a) kevyiden liikkumisvälineiden akkujen, kapasiteetiltaan yli 2 kWh:n teollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen ajovoima-akkujen osalta 77 artiklan mukainen akkupassi;

b) muiden akkujen ja paristojen osalta tämän artiklan 1–5 kohdassa tarkoitetut soveltuvat tiedot, 18 artiklassa tarkoitettu vaatimustenmukaisuusvakuutus, 52 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu raportti ja 74 artiklan 1 kohdan a–f alakohdassa säädetyt jäteakkujen ja -paristojen syntymisen ehkäisemistä ja jätehuoltoa koskevat tiedot;

c) ajoneuvoakkujen osalta jätteestä talteenotetun koboltin, lyijyn, litiumin ja nikkelin määrä akun aktiivimateriaaleissa 8 artiklan mukaisesti laskettuna.

Näiden tietojen on oltava täydellisiä, ajantasaisia ja tarkkoja.

7. Edellä 1–6 kohdassa tarkoitetut merkinnät ja QR-koodi on painettava tai kaiverrettava akkuun tai paristoon näkyvästi, selkeästi, helposti luettavasti ja pysyvästi. Jos tämä ei akun tai pariston luonteen ja koon vuoksi ole mahdollista tai perusteltua, merkinnät ja QR-koodi on kiinnitettävä pakkaukseen ja akun tai pariston mukana oleviin asiakirjoihin.

8. Siirretään komissiolle valta antaa 89 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän asetuksen muuttamiseksi, jotta voidaan säätää QR-koodin sijasta tai sen lisäksi käytettävistä vaihtoehtoisista älykkäiden merkintöjen tyypeistä tekniikan ja tieteen kehityksen huomioon ottamiseksi.

9. Akkuihin, jotka on valmisteltu uudelleenkäyttöön tai käyttötarkoituksen muuttamiseen tai joiden käyttötarkoitus on muutettu tai jotka on uudelleenvalmistettu, on liitettävä uudet merkinnät tai niihin on laitettava merkintä tämän artiklan mukaisesti, ja niiden on liitteessä XIII olevan 4 kohdan mukaisesti sisällettävä niiden luokittelun muuttumiseen liittyvät tiedot, jotka ovat saatavilla QR-koodista.

10. Komissio hyväksyy viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [24 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä] täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan yhdenmukaistetut eritelmät tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja merkintävaatimuksia varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 90 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

14 artikla

Akkujen toimintakuntoa ja odotettua käyttöikää koskevat tiedot

1. Kiinteiden akkupohjaisten energiavarastojärjestelmien, kevyiden liikkumisvälineiden akkujen ja sähköajoneuvojen ajovoima-akkujen akunhallintajärjestelmän on ... päivästä ...kuuta ... [12 kuukautta tämän asetuksen voimaantulopäivästä] alkaen sisällettävä ajantasaiset tiedot muuttujista akkujen toimintakunnon ja odotetun käyttöiän määrittämiseksi siten kuin liitteessä VII esitetään.

2. Akun laillisesti ostaneella luonnollisella henkilöllä tai oikeushenkilöllä, mukaan lukien riippumattomat toimijat tai jätehuoltotoimijat, tai näiden puolesta toimivalla kolmannella osapuolella on milloin tahansa oltava syrjimätön liitteessä VII vahvistettujen muuttujien tietojen lukuoikeus, akun valmistajan teollis- ja tekijänoikeuksia noudattaen, edellä 1 kohdassa tarkoitetun akunhallintajärjestelmän kautta:

   a) akun kapasiteetin asettamiseksi riippumattomien aggregaattoreiden tai markkinaosapuolten saataville energiavaraston kautta;

   b) akun jäännösarvon tai jäljellä olevan käyttöiän ja jatkokäyttökelpoisuuden arvioimiseksi akun toimintakunnon arvioinnin perusteella;

   c) akun uudelleenkäyttöön valmistelun, käyttötarkoituksen muuttamiseen valmistelun, käyttötarkoituksen muuttamisen tai uudelleenvalmistuksen helpottamiseksi.

3. Akunhallintajärjestelmän on sisällettävä ohjelmiston palautustoiminto, jos talouden toimijat, jotka suorittavat uudelleenkäytön valmistelua, käyttötarkoituksen muuttamiseen valmistelua, käyttötarkoituksen muuttamista tai uudelleenvalmistusta, joutuvat lataamaan eri akunhallintajärjestelmän ohjelmiston. Jos ohjelmiston palautustoimintoa käytetään, akun alkuperäisen valmistajan ei katsota olevan vastuussa mistään akun turvallisuuteen tai toiminnallisuuteen liittyvistä rikkomisista, joiden voidaan katsoa johtuvan akun markkinoille saattamisen jälkeen ladatusta akunhallintajärjestelmän ohjelmistosta.

4. Siirretään komissiolle valta antaa 89 artiklan mukaisesti delegoitu säädös, jolla muutetaan liitteessä VII vahvistettuja akkujen toimintakuntoa ja odotetun käyttöiän määrittämistä koskevia muuttujia markkinoiden kehityksen sekä tekniikan ja tieteen kehityksen valossa ja synergiaetujen varmistamiseksi sähköajoneuvojen sisäisten akkujen kestävyyttä koskevassa maailmanlaajuisessa teknisessä säännössä nro 22 vahvistettujen muuttujien kanssa ottaen asianmukaisesti huomioon akkujen valmistajan teollis- ja tekijänoikeudet.

5. Tämän artiklan säännöksiä sovelletaan rajoittamatta ajoneuvojen tyyppihyväksyntää koskevassa unionin oikeudessa vahvistettujen säännösten soveltamista.

IV luku

Akkujen ja paristojen vaatimustenmukaisuus

15 artikla

Akkujen ja paristojen vaatimustenmukaisuusolettama

1. Akkuja ja paristoja koskevien, 9, 10, 12, 13, 14 ja 78 artiklassa säädettyjen vaatimusten noudattamiseksi ja niiden noudattamisen todentamiseksi tarvittavissa testeissä, mittauksissa ja laskelmissa on käytettävä luotettavia, tarkkoja ja toistettavissa olevia menetelmiä, joissa otetaan huomioon yleisesti parhaana pidetyt menetelmät ja joiden tulosten epävarmuuden katsotaan olevan alhainen, mukaan lukien sellaisissa standardeissa vahvistetut menetelmät, joiden viitetiedot on julkaistu kyseisiä tarkoituksia varten Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

2. Yhdenmukaistetuilla standardeilla pyritään jäljittelemään todellista käyttöä niin pitkälti kuin mahdollista noudattaen kuitenkin vakiotestejä.

3. Akkujen ja paristojen, jotka ovat sellaisten yhdenmukaistettujen standardien tai niiden osien mukaisia, joiden viitetiedot on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä, oletetaan olevan 9, 10, 12, 13, 14 ja 78 artiklassa säädettyjen vaatimusten mukaisia, jos tällaiset yhdenmukaistetut standardit kattavat kyseiset vaatimukset tai osia niistä, ja soveltuvin osin, jos kyseisille vaatimuksille 9 ja 10 artiklan nojalla vahvistetut vähimmäisarvot saavutetaan.

16 artikla

Yhteiset eritelmät

1. Komissio voi poikkeustapauksissa antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan yhteiset eritelmät 9, 10, 12, 13, 14 ja 78 artiklassa säädettyjä vaatimuksia ja 15 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja testejä varten, jos

   a) kyseiset vaatimukset tai testit eivät ole sellaisten yhdenmukaistettujen standardien tai niiden osien kattamia, joiden viitetiedot on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä;

   b) komissio on pyytänyt yhtä tai useampaa eurooppalaista standardointiorganisaatiota laatimaan yhdenmukaistetun standardin kyseisiä vaatimuksia tai testejä varten; ja

c) vähintään yksi seuraavista edellytyksistä on täyttynyt:

i) yksikään eurooppalainen standardointiorganisaatio ei ole hyväksynyt komission pyyntöä;

ii) komissio havaitsee pyydettyjen yhdenmukaistettujen standardien hyväksymisessä aiheetonta viivästymistä, tai

iii) eurooppalainen standardointiorganisaatio on antanut standardin, joka ei täysin vastaa komission pyyntöä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 90 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Valmistellessaan ehdotusta yhteiset eritelmät vahvistavaksi täytäntöönpanosäädökseksi komissio ottaa huomioon asiaankuuluvien elinten tai asiantuntijaryhmän näkemykset ja kuulee asianmukaisesti kaikkia asiaankuuluvia sidosryhmiä.

2. Akkujen ja paristojen, jotka ovat yhteisten eritelmien tai niiden osien mukaisia, oletetaan olevan 9, 10, 12, 13, 14 ja 78 artiklassa säädettyjen vaatimusten mukaisia, jos tällaiset yhteiset eritelmät tai niiden osat kattavat kyseiset vaatimukset ja, soveltuvin osin, jos kyseisille vaatimuksille 9 ja 10 artiklan nojalla vahvistetut vähimmäisarvot saavutetaan.

3. Jos eurooppalainen standardointiorganisaatio hyväksyy yhdenmukaistetun standardin ja sitä ehdotetaan komissiolle sen viitetietojen julkaisemiseksi Euroopan unionin virallisessa lehdessä, komissio arvioi yhdenmukaistetun standardin asetuksen (EU) N:o 1025/2012 mukaisesti. Kun yhdenmukaistetun standardin viitetiedot julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, komissio kumoaa 1 kohdassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset tai niiden osat, jotka kattavat samat 1 kohdassa tarkoitetut vaatimukset tai testit.

17 artikla

Vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt

1. Akkujen ja paristojen vaatimustenmukaisuuden arviointi 6, 9, 10, 12, 13 ja 14 artiklan vaatimusten suhteen on suoritettava jonkin jäljempänä esitetyn menettelyn mukaisesti:

a) sarjatuotantona valmistetut akut ja paristot:

i) "Moduuli A – Sisäinen tuotannonvalvonta", joka esitetään liitteessä VIII olevassa A osassa tai

ii) "Moduuli D1 – Tuotantoprosessin laadunvarmistus", joka esitetään liitteessä VIII olevassa B osassa;

b) muut kuin sarjatuotantona valmistetut akut ja paristot:

i) "Moduuli A – Sisäinen tuotannonvalvonta", joka esitetään liitteessä VIII olevassa A osassa tai

ii) "Moduuli G – Yksikkökohtaiseen todentamiseen perustuva vaatimustenmukaisuus", joka esitetään liitteessä VIII olevassa C osassa.

2. Akkujen ja paristojen vaatimustenmukaisuuden arviointi 7 ja 8 artiklassa säädettyjen vaatimusten suhteen on suoritettava jonkin jäljempänä esitetyn menettelyn mukaisesti:

a) sarjatuotantona valmistetut akut ja paristot: "Moduuli D1 – Tuotantoprosessin laadunvarmistus", joka esitetään liitteessä VIII olevassa B osassa; tai

b) muut kuin sarjatuotantona valmistetut akut ja paristot: "Moduuli G – Yksikkökohtaiseen todentamiseen perustuva vaatimustenmukaisuus", joka esitetään liitteessä VIII olevassa C osassa.

3. Uudelleenkäyttöön tai käyttötarkoituksen muuttamiseen valmisteltujen tai käyttötarkoituksen muuttamisen taikka uudelleenvalmistuksen kohteena olleiden akkujen täydentävä vaatimustenmukaisuuden arviointi on suoritettava liitteessä VIII olevassa A osassa esitetyn moduulin A – "Sisäinen tuotannonvalvonta" mukaisesti ottaen huomioon 6, 9, 10, 12, 13 ja 14 artiklassa säädetyt vaatimukset.

4. Akkujen ja paristojen vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyihin liittyvät asiakirjat ja kirjeenvaihto on laadittava sen jäsenvaltion virallisella kielellä tai virallisilla kielillä, johon vaatimuksenmukaisuuden arviointimenettelyt suorittava ilmoitettu laitos on sijoittautunut, tai tämän laitoksen hyväksymällä yhdellä tai useammalla kielellä.

18 artikla

EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus

1. EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksessa on ilmoitettava, että 6–10 artiklassa ja 12, 13 ja 14 artiklassa säädettyjen vaatimusten noudattaminen on osoitettu.

2. EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksen on noudatettava rakenteeltaan liitteessä IX olevaa mallia, sen on sisällettävä liitteessä VIII olevissa asiaa koskevissa moduuleissa eritellyt tekijät, ja se on pidettävä ajan tasalla. Se on käännettävä sen jäsenvaltion vaatimille kielille, jonka markkinoille akku tai paristo saatetaan tai jonka markkinoilla akku tai paristo asetetaan saataville tai otetaan käyttöön. Se on laadittava sähköisessä muodossa, ja se on pyydettäessä toimitettava paperiversiona.

3. Jos akkuun tai paristoon sovelletaan useampia unionin säädöksiä, joissa edellytetään EU-vaatimustenmukaisuusvakuutusta, kaikkien kyseisten unionin säädösten osalta laaditaan yksi ainoa EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus. Tällaisessa vakuutuksessa on mainittava kyseiset unionin säädökset ja niiden julkaisuviitteet.

4. Laatimalla EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksen valmistaja ottaa vastuun siitä, että akku tai paristo on tässä asetuksessa säädettyjen vaatimusten mukainen.

5. Talouden toimijoiden hallinnollisen rasituksen vähentämiseksi voidaan laatia vain yksi EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus, joka koostuu yhdestä tai useammasta yksittäisestä EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksesta, jotka on jo laadittu unionin jonkin toisen säädöksen tai säädösten mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3 kohdan soveltamista.

19 artikla

CE-merkintää koskevat yleiset periaatteet

CE-merkintää koskevat asetuksen (EY) N:o 765/2008 30 artiklassa säädetyt yleiset periaatteet.

20 artikla

CE-merkinnän kiinnittämistä koskevat säännöt ja edellytykset

1. CE-merkintä on kiinnitettävä akkuun tai paristoon näkyvästi, helposti luettavasti ja pysyvästi. Jos tämä ei akun tai pariston luonteen vuoksi ole mahdollista tai perusteltua, se on kiinnitettävä pakkaukseen ja akun tai pariston mukana oleviin asiakirjoihin.

2. CE-merkintä on kiinnitettävä ennen akun tai pariston markkinoille saattamista tai käyttöönottoa.

3. CE-merkinnän yhteyteen on merkittävä ilmoitetun laitoksen tunnusnumero, jos sitä edellytetään liitteen VIII nojalla. Tunnusnumeron kiinnittää ilmoitettu laitos itse tai sen ohjeiden mukaisesti valmistaja tai sen valtuutettu edustaja.

4. CE-merkinnän ja 3 kohdassa tarkoitetun tunnusnumeron jälkeen voidaan tarvittaessa lisätä mahdolliset varoitusmerkit tai muut merkinnät, jotka ilmoittavat akun tai pariston käyttöön, varastointiin, käsittelyyn tai kuljetukseen liittyvästä erityisestä riskistä, käyttötarkoituksesta tai mahdollisesta vaarasta.

5. Jäsenvaltioiden on nykyisiä mekanismeja hyödyntämällä varmistettava CE-merkintäjärjestelmän moitteeton käyttö ja toteutettava tarkoituksenmukaisia toimia, jos tätä merkintää käytetään sääntöjen vastaisesti.

V luku
Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten ilmoittaminen

21 artikla

Ilmoittaminen

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille vaatimustenmukaisuuden arviointilaitokset, joille on annettu lupa suorittaa vaatimustenmukaisuuden arviointitehtävät tämän asetuksen mukaisesti.

22 artikla

Ilmoittamisesta vastaavat viranomaiset

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä ilmoittamisesta vastaava viranomainen, joka on vastuussa vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten arviointiin ja ilmoittamiseen sekä ilmoitettujen laitosten valvontaan liittyvien tarvittavien menettelyjen laadinnasta ja toteutuksesta, mukaan luettuna 27 artiklan säännösten noudattaminen.

2. Jäsenvaltiot voivat päättää, että 1 kohdassa tarkoitetun arvioinnin ja valvonnan suorittaa asetuksen (EY) N:o 765/2008 säännösten mukaisesti kyseisessä asetuksessa määritelty kansallinen akkreditointielin.

3. Jos ilmoittamisesta vastaava viranomainen delegoi tai antaa muulla tavoin tehtäväksi tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun arvioinnin, ilmoittamisen tai valvonnan laitokselle, joka ei ole valtiollinen yksikkö, kyseisen laitoksen on oltava oikeushenkilö, sen on noudatettava soveltuvin osin 23 artiklassa säädettyjä vaatimuksia, ja sillä on oltava järjestelyt toiminnastaan syntyvien vastuiden kattamiseksi.

4. Ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on otettava täysi vastuu 3 kohdassa tarkoitetun laitoksen suorittamista tehtävistä.

23 artikla

Ilmoittamisesta vastaavia viranomaisia koskevat vaatimukset

1. Ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on oltava sillä tavoin perustettu, ettei synny eturistiriitaa vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten kanssa.

2. Ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on oltava organisaatioltaan ja toiminnaltaan sellainen, että sen toimien objektiivisuus ja puolueettomuus on turvattu.

3. Ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen organisaation on oltava sellainen, että kunkin päätöksen, joka koskee vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen ilmoittamista, tekevät eri toimivaltaiset henkilöt kuin ne, jotka suorittivat ilmoittamista 28 artiklan mukaisesti hakevien vaatimuksenmukaisuuden arviointilaitosten arvioinnin.

4. Ilmoittamisesta vastaava viranomainen ei saa tarjota eikä suorittaa mitään toimintoja, joita vaatimustenmukaisuuden arviointilaitokset suorittavat, eikä tarjota konsultointipalveluja kaupallisin tai kilpailullisin perustein.

5. Ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on turvattava saamiensa tietojen luottamuksellisuus. Sen on kuitenkin vaihdettava ilmoitettuja laitoksia koskevia tietoja komission sekä muiden jäsenvaltioiden ilmoittamisesta vastaavien viranomaisten ja muiden toimivaltaisten kansallisten viranomaisten kanssa.

6. Ilmoittamisesta vastaavalla viranomaisella on oltava käytössään riittävä määrä pätevää henkilöstöä ja riittävä rahoitus tehtäviensä asianmukaista hoitamista varten.

24 artikla

Ilmoittamisesta vastaavia viranomaisia koskeva tiedotusvelvollisuus

Jäsenvaltioiden on tiedotettava komissiolle menettelyistään, jotka koskevat vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten arviointia ja ilmoittamista sekä ilmoitettujen laitosten valvontaa, sekä mahdollisista muutoksista näihin tietoihin.

Komissio saattaa nämä tiedot julkisesti saataville.

25 artikla

Ilmoitettuja laitoksia koskevat vaatimukset

1. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on ilmoittamista varten täytettävä 2–11 kohdassa säädetyt vaatimukset.

2. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on oltava perustettu jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti, ja sen on oltava oikeushenkilö.

3. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on oltava kolmas osapuoli, joka on riippumaton taloudellisista etuyhteyksistä ja arvioimistaan akuista tai paristoista, erityisesti niiden valmistajista, niiden valmistajien kauppakumppaneista, niiden valmistuslaitosten osakassijoittajista sekä muista ilmoitetuista laitoksista ja ilmoitettujen laitosten toimialajärjestöistä ja emo- tai tytäryhtiöistä.

4. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos, sen ylin johto ja vaatimustenmukaisuuden arviointitehtävien suorittamisesta vastaava henkilöstö eivät saa olla arvioimansa akun tai pariston suunnittelija, valmistaja, toimittaja, maahantuoja, jakelija, asentaja, ostaja, omistaja, käyttäjä tai huoltaja eivätkä minkään tällaisen osapuolen edustaja. Tämä kielto ei sulje pois sellaisten arvioitujen akkujen ja paristojen käyttöä, jotka ovat vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen toiminnan kannalta tarpeellisia, tai tällaisten akkujen ja paristojen käyttöä henkilökohtaisiin tarkoituksiin.

Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos, sen ylin johto ja vaatimustenmukaisuuden arviointitehtävien suorittamisesta vastaava henkilöstö eivät saa olla suoranaisesti mukana näiden akkujen ja paristojen suunnittelussa, valmistuksessa, kaupan pitämisessä, tuonnissa, jakelussa, asentamisessa, käytössä tai huollossa eivätkä edustaa näissä toiminnoissa mukana olevia osapuolia. Ne eivät saa osallistua mihinkään toimintaan, joka voisi olla ristiriidassa sen kanssa, että ne ovat arvioissaan riippumattomia, tai vaarantaa niiden riippumattomuutta, joka liittyy vaatimustenmukaisuuden arviointitoimiin, joita varten ne on ilmoitettu. Tämä koskee erityisesti konsultointipalveluja.

Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on varmistettava, etteivät sen emo-, sisar- tai tytäryhtiöiden tai alihankkijoiden toimet vaikuta sen suorittamien vaatimustenmukaisuuden arviointitoimien luottamuksellisuuteen, objektiivisuuteen tai puolueettomuuteen.

5. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen ja sen henkilöstön on suoritettava vaatimustenmukaisuuden arviointitoimet mahdollisimman suurta ammatillista luotettavuutta ja kyseisellä erityisalalla vaadittavaa teknistä pätevyyttä noudattaen ja oltava vapaat kaikesta, erityisesti taloudellisesta, painostuksesta ja houkuttelusta, joka saattaisi vaikuttaa niiden arviointiin tai vaatimustenmukaisuuden arviointitoimien tuloksiin, erityisesti sellaisten henkilöiden tai henkilöryhmien taholta, joille näiden toimien tuloksilla on merkitystä.

6. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on kyettävä suorittamaan kaikki sille liitteessä VIII osoitetut vaatimustenmukaisuuden arviointitehtävät, 48 artiklan 2 kohdan mukaiset määräaikaiset auditoinnit ja 51 artiklan mukainen ulkopuolinen todentaminen, joita varten se on ilmoitettu, siitä riippumatta, suorittaako vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos kyseiset tehtävät itse vai suoritetaanko ne sen puolesta ja sen vastuulla.

Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksella on kaikissa tapauksissa ja kunkin sellaisen liitteessä VIII esitetyn vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn, 48 artiklan 2 kohdan mukaisen määräaikaisen auditoinnin ja 51 artiklan mukaisen ulkopuolisen todentamisen sekä kunkin ja akku- ja paristoluokan osalta, jota varten se on ilmoitettu, oltava käytössään

a) tarvittava henkilöstö, jolla on tekninen tietämys ja riittävä ja soveltuva kokemus vaatimustenmukaisuuden arviointitehtävien suorittamiseksi;

b) tarvittavat kuvaukset menettelyistä, joita noudattaen vaatimustenmukaisuuden arviointi suoritetaan siten, että varmistetaan kyseisten menettelyiden läpinäkyvyys ja niiden toistettavuus;

c) asianmukaiset toimintatavat ja menettelyt, joilla erotetaan toisistaan ilmoitettuna laitoksena suoritetut toimet ja muut tehtävät;

d) tarvittavat menettelyt, joiden mukaisesti se suorittaa vaatimustenmukaisuuden arviointitehtävät siten, että yritysten koko, toimiala ja rakenne, akuissa ja paristoissa käytettävän teknologian monimutkaisuus sekä tuotannon luonne massa- tai sarjatuotantona otetaan asianmukaisesti huomioon.

Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksella on oltava käytössään tarvittavat keinot vaatimustenmukaisuuden arviointitoimiin liittyvien teknisten ja hallinnollisten tehtävien asianmukaiseen suorittamiseen sekä pääsy kaikkiin tarpeellisiin tietoihin, testauslaitteisiin ja -tiloihin. Tähän kuuluvat sisäisten menettelyjen, yleisten toimintaperiaatteiden, käytännesääntöjen tai muiden sisäisten sääntöjen laatiminen ja niitä koskeva valvonta, henkilöstön osoittaminen tiettyihin tehtäviin ja vaatimustenmukaisuuden arviointia koskevien päätösten tekeminen siirtämättä niitä alihankkijan tai tytäryhtiön tehtäväksi.

7. Vaatimustenmukaisuuden arviointitehtävien suorittamisesta vastaavalla henkilöstöllä on oltava

a) vankka tekninen ja ammatillinen koulutus, joka kattaa kaikki ne vaatimustenmukaisuuden arviointitoimet, joita varten vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos on ilmoitettu;

b) riittävät tiedot suoritettavia arviointeja koskevista vaatimuksista ja riittävät valtuudet tällaisten arviointien suorittamiseen;

c) asianmukaiset tiedot ja ymmärrys 6–10 artiklassa, 12, 13 ja 14 artiklassa ja 48–52 artiklassa vahvistetuista vaatimuksista ja velvoitteista, 15 artiklassa tarkoitetuista sovellettavista yhdenmukaistetuista standardeista ja 16 artiklassa tarkoitetuista yhteisistä eritelmistä sekä asiaa koskevista unionin yhdenmukaistamislainsäädännön ja kansallisen oikeuden säännöksistä;

d) kyky laatia todistuksia, asiakirjoja ja selostuksia, joilla osoitetaan, että vaatimustenmukaisuuden arvioinnit on suoritettu.

8. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen, sen ylimmän johdon ja vaatimustenmukaisuuden arviointitehtävien suorittamisesta vastaavan henkilöstön puolueettomuus on taattava.

Ylimmän johdon ja vaatimustenmukaisuuden arviointitehtävien suorittamisesta vastaavan henkilöstön palkka ei saa olla riippuvainen suoritettujen vaatimustenmukaisuuden arviointien määrästä eikä kyseisten arviointien tuloksista.

9. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on otettava vastuuvakuutus, jollei tällainen vastuu kuulu valtiolle ilmoittamisesta vastaavan jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön perusteella tai jollei jäsenvaltio itse ole välittömästi vastuussa vaatimustenmukaisuuden arvioinnista.

10. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen henkilöstöllä on vaitiolovelvollisuus kaikkien niiden tietojen suhteen, jotka se saa suorittaessaan vaatimustenmukaisuuden arviointitehtäviä liitteen VIII mukaisesti, 48 artiklan 2 kohdan mukaisia määräaikaisia auditointeja tai 51 artiklan mukaista ulkopuolista todentamista, paitsi sen jäsenvaltion ilmoittamisesta vastaaviin viranomaisiin ja kansallisiin viranomaisiin nähden, jossa laitoksen toimet suoritetaan. Omistusoikeudet on suojattava.

11. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on osallistuttava asiaankuuluviin standardointitoimiin ja 37 artiklan nojalla perustetun ilmoitettujen laitosten alakohtaisen koordinointiryhmän toimiin tai varmistettava, että sen vaatimustenmukaisuuden arviointitehtävien suorittamisesta vastaava henkilöstö saa niistä tiedon, ja sovellettava yleisinä ohjeina kyseisen ryhmän laatimia hallinnollisia päätöksiä ja asiakirjoja.

26 artikla

Ilmoitettujen laitosten vaatimustenmukaisuusolettama

Jos vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos voi osoittaa olevansa sellaisissa olennaisissa yhdenmukaistetuissa standardeissa tai niiden osissa vahvistettujen edellytysten mukainen, joiden viitetiedot on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä, sen oletetaan täyttävän 25 artiklassa säädetyt vaatimukset, mikäli sovellettavat yhdenmukaistetut standardit kattavat nämä vaatimukset.

27 artikla

Ilmoitettujen laitosten tytäryhtiöt ja alihankinta

1. Jos ilmoitettu laitos teettää tietyt vaatimustenmukaisuuden arviointiin liittyvät tehtävät alihankintana tai käyttää tytäryhtiötä, sen on varmistettava, että alihankkija tai tytäryhtiö täyttää 25 artiklassa säädetyt vaatimukset, ja tiedotettava asiasta ilmoittamisesta vastaavalle viranomaiselle.

2. Ilmoitetun laitoksen on otettava täysi vastuu alihankkijoiden tai tytäryhtiöiden suorittamista tehtävistä riippumatta siitä, mihin nämä ovat sijoittautuneet.

3. Ilmoitettu laitos voi teettää toimia alihankintana tai tytäryhtiöllä ainoastaan, jos siitä on sovittu asiakkaan kanssa.

4. Ilmoitetun laitoksen on pidettävä ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen saatavilla asiakirjat, jotka koskevat alihankkijan tai tytäryhtiön pätevyyden arviointia sekä työtä, jonka nämä ovat suorittaneet 48 artiklan 2 kohdan ja 51 artiklan sekä liitteen VIII nojalla.

28 artikla

Ilmoittamista koskeva hakemus

1. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on toimitettava ilmoittamista koskeva hakemus sen jäsenvaltion ilmoittamisesta vastaavalle viranomaiselle, johon se on sijoittautunut.

2. Ilmoittamista koskevaan hakemukseen on liitettävä kuvaus vaatimustenmukaisuuden arviointitoimista, liitteessä VIII esitetyistä vaatimustenmukaisuuden arviointimoduulista tai -moduuleista tai 48 artiklan 2 kohdassa ja 51 artiklassa vahvistetuista menettelyistä ja akuista tai paristoista, joiden osalta vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos katsoo olevansa pätevä, sekä tarvittaessa kansallisen akkreditointielimen antama akkreditointitodistus, jossa todistetaan, että vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos täyttää 25 artiklassa säädetyt vaatimukset.

3. Jos asianomainen vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos ei voi toimittaa tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettua akkreditointitodistusta, sen on toimitettava ilmoittamisesta vastaavalle viranomaiselle tarpeelliset asiakirjatodisteet, joiden avulla voidaan todentaa, tunnustaa ja säännöllisesti valvoa, että se täyttää 25 artiklassa säädetyt vaatimukset, mukaan lukien tarvittavat asiakirjat vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen riippumattomuudesta 25 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

29 artikla

Ilmoittamismenettely

1. Ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on ilmoitettava ainoastaan sellaiset vaatimustenmukaisuuden arviointilaitokset, jotka ovat täyttävät 25 artiklassa säädetyt vaatimukset.

2. Ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on lähetettävä jokaisesta 1 kohdassa tarkoitetusta vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksesta ilmoitus komissiolle ja muiden jäsenvaltioiden ilmoittamisesta vastaavalle viranomaiselle käyttäen komission kehittämää ja hallinnoimaa sähköistä ilmoitusvälinettä.

3. Ilmoituksen on sisällettävä täydelliset tiedot vaatimustenmukaisuuden arviointitoimista, vaatimustenmukaisuuden arviointimoduulista tai -moduuleista tai 48 artiklan 2 kohdassa ja 51 artiklassa vahvistetuista menettelyistä ja asianomaisista akku- ja paristoluokista sekä asiaankuuluva todistus pätevyydestä.

4. Jos ilmoitus ei perustu 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun akkreditointitodistukseen, ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on toimitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille kaikki tarpeelliset asiakirjatodisteet, joiden avulla voidaan todistaa vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen pätevyys ja toteutetut järjestelyt, joilla varmistetaan, että laitosta valvotaan säännöllisesti ja että se täyttää edelleen 25 artiklassa säädetyt vaatimukset.

5. Asianomaisen vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on suoritettava ilmoitetun laitoksen tehtäviä ainoastaan siinä tapauksessa, että komissio tai muut jäsenvaltiot eivät esitä vastalauseita kahden viikon kuluessa ilmoittamisesta siinä tapauksessa, että käytetään 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua akkreditointitodistusta, tai kahden kuukauden kuluessa ilmoituksesta siinä tapauksessa, että käytetään tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja asiakirjatodisteita. Ainoastaan tällaista vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosta pidetään tässä asetuksessa tarkoitettuna ilmoitettuna laitoksena.

6. Ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille myöhemmistä muutoksista 2 kohdassa tarkoitettuun ilmoitukseen.

30 artikla

Ilmoitettujen laitosten tunnusnumerot ja luettelot

1. Komissio antaa kullekin ilmoitetulle laitokselle tunnusnumeron. Se antaa laitokselle yhden ainoan numeron myös silloin, kun laitos ilmoitetaan usean unionin säädöksen nojalla.

2. Komissio julkistaa tämän asetuksen nojalla ilmoitettujen laitosten luettelon, joka sisältää laitoksille annetut tunnusnumerot ja vaatimuksenmukaisuuden arviointitoimet, joita varten ne on ilmoitettu, ja pitää kyseistä luetteloa ajan tasalla.

31 artikla

Ilmoituksiin tehtävät muutokset

1. Jos ilmoittamisesta vastaava viranomainen on todennut tai saanut tietää, ettei ilmoitettu laitos enää täytä 25 artiklassa säädettyjä vaatimuksia tai ettei se noudata velvollisuuksiaan, ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on tarvittaessa rajoitettava ilmoitusta taikka peruutettava se toistaiseksi tai kokonaan, riippuen vaatimusten täyttämättä jättämisen tai velvollisuuksien noudattamatta jättämisen vakavuudesta. Sen on ilmoitettava tästä viipymättä komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

2. Jos ilmoitusta rajoitetaan tai se peruutetaan toistaiseksi tai kokonaan 1 kohdan nojalla tai jos ilmoitettu laitos on lopettanut toimintansa, ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet varmistaakseen, että kyseisen laitoksen asiakirja-aineistot joko käsittelee toinen ilmoitettu laitos tai ne pidetään ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen ja markkinavalvontaviranomaisten pyynnöstä näiden viranomaisten saatavilla.

32 artikla

Ilmoitettujen laitosten pätevyyden riitauttaminen

1. Komissio tutkii kaikki tapaukset, joissa sillä on epäilys tai sen tietoon saatetaan, erityisesti talouden toimijoiden tai muiden asiaankuuluvien sidosryhmien toimesta, epäilys ilmoitetun laitoksen pätevyydestä tai siitä, täyttääkö ilmoitettu laitos edelleen sille asetetut vaatimukset ja velvollisuudet.

2. Ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on toimitettava pyynnöstä komissiolle kaikki tiedot, jotka liittyvät ilmoituksen perusteisiin tai asianomaisen ilmoitetun laitoksen pätevyyden ylläpitoon.

3. Komissio varmistaa, että kaikkia sen tutkimusten yhteydessä saatuja arkaluonteisia tietoja käsitellään luottamuksellisesti.

4. Jos komissio toteaa, että ilmoitettu laitos ei täytä tai ei enää täytä sen ilmoittamiselle asetettuja vaatimuksia, se hyväksyy täytäntöönpanosäädöksen, jossa se velvoittaa ilmoittamisesta vastaavan jäsenvaltion toteuttamaan tarvittavat korjaavat toimet, mukaan luettuna ilmoituksen peruuttaminen tarvittaessa. Kyseinen täytäntöönpanosäädös hyväksytään 74 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

33 artikla

Ilmoitettujen laitosten toimintaan liittyvät velvollisuudet

1. Ilmoitetun laitoksen on suoritettava vaatimustenmukaisuuden arvioinnit 48 artiklan 2 kohdassa, 51 artiklassa tai liitteessä VIII vahvistettujen vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjen mukaisesti sen perusteella, mikä on 29 artiklan mukaisesti tehdyn ilmoituksen soveltamisala.

2. Ilmoitetun laitoksen on suoritettava vaatimustenmukaisuuden arvioinnit oikeasuhteisesti siten, ettei talouden toimijoille aiheuteta tarpeetonta taakkaa, ja otettava asianmukaisesti huomioon yrityksen koko, toimiala ja rakenne, arvioitavan akun tai pariston monimutkaisuus sekä tuotannon luonne massa- tai sarjatuotantona. Ilmoitetun laitoksen on kuitenkin noudatettava kurinalaisuutta ja suojelun tasoa, jota akun tai pariston ja talouden toimijoiden vaatimustenmukaisuudelta edellytetään tämän asetuksen mukaisesti.

3. Jos ilmoitettu laitos katsoo, etteivät 6–10 artiklassa ja 12, 13, 14, 49 ja 50 artiklassa, 15 artiklassa tarkoitetuissa vastaavissa yhdenmukaistetuissa standardeissa, 16 artiklassa tarkoitetuissa yhteisissä eritelmissä tai muissa teknisissä eritelmissä vahvistetut sovellettavat vaatimukset täyty, sen on vaadittava valmistajaa tai muuta asiaankuuluvaa talouden toimijaa toteuttamaan tarvittavat korjaavat toimet toisen ja lopullisen vaatimustenmukaisuuden arvioinnin tekemiseksi, paitsi jos puutteita ei voida korjata. Jos puutteita ei voida korjata, ilmoitettu laitos ei saa antaa vaatimustenmukaisuustodistusta tai hyväksymispäätöstä.

4. Jos ilmoitettu laitos katsoo hyväksymispäätöksen antamisen jälkeen suoritettavan vaatimustenmukaisuuden valvonnan yhteydessä, että vaatimustenmukaisuutta ei enää ole, sen on vaadittava valmistajaa tai tarvittaessa 48 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua talouden toimijaa toteuttamaan tarvittavat korjaavat toimet ja tarvittaessa peruutettava hyväksymispäätös toistaiseksi tai kokonaan.

5. Jos 4 kohdassa tarkoitettuja korjaavia toimia ei suoriteta tai niillä ei ole vaadittua vaikutusta, ilmoitetun laitoksen on tarvittaessa rajoitettava hyväksymispäätöstä taikka peruutettava se toistaiseksi tai kokonaan.

34 artikla

Muutoksenhaku ilmoitettujen laitosten päätöksiin

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käytettävissä on ilmoitettujen laitosten tekemiä päätöksiä koskeva muutoksenhakumenettely.

35 artikla

Ilmoitettujen laitosten tiedotusvelvollisuus

1. Ilmoitetun laitoksen on tiedotettava ilmoittamisesta vastaavalle viranomaiselle seuraavista:

   a) vaatimustenmukaisuustodistusten tai hyväksymispäätösten epäämiset, rajoittamiset taikka peruuttamiset toistaiseksi tai kokonaan;

   b) olosuhteet, jotka vaikuttavat sitä koskevan ilmoituksen soveltamisalaan tai ehtoihin;

   c) vaatimustenmukaisuuden arviointitoimia koskevat tietopyynnöt, jotka se on saanut markkinavalvontaviranomaisilta;

   d) pyynnöstä vaatimustenmukaisuuden arviointitoimet, jotka on suoritettu sitä koskevan ilmoituksen soveltamisalalla, ja mahdollisesti suoritetut muut toimet, mukaan luettuna rajatylittävä toiminta ja alihankinta.

2. Ilmoitetun laitoksen on toimitettava muille ilmoitetuille laitoksille, jotka suorittavat vastaavia samat akku- ja paristoluokat kattavia vaatimustenmukaisuuden arviointitoimia, asiaankuuluvat tiedot kysymyksistä, jotka liittyvät

a) vaatimustenmukaisuuden arviointien kielteisiin ja pyynnöstä myös myönteisiin tuloksiin; ja

b) hyväksymispäätöksen rajoittamiseen taikka peruuttamiseen toistaiseksi tai kokonaan.

36 artikla

Kokemusten ja hyvien käytäntöjen vaihto

Komissio huolehtii kokemusten ja hyvien käytäntöjen vaihdon järjestämisestä niiden jäsenvaltioiden viranomaisten välillä, jotka vastaavat ilmoittamista koskevista toimintatavoista.

37 artikla

Ilmoitettujen laitosten koordinointi

Komissio varmistaa, että ilmoitettujen laitosten välillä otetaan käyttöön asianmukainen koordinointi ja yhteistyö ja että koordinointia ja yhteistyötä harjoitetaan asianmukaisella tavalla ilmoitettujen laitosten alakohtaisen koordinointiryhmän muodossa.

Ilmoitettujen laitosten on osallistuttava kyseisen alakohtaisen koordinointiryhmän työhön suoraan tai nimettyjen edustajien välityksellä.

VI luku
Muut kuin VII ja VIII luvussa tarkoitetut talouden toimijoiden velvollisuudet

38 artikla

Valmistajien velvollisuudet

1. Saattaessaan akkua tai paristoa markkinoille tai ottaessaan sitä käyttöön, myös valmistajan omiin tarkoituksiin, valmistajien on varmistettava, että akku tai paristo

   a) on suunniteltu ja valmistettu 6–10 artiklan sekä 12 ja 14 artiklan mukaisesti, ja että sen mukana on selkeät, ymmärrettävät ja helppolukuiset ohjeet ja turvallisuustiedot yhdellä tai useammalla kielellä, jota loppukäyttäjät ymmärtävät vaivatta, siten kuin se jäsenvaltio, jossa akku tai paristo saatetaan markkinoille tai otetaan käyttöön, on ne määritellyt; ja

   b) siinä on 13 artiklan mukaiset merkinnät.

2. Valmistajien on ennen akun tai pariston saattamista markkinoille tai ennen sen käyttöönottoa laadittava liitteessä VIII tarkoitetut tekniset asiakirjat ja suoritettava tai suoritutettava 17 artiklassa tarkoitettu vaatimustenmukaisuuden arviointimenettely.

3. Jos akun tai pariston vaatimustenmukaisuus sovellettavien vaatimusten suhteen on osoitettu 17 artiklassa tarkoitetulla asiaankuuluvalla vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyllä, valmistajien on laadittava EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus 18 artiklan mukaisesti ja kiinnitettävä CE-merkintä 19 ja 20 artiklan mukaisesti.

4. Valmistajien on pidettävä liitteessä IX tarkoitetut tekniset asiakirjat ja EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus kansallisten viranomaisten saatavilla 10 vuoden ajan sen jälkeen, kun akku tai paristo on saatettu markkinoille tai otettu käyttöön.

5. Valmistajien on huolehdittava siitä, että käytössä on menettelyt, joiden avulla sarjatuotantoon kuuluva akku tai paristo edelleenkin vastaa tämän asetuksen vaatimuksia. Näin toimiessaan valmistajien on otettava asianmukaisesti huomioon muutokset tuotantoprosessissa tai akun tai pariston rakenteessa tai ominaisuuksissa sekä muutokset 15 artiklassa tarkoitetuissa yhdenmukaistetuissa standardeissa, 16 artiklassa tarkoitetuissa yhteisissä eritelmissä tai muissa teknisissä eritelmissä, joihin nähden akun tai pariston vaatimustenmukaisuus ilmoitetaan tai todennetaan.

6. Valmistajien on varmistettava, että niiden markkinoille saattamiin akkuihin ja paristoihin on merkitty mallitunniste ja erä- tai sarjanumero tai tuotenumero tai jokin muu merkintä, jonka ansiosta ne voidaan tunnistaa. Jos tämä ei ole mahdollista akun tai pariston koon tai luonteen takia, vaaditut tiedot on annettava pakkauksessa tai akun mukana olevassa asiakirjassa.

7. Maahantuojien on ilmoitettava nimensä, rekisteröity tuotenimensä tai rekisteröity tavaramerkkinsä, yhden yhteyspisteensä postiosoite sekä internet- ja sähköpostiosoitteensa, jos saatavilla. Jos tämä ei ole mahdollista, vaaditut tiedot on annettava pakkauksessa tai akun tai pariston mukana olevassa asiakirjassa. Yhteystiedot on ilmoitettava sen jäsenvaltion, jossa akku tai paristo on tarkoitus saattaa markkinoille tai ottaa käyttöön, määrittämällä kielellä tai kielillä, joita loppukäyttäjät ja markkinaviranomaiset ymmärtävät vaivatta, ja niiden on oltava selkeitä, ymmärrettäviä ja helposti luettavia.

8. Valmistajien on annettava 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa akunhallintajärjestelmässä pääsy liitteessä VII vahvistettujen muuttujien tiedot kyseisessä artiklassa vahvistettujen vaatimusten mukaisesti.

9. Valmistajien, jotka katsovat tai joilla on syytä uskoa, että akku tai paristo, jonka ne ovat saattaneet markkinoille tai ottaneet käyttöön, ei ole yhden tai useamman 6–10 artiklassa sekä 12, 13 ja 14 artiklassa säädetyn sovellettavan vaatimuksen mukainen, on viipymättä ryhdyttävä tarvittaviin korjaaviin toimiin kyseisen akun tai pariston saattamiseksi vaatimusten mukaiseksi, sen poistamiseksi markkinoilta tai sitä koskevan palautusmenettelyn järjestämiseksi tarvittaessa. Jos akku tai paristo aiheuttaa riskin, valmistajien on lisäksi välittömästi tiedotettava asiasta sen jäsenvaltion markkinavalvontaviranomaiselle, jossa ne ovat asettaneet akun tai pariston saataville markkinoilla, ja ilmoitettava yksityiskohtaiset tiedot erityisesti vaatimustenvastaisuudesta ja mahdollisesti toteutetuista korjaavista toimista.

10. Valmistajien on kansallisen viranomaisen perustellusta pyynnöstä annettava sille kaikki tiedot ja asiakirjat, jotka ovat tarpeen sen osoittamiseksi, että akku tai paristo on 6–10 artiklassa sekä 12, 13 ja 14 artiklassa säädettyjen vaatimusten mukainen, yhdellä tai useammalla kielellä, jota kyseinen kansallinen viranomainen voi ymmärtää vaivatta. Kyseiset tiedot ja asiakirjat on annettava sähköisesti ja pyydettäessä paperiversiona. Valmistajien on tehtävä kansallisen viranomaisen kanssa tämän pyynnöstä yhteistyötä toimissa, joilla pyritään poistamaan niiden markkinoille saattaman tai käyttöön ottaman akun tai pariston aiheuttamat riskit.

11. Talouden toimijoita, jotka toteuttavat tuotteiden valmistelua uudelleenkäyttöön tai käyttötarkoituksen muuttamiseen tai käyttötarkoituksen muuttamista tai uudelleenvalmistusta ja saattavat markkinoille tai ottavat käyttöön akun tai pariston, jolle on tehty jokin kyseisistä toimenpiteistä, on pidettävä tässä asetuksessa tarkoitettuna valmistajana.

39 artikla

Akkukennojen ja akkumoduulien toimittajien velvollisuudet

Akkukennojen ja akkumoduulien toimittajien on, toimittaessaan akkukennoja tai -moduuleita valmistajalle, annettava tämän asetuksen vaatimusten noudattamiseksi tarvittavat tiedot ja asiakirjat. Kyseiset tiedot ja asiakirjat on toimitettava maksutta.

40 artikla

Valtuutettujen edustajien velvollisuudet

1. Valmistaja voi kirjallisella toimeksiannolla nimetä valtuutetun edustajan.

   Valtuutetun edustajan toimeksianto on voimassa vasta, kun valtuutettu edustaja on hyväksynyt sen kirjallisesti.

2. Edellä 38 artiklan 1 kohdassa ja 48–52 artiklassa säädetyt velvollisuudet ja teknisten asiakirjojen laatimisvelvollisuus eivät kuulu valtuutetun edustajan toimeksiantoon.

3. Valtuutetun edustajan on suoritettava valmistajalta saamassaan toimeksiannossa määritellyt tehtävät. Valtuutetulla edustajalla on oltava tarvittavat resurssit toimeksiannossa eriteltyjen tehtävien suorittamiseksi. Valtuutetun edustajan on pyynnöstä toimitettava toimeksiannosta jäljennös markkinavalvontaviranomaiselle kyseisen viranomaisen määrittämällä unionin kielellä. Toimeksiantoon on sisällyttävä vähintään seuraavat tehtävät:

   a) asettaa EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus, tekniset asiakirjat, todentamisraportti sekä 51 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu hyväksymispäätös ja 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut tarkastuskertomukset kansallisten viranomaisten saataville 10 vuoden ajan sen jälkeen, kun akku tai paristo on saatettu markkinoille tai otettu käyttöön;

b) antaa kansallisen viranomaisen perustellusta pyynnöstä sille kaikki tiedot ja asiakirjat, jotka ovat tarpeen akun tai pariston vaatimustenmukaisuuden osoittamiseksi. Kyseiset tiedot ja asiakirjat on annettava sähköisesti ja pyydettäessä paperiversiona;

c) tehdä kansallisten viranomaisten kanssa näiden pyynnöstä yhteistyötä toimissa, joilla pyritään poistamaan valtuutetun edustajan toimeksiannon piiriin kuuluvien akkujen ja paristojen aiheuttamat riskit.

4. Jos akku tai paristo aiheuttaa riskin, valtuutettujen edustajien on tiedotettava asiasta viipymättä markkinavalvontaviranomaisille.

41 artikla

Maahantuojien velvollisuudet

1. Maahantuojat saavat saattaa markkinoille ainoastaan 6–10 artiklan sekä 12, 13 ja 14 artiklan mukaisia akkuja ja paristoja.

2. Ennen akun tai pariston saattamista markkinoille maahantuojan on tarkistettava, että

a) liitteessä VIII tarkoitettu EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus ja tekniset asiakirjat on laadittu ja että valmistaja on suorittanut 17 artiklassa tarkoitetun asiaankuuluvan vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn;

b) akussa tai paristossa on 19 artiklassa tarkoitettu CE-merkintä, ja siinä on 13 artiklan mukaiset merkinnät;

c) akun tai pariston mukana on 6–10 artiklan sekä 12, 13 ja 14 artiklan mukaisesti vaaditut asiakirjat sekä ohjeet ja turvallisuustiedot, jotka on laadittu yhdellä tai useammalla kielellä, jota loppukäyttäjät ymmärtävät vaivatta, siten kuin se jäsenvaltio, jonka markkinoilla akku tai paristo on tarkoitus asettaa saataville, on ne määritellyt; ja

d) valmistaja on noudattanut 38 artiklan 6 ja 7 kohdassa säädettyjä vaatimuksia.

Jos maahantuoja katsoo tai sillä on syytä uskoa, että akku tai paristo ei ole 6–10 artiklan eikä 12, 13 ja 14 artiklan mukainen, maahantuoja ei saa saattaa kyseistä akkua tai paristoa markkinoille ennen kuin se on saatettu vaatimusten mukaiseksi. Jos akku tai paristo aiheuttaa riskin, maahantuojan on lisäksi tiedotettava asiasta valmistajalle ja markkinavalvontaviranomaisille ja ilmoitettava yksityiskohtaiset tiedot vaatimustenvastaisuudesta ja mahdollisesti toteutetuista korjaavista toimista.

3. Maahantuojien on ilmoitettava nimensä, rekisteröity tuotenimensä tai rekisteröity tavaramerkkinsä, yhden yhteyspisteensä postiosoite, internetosoitteensa ja sähköpostiosoitteensa, jos saatavilla. Jos tämä ei ole mahdollista, vaaditut tiedot on annettava pakkauksessa tai akun tai pariston mukana olevassa asiakirjassa. Yhteystiedot on esitettävä sen jäsenvaltion, jonka markkinoilla akku tai paristo on tarkoitus asettaa saataville, määrittämällä kielellä tai kielillä, joita loppukäyttäjät ymmärtävät vaivatta, ja niiden on oltava selkeitä, ymmärrettäviä ja helposti luettavia.

4. Maahantuojien on varmistettava, että sinä aikana, jona akku tai paristo on heidän vastuullaan, varastointi- tai kuljetusolosuhteet eivät vaaranna sen vaatimustenmukaisuutta 6–10 artiklan sekä 12, 13 ja 14 artiklan suhteen.

5. Kun akun tai pariston aiheuttaman riskin vuoksi pidetään asianmukaisena, maahantuojien on suoritettava kuluttajien terveyden ja turvallisuuden suojelemiseksi näytteisiin perustuvia testejä kaupan pidetyille akuille ja paristoille, tehtävä selvitys ja tarvittaessa pidettävä kirjaa valituksista, akuista ja paristoista, jotka eivät täytä vaatimuksia, ja akkuja ja paristoja koskevista palautusmenettelyistä sekä tiedotettava jakelijoille kaikesta tällaisesta valvonnasta.

6. Maahantuojien, jotka katsovat tai joilla on syytä uskoa, että akku tai paristo, jonka ne ovat saattaneet markkinoille, ei ole 6–10 artiklan eikä 12, 13 ja 14 artiklan mukainen, on viipymättä ryhdyttävä tarvittaviin korjaaviin toimiin kyseisen akun tai pariston saattamiseksi vaatimusten mukaiseksi, sen poistamiseksi markkinoilta tai sitä koskevan palautusmenettelyn järjestämiseksi tarvittaessa. Jos akku tai paristo aiheuttaa riskin, maahantuojien on lisäksi välittömästi tiedotettava asiasta sen jäsenvaltion markkinavalvontaviranomaiselle, jossa ne ovat asettaneet akun tai pariston saataville markkinoilla, ja ilmoitettava yksityiskohtaiset tiedot erityisesti vaatimustenvastaisuudesta ja mahdollisesti toteutetuista korjaavista toimista.

7. Maahantuojien on pidettävä EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksen jäljennös kansallisten viranomaisten saatavilla 10 vuoden ajan sen jälkeen, kun akku tai paristo on saatettu markkinoille, ja varmistettava, että liitteessä VIII tarkoitetut tekniset asiakirjat asetetaan kyseisten viranomaisten saataville pyynnöstä.

8. Maahantuojien on kansallisen viranomaisen perustellusta pyynnöstä annettava kyseiselle viranomaiselle kaikki tiedot ja asiakirjat, jotka ovat tarpeen sen osoittamiseksi, että akku tai paristo on 6–10 artiklan sekä 12, 13 ja 14 artiklan mukainen, yhdellä tai useammalla kielellä, jota kyseinen kansallinen viranomainen ymmärtää vaivatta. Kyseiset tiedot ja asiakirjat on annettava sähköisesti ja pyydettäessä paperiversiona. Maahantuojien on tehtävä kansallisen viranomaisen kanssa tämän pyynnöstä yhteistyötä toimissa, joilla pyritään poistamaan niiden markkinoille saattamien akkujen tai paristojen aiheuttamat riskit.

42 artikla

Jakelijoiden velvollisuudet

1. Asettaessaan akun tai pariston saataville markkinoilla jakelijoiden on toimittava asiaankuuluvaa huolellisuutta noudattaen tämän asetuksen vaatimusten suhteen.

2. Ennen akun tai pariston asettamista saataville markkinoilla jakelijoiden on tarkistettava, että

   a) tuottaja on rekisteröity 55 artiklassa tarkoitettuun tuottajien rekisteriin;

   b) akussa tai paristossa on 19 artiklassa tarkoitettu CE-merkintä, ja siinä on 13 artiklan mukaiset merkinnät;

   c) akun tai pariston mukana on 6−10 artiklan ja 12, 13 ja 14 artiklan nojalla vaaditut asiakirjat ja ohjeet ja turvallisuustiedot, jotka on laadittu yhdellä tai useammalla kielellä, jota loppukäyttäjät ymmärtävät vaivatta, siten kuin se jäsenvaltio, jonka markkinoilla akku tai paristo asetetaan saataville tai otetaan käyttöön, on ne määritellyt; ja

   d) valmistaja ja maahantuoja ovat noudattaneet 38 artiklan 6 ja 7 kohdassa sekä 41 artiklan 3 kohdassa säädettyjä vaatimuksia.

3. Jos jakelija katsoo tai sillä on syytä uskoa, että akku tai paristo ei ole 6–10 artiklan tai 12, 13 tai 14 artiklan mukainen, jakelija ei saa asettaa kyseistä akkua tai paristoa saataville markkinoilla ennen kuin se on saatettu vaatimusten mukaiseksi. Jos akku tai paristo aiheuttaa riskin, jakelijan on ilmoitettava valmistajalle tai maahantuojalle ja markkinavalvontaviranomaisille.

4. Jakelijoiden on varmistettava, että sinä aikana, jona akku tai paristo on heidän vastuullaan, varastointi- tai kuljetusolosuhteet eivät vaaranna sen vaatimustenmukaisuutta 6–10 artiklan sekä 12, 13 ja 14 artiklan suhteen.

5. Jakelijoiden, jotka katsovat tai joilla on syytä uskoa, että akku tai paristo, jonka ne ovat asettaneet saataville markkinoilla, ei ole 6–10 artiklan tai 12, 13 tai 14 artiklan mukainen, on varmistettava tarvittavien korjaavien toimien toteuttaminen kyseisen akun tai pariston saattamiseksi vaatimusten mukaiseksi tai sen poistamiseksi markkinoilta tai palautusmenettelyn järjestämiseksi tarvittaessa. Jos akku tai paristo aiheuttaa riskin, jakelijoiden on lisäksi välittömästi tiedotettava niiden jäsenvaltioiden markkinavalvontaviranomaisille, joiden markkinoilla ne ovat asettaneet akun tai pariston saataville, ja ilmoitettava yksityiskohtaiset tiedot erityisesti vaatimustenvastaisuudesta ja mahdollisista toteutetuista korjaavista toimista.

6. Jakelijoiden on kansallisen viranomaisen perustellusta pyynnöstä annettava sille kaikki tiedot ja asiakirjat, jotka ovat tarpeen sen osoittamiseksi, että akku tai paristo on 6–10 artiklan sekä 12, 13 ja 14 artiklan mukainen, yhdellä tai useammalla kielellä, jota kyseinen kansallinen viranomainen ymmärtää vaivatta. Kyseiset tiedot ja asiakirjat on annettava sähköisesti ja pyydettäessä paperiversiona. Jakelijoiden on tehtävä kansallisen viranomaisen kanssa tämän pyynnöstä yhteistyötä toimissa, joilla pyritään poistamaan niiden markkinoilla saataville asettamien akkujen ja paristojen aiheuttamat riskit.

43 artikla

Jakelupalvelujen tarjoajien velvollisuudet

Jakelupalvelujen tarjoajien on varmistettava, että niiden käsittelemien akkujen ja paristojen varastoinnin, pakkaamisen, edelleenohjaamisen tai lähettämisen aikaiset olosuhteet eivät vaaranna akkujen ja paristojen vaatimustenmukaisuutta 6–10 artiklan sekä 12, 13 ja 14 artiklan suhteen.

Rajoittamatta asiaankuuluvien talouden toimijoiden tässä luvussa säädettyjen velvoitteiden soveltamista, jakelupalvelujen tarjoajien on ensimmäisessä kohdassa tarkoitetun vaatimuksen lisäksi suoritettava 40 artiklan 3 kohdan c alakohdassa ja 40 artiklan 4 kohdassa säädetyt tehtävät.

44 artikla

Tapaukset, joissa valmistajien velvollisuuksia sovelletaan maahantuojiin ja jakelijoihin

Maahantuojaa tai jakelijaa pidetään tätä asetusta sovellettaessa valmistajana ja sitä koskevat samat velvoitteet kuin valmistajaa 38 artiklan mukaisesti, jos jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) akku tai paristo saatetaan markkinoille tai otetaan käyttöön kyseisen maahantuojan tai jakelijan omalla nimellä tai tavaramerkillä;

b) kyseinen maahantuoja tai jakelija muuttaa jo markkinoille saatettua tai käyttöön otettua akkua tai paristoa tavalla, joka voisi vaikuttaa tämän asetuksen asiaankuuluvien vaatimusten täyttymiseen; tai

c) kyseinen maahantuoja tai jakelija muuttaa jo markkinoille saatetun tai käyttöön otetun akun tai pariston käyttötarkoituksen.

45 artikla

Niiden talouden toimijoiden velvollisuudet, jotka saattavat markkinoille tai ottavat käyttöön akkuja tai paristoja, jotka on valmisteltu uudelleenkäyttöön tai käyttötarkoituksen muuttamiseen tai joiden käyttötarkoitus on muutettu tai jotka on uudelleenvalmistettu

1. Talouden toimijoiden, jotka saattavat markkinoille tai ottavat käyttöön akkuja tai paristoja, jotka on valmisteltu uudelleenkäyttöön tai käyttötarkoituksen muuttamiseen tai joiden käyttötarkoitus on muutettu tai jotka on uudelleenvalmistettu, on varmistettava, että näiden akkujen ja paristojen ja tällaisten akkujen ja paristojen osien tarkastus, suorituskyvyn testaus, pakkaaminen ja siirto suoritetaan asianmukaisia laadunvalvonta- ja turvallisuusohjeita noudattaen.

2. Talouden toimijoiden, jotka saattavat markkinoille tai ottavat käyttöön akkuja ja paristoja, jotka on valmisteltu uudelleenkäyttöön tai käyttötarkoituksen muuttamiseen tai joiden käyttötarkoitus on muutettu tai jotka on uudelleenvalmistettu, on varmistettava, että akku tai paristo on tämän asetuksen vaatimusten, muun unionin oikeuden asiaankuuluvien tuotevaatimusten ja ympäristön ja ihmisten terveyden suojelua ja kuljetusten turvallisuutta koskevien vaatimusten mukainen ottaen huomioon sen, että kyseinen akku tai paristo saattaisi edellä mainittujen toimenpiteiden seurauksena kuulua eri akku- tai paristoluokkaan. Uudelleenvalmistuksen osalta tällaisten talouden toimijoiden on pyynnöstä toimitettava markkinavalvontaviranomaisille asiakirjat, jotka ovat tarpeen sen osoittamiseksi, että akku tai paristo on valmistettu uudelleen tämän asetuksen mukaisesti.

46 artikla

Talouden toimijoiden tunnistetiedot

1. Talouden toimijoiden on kansallisen viranomaisen pyynnöstä annettava markkinavalvontaviranomaisille seuraavat tiedot:

   a) niille akun tai pariston toimittaneiden talouden toimijoiden tunnistetiedot;

   b) niiden talouden toimijoiden tunnistetiedot, joille ne ovat toimittaneet akun tai pariston, sekä määrä ja tarkat mallit.

2. Talouden toimijoiden on varmistettava että ne kykenevät antamaan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot 10 vuoden ajan sen jälkeen, kun niille on toimitettu akku tai paristo, ja 10 vuoden ajan sen jälkeen, kun ne ovat toimittaneet akun tai pariston.

VII luku

Akkuja ja paristoja koskevia asianmukaisen huolellisuuden toimintapolitiikkoja koskevat talouden toimijoiden velvollisuudet

47 artikla

Tämän luvun soveltamisala

Tätä lukua ei sovelleta talouden toimijoihin, joiden nettoliikevaihto oli alle 40 miljoonaa euroa viimeistä tilivuotta edeltävänä tilivuotena, ja jotka eivät ole osa emo- ja tytäryrityksistä muodostuvaa konsernia, jonka yhteenlaskettu nettoliikevaihto ylittää 40 miljoonan euron rajan.

Tätä lukua ei sovelleta talouden toimijoihin saatettaessa markkinoille tai otettaessa käyttöön akkuja tai paristoja, jotka on valmisteltu uudelleenkäyttöön tai käyttötarkoituksen muuttamiseen tai joiden käyttötarkoitus on muutettu tai jotka on uudelleenvalmistettu, jos tällaiset akut tai paristot oli jo saatettu markkinoille tai otettu käyttöön ennen tällaisten toimenpiteiden suorittamista.

Tätä lukua sovelletaan rajoittamatta konfliktialueilta ja korkean riskin alueilta peräisin olevia mineraaleja ja metalleja koskevia asianmukaisen huolellisuuden velvoitteita käsittelevässä unionin oikeudessa säädettyjen säännösten soveltamista.

48 artikla

Akkuja ja paristoja koskevan asianmukaisen huolellisuuden toimintapolitiikat

1. Talouden toimijoiden, jotka saattavat markkinoille akkuja ja paristoja tai ottavat niitä käyttöön, on ... päivästä ...kuuta ... [24 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä] täytettävä tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa sekä 49, 50 ja 52 artiklassa vahvistetut asianmukaisen huolellisuuden velvoitteet, ja niiden on tätä varten kehitettävä ja pantava täytäntöön akkuja ja paristoja koskevat asianmukaisen huolellisuuden toimintapolitiikat.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen talouden toimijoiden on hankittava akkuja ja paristoja koskeville asianmukaisen huolellisuuden toimintapolitiikoilleen ilmoitetun laitoksen todennus 51 artiklan mukaisesti, jäljempänä ’ulkopuolinen todennus’, ja kyseisen ilmoitetun laitoksen on tarkastettava nämä akkuja ja paristoja koskevat asianmukaisen huolellisuuden toimintapolitiikat säännöllisin väliajoin sen varmistamiseksi, että asianmukaisen huolellisuuden toimintapolitiikkoja ylläpidetään ja sovelletaan 49, 50 ja 52 artiklan mukaisesti. Ilmoitetun laitoksen on toimitettava tarkastetulle talouden toimijalle tarkastuskertomus.

3. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen talouden toimijoiden on säilytettävä asiakirjat, jotka osoittavat niiden täyttävän 49, 50 ja 52 artiklassa vahvistetut velvoitteet, mukaan lukien 51 artiklassa tarkoitetut todennusraportti ja hyväksymispäätös sekä tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetut tarkastuskertomukset, 10 vuoden ajan siitä, kun viimeinen asiaankuuluvaa akkua tai paristoa koskevien asianmukaisen huolellisuuden toimintapolitiikkojen mukaisesti valmistettu akku tai paristo on saatettu markkinoille.

4. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut talouden toimijat voivat 48, 49, 50 ja 52 artiklassa säädettyjen vaatimusten noudattamiseksi toimia yhteistyössä muiden toimijoiden kanssa, myös tämän asetuksen mukaisesti tunnustettujen asianmukaisen huolellisuuden järjestelmien kautta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta talouden toimijoiden yksilöllistä vastuuta akkuja ja paristoja koskevista asianmukaisen huolellisuuden toimintapolitiikoistaan.

5. Komissio julkaisee ... päivään ...kuuta ... mennessä [18 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä] ohjeita 49 ja 50 artiklassa säädettyjen asianmukaisen huolellisuuden vaatimusten soveltamisesta liitteessä X olevassa 2 kohdassa tarkoitettujen riskien osalta ja erityisesti liitteessä X olevassa 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuja kansainvälisiä asiakirjoja noudattaen.

6. Tarjotakseen talouden toimijoille tietoa ja tukea tämän asetuksen mukaisten asianmukaisen huolellisuuden velvoitteiden täyttämisessä jäsenvaltiot voivat perustaa ja ylläpitää yksin tai yhdessä tähän tarkoitettuja verkkosivustoja, alustoja tai portaaleja.

7. Komissio voi täydentää 6 kohdassa tarkoitettuja jäsenvaltioiden tukitoimenpiteitä unionin unionissa ja kolmansissa maissa toteuttamien asianmukaista huolellisuutta koskevien tukitoimien pohjalta ja suunnitella uusia toimenpiteitä auttaakseen talouden toimijoita täyttämään tämän asetuksen mukaiset velvoitteensa.

8. Komissio arvioi säännöllisesti tarvetta päivittää liitteessä X esitettyä luetteloa raaka-aineista ja riskiluokista.

Siirretään komissiolle valta antaa 89 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla

a) muutetaan liitteessä X olevassa 1 kohdassa esitettyä raaka-aineiden luetteloa ja liitteessä X olevassa 2 kohdassa esitettyä riskiluokkien luetteloa akkujen ja paristojen valmistuksen ja kemiallisten ratkaisujen tieteellisen ja teknisen kehityksen ja asetukseen (EU) 2017/821 tehtyjen muutosten huomioon ottamiseksi;

b) muutetaan liitteessä X olevassa 3 kohdassa esitettyä kansainvälisten asiakirjojen luetteloa asiaankuuluvilla kansainvälisillä foorumeilla tapahtuvan, asianmukaisen huolellisuuden toimintapolitiikkoja koskeviin standardeihin sekä ympäristön ja sosiaalisten oikeuksien suojeluun liittyvän kehityksen huomioon ottamiseksi;

c) muutetaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen talouden toimijoiden 49 ja 50 artiklassa vahvistettuja velvoitteita asetukseen (EU) 2017/821 tehtävien muutosten huomioon ottamiseksi ja muutetaan liitteessä X olevassa 4 kohdassa esitettyä luetteloa kansainvälisesti tunnustetuista asianmukaista huolellisuutta koskevista asiakirjoista.

49 artikla

Talouden toimijan hallintojärjestelmä

1. Kunkin 48 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun talouden toimijan on

a) laadittava ja viestittävä selkeästi tavarantoimittajille ja yleisölle akkuihin ja paristoihin sovellettavat yritystason akkuja ja paristoja koskeva asianmukaisen huolellisuuden toimintapolitiikka, joka koskee liitteessä X olevassa 1 kohdassa lueteltuja raaka-aineita ja liitteessä X olevassa 2 kohdassa lueteltuja asiaan liittyviä ympäristö- ja sosiaalisten riskien luokkia;

b) sisällytettävä akkuja ja paristoja koskevaan asianmukaisen huolellisuuden toimintapolitiikkaansa normit, jotka ovat johdonmukaiset liitteessä X olevassa 4 kohdassa luetelluissa kansainvälisesti tunnustetuissa asianmukaista huolellisuutta koskevissa asiakirjoissa vahvistettujen normien kanssa;

c) järjestettävä sisäinen hallintojärjestelmänsä niin, että se tukee sen akkuja ja paristoja koskevaa asianmukaisen huolellisuuden toimintapolitiikkaa, osoittamalla ylimmälle johdolleen vastuu sen akkuja ja paristoja koskevan asianmukaisen huolellisuuden toimintapolitiikan valvonnasta ja kyseistä järjestelmää koskevien asiakirjojen säilyttämisestä vähintään 10 vuoden ajan;

d) luotava ja pidettävä käytössä toimitusketjun valvonta- ja läpinäkyvyysjärjestelmä, johon sisältyy muun muassa alkuperäketju- tai jäljitysjärjestelmä, jolla yksilöidään toimitusketjun alkupään toimijat;

e) sisällytettävä akkuja ja paristoja koskeva asianmukaisen huolellisuuden toimintapolitiikkansa, mukaan lukien riskinhallintatoimenpiteet, hankinta- ja toimittajasopimuksiin; ja

f) perustettava valitusmekanismi, mukaan lukien riskitietoisuuteen liittyvä varhaisvaroitusjärjestelmä ja korjaavien toimenpiteiden mekanismi, tai tarjottava tällaiset mekanismit muiden talouden toimijoiden tai organisaatioiden kanssa tehtävien yhteistyösopimusten avulla taikka helpottamalla kääntymistä ulkoisen asiantuntijan tai elimen, kuten oikeusasiamiehen, puoleen; tällaisten mekanismien on perustuttava yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskeviin YK:n ohjaaviin periaatteisiin.

2. Edellä 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetussa järjestelmässä on käytettävä dokumentointia, joka kattaa vähintään seuraavat tiedot:

a) raaka-aineen kuvaus, mukaan lukien sen kauppanimi ja tyyppi;

b) kyseistä raaka-ainetta sisältäviä akkuja tai paristoja markkinoille saattavalle talouden toimijalle kyseistä raaka-ainetta toimittaneen tahon nimi ja osoite;

c) raaka-aineen alkuperämaa ja markkinatapahtumat raaka-aineen louhinnasta lopulliseen toimitukseen talouden toimijalle, joka saattaa akun tai pariston markkinoille;

d) raaka-aineen määrä markkinoille saatettavassa akussa tai paristossa ilmaistuna prosenttiosuutena tai painona;

e) ilmoitetun laitoksen antamat raportit suorittamasta ja 50 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja toimittajia koskevasta ulkopuolisesta todennuksesta;

f) jos e alakohdassa tarkoitetut raportit eivät ole saatavilla ja jos raaka-aine on peräisin konfliktialueilta ja korkean riskin alueilta, tarvittaessa konfliktialueilta ja korkean riskin alueilta peräisin olevien mineraalien toimitusketjun vastuullisuutta koskevissa OECD:n asianmukaisen huolellisuuden ohjeissa annettujen toimitusketjun alkupäässä olevia talouden toimijoita koskevien erityissuositusten mukaiset lisätiedot, kuten alkuperäkaivos, niiden paikkojen sijainti, joissa raaka-aineet kootaan yhteen, niillä käydään kauppaa ja ne jalostetaan, sekä maksetut verot, maksut ja palkkiot.

Jäljempänä 50 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tavarantoimittajien on asetettava ensimmäisen alakohdan e alakohdassa tarkoitetut raportit ulkopuolisesta todennuksesta toimitusketjun loppupään toimijoiden saataville.

50 artikla

Riskinhallintavelvoitteet

1. Edellä 48 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun talouden toimijan on

a) yksilöitävä ja arvioitava, osana riskinhallintasuunnitelmaansa, toimitusketjunsa haitallisten vaikutusten riski, joka liittyy liitteessä X olevassa 2 kohdassa lueteltuihin riskiluokkiin, myös 49 artiklan mukaisesti toimitettujen tietojen ja muiden asiaankuuluvien tietojen, jotka ovat joko julkisesti saatavilla tai sidosryhmien toimittamia, perusteella suhteessa akkuja ja paristoja koskevaan asianmukaisen huolellisuuden toimintapolitiikkaansa;

b) suunniteltava ja pantava täytäntöön strategia, jolla vastataan yksilöityihin riskeihin, jotta voidaan estää ja vähentää haitallisia vaikutuksia ja puuttua niihin muulla tavoin seuraavin toimin:

i) raportoimalla riskinarviointinsa tuloksista 49 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti nimetylle ylimmälle johdolleen;

ii) hyväksymällä riskinhallintatoimenpiteitä, jotka ovat liitteessä X olevassa 4 kohdassa lueteltujen kansainvälisesti tunnustettujen asianmukaista huolellisuutta koskevien asiakirjojen mukaisia, ottaen huomioon mahdollisuutensa vaikuttaa ja toteuttaa tarpeen mukaan toimia painostaakseen tavarantoimittajia mukaan lukien niiden tytäryhtiöitä ja alihankkijoita, jotka voivat tehokkaimmin estää tai vähentää yksilöityjä riskejä;

iii) suunnittelemalla ja toteuttamalla riskinhallintasuunnitelma, seuraamalla ja valvomalla riskinvähennystoimien onnistumista, raportoimalla asiasta 49 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti nimetylle ylimmälle johdolleen ja harkitsemalla yhteistyön keskeyttämistä tai lopettamista tavarantoimittajan tai sen tytäryhtiön tai alihankkijan kanssa, jos riskinvähennystoimissa on epäonnistuttu, 49 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettujen asiaankuuluvien hankinta- ja toimittajasopimusten perusteella;

iv) toteuttamalla täydentäviä tieto- ja riskiarviointeja riskeistä, joita on vähennettävä, tai olosuhteiden muuttumisen jälkeen.

2. Jos 48 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu talouden toimija toteuttaa riskinvähennystoimia ja jatkaa samalla kauppaa tai keskeyttää kaupan tilapäisesti, sen on kuultava tavarantoimittajia ja asianomaisia sidosryhmiä, mukaan lukien paikallishallinnon ja kansalliset viranomaiset, kansainväliset tai kansalaisyhteiskunnan järjestöt sekä kolmannet osapuolet, joihin asia vaikuttaa, kuten paikallisyhteisöt, ennen kuin se laatii tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan iii alakohdassa tarkoitettuun riskinhallintasuunnitelmaan sisältyvän mitattavissa olevan riskinvähennysstrategian.

3. Edellä 48 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun talouden toimijan on yksilöitävä ja arvioitava haitallisten vaikutusten todennäköisyys toimitusketjussaan liitteessä X olevassa 2 kohdassa luetelluissa riskiluokissa. Kyseisen talouden toimijan on yksilöitävä ja arvioitava toimitusketjunsa riskit oman riskinhallintajärjestelmänsä osana. Talouden toimijan on hankittava omille asianmukaisen huolellisuuden ketjuilleen 51 artiklan mukaisesti ilmoitetun laitoksen suorittama ulkopuolinen todennus. Talouden toimija voi käyttää tällaisen ilmoitetun laitoksen 51 artiklan 2 kohdan nojalla antamia raportteja ulkopuolisesta todennuksesta, joka koskee kyseiseen ketjuun kuuluvien tavarantoimittajien tämän luvun mukaisesti täytäntöön panemia akkuja ja paristoja koskevia asianmukaisen huolellisuuden toimintapolitiikkoja. Talouden toimija voi myös käyttää kyseisiä raportteja ulkopuolisesta todennuksesta tarpeen mukaan kyseisten tavarantoimittajien asianmukaisen huolellisuuden käytäntöjen arvioimiseen.

4. Edellä 48 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun talouden toimijan on raportoitava tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetun riskinarvioinnin tuloksista ylimmälle johdolleen, jolle velvollisuus on osoitettu 49 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti, ja pantava täytäntöön tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu strategia.

51 artikla

Akkuja ja paristoja koskevien asianmukaisen huolellisuuden toimintapolitiikkojen ulkopuolinen todennus

1. Ilmoitetun laitoksen on suoritettava ulkopuoliset todennukset. Tällaisten ulkopuolisten todennusten

   a) on katettava kaikki toiminnot, prosessit ja järjestelmät, joita talouden toimija käyttää täyttääkseen asianmukaisen huolellisuuden velvoitteensa 49, 50 ja 52 artiklan mukaisesti;

   b) tavoitteena on oltava selvittää, ovatko akkuja tai paristoja markkinoille saattavan talouden toimijan käyttämät asianmukaisen huolellisuuden käytännöt 49, 50 ja 52 artiklan mukaisia;

   c) on tarvittaessa sisällettävä yrityksiä koskevia tarkastuksia, ja siinä on kerättävä tietoja sidosryhmiltä;

   d) yksilöitävä akkuja tai paristoja markkinoille saattavalle talouden toimijalle aloja, joilla on mahdollista tehdä parannuksia asianmukaisen huolellisuuden käytäntöjen osalta;

   e) noudatettava konfliktialueilta ja korkean riskin alueilta peräisin olevien mineraalien toimitusketjun vastuullisuutta koskevissa OECD:n asianmukaisen huolellisuuden ohjeissa asetettuja riippumattomuuteen, pätevyyteen ja vastuuvelvollisuuteen liittyviä tarkastusperiaatteita.

2. Ilmoitetun laitoksen on annettava todentamisraportti, johon kirjataan tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti toteutetut toimet ja niiden tulokset. Jos 48 artiklassa tarkoitetut akkuja ja paristoja koskevat asianmukaisen huolellisuuden toimintapolitiikat ovat 49, 50 ja 52 artiklassa vahvistettujen velvoitteiden mukaiset, ilmoitetun laitoksen on annettava hyväksymispäätös.

52 artikla

Akkuja ja paristoja koskevia asianmukaisen huolellisuuden toimintapolitiikkoja koskevien tietojen julkistaminen

1. Edellä 48 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun talouden toimijan on pyynnöstä asetettava jäsenvaltioiden markkinavalvontaviranomaisten tai kansallisten viranomaisten saataville todentamisraportti ja 51 artiklan mukaisesti tehty hyväksymispäätös, 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut tarkastuskertomukset ja saatavilla oleva näyttö siitä, että komission 53 artiklan mukaisesti tunnustamaa asianmukaisen huolellisuuden järjestelmää on noudatettu.

2. Edellä 48 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun talouden toimijan on asetettava toimitusketjussa välittömästi seuraavien ostajien saataville kaikki akkuja ja paristoja koskevien asianmukaisen huolellisuuden toimintapolitiikkojensa mukaisesti hankkimansa ja säilyttämänsä asiaankuuluvat tiedot ottaen asianmukaisesti huomioon liikesalaisuus ja muut kilpailunäkökohdat.

3. Edellä 48 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun talouden toimijan on vuosittain tarkastettava ja annettava julkisesti saataville, myös internetissä, akkuja ja paristoja koskevia asianmukaisen huolellisuuden toimintapolitiikkojaan koskeva raportti. Raportissa on esitettävä loppukäyttäjille helposti ymmärrettävällä tavalla ja tehden selväksi, mitä akkuja ja paristoja tiedot koskevat, data ja tiedot toimenpiteistä, joita talouden toimija on toteuttanut täyttääkseen 49 ja 50 artiklassa asetetut vaatimukset, myös havainnot liitteessä X olevassa 2 kohdassa mainittuihin riskiluokkiin kuuluvista merkittävistä haitallisista vaikutuksista ja keinoista niiden lieventämiseksi, sekä tiivistelmä 51 artiklan mukaisesti toteutetuista ulkopuolisista todennuksista, mukaan lukien ilmoitetun laitoksen nimi, ottaen asianmukaisesti huomioon liikesalaisuus ja muut kilpailunäkökohdat. Kyseisessä raportissa on tarvittaessa käsiteltävä myös tiedon saatavuutta, yleisön osallistumista päätöksentekoon sekä oikeussuojan saatavuutta ympäristöasioissa akuissa ja paristoissa esiintyvien raaka-aineiden hankinnan, jalostuksen ja kaupan osalta.

4. Jos 48 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu talouden toimija voi osoittaa, että akussa tai paristossa käytetyt liitteessä X olevassa 1 kohdassa luetellut raaka-aineet ovat peräisin kierrätetyistä lähteistä, sen on kohtuullisin osin julkistettava tähän toteamaan johtaneet päätelmänsä, ottaen asianmukaisesti huomioon liikesalaisuus ja muut kilpailunäkökohdat.

53 artikla

Asianmukaisen huolellisuuden järjestelmien tunnustaminen

1. Hallitukset, toimialajärjestöt ja etujärjestöjen ryhmittymät, jotka ovat kehittäneet ja jotka valvovat asianmukaisen huolellisuuden järjestelmiä, jäljempänä ’järjestelmän omistajat’, voivat esittää komissiolle hakemuksen asianmukaisen huolellisuuden järjestelmiensä tunnustamisesta. Siirretään komissiolle valta antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan vaatimukset tiedoista, hakemuksen tunnustamisesta on sisällettävä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 90 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Jos komissio toteaa tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti toimitettujen näytön ja tietojen perusteella, että kyseisessä kohdassa tarkoitettu asianmukaisen huolellisuuden järjestelmä on sellainen, että talouden toimijat voivat täyttää 48, 49, 50 ja 52 artiklassa säädetyt vaatimukset, se hyväksyy täytäntöönpanosäädöksen, jolla tunnustetaan järjestelmän vastaavuus tässä asetuksessa säädettyjen vaatimusten kanssa. Vastuullisesta liiketoiminnasta huolehtivaa OECD:n keskusta kuullaan tarpeen mukaan ennen kyseisen täytäntöönpanosäädöksen antamista. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 90 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

   Päättäessään asianmukaisen huolellisuuden järjestelmän tunnustamisesta komissio ottaa huomioon kyseisen järjestelmän kattamat erilaiset toimialan käytännöt ja kiinnittää huomiota riskipohjaiseen lähestymistapaan ja menetelmään, joita kyseisessä järjestelmässä käytetään riskien määrittämiseksi.

3. Komissio antaa 89 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan kriteerit ja menetelmät, joita noudattaen komissio määrittää tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti, ovatko asianmukaisen huolellisuuden järjestelmät sellaiset, että talouden toimijat voivat täyttää 48, 49, 50 ja 52 artiklassa säädetyt vaatimukset. Komissio tarkastaa myös tarpeen mukaan säännöllisesti, että tunnustetut asianmukaisen huolellisuuden järjestelmät täyttävät edelleen kriteerit, jotka johtivat tämän artiklan 2 kohdan nojalla päätökseen vastaavuuden tunnustamisesta.

4. Sellaisen asianmukaisen huolellisuuden järjestelmän, jonka vastaavuus on tunnustettu 2 kohdan mukaisesti, omistajan on viipymättä ilmoitettava komissiolle kyseiseen järjestelmään tehdyistä mahdollisista muutoksista tai päivityksistä. Komissio arvioi, vaikuttavatko tällaiset muutokset tai päivitykset kyseisen järjestelmän vastaavuuden tunnustamiseen, ja toteuttaa asianmukaiset toimet.

5. Jos ilmenee toistuvia tai merkittäviä tapauksia, joissa talouden toimijat eivät ole tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti tunnustettua järjestelmää toteuttaessaan täyttäneet 48, 49, 50 ja 52 artiklassa säädettyjä vaatimuksia, komissio tutkii tunnustetun asianmukaisen huolellisuuden järjestelmän omistajaa kuullen, osoittavatko kyseiset tapaukset puutteita järjestelmässä.

6. Jos komissio havaitsee, ettei 48, 49, 50 ja 52 artiklassa säädettyjä vaatimuksia ole noudatettu tai että tunnustetussa asianmukaisen huolellisuuden järjestelmässä on puutteita, se voi antaa järjestelmän omistajalle kohtuullisesti aikaa korjaavien toimien toteuttamiseen.

7. Jos järjestelmän omistaja laiminlyö tarvittavien korjaavien toimien toteuttamisen tai kieltäytyy niiden toteuttamisesta ja jos komissio on määrittänyt, että laiminlyönti tai tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitetut puutteet vaarantavat järjestelmää toteuttavan 48 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun talouden toimijan kyvyn noudattaa 48, 49, 50 ja 52 artiklassa säädettyjä vaatimuksia, tai jos järjestelmää toteuttavien talouden toimijoiden toistuvat tai merkittävät laiminlyönnit johtuvat järjestelmässä olevista puutteista, komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksen, jossa järjestelmän tunnustaminen perutaan. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 90 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

8. Komissio perustaa rekisterin tunnustetuista asianmukaisen huolellisuuden järjestelmistä ja pitää rekisterin ajan tasalla. Rekisteri asetetaan julkisesti saataville internetissä.

VIII luku

Jäteakkujen ja -paristojen jätehuolto

54 artikla

Toimivaltainen viranomainen

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen, joka vastaa tämän luvun mukaisista velvoitteista, erityisesti sen valvomisesta ja todentamisesta, että tuottajat ja tuottajayhteisöt täyttävät tämän luvun mukaiset velvoitteensa.

2. Kukin jäsenvaltio voi myös nimetä 1 kohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten keskuudesta yhden yhteyspisteen 4 kohdan mukaista komission kanssa tapahtuvaa yhteydenpitoa varten.

3. Jäsenvaltioiden on säädettävä toimivaltaisen viranomaisen tai toimivaltaisten viranomaisten organisoinnista ja toiminnasta, mukaan lukien hallinnolliset ja menettelysäännöt seuraaville:

   a) tuottajien rekisteröinti 55 artiklan mukaisesti;

   b) tuottajien ja tuottajayhteisöjen hyväksymismenettely 58 artiklan mukaisesti;

c) laajennettua tuottajavastuuta koskevien velvoitteiden täytäntöönpanon valvonta 57 artiklan mukaisesti;

d) akkuja ja paristoja ja jäteakkuja ja -paristoja koskevan tiedon keruu 75 artiklan mukaisesti;

e) tietojen asettaminen saataville 76 artiklan mukaisesti.

4. Jäsenvaltioiden on viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [kolmen kuukauden kuluttua tämän asetuksen 96 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan c alakohdassa tarkoitetusta päivästä] ilmoitettava komissiolle 1 kohdan mukaisesti nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten nimet ja osoitteet. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ilman aiheetonta viivytystä kaikista toimivaltaisten viranomaisten nimien tai osoitteiden muutoksista.

55 artikla

Tuottajarekisteri

1. Jäsenvaltioiden on perustettava tuottajarekisteri, jonka avulla voidaan valvoa sitä, että tuottajat noudattavat tämän luvun vaatimuksia.

2. Tuottajien on rekisteröidyttävä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun rekisteriin. Tätä varten niiden on toimitettava rekisteröintihakemus jokaisessa jäsenvaltiossa, jossa ne asettavat akun tai pariston saataville markkinoilla ensimmäisen kerran.

Tuottajien on toimitettava rekisteröintihakemus 9 kohdan a alakohdassa tarkoitetun sähköisen tietojenkäsittelyjärjestelmän kautta.

Tuottajat saavat asettaa saataville jäsenvaltion markkinoilla akkuja tai paristoja, mukaan luettuina laitteisiin, kevyisiin liikkumisvälineisiin tai muihin ajoneuvoihin sisällytetyt akut ja paristot, ainoastaan jos ne tai valtuutuksen tapauksessa niiden laajennetusta tuottajavastuusta huolehtivat valtuutetut edustajat ovat rekisteröityneet kyseisessä jäsenvaltiossa.

3. Rekisteröintihakemukseen on sisällytettävä seuraavat tiedot:

a) nimi ja tavaramerkit (jos saatavilla), joita tuottaja käyttää jäsenvaltiossa, ja tuottajan osoite, mukaan lukien postinumero ja paikkakunta, katuosoite, maa, puhelinnumero, jos on, internet- ja sähköpostiosoite, josta käy ilmi yksi yhteyspiste;

b) tuottajan kansallinen tunnistuskoodi, mukaan lukien sen kaupparekisterinumero tai vastaava virallinen rekisterinumero, sekä eurooppalainen tai kansallinen verotunnistenumero;

c) niiden akkujen tai paristojen luokka tai luokat, jotka tuottaja aikoo asettaa ensimmäistä kertaa saataville markkinoilla jäsenvaltion alueella, eli kannettavat akut tai paristot, teollisuusakut, kevyiden liikkumisvälineiden akut, sähköajoneuvojen ajovoima-akut tai ajoneuvoakut, ja niiden kemiallinen koostumus;

d) tiedot siitä, miten tuottaja täyttää 56 artiklassa säädetyt velvollisuutensa sekä 59, 60 ja 61 artiklassa säädetyt vaatimukset:

i) kannettavien akkujen ja paristojen tai kevyiden liikkumisvälineiden akkujen osalta d alakohdan vaatimukset on täytettävä antamalla

– kirjallisesti tiedot toimenpiteistä, jotka tuottaja on toteuttanut 56 artiklassa säädettyjen tuottajavastuuta koskevien velvoitteiden täyttämiseksi, toimenpiteistä, jotka on toteutettu 59 artiklan 1 kohdassa tai 60 artiklan 1 kohdassa säädettyjen erilliskeräysvelvoitteiden täyttämiseksi niiden akkujen ja paristojen määrän osalta, jotka tuottaja asettaa saataville jäsenvaltion markkinoilla, sekä järjestelmästä, jolla varmistetaan toimivaltaisille viranomaisille ilmoitettujen tietojen luotettavuus;

– tarvittaessa tuottajayhteisön, jonka tuottaja on nimennyt täyttämään laajennettua tuottajavastuuta koskevat velvoitteensa 57 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti, nimi ja yhteystiedot, mukaan lukien postinumero ja paikkakunta, katuosoite, maa, puhelinnumero, internet- ja sähköpostiosoite sekä kansallinen tunnistuskoodi, mukaan lukien tuottajayhteisön kaupparekisterinumero tai vastaava virallinen rekisterinumero, sekä eurooppalainen tai kansallinen verotunnistenumero ja tuottajayhteisön edustaman tuottajan toimeksianto;

ii) ajoneuvoakkujen, teollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen ajovoima-akkujen osalta d alakohdan vaatimukset on täytettävä antamalla

– kirjallisesti tiedot toimenpiteistä, jotka tuottaja on toteuttanut 56 artiklassa säädettyjen tuottajavastuuta koskevien velvoitteiden täyttämiseksi, toimenpiteistä, jotka on toteutettu 61 artiklan 1 kohdassa säädettyjen keräysvelvoitteiden täyttämiseksi niiden akkujen määrän osalta, jotka tuottaja asettaa saataville jäsenvaltion markkinoilla, sekä järjestelmästä, jolla varmistetaan toimivaltaisille viranomaisille ilmoitettujen tietojen luotettavuus;

– tarvittaessa tuottajayhteisön, jonka tuottaja on nimennyt täyttämään laajennettua tuottajavastuuta koskevat velvoitteensa 57 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti, nimi ja yhteystiedot, mukaan lukien postinumero ja paikkakunta, katuosoite, maa, puhelinnumero, internet- ja sähköpostiosoite sekä kansallinen tunnistuskoodi, mukaan lukien tuottajayhteisön kaupparekisterinumero tai vastaava virallinen rekisterinumero, sekä eurooppalainen tai kansallinen verotunnistenumero ja tuottajayhteisön edustaman tuottajan toimeksianto;

e) tuottajan tai tarvittaessa laajennetusta tuottajavastuusta huolehtivan valtuutetun edustajan tai 57 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimetyn tuottajayhteisön ilmoitus siitä, että annetut tiedot pitävät paikkansa.

4. Tämän artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitetut tiedot on annettava joko kyseisen kohdan mukaisessa rekisteröintihakemuksessa tai 58 artiklan mukaisessa hyväksymishakemuksessa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 3 kohdan soveltamista. Tällaisessa hakemuksessa on annettava vähintään tiedot laajennettua tuottajavastuuta koskevien velvoitteiden yksilöllisestä tai kollektiivisesta täyttämisestä.

5. Jäsenvaltio voi tarvittaessa pyytää lisätietoja tai täydentäviä asiakirjoja, jotta tuottajarekisteriä voidaan käyttää tehokkaasti.

6. Jos tuottaja on nimennyt tuottajayhteisön 57 artiklan 1 kohdan mukaisesti, tämän artiklan mukaiset velvoitteet täyttää soveltuvin osin kyseinen yhteisö, jollei jäsenvaltio toisin säädä.

7. Tämän artiklan mukaiset velvoitteet voi tuottajan puolesta täyttää laajennetusta tuottajavastuusta huolehtiva valtuutettu edustaja.

Jos tämän artiklan mukaiset velvoitteet täyttää tuottajan puolesta laajennetusta tuottajavastuusta huolehtiva valtuutettu edustaja, joka edustaa useampaa kuin yhtä tuottajaa, kyseisen valtuutetun edustajan on 3 kohdassa vaadittujen tietojen lisäksi ilmoitettava erikseen kunkin edustetun tuottajan nimi ja yhteystiedot.

8. Jäsenvaltiot voivat päättää, että tämän artiklan mukainen rekisteröintimenettely ja 58 artiklan mukainen hyväksymismenettely muodostavat yhden menettelyn, edellyttäen että hakemus täyttää tämän artiklan 3–7 kohdassa säädetyt vaatimukset.

9. Toimivaltaisen viranomaisen on

a) asetettava verkkosivustollaan saataville tiedot hakuprosessista sähköisen tietojenkäsittelyjärjestelmän kautta;

b) myönnettävä rekisteröinti ja annettava rekisteröintinumero 12 viikon kuluessa siitä, kun kaikki 2 ja 3 kohdan nojalla vaaditut säädetyt tiedot on toimitettu.

10. Toimivaltainen viranomainen voi

a) vahvistaa rekisteröintivaatimuksiin ja -prosessiin liittyviä sääntöjä lisäämättä olennaisia vaatimuksia 2 ja 3 kohdassa säädettyihin vaatimuksiin;

b) periä tuottajilta kustannuksiin perustuvia ja oikeasuhteisia maksuja 2 kohdassa tarkoitettujen hakemusten käsittelystä.

11. Toimivaltainen viranomainen voi hylätä tuottajan rekisteröinnin tai peruuttaa tuottajan rekisteröinnin, jos 3 kohdassa tarkoitettuja tietoja ja niihin liittyviä asiakirjatodisteita ei ole toimitettu tai ne eivät ole riittäviä tai jos tuottaja ei enää täytä 3 kohdan d alakohdassa säädettyjä vaatimuksia.

Toimivaltaisen viranomaisen on peruutettava tuottajan rekisteröinti, jos se on lakannut olemasta.

12. Tuottajan tai tarvittaessa laajennetusta tuottajavastuusta huolehtivan valtuutetun edustajan tai tuottajayhteisön, joka on nimetty edustamiensa tuottajien puolesta, on ilman aiheetonta viivytystä ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista rekisteröinnissä ilmoitettujen tietojen muutoksista ja mahdollisesta akkujen tai paristojen, joihin rekisteröinnissä viitataan, markkinoilla saataville asettamisen pysyvästä lopettamisesta jäsenvaltion alueella.

13. Jos tuottajarekisterin tiedot eivät ole julkisesti saatavilla, jäsenvaltioiden on varmistettava, että verkkoalustojen tarjoajat, jotka antavat kuluttajille mahdollisuuden tehdä etäsopimuksia tuottajien kanssa, voivat tutustua rekisterin sisältämiin tietoihin maksutta.

56 artikla

Laajennettu tuottajavastuu

1. Tuottajilla on oltava laajennettu tuottajavastuu akuista ja paristoista, jotka ne asettavat ensimmäistä kertaa saataville markkinoilla jäsenvaltion alueella. Tällaisten akkujen ja paristojen on oltava direktiivin 2008/98/EY 8 ja 8 a artiklan ja tämän luvun vaatimusten mukaisia.

2. Talouden toimija, joka asettaa ensimmäistä kertaa jäsenvaltion alueella markkinoilla saataville akun tai pariston, joka on tulosta valmistelusta uudelleenkäyttöön tai käyttötarkoituksen muuttamiseen, käyttötarkoituksen muuttamisesta tai uudelleenvalmistuksesta, katsotaan tässä asetuksessa tarkoitetuksi tällaisen akun tai pariston tuottajaksi, ja toimijalla on laajennettu tuottajavastuu.

3. Edellä 3 artiklan 47 kohdan d alakohdassa määritellyn tuottajan on nimettävä laajennetusta tuottajavastuusta huolehtiva valtuutettu edustaja jokaiseen jäsenvaltioon, jossa se myy akkuja tai paristoja. Tällainen nimitys on tehtävä kirjallisella toimeksiannolla.

4. Tuottajan maksettavaksi tulevien maksuosuuksien on katettava seuraavat kustannukset, jotka liittyvät tuotteisiin, jotka tuottaja asettaa saataville kyseisen jäsenvaltion markkinoilla:

a) jäteakkujen ja -paristojen erilliskeräyksestä ja niiden tätä seuraavasta kuljetuksesta ja käsittelystä aiheutuvat kustannukset, ottaen huomioon mahdolliset tulot, jotka on saatu valmistelusta uudelleenkäyttöön tai käyttötarkoituksen muuttamiseen tai kierrätetyistä jäteakuista ja -paristoista saatavien uusioraaka-aineiden arvosta;

b) 69artiklan 5 kohdan mukaisesta kerätyn sekalaisen yhdyskuntajätteen koostumusselvityksen suorittamisesta aiheutuvat kustannukset;

c) 74 artiklan mukaisesta akku- ja paristojätteen syntymisen ehkäisemistä ja jätehuoltoa koskevasta tiedottamisesta aiheutuvat kustannukset;

d) tietojenkeruusta ja 75 artiklan mukaisesta toimivaltaisille viranomaisille raportoinnista aiheutuvat kustannukset.

5. Kun kyseessä on sellaisten akkujen tai paristojen asettaminen saataville, jotka on valmisteltu uudelleenkäyttöön tai käyttötarkoituksen muuttamiseen tai joiden käyttötarkoitus on muutettu tai jotka on uudelleenvalmistettu, sekä alkuperäisten akkujen ja paristojen tuottajat että kyseisten toimenpiteiden jälkeen markkinoille saatettavien akkujen ja paristojen tuottajat voivat 4 kohdan a, c ja d alakohdassa tarkoitettujen kustannusten jakamiseksi ottaa käyttöön kustannusten tosiasialliseen jakautumiseen eri tuottajien kesken perustuvan kustannusten jakojärjestelmän ja mukauttaa sitä.

Jos 2 kohdassa tarkoitettuun akkuun tai paristoon sovelletaan useampaa kuin yhtä laajennettua tuottajavastuuta, kyseisen akun tai pariston markkinoilla saataville asettavalle ensimmäiselle tuottajalle ei saa aiheutua lisäkustannuksia tällaisesta kustannusten jakojärjestelmästä.

Komissio edistää tällaisia kustannusten jakojärjestelmiä koskevaa tietojenvaihtoa ja parhaiden käytäntöjen jakamista jäsenvaltioiden kesken.

57 artikla

Tuottajayhteisö

1. Tuottajat voivat nimetä 58 artiklan mukaisesti valtuutetun tuottajayhteisön, jonka tehtävänä on täyttää laajennettua tuottajavastuuta koskevat velvoitteet niiden puolesta. Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön toimenpiteitä, joilla tuottajayhteisön nimeämisestä tehdään pakollista. Tällaisten toimenpiteiden on oltava perusteltuja tietyn markkinoille saatetun akku- tai paristoluokan erityisominaisuuksien ja niihin liittyvien jätehuoltoa koskevien ominaisuuksien perusteella.

2. Jos laajennettua tuottajavastuuta koskevat velvoitteet täytetään kollektiivisesti, tuottajayhteisöjen on varmistettava tuottajien tasapuolinen kohtelu riippumatta näiden alkuperästä tai koosta aiheuttamatta kohtuutonta taakkaa akkuja tai paristoja pieniä määriä tuottaville tuottajille, mukaan lukien pienet ja keskisuuret yritykset. Niiden on myös varmistettava, että tuottajien niille maksamat maksuosuudet

a) mukautetaan direktiivin 2008/98/EY 8 a artiklan 4 kohdan b alakohdan mukaisesti ja vähintään akku- tai paristoluokan ja -kemian mukaan, ottaen tarvittaessa huomioon akun tai pariston ladattavuus ja kierrätetyn sisällön aste akkujen tai paristojen valmistuksessa ja se, oliko akut tai paristot valmisteltu uudelleenkäyttöön tai käyttötarkoituksen muuttamiseen tai oliko niiden käyttötarkoitus muutettu tai oliko ne valmistettu uudelleen, sekä niiden hiilijalanjälki; ja

b) mukautetaan siten, että otetaan huomioon mahdolliset tulot, joita tuottajayhteisöt saavat kierrätettyjen jäteakkujen ja -paristojen valmistelusta uudelleenkäyttöön tai käyttötarkoituksen muuttamiseen tai niistä saatavien uusioraaka-aineiden arvosta.

3. Jos useille tuottajayhteisöille on jäsenvaltiossa annettu hyväksyntä täyttää laajennettua tuottajavastuuta koskevat velvoitteet tuottajien puolesta, niiden on varmistettava 59 artiklan 1 kohdan, 60 artiklan 1 kohdan ja 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen toimien kattavuus koko jäsenvaltion alueella. Jäsenvaltioiden on nimettävä toimivaltainen viranomainen tai riippumaton kolmas osapuoli varmistamaan, että tuottajayhteisöt täyttävät velvoitteensa koordinoidulla tavalla.

4. Tuottajayhteisöjen on varmistettava hallussaan olevien tietojen luottamuksellisuus, kun on kyse yritysten sisäisistä tiedoista tai yksittäisiin tuottajiin tai niiden laajennetusta tuottajavastuusta huolehtiviin valtuutettuihin edustajiin suoraan liittyvistä tiedoista.

5. Tuottajayhteisöjen on direktiivin 2008/98/EY 8 a artiklan 3 kohdan e alakohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi julkaistava verkkosivustoillaan vähintään vuosittain tiedot kyseisen tuottajayhteisön nimenneiden tuottajien saavuttamasta jäteakkujen ja -paristojen erilliskeräysasteesta, kierrätystehokkuuksista ja materiaalien talteenoton osuuksista, ellei liikesalaisuudesta muuta johdu.

6. Edellä 5 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi tuottajayhteisöjen on asetettava julkisesti saataville tiedot 8 kohdan mukaisesti valittujen jätehuoltotoimijoiden valintamenettelystä.

7. Siirretään komissiolle tarvittaessa sisämarkkinoiden vääristymisen välttämiseksi valta antaa täytäntöönpanosäädös, jossa vahvistetaan perusteet tämän artiklan 2 kohdan a alakohdan soveltamiselle. Tämä täytäntöönpanosäädös ei koske maksuosuuksien tason täsmällistä määrittämistä, ja se hyväksytään 90 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

8. Tuottajien tai tuottajayhteisöjen on sovellettava jätehuoltotoimijoihin syrjimätöntä valintamenettelyä, joka perustuu avoimiin sopimuksentekoperusteisiin, eikä aiheuta kohtuutonta rasitetta pienille ja keskisuurille yrityksille.

58 artikla

Laajennetun tuottajavastuun velvoitteiden täyttämistä koskeva hyväksyntä

1. Laajennettua tuottajavastuuta koskevien velvoitteiden yksilöllisen täyttämisen tapauksessa tuottajan ja laajennettua tuottajavastuuta koskevien velvoitteiden kollektiivisen täyttämisen tapauksessa tuottajayhteisön on haettava laajennetun tuottajavastuun velvoitteiden täyttämistä koskevaa hyväksyntää toimivaltaiselta viranomaiselta.

2. Hyväksyntä voidaan myöntää ainoastaan, jos

   a) osoitetaan, että direktiivin 2008/98/EY 8 a artiklan 3 kohdan a–d alakohdassa vahvistetut vaatimukset on täytetty ja tuottajan tai tuottajayhteisön käyttöön ottamat toimenpiteet riittävät täyttämään tässä luvussa säädetyt velvoitteet niiden akkujen tai paristojen määrän osalta, jotka yksi tai useampi tuottaja, jonka puolesta tuottajayhteisö toimii, asettaa ensimmäistä kertaa saataville markkinoilla jäsenvaltion alueella; ja

b) asiakirjatodisteilla osoitetaan, että 59 artiklan 1 ja 2 kohdan vaatimuksia tai 60 artiklan 1, 2 ja 4 kohdan vaatimuksia noudatetaan ja että käyttöön on otettu kaikki järjestelyt vähintään 59 artiklan 3 kohdassa tai 60 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun keräystavoitteen saavuttamisen ja kestävän ylläpitämisen mahdollistamiseksi;

3. Jäsenvaltioiden on sisällytettävä toimenpiteisiinsä, joissa ne säätävät 54 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitetuista hallinnollisista ja menettelysäännöistä, yksityiskohtaiset tiedot hyväksyntämenettelystä, joka voi olla eri menettely sen mukaan, liittyykö se laajennettua tuottajavastuuta koskevien velvoitteiden yksilölliseen vai kollektiiviseen täyttämisestä, ja yksityiskohtaiset säännöt, jotta voidaan todentaa tuottajien tai tuottajayhteisöjen edellytysten noudattaminen, mukaan lukien tiedot, jotka tuottajien tai tuottajayhteisöjen on toimitettava tätä varten. Hyväksyntämenettelyyn on sisällyttävä käyttöön otettujen järjestelyjen todentamista koskeva vaatimus sen varmistamiseksi, että 59 artiklan 1 ja 2 kohdassa ja 60 artiklan 1, 2 ja 4 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät, ja todentamisen määräaika, joka ei voi olla pidempi kuin 12 viikkoa täydellisen hakemusaineiston toimittamisesta. Todentamisen voi suorittaa riippumaton asiantuntija, jonka on annettava todentamisraportti todentamisen tuloksista.

4. Tuottajan tai tuottajayhteisöjen on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle ilman aiheetonta viivytystä kaikista hyväksyntään sisältyvien tietojen muutoksista, kaikista hyväksynnän ehtoja koskevista muutoksista tai toiminnan pysyvästä lopettamisesta.

5. Direktiivin 2008/98/EY 8 a artiklan 3 kohdan d alakohdassa säädetty omavalvonta on suoritettava säännöllisesti vähintään joka kolmas vuosi ja toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä sen todentamiseksi, että kyseisen alakohdan säännöksiä noudatetaan, ja että tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetut hyväksynnän myöntämisen edellytykset täyttyvät edelleen. Tuottajan tai tuottajayhteisön on esitettävä pyynnöstä omavalvontaraportti ja tarvittaessa korjaavia toimia koskeva suunnitelma luonnos toimivaltaiselle viranomaiselle. Toimivaltainen viranomainen voi esittää huomautuksia omavalvontaraportista ja korjaavia toimia koskevasta suunnitelmaluonnoksesta, ja sen on toimitettava mahdolliset huomautukset tuottajalle tai tuottajayhteisölle, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitettua toimivaltaa. Tuottajan tai tuottajayhteisön on laadittava ja pantava täytäntöön korjaavia toimia koskeva suunnitelma, joka perustuu kyseisiin huomautuksiin.

6. Toimivaltainen viranomainen voi päättää peruuttaa hyväksynnän, jos 59 artiklan 3 kohdassa tai 60 artiklan 3 kohdassa vahvistettuja keräystavoitteita ei saavuteta tai jos tuottaja tai tuottajayhteisö ei enää täytä jäteakkujen ja -paristojen keräyksen ja käsittelyn järjestämistä koskevia vaatimuksia, laiminlyö niistä raportoinnin toimivaltaiselle viranomaiselle, jättää ilmoittamatta sille luvan ehtoja koskevista muutoksista tai on lopettanut toimintansa.

7. Laajennettua tuottajavastuuta koskevien velvoitteiden yksilöllisen täyttämisen tapauksessa tuottajan ja laajennettua tuottajavastuuta koskevien velvoitteiden kollektiivisen täyttämisen tapauksessa tuottajayhteisön on annettava vakuus, jolla on tarkoitus kattaa tuottajalle tai tuottajayhteisölle kuuluviin jätehuoltotoimiin liittyvät kustannukset siinä tapauksessa, että se ei noudata laajennettua tuottajavastuuta koskevia velvoitteitaan, mukaan lukien sen toiminnan pysyvä lopettaminen tai maksukyvyttömyys. Jäsenvaltiot voivat asettaa tällaista vakuutta koskevia lisävaatimuksia. Jos kyseessä on valtiojohtoinen tuottajayhteisö, tällaisen takuun voi asettaa muu taho kuin yhteisö itse, ja vakuus voi olla muodoltaan julkinen rahasto, jota rahoitetaan tuottajien maksuilla ja josta tuottajayhteisöä johtava jäsenvaltio on yhteisvastuussa.

59 artikla

Kannettavien jäteakkujen ja -paristojen keräys

1. Kannettavien akkujen ja paristojen tuottajien tai tuottajayhteisöjen, jos sellaisia on nimetty 57 artiklan 1 kohdan mukaisesti, on varmistettava, että kaikki kannettavat jäteakut ja -paristot kerätään erikseen niiden luonteesta, kemiallisesta koostumuksesta, kunnosta, tavaramerkistä tai alkuperästä riippumatta sen jäsenvaltion alueella, jossa ne asettavat kannettavia akkuja ja paristoja ensimmäistä kertaa saataville markkinoilla. Tätä varten niiden on

   a) perustettava kannettavien jäteakkujen ja -paristojen vastaanotto- ja keräysjärjestelmä;

b) tarjottava kannettavien jäteakkujen ja -paristojen keräystä maksutta 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetuille tahoille ja huolehdittava kannettavien jäteakkujen ja -paristojen keräyksestä kaikilta tahoilta, jotka ovat hyödyntäneet tätä mahdollisuutta, jäljempänä ’keräysverkostoon liitetyt kannettavien jäteakkujen ja -paristojen keräyspisteet’;

c) huolehdittava tarvittavista käytännön järjestelyistä kannettavien jäteakkujen ja -paristojen keräystä ja kuljetusta varten, mukaan lukien sopivien Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/68/EY[1] vaatimukset täyttävien keräys- ja kuljetussäiliöiden tarjoaminen maksutta keräysverkostoon liitetyille kannettavien jäteakkujen ja -paristojen keräyspisteille;

d) kerättävä keräysverkostoon liitettyihin keräyspisteisiin kerätyt kannettavat jäteakut ja -paristot maksutta ja riittävän tiheästi suhteessa keräysverkostoon liitettyjen keräyspisteiden kattamaan alueeseen ja keräysverkostoon liitettyjen kannettavien jäteakkujen ja -paristojen keräyspisteiden kautta yleensä kerättävien kannettavien jäteakkujen ja -paristojen määrään ja vaarallisuuteen;

e) kerättävä sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta poistetut kannettavat jäteakut ja -paristot maksutta ja riittävän tiheästi suhteessa kannettavien jäteakkujen ja -paristojen määrään ja vaarallisuuteen;

---

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/68/EY, annettu 24 päivänä syyskuuta 2008, vaarallisten aineiden sisämaankuljetuksista (EUVL L 260, 30.9.2008, s. 13).

f) varmistettava, että jätehuoltotoimija käsittelee keräysverkostoon liitetyistä kannettavien jäteakkujen ja -paristojen keräyspisteistä kerätyt ja sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta poistetut kannettavat jäteakut ja -paristot luvan saaneessa laitoksessa 70 artiklan mukaisesti.

2. Kannettavien akkujen ja paristojen tuottajien tai tuottajayhteisöjen, jos sellaisia on nimetty 57 artiklan 1 kohdan mukaisesti, on varmistettava, että kannettavien jäteakkujen ja -paristojen vastaanotto- ja keräysjärjestelmä

a) muodostuu keräyspisteistä, jotka ne perustavat yhteistyössä yhden tai useamman seuraavan tahon kanssa:

i) jakelijoiden kanssa 62 artiklan mukaisesti;

ii) romuajoneuvojen käsittelylaitosten, joihin sovelletaan direktiiviä 2000/53/EY, kanssa;

iii) viranomaisten tai jätehuollosta niiden puolesta huolehtivien kolmansien osapuolten kanssa 66 artiklan mukaisesti;

iv) vapaaehtoisten keräyspisteiden kanssa 67 artiklan mukaisesti;

v) sähkö- ja elektroniikkalaiteromun käsittelylaitosten, joihin sovelletaan direktiiviä 2012/19/EU, kanssa; ja

b) kattaa jäsenvaltion koko alueen ottaen huomioon väestön koko ja väestötiheys, kannettavien jäteakkujen ja -paristojen odotettu määrä sekä käytettävyys ja läheisyys loppukäyttäjien kannalta, rajoittumatta alueisiin, joilla kannettavien jäteakkujen ja -paristojen keräys ja sen jälkeinen jätehuolto on kannattavaa.

3. Kannettavien akkujen ja paristojen tuottajien tai tuottajayhteisöjen, jos sellaisia on nimetty 57 artiklan 1 kohdan mukaisesti, on saavutettava vähintään seuraavat keräystavoitteet käytettyjen kannettavien akkujen ja paristojen osalta:

a) 45 prosenttia viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2023;

b) 63 prosenttia viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2027;

c) 73 prosenttia viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2030.

Tuottajien tai tuottajayhteisöjen, jos sellaisia on nimetty 57 artiklan 1 kohdan mukaisesti, on laskettava tässä kohdassa tarkoitettu keräysaste liitteen XI mukaisesti.

4. Loppukäyttäjien on voitava jättää käytettyjä kannettavia akkuja ja paristoja 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin keräyspisteisiin, eikä heiltä saa periä maksua eikä heitä saa velvoittaa ostamaan uutta akkua tai paristoa eikä edellyttää, että kannettava akku tai paristo on oltava ostettu tuottajilta, jotka ovat perustaneet keräyspisteen.

5. Edellä olevan 2 kohdan a alakohdan i, iii ja iv alakohdan mukaisesti perustettuihin keräyspisteisiin ei sovelleta direktiivin 2008/98/EY rekisteröinti- tai lupavaatimuksia.

6. Jäsenvaltiot voivat hyväksyä toimenpiteitä, joilla edellytetään, että tämän artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetut keräyspisteet voivat kerätä kannettavia jäteakkuja ja -paristoja ainoastaan, jos ne ovat tehneet sopimuksen tuottajien kanssa tai tuottajayhteisöjen kanssa, jos sellaisia on nimetty 57 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

7. Kun otetaan huomioon markkinoiden odotettu kehitys ja ladattavien kannettavien akkujen ja paristojen arvioidun käyttöiän pidentyminen ja jotta keräykseen käytettävissä olevien kannettavien jäteakkujen ja -paristojen todellinen määrä saadaan paremmin selville, komissiolle siirretään valta antaa viimeistään … [48 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä] 89 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä liitteessä XI vahvistetun kannettavien akkujen ja paristojen keräysasteen laskennassa käytettävän menetelmän muuttamiseksi ja tämän artiklan 3 kohdassa säädetyn keräystavoitteen muuttamiseksi tarkoituksena mukauttaa keräystavoite uuteen menetelmään säilyttäen samalla tavoitetaso ja määräajat ennallaan.

60 artikla

Kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen keräys

1. Kevyiden liikkumisvälineiden akkujen tuottajien tai tuottajayhteisöjen, jos sellaisia on nimetty 57 artiklan 1 kohdan mukaisesti, on varmistettava, että kaikki kevyiden liikkumisvälineiden jäteakut kerätään erikseen niiden luonteesta, kemiallisesta koostumuksesta, kunnosta, tavaramerkistä tai alkuperästä riippumatta sen jäsenvaltion alueella, jossa ne asettavat akkuja ensimmäistä kertaa saataville markkinoilla. Tätä varten niiden on

   a) perustettava kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen vastaanotto- ja keräysjärjestelmä;

   b) tarjottava kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen keräystä maksutta 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetuille tahoille ja huolehdittava kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen keräyksestä kaikilta tahoilta, jotka ovat hyödyntäneet tätä mahdollisuutta, jäljempänä ’keräysverkostoon liitetyt kevyiden liikkumisvälineiden akkujen keräyspisteet’;

   c) huolehdittava tarvittavista käytännön järjestelyistä kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen keräystä ja kuljetusta varten, mukaan lukien sopivien direktiivin 2008/68/EY vaatimukset täyttävien keräys- ja kuljetussäiliöiden tarjoaminen maksutta keräysverkostoon liitetyille kevyiden liikkumisvälineiden akkujen keräyspisteille;

d) kerättävä keräysverkostoon liitettyihin kevyiden liikkumisvälineiden akkujen keräyspisteisiin kerätyt kevyiden liikkumisvälineiden jäteakut maksutta ja riittävän tiheästi suhteessa keräyspisteiden kattamaan alueeseen ja niiden kautta yleensä kerättävien kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen määrään ja vaarallisuuteen;

e) kerättävä sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta poistetut kevyiden liikkumisvälineiden jäteakut maksutta ja riittävän tiheästi suhteessa kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen määrään ja vaarallisuuteen;

f) varmistettava, että jätehuoltotoimija käsittelee keräysverkostoon liitetyistä kevyiden liikkumisvälineiden akkujen keräyspisteistä kerätyt ja sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta poistetut kevyiden liikkumisvälineiden jäteakut luvan saaneessa laitoksessa 70 artiklan mukaisesti.

2. Kevyiden liikkumisvälineiden akkujen tuottajien tai tuottajayhteisöjen, jos sellaisia on nimetty 57 artiklan 1 kohdan mukaisesti, on varmistettava, että kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen vastaanotto- ja keräysjärjestelmä

a) muodostuu keräyspisteistä, jotka ne perustavat yhteistyössä yhden tai useamman seuraavan tahon kanssa:

i) jakelijoiden kanssa 62 artiklan mukaisesti;

ii) romuajoneuvojen käsittelylaitosten, joihin sovelletaan direktiiviä 2000/53/EY, kanssa;

iii) viranomaisten tai jätehuollosta niiden puolesta huolehtivien kolmansien osapuolten kanssa 66 artiklan mukaisesti;

iv) vapaaehtoisten keräyspisteiden kanssa 67 artiklan mukaisesti;

v) sähkö- ja elektroniikkalaiteromun käsittelylaitosten, joihin sovelletaan direktiiviä 2012/19/EU, kanssa; ja

b) kattaa jäsenvaltion koko alueen ottaen huomioon väestön koko ja väestötiheys, kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen odotettu määrä sekä käytettävyys ja läheisyys loppukäyttäjien kannalta, rajoittumatta alueisiin, joilla kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen keräys ja sen jälkeinen jätehuolto on kannattavaa.

3. Kevyiden liikkumisvälineiden akkujen tuottajien tai tuottajayhteisöjen, jos sellaisia on nimetty 57 artiklan 1 kohdan mukaisesti, on saavutettava ja ylläpidettävä pysyvästi vähintään seuraavat kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen keräystavoitteet:

a) 51 prosenttia viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2028;

b) 61 prosenttia viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2031.

Kevyiden liikkumisvälineiden akkujen tuottajien tai tuottajayhteisöjen, jos sellaisia on nimetty 57 artiklan 1 kohdan mukaisesti, on laskettava tässä kohdassa tarkoitettu keräysaste liitteen XI mukaisesti.

4. Kevyiden liikkumisvälineiden akkujen tuottajien tai tuottajayhteisöjen, jos sellaisia on nimetty 57 artiklan 1 kohdan mukaisesti, on

a) perustettava 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetuille keräyspisteille soveltuva keräysinfrastruktuuri kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen, jotka täyttävät sovellettavat turvallisuusvaatimukset, erilliskeräystä varten ja katettava tarvittavat kyseisille keräyspisteille takaisinotosta aiheutuvat kustannukset; keräyspisteessä on oltava soveltuvat säiliöt tällaisten jäteakkujen keräystä ja tilapäistä varastointia varten, ottaen huomioon näiden keräyspisteiden kautta todennäköisesti kerättävien kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen määrä ja vaarallisuus;

b) kerättävä kevyiden liikkumisvälineiden jäteakut 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista keräyspisteistä riittävän tiheästi suhteessa erilliskeräysinfrastruktuurin varastointikapasiteettiin ja näiden keräyspisteiden kautta yleensä kerättävien jäteakkujen määrään ja vaarallisuuteen; ja

c) huolehdittava tämän artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista keräyspisteistä kerättyjen kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen toimittamisesta luvan saaneisiin käsittelylaitoksiin 70 ja 73 artiklan mukaisesti.

5. Loppukäyttäjien on voitava jättää kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkuja 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin keräyspisteisiin, eikä heiltä saa periä maksua eikä heitä saa velvoittaa ostamaan uutta akkua eikä edellyttää, että kevyiden liikkumisvälineiden akku on oltava ostettu tuottajalta, joka on perustanut keräyspisteen.

6. Edellä olevan 2 kohdan a alakohdan i, iii ja iv alakohdan mukaisesti perustettuihin keräyspisteisiin ei sovelleta direktiivin 2008/98/EY rekisteröinti- tai lupavaatimuksia.

7. Jäsenvaltiot voivat hyväksyä toimenpiteitä, joilla edellytetään, että tämän artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetut keräyspisteet voivat kerätä kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkuja ainoastaan, jos ne ovat tehneet sopimuksen tuottajien kanssa tai tuottajayhteisöjen kanssa, jos sellaisia on nimetty 57 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

8. Kun otetaan huomioon markkinoiden odotettu kehitys ja kevyiden liikkumisvälineiden akkujen arvioidun käyttöiän pidentyminen ja jotta keräykseen käytettävissä olevien kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen todellinen määrä saadaan paremmin selville, komissiolle siirretään valta antaa viimeistään … päivänä …kuuta … [48 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä] 89 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä liitteessä XI vahvistetun kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen keräysasteen laskennassa käytettävän menetelmän muuttamiseksi ja tämän artiklan 3 kohdassa säädetyn keräystavoitteen muuttamiseksi tarkoituksena mukauttaa keräystavoite uuteen menetelmään säilyttäen samalla tavoitetaso ja määräajat ennallaan.

61 artikla

Jäteajoneuvoakkujen, jäteteollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen jäteajovoima-akkujen keräys

1. Ajoneuvoakkujen, teollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen ajovoima-akkujen tuottajien tai tuottajayhteisöjen, jos sellaisia on nimetty 57 artiklan 1 kohdan mukaisesti, on otettava takaisin maksutta ja velvoittamatta loppukäyttäjää ostamaan uusi akku ja edellyttämättä, että akku on ostettu niiltä, sekä varmistettava, että kaikki jäteajoneuvoakut, jäteteollisuusakut ja sähköajoneuvojen jäteajovoima-akut, kunkin sellaisen akun luonteesta, kemiallisesta koostumuksesta, kunnosta, tavaramerkistä tai alkuperästä riippumatta, jonka ne ovat asettaneet ensimmäistä kertaa saataville markkinoilla kyseisen jäsenvaltion alueella, kerätään erikseen. Tätä varten niiden on suostuttava ottamaan jäteajovoima-akut, jäteteollisuusakut ja sähköajoneuvojen jäteajovoima-akut takaisin loppukäyttäjiltä tai vastaanotto- ja keräysjärjestelmistä, joihin kuuluu keräyspisteitä, joita ne perustavat yhteistyössä

   a) ajoneuvoakkujen, teollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen ajovoima-akkujen jakelijoiden kanssa 62 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

   b) valtuutettujen toimijoiden kanssa, jotka huolehtivat ajoneuvoakkujen, teollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen ajovoima-akkujen uudelleenvalmistuksesta tai käyttötarkoituksen muuttamisesta;

c) 65 artiklassa tarkoitettujen sähkö- ja elektroniikkalaiteromun ja romuajoneuvojen käsittelylaitosten kanssa niiden toiminnasta peräisin olevien jäteajovoima-akkujen, jäteteollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen jäteajovoima-akkujen osalta;

d) viranomaisten tai jätehuollosta niiden puolesta huolehtivien kolmansien osapuolten kanssa 66 artiklan mukaisesti.

Jäsenvaltiot voivat hyväksyä toimenpiteitä, joilla edellytetään, että ensimmäisen alakohdan a–d alakohdassa tarkoitetut tahot voivat kerätä jäteajovoima-akkuja, jäteteollisuusakkuja ja sähköajoneuvojen jäteajovoima-akkuja ainoastaan, jos ne ovat tehneet sopimuksen tuottajien kanssa tai tuottajayhteisöjen kanssa, jos sellaisia on nimetty 57 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Jos jäteteollisuusakut on purettava etukäteen yksityisten, ei-kaupallisten käyttäjien tiloissa, tuottajan velvollisuuteen ottaa kyseiset jäteakut takaisin ei kuulu velvollisuus kattaa mitään kustannuksia, joita kyseisille käyttäjille aiheutuu kyseisten jäteakkujen purkamisesta ja keräämisestä.

2. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti käyttöön otettujen palautusjärjestelyjen on katettava jäsenvaltion koko alue ottaen huomioon väestön koko ja väestötiheys, jäteajovoima-akkujen, jäteteollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen jäteajovoima-akkujen odotettu määrä sekä käytettävyys ja läheisyys loppukäyttäjien kannalta, eikä niitä saa rajoittaa alueisiin, joilla jäteajovoima-akkujen, jäteteollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen jäteajoivoima-akkujen keräys ja sen jälkeinen jätehuolto on kannattavaa.

3. Ajoneuvoakkujen, teollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen ajovoima-akkujen tuottajien tai tuottajayhteisöjen, jos sellaisia on nimetty 57 artiklan 1 kohdan mukaisesti, on

a) tarjottava 1 kohdassa tarkoitetuille vastaanotto- ja keräysjärjestelmille soveltuva keräysinfrastruktuuri jäteajovoima-akkujen, jäteteollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen jäteajovoima-akkujen, jotka täyttävät sovellettavat turvallisuusvaatimukset, erilliskeräystä varten ja katettava tarvittavat kyseisille vastaanotto- ja keräysjärjestelmille takaisinotosta aiheutuvat kustannukset; vastaanotto- ja keräysjärjestelmissä on oltava soveltuvat säiliöt tällaisten jäteakkujen keräystä ja tilapäistä varastointia varten, ottaen huomioon kyseisten keräyspisteiden kautta todennäköisesti kerättävien jäteajovoima-akkujen, jäteteollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen jäteajovoima-akkujen määrä ja vaarallisuus;

b) kerättävä jäteajoneuvoakut, jäteteollisuusakut ja sähköajoneuvojen jäteajovoima-akut 1 kohdassa tarkoitetuista vastaanotto- ja keräysjärjestelmistä riittävän tiheästi suhteessa erilliskeräysinfrastruktuurin varastointikapasiteettiin ja näiden vastaanotto- ja keräysjärjestelmien kautta yleensä kerättävien jäteakkujen määrään ja vaarallisuuteen; ja

c) huolehdittava loppukäyttäjiltä ja tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista vastaanotto- ja keräysjärjestelmistä kerättyjen jäteajoneuvoakkujen, jäteteollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen jäteajovoima-akkujen toimittamisesta luvan saaneisiin käsittelylaitoksiin 70 ja 73 artiklan mukaisesti.

4. Tämän artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa tarkoitetut tahot voivat luovuttaa kerätyt jäteajoneuvoakut, jäteteollisuusakut ja sähköajoneuvojen jäteajovoima-akut 57 artiklan 8 kohdan mukaisesti valituille jätehuoltotoimijoille käsittelyä varten 70 artiklan mukaisesti. Tällöin tämän artiklan 3 kohdan c alakohdan mukainen tuottajan velvoite katsotaan täytetyksi.

62 artikla

Jakelijoiden velvollisuudet

1. Jakelijoiden on otettava jäteakut ja -paristot takaisin loppukäyttäjältä maksutta ja ilman, että loppukäyttäjää velvoitetaan tai on velvoitettu ostamaan uusi akku tai paristo, niiden kemiallisesta koostumuksesta, tavaramerkistä tai alkuperästä riippumatta, seuraavasti:

   a) kannettavat jäteakut ja -paristot on otettava takaisin jakelijan vähittäismyyntipaikassa tai sen välittömässä läheisyydessä;

   b) kevyiden liikkumisvälineiden jäteakut, jäteajoneuvoakut, jäteteollisuusakut ja sähköajoneuvojen jäteajovoima-akut on otettava takaisin jakelijan vähittäismyyntipaikassa tai sen läheisyydessä.

2. Edellä 1 kohdassa säädettyä takaisinottovelvollisuutta

   a) ei sovelleta akkuja ja paristoja sisältäviin jätetuotteisiin;

   b) sovelletaan ainoastaan sellaisiin jäteakkujen ja -paristojen luokkiin, joihin kuuluvat akut ja paristot sisältyvät jakelijan valikoimaan, ja kannettavien jäteakkujen ja -paristojen osalta siihen määrään, jonka muut loppukäyttäjät kuin ammattikäyttäjät yleensä poistavat käytöstä.

3. Jakelijoiden on luovutettava takaisin ottamansa jäteakut ja -paristot tuottajille tai tuottajayhteisöille, jotka vastaavat kyseisten jäteakkujen ja -paristojen keräyksen varmistamisesta 59, 60 ja 61 artiklan mukaisesti, tai 57 artiklan 8 kohdan mukaisesti valitulle jätehuoltotoimijalle niiden käsittelyä varten 70 artiklan mukaisesti.

4. Tämän artiklan mukaisia velvoitteita sovelletaan soveltuvin osin jakelijoihin, jotka toimittavat akkuja ja paristoja loppukäyttäjille etäsopimuksin. Näiden jakelijoiden on tarjottava riittävä määrä keräyspisteitä, jotka kattavat jäsenvaltion koko alueen ja ottaen huomioon väestön koko ja väestötiheys, kannettavien jäteakkujen ja -paristojen kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen, jäteajoneuvoakkujen, jäteteollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen jäteajovoima-akkujen odotettu määrä sekä käytettävyys ja läheisyys loppukäyttäjien kannalta, jotta loppukäyttäjät voivat palauttaa akkuja ja paristoja.

5. Jos myynti kattaa toimituksen, jakelijoiden on tarjouduttava ottamaan kannettavat jäteakut ja -paristot, kevyiden liikkumisvälineiden jäteakut, jäteteollisuusakut, jäteajoneuvoakut ja sähköajoneuvojen jäteajovoima-akut maksutta takaisin paikassa, jossa akku tai paristo on toimitettu loppukäyttäjälle, tai paikallisessa keräyspisteessä. Loppukäyttäjälle on ilmoitettava akun tai pariston tilauksen yhteydessä jäteakun tai -pariston palautusjärjestelyistä.

6. Asetuksen (EU) 2022/2065 30 artiklan 1 kohdan d ja e alakohdan noudattamiseksi kyseisen asetuksen III luvun 4 jakson soveltamisalaan kuuluvien verkkoalustojen tarjoajien, jotka antavat kuluttajille mahdollisuuden tehdä etäsopimuksia tuottajien kanssa, on hankittava seuraavat tiedot tuottajilta, jotka tarjoavat akkuja ja paristoja, mukaan luettuina laitteisiin, kevyisiin liikkumisvälineisiin tai muihin ajoneuvoihin sisällytetyt akut ja paristot, unioniin sijoittautuneille kuluttajille:

a) yksityiskohtaiset tiedot, jotka koskevat 55 artiklassa tarkoitettua tuottajarekisteriä, ja tuottajan rekisteröintinumero tai rekisterinumerot kyseisessä rekisterissä;

b) tuottajan omaehtoinen sertifiointi, jossa sitoudutaan tarjoamaan ainoastaan akkuja ja paristoja, mukaan luettuina laitteisiin, kevyisiin liikkumisvälineisiin tai muihin ajoneuvoihin sisällytetyt akut ja paristot, joiden osalta noudatetaan 56 artiklan 1, 2, 3 ja 4 kohdassa, 57 artiklan 1 kohdassa ja 58 artiklan 1, 2 ja 7 kohdassa tarkoitettuja laajennettua tuottajavastuuta koskevia vaatimuksia.

63 artikla

Akkujen ja paristojen panttipalautusjärjestelmät

Komissio arvioi 31 päivään joulukuuta 2027 mennessä, onko mahdollista perustaa akkujen ja paristojen panttipalautusjärjestelmiä erityisesti yleiskäyttöisiä kannettavia akkuja ja paristoja varten, ja tällaisten järjestelmien perustamisen mahdollisia hyötyjä. Tätä varten komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen ja harkitsee aiheellisia toimenpiteitä, mukaan lukien lainsäädäntöehdotukset.

64 artikla

Loppukäyttäjien velvollisuudet

1. Loppukäyttäjien on hävitettävä jäteakut ja -paristot erillään muista jätevirroista, myös sekalaisesta yhdyskuntajätteestä.

2. Loppukäyttäjien on jätettävä jäteakut ja -paristot niille osoitettuihin erilliskeräyspisteisiin, jotka tuottaja tai tuottajayhteisö on perustanut tai jotka on perustettu tuottajan tai tuottajayhteisön kanssa sovittujen erityisjärjestelyjen mukaisesti, 59, 60 ja 61 artiklan mukaisesti.

65 artikla

Käsittelylaitosten toiminnanharjoittajien velvollisuudet

1. Direktiivien 2000/53/EY tai 2012/19/EU soveltamisalaan kuuluvien käsittelylaitosten toiminnanharjoittajien on luovutettava romuajoneuvojen tai sähkö- ja elektroniikkalaiteromun käsittelystä peräisin olevat jäteakut ja -paristot asiaankuuluvan akku- tai paristoluokan tuottajille tai tuottajayhteisöille, jos sellaisia on nimetty 57 artiklan 1 kohdan mukaisesti, tai 57 artiklan 8 kohdan mukaisesti valituille jätehuoltotoimijoille niiden käsittelyä varten tämän asetuksen 70 artiklan mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen käsittelylaitosten toiminnanharjoittajien on pidettävä kirjaa kyseisistä luovutuksista.

66 artikla

Jätehuoltoviranomaisten osallistuminen

1. Yksityisiltä, ei-kaupallisilta loppukäyttäjiltä peräisin olevat jäteakut ja -paristot voidaan jättää jätehuoltoviranomaisten perustamiin erilliskeräyspisteisiin.

2. Jätehuoltoviranomaisten on varmistettava, että kerätyt jäteakut ja -paristot käsitellään 70 artiklan mukaisesti joko

   a) luovuttamalla ne asiaankuuluvan akku- tai paristoluokan tuottajille tai tuottajayhteisöille, jos sellaisia on nimetty 57 artiklan 1 kohdan mukaisesti, tai 57 artiklan 8 kohdan mukaisesti valituille jätehuoltotoimijoille; tai

   b) suorittamalla kerättyjen jäteakkujen ja -paristojen käsittely itse 68 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

67 artikla

Vapaaehtoisten keräyspisteiden osallistuminen

1. Kannettavien jäteakkujen ja -paristojen vapaaehtoisten keräyspisteiden on luovutettava kerätyt kannettavat jäteakut ja -paristot kannettavien akkujen ja paristojen tuottajille tai niiden puolesta toimiville kolmansille osapuolille, mukaan lukien tuottajayhteisöt, tai 57 artiklan 8 kohdan mukaisesti valituille jätehuoltotoimijoille niiden käsittelyä varten 70 artiklan mukaisesti.

2. Kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen vapaaehtoisten keräyspisteiden on luovutettava kerätyt kevyiden liikkumisvälineiden jäteakut kevyiden liikkumisvälineiden akkujen tuottajille tai niiden puolesta toimiville kolmansille osapuolille, mukaan lukien tuottajayhteisöt, tai 57 artiklan 8 kohdan mukaisesti valituille jätehuoltotoimijoille niiden käsittelyä varten 70 artiklan mukaisesti.

68 artikla

Kannettavien jäteakkujen ja -paristojen ja kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen luovuttamista koskevat rajoitukset

1. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa jakelijoiden, 65 artiklassa tarkoitettujen jätteenkäsittelylaitosten toiminnanharjoittajien, 66 artiklassa tarkoitettujen jätehuoltoviranomaisten ja 67 artiklassa tarkoitettujen vapaaehtoisten keräyspisteiden kykyä luovuttaa kerättyjä kannettavia jäteakkuja ja -paristoja ja kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkuja joko tuottajille tai tuottajayhteisöille tai jätehuoltotoimijoille 70 artiklan mukaista käsittelyä varten. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tällaisilla rajoituksilla ei ole haitallista vaikutusta keräys- ja kierrätysjärjestelmiin.

2. Jäsenvaltiot voivat myös toteuttaa toimenpiteitä, joilla 66 artiklassa tarkoitetuille jätehuoltoviranomaisille annetaan mahdollisuus suorittaa itse 70 artiklan mukainen käsittely.

69 artikla

Jäsenvaltioiden velvollisuudet kannettavien jäteakkujen ja -paristojen ja kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen keräystavoitteiden osalta

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta tuottajat tai tuottajayhteisöt, jos sellaisia on nimetty 57 artiklan 1 kohdan mukaisesti, saavuttavat kannettavien jäteakkujen ja -paristojen osalta 59 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdassa ja kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen osalta 60 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa säädetyt keräystavoitteet.

2. Jäsenvaltioiden on erityisesti valvottava säännöllisesti, vähintään kerran vuodessa, tuottajien tai tuottajayhteisöjen, jos sellaisia on nimetty 57 artiklan 1 kohdan mukaisesti, keräysasteita sen todentamiseksi, että ne ovat toteuttaneet riittävät toimenpiteet 59 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdassa säädettyjen keräystavoitteiden saavuttamiseksi kannettavien jäteakkujen ja -paristojen osalta sekä 60 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa vahvistettujen keräystavoitteiden saavuttamiseksi kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen osalta. Tällaisen seurannan on perustuttava erityisesti toimivaltaisille viranomaisille 75 artiklan mukaisesti toimitettuihin tietoihin ja siihen on sisällyttävä kyseisten tietojen ja sen todentaminen, onko tuottaja noudattanut liitteessä XI esitettyä laskentamenetelmää, tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitetun jätekoostumuksen kartoituksen tulokset ja muut jäsenvaltion käytettävissä olevat tiedot.

3. Jos jäsenvaltio toteaa tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetun valvonnan perusteella, että tuottaja tai tuottajayhteisö, jos sellainen on nimetty 57 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ei ole toteuttanut toimenpiteitä, jotka ovat yhdenmukaisia 59 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdassa säädettyjen keräystavoitteiden saavuttamisen kanssa kannettavien jäteakkujen tai -paristojen osalta tai 60 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa vahvistettujen keräystavoitteiden saavuttamisen kanssa kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen osalta, kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on pyydettävä kyseistä tuottajaa tai tuottajayhteisöä toteuttamaan asianmukaiset korjaavat toimet sen varmistamiseksi, että se voi saavuttaa tarvittaessa kyseisissä artikloissa vahvistetut keräystavoitteet.

4. Tuottajan tai tuottajayhteisön, jos sellainen on nimetty 57 artiklan 1 kohdan mukaisesti, on esitettävä toimivaltaiselle viranomaiselle korjaavia toimia koskeva suunnitelmaluonnos kolmen kuukauden kuluessa tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetun toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 58 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun omavalvontamekanismin soveltamista. Kyseinen toimivaltainen viranomainen voi esittää suunnitelmaehdotusta koskevia huomautuksia ja sen on ilmoitettava mahdollisista huomautuksista tuottajalle tai tuottajayhteisölle yhden kuukauden kuluessa korjaavia toimia koskevan suunnitelmaluonnoksen vastaanottamisesta.

Jos toimivaltainen viranomainen toimittaa huomautuksiaan korjaavia toimia koskevaan suunnitelmaluonnokseen, tuottajan tai tuottajayhteisön on kuukauden kuluessa kyseisten huomautusten vastaanottamisesta laadittava korjaavia toimia koskeva suunnitelma, jossa otetaan huomioon kyseiset huomautukset, ja pantava se täytäntöön asianmukaisesti.

Korjaavia toimia koskevan suunnitelman sisältö ja se, miten tuottaja tai tuottajayhteisö noudattaa suunnitelmaa, on otettava huomioon arvioitaessa, täyttyvätkö 55 artiklassa säädetyt rekisteröinnin ja tarvittaessa 58 artiklassa säädetyt hyväksymisen edellytykset edelleen.

5. Jäsenvaltioiden on 1 päivään tammikuuta 2026 mennessä ja sen jälkeen viiden vuoden välein tehtävä koostumusselvitys kerätystä sekalaisesta yhdyskuntajätteestä ja sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta edeltävän kalenterivuoden osalta, jotta voidaan määrittää kannettavien jäteakkujen ja -paristojen ja kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen osuus näissä jätevirroissa. Toimivaltaiset viranomaiset voivat kyseisten selvitysten perusteella vaatia, että kannettavien akkujen ja paristojen tuottajat, kevyiden liikkumisvälineiden akkujen tuottajat tai tuottajayhteisöt, jos sellaisia on nimetty 57 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ryhtyvät kukin korjaaviin toimiin lisätäkseen keräysverkostoon liitettyjen keräyspisteiden määrää ja toteuttavat 74 artiklan 1 kohdan mukaisesti tiedotuskampanjoita.

70 artikla

Käsittely

1. Kerättyjä jäteakkuja ja -paristoja ei saa loppukäsitellä eikä niihin saa soveltaa energian talteenottotoimia.

2. Luvan saaneiden laitosten on varmistettava, että jäteakkujen ja -paristojen käsittelyssä noudatetaan vähintään tämän asetuksen liitteessä XII olevaa A osaa ja direktiivin 2010/75/EU 3 artiklan 10 alakohdassa määriteltyä parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2010/75/EU soveltamista.

3. Jos akut ja paristot kerätään yhä laiteromuun, käytöstä poistettuun kevyeen liikkumisvälineeseen tai romuajoneuvoon sisältyvinä, ne on poistettava laiteromusta, käytöstä poistetusta kevyestä liikkumisvälineestä tai romuajoneuvosta noudattaen tapauksen mukaan direktiivissä 2000/53/EY tai 2012/19/EU säädettyjä vaatimuksia.

4. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 89 artiklan mukaisesti liitteessä XII olevassa A osassa vahvistettujen jäteakkujen ja -paristojen käsittelyvaatimusten muuttamiseksi teknisen ja tieteellisen kehityksen sekä jätehuollon uusien teknologioiden perusteella.

5. Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön kannustinjärjestelmiä talouden toimijoille, jotka ylittävät liitteessä XII olevassa B ja C osassa asetetut tavoitteet kierrätystehokkuuden ja materiaalien talteenoton osalta.

71 artikla

Kierrätystehokkuutta ja materiaalien talteenottoa koskevat tavoitteet

1. Kunkin luvan saaneen laitoksen on varmistettava, että kaikki laitoksen saataville asetetut jäteakut ja -paristot otetaan vastaan ja että ne valmistellaan uudelleenkäyttöön tai käyttötarkoituksen muuttamiseen tai kierrätystä varten.

2. Kierrättäjien on varmistettava, että kierrätyksessä saavutetaan liitteessä XII olevassa B osassa säädetyt kierrätystehokkuutta koskevat tavoitteet ja liitteessä XII olevassa C osassa vahvistetut materiaalien talteenottoa koskevat tavoitteet.

3. Kierrätystehokkuuden ja materiaalien talteenoton asteet on laskettava tämän artiklan 4 kohdan nojalla annettavassa delegoidussa säädöksessä vahvistettuja sääntöjä noudattaen.

4. Komissio antaa viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [18 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä] 89 artiklan mukaisesti delegoidun säädöksen, jolla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla kierrätystehokkuuden ja materiaalien talteenoton asteiden laskenta- ja todentamismenetelmä liitteessä XII olevan A osan mukaisesti sekä asiakirjojen muoto.

5. Komissio arvioi viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [36 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä] ja sen jälkeen vähintään joka viides vuosi, onko markkinakehityksen ja erityisesti talteenotettujen materiaalien tyyppiin vaikuttavan akku- ja paristoteknologian sekä koboltin, kuparin, lyijyn, litiumin tai nikkelin nykyisen ja niiden ennustetun saatavuuden tai puutteen vuoksi ja tekninen ja tieteellinen kehitys huomioon ottaen aiheellista tarkistaa liitteessä XII olevassa B ja C osassa vahvistettuja kierrätystehokkuutta ja materiaalien talteenottoa koskevia tavoitteita. Siirretään komissiolle valta antaa 89 artiklan mukaisesti delegoitu säädös liitteessä XII olevassa B ja C osassa vahvistettujen kierrätystehokkuutta ja materiaalien talteenottoa koskevien tavoitteiden muuttamiseksi, jos se on mainitun arvioinnin perusteella perusteltua ja tarpeellista.

6. Siirretään komissiolle valta antaa 89 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitteessä XII olevaa C osaa lisäämällä siihen uusia materiaaleja, joilla on erityisiä materiaalin talteenottoa koskevia materiaalikohtaisia tavoitteita, sekä liitteessä XII olevaa B osaa lisäämällä siihen uusia akkukemioita, joilla on erityisiä kierrätystehokkuutta koskevia tavoitteita, silloin kun se on tarpeellista ottaen huomioon talteenotettavissa olevien materiaalien tyyppeihin vaikuttava markkinakehitys sekä tekniikan ja tieteen kehitys, mukaan lukien jätehuollon uudet teknologiat.

72 artikla

Jäteakkujen ja -paristojen siirto

1. Käsittely voidaan suorittaa asianomaisen jäsenvaltion tai unionin ulkopuolella edellyttäen, että jäteakkujen ja -paristojen tai niiden osien siirrossa noudatetaan asetuksia (EY) N:o 1013/2006 ja (EY) N:o 1418/2007.

2. Jotta käytetyt akut ja paristot sekä jäteakut ja -paristot voidaan erottaa toisistaan, jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat tarkastaa käytettyjen akkujen ja paristojen siirtoja, joiden epäillään sisältävän jäteakkuja ja -paristoja, liitteessä XIV vahvistettujen vähimmäisvaatimusten täyttämiseksi, ja valvoa tällaisia siirtoja asianmukaisesti.

   Jos jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset toteavat, että siirrossa, jonka on tarkoitus sisältää käytettyjä akkuja ja paristoja, on mukana jäteakkuja ja -paristoja, jätteeksi epäiltyjen käytettyjen akkujen ja paristojen asianmukaisten analyysien, tarkastusten ja varastoinnin kustannukset voidaan veloittaa asiaankuuluvan akku- tai paristoluokan tuottajilta, heidän puolestaan toimivilta kolmansilta osapuolilta tai muilta siirron järjestäviltä henkilöiltä. Siirretään komissiolle valta antaa 89 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään liitteessä XIV vahvistettuja vähimmäisvaatimuksia erityisesti toimintakunnon osalta, jotta käytettyjen akkujen ja paristojen sekä jäteakkujen ja -paristojen siirrot voidaan erottaa toisistaan.

3. Unionista tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti viedyt jäteakut ja -paristot tai niiden osat voidaan ottaa huomioon 70 ja 71 artiklassa vahvistettujen velvoitteiden, tehokkuuksien ja tavoitteiden täyttämiseksi ainoastaan, jos jäteakkujen ja -paristojen tai niiden osien viejä toimittaa määräpaikan toimivaltaisen viranomaisen hyväksymät asiakirjatodisteet siitä, että käsittely on tapahtunut olosuhteissa, jotka vastaavat tämän asetuksen ja ihmisten terveyttä ja ympäristönsuojelua koskevan muun unionin oikeuden vaatimuksia.

4. Siirretään komissiolle valta antaa 89 artiklan mukaisesti delegoitu säädös, jolla annetaan yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan 3 kohdan sääntöjen täydentämiseksi vahvistamalla perusteet vastaavien olosuhteiden arvioimiseksi.

73 artikla

Kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen, jäteteollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen jäteajovoima-akkujen uudelleenkäyttöön tai käyttötarkoituksen muuttamiseen valmistelu

1. Osoittaakseen, että kevyen liikkumisvälineen jäteakku, jäteteollisuusakku tai sähköajoneuvon jäteajovoima-akku, jota valmistellaan uudelleenkäyttöön tai käyttötarkoituksen muuttamiseen, ei ole enää jätettä, akun haltijan on toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä esitettävä todisteet

   a) jäsenvaltiossa suoritetusta toimintakunnon arvioinnista tai toimintakunnon testauksesta esittämällä jäljennös tuloksista, jotka vahvistavat, että akulla on sen käyttöön tarvittava suorituskyky sen jälkeen, kun se on valmisteltu uudelleenkäyttöön tai käyttötarkoituksen muuttamiseen;

   b) akun käytöstä sen jälkeen, kun se on valmisteltu uudelleenkäyttöön tai käyttötarkoituksen muuttamiseen, esittämällä todisteena lasku tai sopimus akun myynnistä tai omistusoikeuden siirrosta;

   c) asianmukaisesta suojauksesta vahingoittumista vastaan kuljetuksen, lastauksen ja purkamisen aikana, mukaan lukien riittävä pakkausmateriaali ja kuorman asianmukainen lastaaminen.

2. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tietojen on oltava yhtäläisin ehdoin ja edellytyksin loppukäyttäjien ja näiden puolesta toimivien kolmansien osapuolten saatavilla osana 1 kohdassa tarkoitettuun akkuun liitettäviä asiakirjoja, kun akku saatetaan markkinoille tai otetaan käyttöön.

3. Tietojen antaminen käyttöön 1 ja 2 kohdan mukaisesti ei rajoita velvollisuutta käsitellä kaupallisesti arkaluonteisia tietoja luottamuksellisina sovellettavan unionin ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

4. Siirretään komissiolle valta antaa täytäntöönpanosäädös, jossa vahvistetaan yksityiskohtaiset tekniset vaatimukset ja todentamisvaatimukset, jotka kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen, jäteteollisuusakkujen tai sähköajoneuvojen jäteajovoima-akkujen on täytettävä, jotta niitä ei enää katsota jätteeksi. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 90 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

74 artikla

Akku- ja paristojätteen syntymisen ehkäisyä ja jätehuoltoa koskevat tiedot

1. Direktiivin 2008/98/EY 8 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi tuottajien tai niiden puolesta toimivien tuottajayhteisöjen, jos sellaisia on nimetty 57 artiklan 1 kohdan mukaisesti, on asetettava loppukäyttäjien ja jakelijoiden saataville seuraavat tiedot akku- ja paristojätteen syntymisen ehkäisemisestä ja jätehuollosta niiden akku- tai paristoluokkien osalta, joita ne toimittavat jäsenvaltion alueella:

a) loppukäyttäjien rooli osallistumisessa jätteen syntymisen ehkäisemiseen muun muassa tiedottamalla akkujen ja paristojen käyttöä koskevista hyvistä käytännöistä ja suosituksista, joilla pyritään pidentämään akkujen ja paristojen käyttövaihetta ja parantamaan mahdollisuuksia niiden uudelleenkäyttöön, uudelleenkäyttöön valmisteluun, käyttötarkoituksen muuttamiseen valmisteluun, käyttötarkoituksen muuttamiseen ja uudelleenvalmistukseen;

b) loppukäyttäjien rooli jäteakkujen ja -paristojen erilliskeräyksen edistämisessä niille 64 artiklan nojalla kuuluvien velvoitteiden mukaisesti jäteakkujen ja -paristojen käsittelyn mahdollistamiseksi;

c) jäteakkuja ja -paristoja varten saatavilla olevat erilliskeräys-, vastaanotto- ja keräyspisteet jäteakkujen ja -paristojen uudelleenkäyttöön valmistelua, käyttötarkoituksen muuttamiseen valmistelua ja käsittelyä varten;

d) tarvittavat turvallisuusohjeet jäteakkujen ja -paristojen käsittelyä varten, mukaan lukien litiumia sisältäviin akkuihin ja paristoihin ja niiden käsittelyyn liittyvät riskit;

e) 13 artiklan mukaisesti akuissa ja paristoissa olevien tai niiden pakkauksiin tai akkujen ja paristojen mukana oleviin asiakirjoihin painettujen merkintöjen ja tunnusten merkitys; ja

f) akkujen ja paristojen sisältämien aineiden, etenkin vaarallisten aineiden, vaikutus ympäristöön ja ihmisten terveyteen tai turvallisuuteen, mukaan lukien jäteakkujen ja -paristojen epäasianmukainen hävittäminen esimerkiksi roskaamisen muodossa tai lajittelemattomana yhdyskuntajätteenä.

Kyseiset tiedot on asetettava saataville

a) säännöllisin väliajoin kunkin akku- tai paristomallin osalta alkaen siitä, kun kyseinen akku- tai paristomalli asetetaan ensimmäistä kertaa saataville markkinoilla jäsenvaltiossa, vähintään myyntipisteessä näkyvästi sekä verkkoalustojen kautta;

b) sen jäsenvaltion, jonka markkinoilla akku tai paristo on määrä asettaa saataville, määräämällä kielellä tai määräämillä kielillä, jota tai joita loppukäyttäjät ymmärtävät vaivatta.

2. Tuottajien on asetettava 62, 65 ja 66 artiklassa tarkoitettujen jakelijoiden ja toimijoiden sekä muiden uudelleenkäyttöön valmistelua, käyttötarkoituksen muuttamiseen valmistelua tai käsittelyä suorittavien jätehuoltotoimijoiden saataville tiedot jäteakkujen ja -paristojen varastointiin ja keräämiseen sovellettavista turvallisuus- ja suojatoimenpiteistä, työturvallisuus mukaan lukien.

3. Siitä alkaen, kun akku tai paristo toimitetaan jäsenvaltion alueelle, tuottajien on maksutta ja pyynnöstä asetettava uudelleenkäyttöön valmistelua, käyttötarkoituksen muuttamiseen valmistelua tai käsittelyä suorittavien jätehuoltotoimijoiden saataville sähköisessä muodossa seuraavat akku- tai paristomallikohtaiset tiedot jäteakkujen ja -paristojen asianmukaisesta ja ympäristön kannalta järkevästä käsittelystä, siltä osin kuin nämä toimijat tarvitsevat niitä kyseisten toimien suorittamiseksi:

a) prosessit kevyiden liikkumisvälineiden, ajoneuvojen ja laitteiden purkamiseksi siten, että niihin sisältyvät akut tai paristot voidaan poistaa;

b) jäteakkujen ja -paristojen varastointi-, kuljetus- ja käsittelyprosesseihin sovellettavat turvallisuus- ja suojatoimenpiteet, työ- ja paloturvallisuustoimet mukaan lukien.

Ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdissa tarkoitetuissa tiedoissa on yksilöitävä osat ja materiaalit sekä kaikkien vaarallisten aineiden sijainti akussa tai paristossa siltä osin kuin uudelleenkäyttöön valmistelua, käyttötarkoituksen muuttamiseen valmistelua tai käsittelyä suorittavat toimijat tarvitsevat niitä voidakseen noudattaa tämän asetuksen vaatimuksia.

Nämä tiedot on asetettava saataville sen jäsenvaltion, jonka markkinoilla akku tai paristo on määrä asettaa saataville, määräämällä kielellä tai määräämillä kielillä, jota tai joita ensimmäisessä alakohdassa mainitut toimijat ymmärtävät vaivatta.

4. Jakelijoiden, jotka toimittavat akkuja tai paristoja loppukäyttäjille, on annettava vähittäismyyntitiloissaan akkujen ja paristojen loppukäyttäjille pysyvällä, saavutettavalla ja selkeästi näkyvällä tavalla 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut tiedot sekä tiedot siitä, miten loppukäyttäjät voivat palauttaa jäteakut tai -paristot maksutta vastaaviin keräyspisteisiin, jotka on perustettu vähittäismyymälöihin tai verkkoalustan puolesta. Kyseinen velvollisuus rajoittuu sellaisiin akku- ja paristoluokkiin, jotka sisältyvät tai sisältyivät jakelijan tai vähittäismyyjän tarjontaan uusina akkuina tai paristoina.

   Jakelijoiden on annettava 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut tiedot myös silloin, kun ne myyvät tuotteitaan verkkoalustojen kautta, jotta kuluttajat voivat tehdä etäsopimuksia elinkeinonharjoittajien kanssa.

5. Tuottajan 56 artiklan 4 kohdan a–d alakohdan mukaisesti kattamat kustannukset on esitettävä erikseen loppukäyttäjälle uuden akun tai pariston myyntipisteessä.

6. Asiaankuuluvan akku- tai paristoluokan tuottajien tai tuottajayhteisöjen on järjestettävä tiedotuskampanjoita ja tarjottava kannustimia, joilla loppukäyttäjiä kannustetaan poistamaan jäteakut ja -paristot käytöstä tavalla, joka noudattaa 1 kohdan mukaisesti loppukäyttäjien saataville asetettuja tietoja akku- ja paristojätteen syntymisen ehkäisemisestä ja jätehuollosta.

7. Jos tietoja annetaan loppukäyttäjille julkisesti tämän artiklan nojalla, kaupallisesti arkaluonteisten tietojen luottamuksellisuus on säilytettävä sovellettavan unionin ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

75 artikla

Vähimmäisvaatimukset raportoinnissa toimivaltaisille viranomaisille

1. Kannettavien akkujen ja paristojen tuottajien ja kevyiden liikkumisvälineiden akkujen tuottajien tai tuottajayhteisöjen, jos sellaisia on nimetty 57 artiklan 1 kohdan mukaisesti, on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kultakin kalenterivuodelta ainakin seuraavat tiedot akkujen ja paristojen sekä jäteakkujen ja -paristojen akkukemian ja luokan mukaan eriteltyinä:

   a) jäsenvaltion alueella ensimmäistä kertaa markkinoilla saataville asetettujen kannettavien akkujen ja paristojen ja kevyiden liikkumisvälineiden akkujen määrä, lukuun ottamatta akkuja ja paristoja, jotka on kyseisenä vuonna viety jäsenvaltion alueen ulkopuolelle ennen niiden myymistä loppukäyttäjille;

   b) jäsenvaltion alueella ensimmäistä kertaa markkinoilla saataville asetettujen yleiskäyttöisten kannettavien akkujen ja paristojen määrä, lukuun ottamatta yleiskäyttöisiä kannettavia akkuja ja paristoja, jotka on kyseisenä vuonna viety jäsenvaltion alueen ulkopuolelle ennen niiden myymistä loppukäyttäjille;

   c) 59 artiklan mukaisesti kerättyjen kannettavien jäteakkujen ja -paristojen määrä ja 60 artiklan mukaisesti kerättyjen kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen määrä;

d) tuottajan tai tuottajayhteisön saavuttama keräysaste kannettavien jäteakkujen ja -paristojen ja kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen osalta;

e) kerättyjen kannettavien jäteakkujen ja -paristojen ja kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen määrä, joka on toimitettu käsiteltäväksi luvan saaneisiin laitoksiin;

f) kerättyjen kannettavien jäteakkujen ja -paristojen ja kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen määrä, joka on viety kolmansiin maihin käsittelyä, uudelleenkäyttöön valmistelua tai käyttötarkoituksen muuttamiseen valmistelua varten;

g) kerättyjen kannettavien jäteakkujen ja -paristojen ja kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen määrä, joka on toimitettu luvan saaneisiin laitoksiin uudelleenkäyttöön valmistelua tai käyttötarkoituksen muuttamiseen valmistelua varten.

Jos muut jätehuoltotoimijat kuin tuottajat tai tuottajayhteisöt, jos sellaisia on nimetty 57 artiklan 1 kohdan mukaisesti, keräävät kannettavia jäteakkuja ja -paristoja tai kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkuja jakelijoilta tai muista kannettavien jäteakkujen ja -paristojen tai kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen keräyspisteistä, niiden on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kultakin kalenterivuodelta kerättyjen kannettavien jäteakkujen ja -paristojen ja kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen määrä akkukemian mukaan eriteltynä.

2. Ajoneuvoakkujen, teollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen ajovoima-akkujen tuottajien tai tuottajayhteisöjen, jos sellaisia on nimetty 57 artiklan 1 kohdan mukaisesti, on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kultakin kalenterivuodelta seuraavat tiedot jäteakkujen akkukemian ja luokan mukaan eriteltyinä:

a) jäsenvaltiossa ensimmäistä kertaa markkinoilla saataville asetettujen ajoneuvoakkujen, teollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen ajovoima-akkujen määrä, lukuun ottamatta akkuja, jotka on kyseisenä vuonna viety jäsenvaltion alueen ulkopuolelle ennen niiden myymistä loppukäyttäjille;

b) kerättyjen jäteajoneuvoakkujen, jäteteollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen jäteajovoima-akkujen määrä, joka on toimitettu luvan saaneisiin laitoksiin valmisteltavaksi uudelleenkäyttöön tai käyttötarkoituksen muuttamiseen;

c) kerättyjen jäteajoneuvoakkujen, jäteteollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen jäteajovoima-akkujen määrä, joka on toimitettu luvan saaneisiin laitoksiin käsittelyä varten;

d) kerättyjen jäteajoneuvoakkujen, jäteteollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen jäteajovoima-akkujen määrä, joka on viety kolmansiin maihin uudelleenkäyttöön valmistelua, käyttötarkoituksen muuttamiseen valmistelua tai käsittelyä varten.

3. Jos jätehuoltotoimijat keräävät jäteakkuja ja -paristoja jakelijoilta tai muista jäteajoneuvoakkujen, jäteteollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen jäteajovoima-akkujen keräyspisteistä tai loppukäyttäjiltä, niiden on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kultakin kalenterivuodelta seuraavat tiedot jäteakkujen ja -paristojen akkukemian ja luokan mukaan eriteltyinä:

a) kerättyjen jäteajoneuvoakkujen, jäteteollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen jäteajovoima-akkujen määrä;

b) kerättyjen jäteajoneuvoakkujen, jäteteollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen jäteajovoima-akkujen määrä, joka on toimitettu luvan saaneisiin laitoksiin valmisteltavaksi uudelleenkäyttöön tai käyttötarkoituksen muuttamiseen;

c) kerättyjen jäteajoneuvoakkujen, jäteteollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen jäteajovoima-akkujen määrä, joka on toimitettu luvan saaneisiin laitoksiin käsittelyä varten;

d) kerättyjen jäteajoneuvoakkujen, jäteteollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen jäteajovoima-akkujen määrä, joka on viety kolmansiin maihin uudelleenkäyttöön valmistelua, käyttötarkoituksen muuttamiseen valmistelua tai käsittelyä varten.

4. Tämän artiklan 1 kohdan a–g alakohdassa tarkoitettuihin tietoihin on sisällyttävä tiedot ajoneuvojen ja laitteiden sisältämistä akuista ja paristoista ja ajoneuvoista ja laitteista 65 artiklan mukaisesti poistetuista jäteakuista ja -paristoista.

5. Käsittelyä suorittavien jätehuoltotoimijoiden ja kierrättäjien on ilmoitettava sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jossa käytetyt akut ja paristot käsitellään, kultakin kalenterivuodelta ja jäsenvaltioittain sen mukaan, mistä käytetyt akut ja paristot on kerätty, seuraavat tiedot:

a) käsittelyä varten vastaanotettujen jäteakkujen ja -paristojen määrä;

b) uudelleenkäyttöön valmisteltavien, käyttötarkoituksen muuttamiseen valmisteltavien tai kierrätettävien jäteakkujen ja -paristojen määrä;

c) tiedot jäteakkujen ja -paristojen kierrätystehokkuudesta, jäteakuista ja -paristoista peräisin olevien materiaalien talteenotosta sekä lopullisten jakeiden määränpäästä ja määrästä.

Kierrätystehokkuutta ja materiaalien talteenottoa koskevaan raportointiin on sisällytettävä kaikki kierrätyksen yksittäiset vaiheet ja kaikki vastaavat kierrätysprosessista saatavat jakeet. Jos kierrätystoimet suoritetaan useammassa kuin yhdessä laitoksessa, on ensimmäinen kierrättäjä vastuussa tietojen keräämisestä ja toimittamisesta toimivaltaisille viranomaisille.

Sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, jossa jäteakut ja -paristot käsitellään, on toimitettava tässä kohdassa tarkoitetut tiedot sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa akut ja paristot kerättiin, jos se on eri jäsenvaltio.

Jäteakut ja -paristot, jotka on lähetetty toiseen jäsenvaltioon käsiteltäväksi, on sisällytettävä kierrätystehokkuutta ja materiaalien talteenottoa koskeviin tietoihin, ja ne on otettava huomioon liitteessä XII vahvistettujen tavoitteiden saavuttamisessa siinä jäsenvaltiossa, jossa jäte kerättiin.

6. Jos muut kuin 5 kohdassa tarkoitetut jätteen haltijat vievät akkuja tai paristoja käsiteltäväksi, niiden on toimitettava tiedot käsiteltäväksi vietyjen erilliskerättyjen jäteakkujen ja -paristojen määrästä sekä 5 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitetut tiedot niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joissa ne sijaitsevat.

7. Tässä artiklassa tarkoitettujen tuottajien tai tuottajayhteisöjen, jos sellaisia on nimetty 57 artiklan 1 kohdan mukaisesti, jätehuoltotoimijoiden tai jätteen haltijoiden on raportoitava kuuden kuukauden kuluessa sen raportointivuoden päättymisestä, jolta tiedot on kerätty. Ensimmäinen raportointikausi on ensimmäinen täysi kalenterivuosi sen täytäntöönpanosäädöksen voimaantulon jälkeen, jossa komissiolle raportoinnin muoto vahvistetaan 76 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

8. Toimivaltaisten viranomaisten on otettava käyttöön sähköiset järjestelmät, joiden kautta tiedot on toimitettava niille, ja täsmennettävä käytettävät muodot.

9. Jäsenvaltio voi sallia, että toimivaltaiset viranomaiset pyytävät lisätietoja, jotka ovat tarpeen ilmoitettujen tietojen luotettavuuden varmistamiseksi.

76 artikla

Raportointi komissiolle

1. Jäsenvaltioiden on asetettava julkisesti saataville kultakin kalenterivuodelta kootussa muodossa, jonka komissio on vahvistanut 5 kohdan nojalla hyväksytyssä täytäntöönpanosäädöksessä, seuraavat tiedot kannettavista akuista ja paristoista, kevyiden liikkumisvälineiden akuista, ajoneuvoakuista, teollisuusakuista ja sähköajoneuvojen ajovoima-akuista akkujen tai paristojen luokan ja akkukemian mukaan eriteltyinä:

   a) jäsenvaltiossa ensimmäistä kertaa markkinoilla saataville asetettujen akkujen ja paristojen määrä, mukaan lukien laitteisiin, ajoneuvoihin tai teollisuustuotteisiin sisällytetyt akut ja paristot, mutta lukuun ottamatta akkuja ja paristoja, jotka on kyseisenä vuonna viety jäsenvaltion alueen ulkopuolelle, ennen niiden myymistä loppukäyttäjille;

   b) 59, 60 ja 61 artiklan mukaisesti kerättyjen jäteakkujen ja -paristojen määrä ja keräysaste liitteessä XI esitetyn menetelmän mukaisesti laskettuna;

   c) sellaisten jäteteollisuusakkujen tai sähköajoneuvojen määrä ja jäteajovoima-akkujen määrä, jotka on kerätty ja toimitettu luvan saaneisiin laitoksiin valmisteltavaksi uudelleenkäyttöön tai käyttötarkoituksen muuttamiseen;

d) liitteessä XII olevassa B osassa tarkoitettujen kierrätystehokkuuksien saavutetut arvot ja liitteessä XII olevassa C osassa tarkoitetun materiaalien talteenoton saavutetut arvot kyseisessä jäsenvaltiossa kerättyjen akkujen ja paristojen osalta.

Jäsenvaltioiden on asetettava kyseiset tiedot saataville 18 kuukauden kuluessa sen raportointivuoden päättymisestä, jolta tiedot on kerätty. Niiden on julkistettava kyseiset tiedot sähköisesti komission 5 kohdan mukaisesti vahvistamassa muodossa käyttäen helposti saatavilla olevia datapalveluja. Tietojen on oltava luettavissa koneellisesti, niitä on voitava lajitella ja niistä on voitava suorittaa hakuja, ja niiden on noudatettava kolmansien osapuolten käytön avoimia standardeja. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle, kun ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tiedot asetetaan saataville.

Ensimmäinen raportointikausi on ensimmäinen täysi kalenterivuosi sen täytäntöönpanosäädöksen voimaantulon jälkeen, jossa komissiolle raportoinnin muoto vahvistetaan 5 kohdan mukaisesti.

Sen lisäksi, että sovelletaan direktiiveissä 2000/53/EY ja 2012/19/EY säädettyjä velvoitteita, tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a–d alakohdassa tarkoitettuihin tietoihin on sisällyttävä tiedot ajoneuvoihin ja laitteisiin sisältyvistä akuista ja paristoista ja kyseisistä ajoneuvoista ja laitteista 65 artiklan mukaisesti poistetuista jäteakuista ja -paristoista.

2. Edellä 1 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohdassa tarkoitettuun kierrätystehokkuutta ja materiaalin talteenottoa koskevaan raportointiin on sisällytettävä kaikki kierrätyksen yksittäiset vaiheet ja kaikki vastaavat kierrätysprosessista saatavat jakeet.

3. Jäsenvaltioiden tämän artiklan mukaisesti saataville asettamiin tietoihin on liitettävä laaduntarkastusraportti, joka on esitettävä komission 5 kohdan mukaisesti vahvistamassa muodossa.

4. Komissio kokoaa ja tarkastelee tämän artiklan mukaisesti saataville asetettuja tietoja. Komissio julkaisee kertomuksen, jossa arvioidaan tietojenkeruun järjestämistä, jäsenvaltioissa käytettyjä tietolähteitä ja menetelmiä sekä kyseisten tietojen täydellisyyttä, luotettavuutta, oikea-aikaisuutta ja johdonmukaisuutta. Kyseiseen arviointiin voi sisältyä erityisiä parannussuosituksia. Kertomus laaditaan kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun jäsenvaltiot ovat ensimmäisen kerran toimittaneet tiedot, ja tämän jälkeen neljän vuoden välein.

5. Komissio hyväksyy … päivään …kuuta … [24 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä] mennessä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan komissiolle toimitettavien tietojen muoto sekä jäteakkujen ja -paristojen keräämiseen ja käsittelyyn liittyvät arviointimenetelmät ja toiminnalliset edellytykset tämän artiklan 1 ja 4 kohdan soveltamiseksi. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 90 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

IX luku
Digitaalinen akkupassi

77 artikla

Akkupassi

1. Jokaisesta markkinoille saatetusta tai käyttöön otetusta kevyen liikkumisvälineen akusta, teollisuusakusta, jonka kapasiteetti on yli 2 kWh, ja sähköajoneuvojen ajovoima-akusta on … päivästä …kuuta … [42 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä] alkaen oltava käytössä sähköinen tietue, jäljempänä ’akkupassi’.

2. Akkupassin on sisällettävä akkumallia koskevat tiedot ja yksittäistä akkua koskevat tiedot, myös kyseisen akun käytöstä saadut tiedot liitteen XIII mukaisesti.

   Akkupassin on sisällettävä seuraavat tiedot:

   a) julkisesti saatavilla olevat tiedot liitteessä XIII olevan 1 kohdan mukaisesti;

   b) tiedot, joihin on pääsy ainoastaan ilmoitetuilla laitoksilla, markkinavalvontaviranomaisilla ja komissiolla liitteessä XIII olevan 2 ja 3 kohdan mukaisesti; ja

c) tiedot, jotka ovat ainoastaan sellaisten luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden saatavilla, joilla on oikeutettu intressi päästä kyseisiin tietoihin ja käsitellä niitä kolmannen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuihin tarkoituksiin liitteessä XIII olevan 2 ja 4 kohdan mukaisesti.

Toisen alakohdan c alakohdassa tarkoitetun tietoihin pääsemisen ja tietojen käsittelyn tarkoitusten on

a) liityttävä akun purkamiseen, purkamisen aikana toteutettavat turvallisuustoimenpiteet mukaan luettuina, ja akkumallin yksityiskohtaiseen koostumukseen, ja niiden on oltava olennaisen tärkeitä, jotta korjaamot, uudelleenvalmistajat, uusiokäyttötoiminnan harjoittajat ja kierrättäjät voivat harjoittaa taloudellista toimintaansa tämän asetuksen mukaisesti; tai

b) oltava yksittäisten akkujen tapauksessa olennaisen tärkeitä akun ostajalle tai ostajan puolesta toimiville osapuolille, jotta yksittäinen akku voidaan asettaa riippumattomien energia-alan aggregaattoreiden tai energiamarkkinaosapuolten saataville.

Toisessa alakohdassa tarkoitetut tiedot on sisällytettävä akkupassiin siinä määrin kuin sitä sovelletaan kyseisen akun luokkaan tai alaluokkaan.

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 89 artiklan mukaisesti liitteen XIII muuttamiseksi akkupassiin sisällytettävien tietojen osalta tekninen ja tieteellinen kehitys huomioon ottaen.

3. Akkupassin on oltava saatavilla 13 artiklan 6 kohdassa tarkoitetulla QR-koodilla, joka linkitetään akun markkinoille saattavan talouden toimijan sille osoittamaan yksilölliseen tunnisteeseen.

QR-koodin ja yksilöllisen tunnisteen on oltava ISO/IEC-standardien 15459–1:2014, 15459–2:2015, 15459–3:2014, 15459–4:2014, 15459–5:2014 ja 15459–6:2014 tai vastaavien standardien mukaisia.

Siirretään komissiolle valta antaa 89 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tämän kohdan toista alakohtaa teknisen ja tieteellisen kehityksen huomioon ottamiseksi korvaamalla kyseisessä alakohdassa tarkoitetut standardit tai lisäämällä muita eurooppalaisia tai kansainvälisiä standardeja, joita QR-koodin ja yksilöllisen tunnisteen on noudatettava.

4. Akun markkinoille asettavan talouden toimijan on varmistettava, että akkupassin sisältämät tiedot ovat täsmällisiä, täydellisiä ja ajantasaisia. Se voi antaa kirjallisen valtuutuksen mille tahansa muulle toimijalle toimia puolestaan.

5. Kaikkien akkupassiin sisältyvien tietojen on perustuttava avoimiin standardeihin, ja niiden on oltava yhteentoimivassa muodossa, siirrettävissä avoimen yhteentoimivan tiedonvaihtoverkon kautta ilman toimittajariippuvuutta, ja luettavissa koneellisesti, jäsenneltyjä ja niistä on voitava suorittaa hakuja 78 artiklassa säädettyjen olennaisten vaatimusten mukaisesti.

6. Pääsyä akkupassiin sisältyviin tietoihin on säänneltävä 78 artiklassa säädettyjen olennaisten vaatimusten mukaisesti.

7. Sellaisen akun osalta, joka on saatettu valmisteltavaksi uudelleenkäyttöön tai käyttötarkoituksen muuttamiseen, jonka käyttötarkoitus on muutettu tai joka on uudelleenvalmistettu, vastuu tämän artiklan 4 kohdan mukaisten velvoitteiden täyttämisestä siirtyy sille talouden toimijalle, joka on asettanut kyseisen akun markkinoille tai joka on ottanut sen käyttöön. Tällaisella akulla on oltava uusi akkupassi, joka on liitetty alkuperäisen akun akkupassiin tai alkuperäisten akkujen akkupasseihin.

   Kun akun luokitus muuttuu jäteakun luokitukseksi, vastuu tämän artiklan 4 kohdan mukaisten velvoitteiden täyttämisestä siirtyy joko tuottajalle tai tuottajayhteisölle, jos sellainen on nimetty 57 artiklan 1 kohdan mukaisesti, tai 57 artiklan 8 kohdan mukaisesti valitulle jätehuoltotoimijalle.

8. Akkupassi lakkaa olemasta, kun akku on kierrätetty.

9. Komissio hyväksyy … päivään …kuuta … [36 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä] mennessä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa täsmennetään, mitkä henkilöt katsotaan liitteessä XIII olevassa 2 ja 4 kohdassa tarkoitetuiksi henkilöiksi, joiden oikeutettua intressiä asia koskee, tämän artiklan 2 kohdan c alakohtaa sovellettaessa ja mitkä kyseisissä kohdissa luetellut tiedot ovat heidän saatavillaan ja missä määrin he voivat ladata, jakaa, julkaista ja käyttää uudelleen kyseisiä tietoja. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 90 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Perusteet 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen henkilöiden yksilöimiseksi ja sen määrittämiseksi, missä määrin he voivat ladata, jakaa, julkaista ja käyttää uudelleen liitteessä XIII olevassa 2 ja 4 kohdassa tarkoitettuja tietoja, ovat seuraavat:

a) tällaisten tietojen tarpeellisuus akun luokituksen ja jäännösarvon sekä sen jatkokäyttökelpoisuuden arvioimiseksi;

b) tällaisten tietojen tarpeellisuus akun uudelleenkäyttöön valmistelua, käyttötarkoituksen muuttamiseen valmistelua, käyttötarkoituksen muuttamista, uudelleenvalmistusta tai kierrätystä taikka kyseisten toimintojen välillä tehtävää valintaa varten;

c) tarve varmistaa, että kaupallisesti arkaluonteisten akkupassin tietojen saanti ja käsittely rajoitetaan siihen vähimmäismäärään, mikä on tarpeen sovellettavan unionin oikeuden mukaisesti.

78 artikla

Akkupassin tekninen suunnittelu ja toiminta

Akkupassin teknisen suunnittelun ja toiminnan on täytettävä seuraavat olennaiset vaatimukset:

a) akkupassin on oltava täysin yhteentoimiva ekologista suunnittelua koskevan unionin oikeuden edellyttämien muiden digitaalisten tuotepassien kanssa päästä päähän -viestinnän ja -tiedonsiirron teknisten, semanttisten ja organisatoristen näkökohtien osalta;

b) kuluttajilla, talouden toimijoilla ja muilla asiaankuuluvilla toimijoilla on oltava pääsy akkupassiin maksutta ja liitteessä XIII ja 77 artiklan 9 kohdan nojalla hyväksytyssä täytäntöönpanosäädöksessä vahvistettujen käyttöoikeuksiensa perusteella;

c) 77 artiklan 4 tai 7 kohdan mukaisten velvoitteiden täyttämisestä vastaavan talouden toimijan tai niiden puolesta toimimaan valtuutettujen toimijoiden on säilytettävä akkupassiin sisältyvät tiedot;

d) jos akkupassiin sisältyviä tietoja säilyttävät tai muuten käsittelevät toimijat, joilla on lupa toimia 77 artiklan 4 tai 7 kohdan mukaisten velvoitteiden täyttämisestä vastaavan talouden toimijan puolesta, kyseiset toimijat eivät saa myydä, käyttää uudelleen tai käsitellä tällaisia tietoja kokonaisuudessaan tai osittain enempää kuin on tarpeen asiaankuuluvien varastointi- tai käsittelypalvelujen tarjoamiseksi;

e) akkupassin on oltava edelleen saatavilla, kun 77 artiklan 4 tai 7 kohdan mukaisten velvoitteiden täyttämisestä vastaava talouden toimija lakkaa olemasta tai lopettaa toimintansa unionissa;

f) oikeutta saada akkupassin tietoja tai lisätä, muuttaa tai päivittää niitä on rajoitettava liitteessä XIII ja 77 artiklan 9 kohdan nojalla hyväksytyssä täytäntöönpanosäädöksessä täsmennettyjen käyttöoikeuksien perusteella;

g) tietojen todenmukaisuus, luotettavuus ja eheys on varmistettava;

h) akkupassien on oltava sellaisia, että varmistetaan turvallisuuden ja yksityisyyden korkea taso ja vältetään petokset.

X luku

Unionin markkinavalvonta ja unionin suojamenettelyt

79 artikla

Kansallisen tason menettely riskin aiheuttavien akkujen tai paristojen käsittelemiseksi

1. Jos jonkin jäsenvaltion markkinavalvontaviranomaisilla on riittävä syy uskoa, että tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluva akku tai paristo aiheuttaa riskin ihmisten terveydelle tai turvallisuudelle, omaisuudelle tai ympäristölle, niiden on suoritettava asianomaista akkua tai paristoa koskeva arviointi, joka kattaa kaikki tässä asetuksessa säädetyt asiaankuuluvat vaatimukset, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EU) 2019/1020 19 artiklan soveltamista.

   Jos markkinavalvontaviranomaiset havaitsevat ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun arvioinnin yhteydessä, ettei akku tai paristo täytä tässä asetuksessa säädettyjä vaatimuksia, jäljempänä ’vaatimustenvastainen akku tai paristo’, niiden on vaadittava viipymättä asianomaista talouden toimijaa ryhtymään kaikkiin tarvittaviin korjaaviin toimiin sellaisen markkinaviranomaisten määräämän kohtuullisen ajanjakson kuluessa, joka on oikeassa suhteessa riskin luonteeseen, akun tai pariston saattamiseksi vastaamaan kyseisiä vaatimuksia tai sen poistamiseksi markkinoilta tai sitä koskevan palautusmenettelyn järjestämiseksi.

   Markkinavalvontaviranomaisten on ilmoitettava tästä asiaankuuluvalle ilmoitetulle laitokselle.

2. Markkinavalvontaviranomaisten on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille arvioinnin tuloksista ja toimenpiteistä, jotka ne ovat vaatineet talouden toimijaa toteuttamaan.

3. Talouden toimijan on varmistettava, että kaikki aiheelliset korjaavat toimet toteutetaan kaikkien vaatimustenvastaisten akkujen ja paristojen osalta, jotka talouden toimija on asettanut saataville markkinoilla eri puolilla unionia.

4. Jos asiaankuuluva talouden toimija ei 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun ajanjakson kuluessa toteuta riittäviä korjaavia toimia, markkinavalvontaviranomaisten on toteutettava kaikki tarvittavat väliaikaiset toimenpiteet, joilla kielletään vaatimustenvastaisten akkujen ja paristojen asettaminen saataville kansallisilla markkinoilla tai rajoitetaan sitä taikka kyseinen akku tai paristo poistetaan markkinoilta tai järjestetään sitä koskeva palautusmenettely.

Markkinavalvontaviranomaisten on viipymättä ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille näistä toimenpiteistä.

5. Edellä 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuun ilmoitukseen on sisällyttävä kaikki saatavilla olevat yksityiskohtaiset tiedot, erityisesti tiedot, jotka ovat tarpeen vaatimustenvastaisen akun tai pariston tunnistamista varten, akun tai pariston alkuperä, siihen liittyvän väitetyn vaatimustenvastaisuuden ja riskin luonne, toteutettujen kansallisten toimenpiteiden luonne ja kesto sekä asianomaisen talouden toimijan esittämät perustelut. Markkinavalvontaviranomaisten on erityisesti ilmoitettava, johtuuko vaatimustenvastaisuus jostakin seuraavista:

a) akku tai paristo ei ole 6–10 artiklan tai 12, 13 tai 14 artiklan mukainen;

b) 15 artiklassa tarkoitetuissa yhdenmukaistetuissa standardeissa on puutteita;

c) 16 artiklassa tarkoitetuissa yhteisissä eritelmissä on puutteita.

6. Muiden jäsenvaltioiden kuin tämän artiklan mukaisen menettelyn aloittaneen jäsenvaltion on viipymättä ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille kaikki toteutetut toimenpiteet ja kaikki niiden hallussa olevat lisätiedot, jotka liittyvät asianomaisen akun tai pariston vaatimustenvastaisuuteen, sekä vastalauseensa siinä tapauksessa, että toteutetusta kansallisesta toimenpiteestä on erimielisyyttä.

7. Jos kolmen kuukauden kuluessa 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta mikään jäsenvaltio tai komissio ei ole esittänyt vastalausetta markkinavalvontaviranomaisten toteuttamasta väliaikaisesta toimenpiteestä, toimenpiteen katsotaan olevan perusteltu.

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vaatimustenvastaista akkua tai paristoa koskeviin asianmukaisiin rajoittaviin toimenpiteisiin, kuten vaatimustenvastaisen akun tai pariston poistamiseen markkinoilta, ryhdytään viipymättä.

80 artikla

Unionin suojamenettely

1. Jos 79 artiklan 4, 6 ja 7 kohdassa säädetyn menettelyn päätyttyä esitetään vastalauseita markkinavalvontaviranomaisten toteuttaman toimenpiteen johdosta tai jos komissio katsoo, että kansallinen toimenpide on unionin oikeuden vastainen, komissio ryhtyy viipymättä kuulemaan jäsenvaltioita ja asianomaista talouden toimijaa tai asianomaisia talouden toimijoita ja arvioi kansallisen toimenpiteen. Komissio pyrkii saattamaan arvioinnin päätökseen yhden kuukauden kuluessa.

   Komissio hyväksyy kyseisen arvioinnin tulosten perusteella täytäntöönpanosäädöksen, jossa määritetään, onko kansallinen toimenpide oikeutettu. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 90 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Komissio osoittaa 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksensä kaikille jäsenvaltioille ja antaa sen välittömästi tiedoksi niille ja asianomaiselle talouden toimijalle tai asianomaisille talouden toimijoille.

Jos kansallinen toimenpide katsotaan perustelluksi, kaikkien jäsenvaltioiden on ryhdyttävä tarvittaviin toimenpiteisiin sen varmistamiseksi, että vaatimustenvastainen akku tai paristo poistetaan niiden markkinoilta, ja niiden on ilmoitettava asiasta komissiolle.

Jos kansallista toimenpidettä ei katsota perustelluksi, kyseisen jäsenvaltion on peruutettava toimenpide.

3. Jos kansallinen toimenpide katsotaan perustelluksi ja akun tai pariston vaatimustenvastaisuuden katsotaan johtuvan puutteista tämän asetuksen 15 artiklassa tarkoitetuissa yhdenmukaistetuissa standardeissa, komissio soveltaa asetuksen (EU) N:o 1025/2012 11 artiklassa säädettyä menettelyä.

4. Jos kansallinen toimenpide katsotaan perustelluksi ja akun tai pariston vaatimustenvastaisuuden katsotaan johtuvan 16 artiklassa tarkoitetusta puutteesta yhteisissä eritelmissä, komissio hyväksyy viipymättä täytäntöönpanosäädöksen, jolla asianomaisia yhteisiä eritelmiä muutetaan tai jolla ne kumotaan. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 90 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

81 artikla

Vaatimustenmukaiset akut ja paristot, jotka aiheuttavat riskin

1. Jos jäsenvaltio havaitsee 79 artiklan 1 kohdan nojalla tekemänsä arvioinnin jälkeen, että akku tai paristo siitä huolimatta, että se on 6–10 artiklan ja 12, 13 ja 14 artiklan mukainen, aiheuttaa riskin ihmisten terveydelle tai turvallisuudelle, omaisuudelle tai ympäristölle, jäljempänä ’riskin aiheuttava vaatimustenmukainen akku tai paristo’, sen on viipymättä vaadittava asianomaista talouden toimijaa ryhtymään kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin sellaisen markkinaviranomaisten määräämän kohtuullisen ajanjakson kuluessa, joka on oikeassa suhteessa riskin luonteeseen, sen varmistamiseksi, ettei vaatimustenmukainen akku tai paristo, joka aiheuttaa riskin, markkinoille saatettaessa enää aiheuta kyseistä riskiä, tai akun tai pariston poistamiseksi markkinoilta tai sitä koskevan palautusmenettelyn järjestämiseksi.

2. Talouden toimijan on varmistettava, että korjaavat toimet toteutetaan kaikkien riskin aiheuttavien vaatimustenmukaisten akkujen tai paristojen osalta, jotka talouden toimija on asettanut saataville markkinoilla eri puolilla unionia.

3. Jäsenvaltion on välittömästi ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille, jos 1 kohdassa tarkoitettu tilanne ilmenee. Ilmoitukseen on sisällyttävä kaikki saatavilla olevat tiedot, erityisesti tiedot, jotka ovat tarpeen riskin aiheuttavan vaatimustenmukaisen akun tai pariston tunnistamista sekä tällaisen akun tai pariston alkuperän ja toimitusketjun, siihen liittyvän riskin luonteen ja toteutettujen kansallisten toimenpiteiden luonteen ja keston määrittämistä varten.

4. Komissio ryhtyy viipymättä kuulemaan jäsenvaltioita ja asianomaista talouden toimijaa tai asianomaisia talouden toimijoita ja arvioi toteutetut kansalliset toimenpiteet. Tämän arvioinnin tulosten perusteella komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksen, jossa määritetään, onko kansallinen toimenpide perusteltu, ja ehdottaa tarvittaessa asianmukaisia toimenpiteitä. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 90 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5. Komissio hyväksyy 90 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen välittömästi sovellettavan täytäntöönpanosäädöksen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät ihmisten terveyden ja turvallisuuden suojelemiseen ja omaisuuden tai ympäristön suojeluun.

6. Komissio osoittaa 4 ja 5 artiklassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksen kaikille jäsenvaltioille ja antaa sen välittömästi tiedoksi niille ja asianomaiselle talouden toimijalle tai asianomaisille talouden toimijoille.

82 artikla

Yhteiset toimet

Markkinavalvontaviranomaiset voivat toteuttaa talouden toimijoita tai loppukäyttäjiä edustavien organisaatioiden kanssa yhteisiä toimia. Tällaisiin yhteisiin toimiin voi kuulua akku- ja paristoalan osaamiskeskusten perustaminen jäsenvaltioiden tai markkinavalvontaviranomaisten toimesta vaatimusten noudattamisen edistämiseksi, vaatimustenvastaisuuden havaitsemiseksi, tietoisuuden lisäämiseksi ja tässä asetuksessa säädettyihin vaatimuksiin liittyvän ohjeistuksen antamiseksi asetuksen (EU) 2019/1020 9 artiklan mukaisesti.

83 artikla

Muodollinen vaatimustenvastaisuus

1. Jos jäsenvaltio toteaa jonkin seuraavista seikoista, sen on vaadittava asianomaista talouden toimijaa korjaamaan kyseinen vaatimustenvastaisuus, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 79 artiklan soveltamista:

   a) CE-merkintä on kiinnitetty asetuksen (EY) N:o 765/2008 30 artiklan tai tämän asetuksen 20 artiklan vastaisesti;

   b) CE-merkintää ei ole kiinnitetty;

c) liitteen VIII mukaisesti edellytetty ilmoitetun laitoksen tunnusnumero on kiinnitetty 20 artiklan vastaisesti tai sitä ei ole kiinnitetty;

d) EU-vaatimustenmukaisuusvakuutusta ei ole laadittu tai sitä ei ole laadittu oikein;

e) liitteessä VIII tarkoitettu tekninen dokumentaatio ei ole saatavilla tai se ei ole täydellinen;

f) 38 artiklan 7 kohdassa tai 41 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut tiedot puuttuvat, ovat virheellisiä tai epätäydellisiä;

g) mitä tahansa muuta 38 tai 41 artiklassa säädettyä hallinnollista vaatimusta ei ole täytetty.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettu vaatimustenvastaisuus jatkuu, asianomaisen jäsenvaltion on ryhdyttävä kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin akun tai pariston markkinoilla saataville asettamisen rajoittamiseksi tai kieltämiseksi taikka sen varmistamiseksi, että se poistetaan markkinoilta tai järjestetään sitä koskeva palautusmenettely.

84 artikla

Asianmukaisen huolellisuuden velvoitteiden noudattamatta jättäminen

1. Jos jäsenvaltio havaitsee, että talouden toimija ei täytä 48, 49 ja 50 artiklassa säädettyä asianmukaisen huolellisuuden velvoitteitaan, sen on vaadittava kyseistä talouden toimijaa korjaamaan kyseinen vaatimustenvastaisuus.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettu velvoitteen noudattamatta jättäminen jatkuu ja jos velvoitteen noudattamatta jättämisen korjaamiseksi ei ole muita tehokkaita keinoja, asianomaisen jäsenvaltion on ryhdyttävä kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin 1 kohdassa tarkoitetun talouden toimijan markkinoilla saataville asettamien akkujen tai paristojen markkinoilla saataville asettamisen rajoittamiseksi tai kieltämiseksi taikka, jos velvoitteen noudattamatta jättäminen on luonteeltaan vakavaa, sen varmistamiseksi, että akut ja paristot poistetaan markkinoilta tai järjestetään niitä koskeva palautusmenettely.

XI luku

Ympäristöä säästävät julkiset hankinnat ja menettely aineita koskevien rajoitusten muuttamiseksi

85 artikla

Ympäristöä säästävät julkiset hankinnat

1. Kun direktiivin 2014/24/EU 2 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa tai direktiivin 2014/25/EU 3 artiklan 1 kohdassa määritellyt hankintaviranomaiset tai direktiivin 2014/25/EU 4 artiklan 1 kohdassa määritellyt hankintayksiköt hankkivat akkuja tai paristoja tai akuilla tai paristoilla varustettuja tuotteita mainittujen direktiivien soveltamisalaan kuuluvissa tilanteissa, niiden on otettava huomioon kyseisten akkujen ja paristojen koko elinkaaren aikaiset ympäristövaikutukset, jotta voidaan varmistaa, että tällaiset vaikutukset pidetään mahdollisimman vähäisinä.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa säädetty velvoite on täytettävä 12 kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona ensimmäinen tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista delegoiduista säädöksistä, joissa vahvistetaan hankintamenettelyjen sopimuksentekoperusteet, on tullut voimaan, kyseisten sopimuksentekoperusteiden soveltamisen avulla. Kaikissa hankintaviranomaisten tai hankintayksiköiden tekemissä akkujen tai paristojen tai akkuja tai paristoja sisältävien tuotteiden, jotka kuuluvat 7–10 artiklan soveltamisalaan, hankintamenettelyissä on viitattava sen teknisiin eritelmiin ja kyseisen ensimmäisen delegoidun säädöksen sopimuksentekoperusteisiin sen varmistamiseksi, että valitaan kyseisiä akkuja tai paristoja tai akkuja tai paristoja sisältäviä tuotteita hankitaan siten, että niiden elinkaarenaikaiset ympäristövaikutukset ovat merkittävästi vähäisemmät.

3. Komissio hyväksyy 89 artiklan mukaisesti 12 kuukauden kuluttua siitä, kun viimeisin 7 artiklan 2 kohdan neljännen alakohdan a alakohdassa, 8 artiklan 1 kohdassa, 9 artiklan 2 kohdassa ja 10 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuista delegoiduista säädöksistä on annettu, delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla hankintamenettelyjen sopimuksentekoperusteet akkujen ja paristojen tai akkuja tai paristoja sisältävien tuotteiden osalta 7–10 artiklassa säädettyjen kestävyysvaatimusten perusteella.

86 artikla

Aineita koskeva rajoitusmenettely

1. Jos komissio katsoo, että tietyn aineen käyttö akkujen tai paristojen valmistuksessa, tällaista ainetta sisältävien akkujen tai paristojen saattaminen markkinoille tai tällainen aine akkujen tai paristojen elinkaaren myöhemmissä vaiheissa, kuten jäteakkujen ja -paristojen käyttötarkoituksen muuttamisen tai niiden käsittelyn aikana, aiheuttaa ihmisten terveydelle tai ympäristölle riskin, jota ei hallita riittävästi ja johon on puututtava unionin laajuisesti, se pyytää kemikaalivirastoa laatimaan rajoituksia koskevan asiakirja-aineiston, joka noudattaa asetuksen (EY) N:o 1907/2006 liitteen XV vaatimuksia. Rajoituksia koskevaan asiakirja-aineistoon on sisällyttävä sosioekonominen arviointi, mukaan lukien analyysi vaihtoehdoista.

2. Jos kemikaaliviraston tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti laatima rajoituksia koskeva asiakirja-aineisto osoittaa, että nykyisten toimenpiteiden lisäksi tarvitaan unionin laajuisia toimia, kemikaalivirasto ehdottaa 12 kuukauden kuluessa komission 1 kohdassa tarkoitetun pyynnön vastaanottamisesta rajoituksia tämän artiklan 4–9 kohdassa sekä 87 ja 88 artiklassa kuvatun menettelyn aloittamiseksi.

3. Jos jäsenvaltio katsoo, että tietyn aineen käyttö akkujen tai paristojen valmistuksessa, tällaista ainetta sisältävien akkujen ja paristojen saattaminen markkinoille tai tällainen aine akkujen tai paristojen elinkaaren myöhemmissä vaiheissa, kuten jäteakkujen ja -paristojen käyttötarkoituksen muuttamisen tai niiden käsittelyn aikana, aiheuttaa ihmisten terveydelle tai ympäristölle riskin, jota ei hallita riittävästi ja johon on puututtava unionin laajuisesti, sen on ilmoitettava kemikaalivirastolle, että se ehdottaa rajoituksia koskevan asiakirja-aineiston laatimista. Jäsenvaltion on laadittava rajoituksia koskeva asiakirja-aineisto. Rajoituksia koskevaan asiakirja-aineistoon on sisällyttävä sosioekonominen arviointi, mukaan lukien analyysi vaihtoehdoista.

Jos rajoituksia koskevasta asiakirja-aineistosta käy ilmi, että nykyisten toimenpiteiden lisäksi tarvitaan unionin laajuisia toimia, jäsenvaltion on toimitettava aineisto kemikaalivirastolle asetuksen (EY) N:o 1907/2006 liitteessä XV vahvistetussa muodossa tämän artiklan 4–9 kohdassa sekä 87 ja 88 artiklassa kuvatun menettelyn aloittamiseksi.

4. Rajoituksia koskevaa asiakirja-aineistoa ja rajoitusmenettelyä varten kemikaalivirasto tai jäsenvaltiot ottavat huomioon mahdollisen kemikaalivirastolle tai jäsenvaltiolle toimitetun, asetuksen (EY) N:o 1907/2006 mukaisen asiakirja-aineiston, kemikaaliturvallisuusraportin tai riskinarvioinnin. Kemikaalivirasto tai jäsenvaltiot ottavat myös huomioon kaikki saatavilla olevat tiedot ja viittaavat kaikkiin asiaankuuluviin riskinarviointeihin, jotka on toimitettu akussa tai paristossa käytetyn aineen elinkaaren kattavan muun unionin oikeuden soveltamiseksi, jätevaihe mukaan luettuna. Muun unionin oikeuden nojalla perustettujen samanlaisia tehtäviä hoitavien elinten on toimitettava tätä tarkoitusta varten pyynnöstä tietoja kemikaalivirastolle tai kyseiselle jäsenvaltiolle.

5. Kemikaaliviraston hallussa olevien tietojen saatavuuteen tämän asetuksen 6 artiklassa ja tässä artiklassa määriteltyjen tehtävien suorittamisen yhteydessä sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1907/2006 118 artiklaa.

6. Kemikaalivirasto pitää yllä luetteloa aineista, joiden osalta joko kemikaalivirasto tai jokin jäsenvaltio suunnittelee tai on parhaillaan laatimassa tämän artiklan mukaista rajoituksia koskevaa asiakirja-aineistoa.

7. Asetuksen (EY) N:o 1907/2006 76 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla perustettu riskinarviointikomitea ja mainitun asetuksen 76 artiklan 1 kohdan d alakohdan nojalla perustettu sosioekonomisesta analyysista vastaava komitea tarkistavat, onko toimitettu rajoituksia koskeva asiakirja-aineisto mainitun asetuksen liitteen XV vaatimusten mukainen. Asiaankuuluva komitea ilmoittaa kemikaalivirastolle tai rajoituksia ehdottavalle jäsenvaltiolle 30 päivän kuluessa kyseisen aineiston vastaanottamisesta, onko aineisto vaatimusten mukainen. Jos aineisto ei täytä vaatimuksia, syyt ilmoitetaan kemikaalivirastolle tai jäsenvaltiolle kirjallisesti 45 päivän kuluessa vastaanottamisesta. Kemikaalivirasto tai jäsenvaltio saattaa asiakirja-aineiston vaatimusten mukaiseksi 60 päivän kuluessa siitä päivästä, jona se vastaanotti asiaankuuluvan komitean ilmoittamat syyt; muussa tapauksessa tässä artiklassa tarkoitettu menettely lopetetaan.

8. Kemikaalivirasto julkaisee viipymättä komission tai jäsenvaltion aikomuksen käynnistää aineen rajoitusmenettely tämän artiklan nojalla, ja se ilmoittaa asiasta asianomaisille sidosryhmille.

9. Kemikaalivirasto asettaa rajoituksia koskevan asiakirja-aineiston, mukaan lukien 2 ja 3 kohdan nojalla ehdotetut rajoitukset, viipymättä julkisesti saataville verkkosivustollaan ja ilmoittaa selvästi sen julkaisupäivän. Kemikaalivirasto kehottaa kaikkia asianomaisia sidosryhmiä esittämään yksin tai yhdessä neljän kuukauden kuluessa julkaisemisesta:

a) huomautuksensa rajoituksia koskevasta asiakirja-aineistosta ja ehdotetuista rajoituksista;

b) sosioekonomisen analyysin ehdotetuista rajoituksista, mukaan lukien analyysi vaihtoehdoista, tai tietoa, jolla voidaan edistää tällaista analyysia, jotta voidaan tarkastella ehdotettujen rajoitusten etuja ja haittoja. Tällaisen analyysin on oltava asetuksen (EY) N:o 1907/2006 liitteen XVI vaatimusten mukainen.

10. Edellä 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut delegoidut säädökset hyväksytään yhdeksän kuukauden kuluessa siitä, kun 87 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu kemikaaliviraston sosioekonomisesta analyysista vastaavan komitean lausunto on vastaanotettu. Jos sosioekonomisesta analyysista vastaava komitea ei anna lausuntoa 87 artiklan 2 tai 5 kohdassa asetetussa määräajassa tarvittaessa, komissio ottaa huomioon rajoituksen sosioekonomiset vaikutukset, mukaan lukien aineen vaihtoehtojen saatavuus, ja hyväksyy delegoidun säädöksen 87 artiklan 2 kohdassa asetetussa määräajassa.

11. Jos liitteen I muutosehdotus poikkeaa tässä artiklassa sekä 87 ja 88 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen laaditusta alkuperäisestä rajoitusehdotuksen sisältävästä asiakirja-aineistosta tai jos siinä ei oteta huomioon kemikaaliviraston lausuntoja, komissio liittää siihen erojen syitä koskevan yksityiskohtaisen selvityksen.

87 artikla

Kemikaaliviraston komiteoiden lausunto

1. Riskinarviointikomitea antaa 12 kuukauden kuluessa 86 artiklan 9 kohdassa tarkoitetusta julkaisemispäivästä rajoituksia koskevan asiakirja-aineiston olennaisten osien tarkastelun perusteella lausunnon siitä, ovatko ehdotetut rajoitukset tarkoituksenmukaisia ihmisten terveyteen tai ympäristöön kohdistuvan riskin vähentämiseksi. Lausunnossa otetaan huomioon kemikaaliviraston komission tai jäsenvaltion pyynnöstä laatima rajoituksia koskeva asiakirja-aineisto ja 86 artiklan 9 kohdan a alakohdassa tarkoitetut asianomaisten osapuolten näkemykset.

2. Sosioekonomisesta analyysista vastaava komitea antaa 15 kuukauden kuluessa 86 artiklan 9 kohdassa tarkoitetusta julkaisupäivästä ehdotettuja rajoituksia koskevan lausunnon, joka perustuu rajoituksia koskevan asiakirja-aineiston olennaisten osien ja sosioekonomisten vaikutusten tarkasteluun. Tätä ennen se valmistelee lausuntoluonnoksen ehdotetuista rajoituksista ja niihin liittyvistä sosioekonomisista vaikutuksista ottaen huomioon 86 artiklan 9 kohdan b alakohdassa tarkoitetut analyysit tai tiedot, jos niitä on esitetty.

3. Kemikaalivirasto julkaisee sosioekonomisesta analyysista vastaavan komitean lausuntoluonnoksen viipymättä verkkosivustollaan ja pyytää asianomaisia osapuolia esittämään lausuntoluonnoksesta huomautuksensa 60 päivän kuluessa sen julkaisemisesta.

4. Sosioekonomisesta analyysista vastaava komitea antaa lausuntonsa viipymättä ottaen tarvittaessa huomioon tämän artiklan 3 kohdassa asetetun määräajan kuluessa saadun lisäpalautteen. Kyseisessä lausunnossa otetaan huomioon asianomaisten osapuolten 86 artiklan 9 kohdan b alakohdan ja tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti esittämät huomautukset.

5. Jos riskinarviointikomitean lausunto poikkeaa merkittävästi rajoituksia koskevassa asiakirja-aineistossa ehdotetuista rajoituksista, kemikaalivirasto jatkaa sosioekonomisesta analyysista vastaavan komitean lausunnolle asetettua määräaikaa enintään 90 päivällä.

6. Jos riskinarviointikomitea ja sosioekonomisesta analyysista vastaava komitea antavat lausunnon tämän artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti, ne käyttävät esittelijöitä asetuksen (EY) N:o 1907/2006 87 artiklan nojalla ja siinä säädettyjen edellytysten mukaisesti.

88 artikla

Lausunnon antaminen komissiolle

1. Kemikaalivirasto toimittaa komissiolle viipymättä riskinarviointikomitean ja sosioekonomisesta analyysista vastaavan komitean lausunnot rajoituksista, joita 86 artiklan mukaisesti on ehdotettu. Jos riskinarviointikomitean ja sosioekonomisesta analyysista vastaavan komitean lausunnot poikkeavat merkittävästi ehdotetuista rajoituksista, kemikaalivirasto toimittaa komissiolle selventävän muistion, jossa selitetään yksityiskohtaisesti tällaisten erojen syyt. Jos toinen tai kumpikaan komiteoista ei anna lausuntoa 87 artiklan 1 ja 2 kohdassa vahvistetussa määräajassa, kemikaalivirasto ilmoittaa asiasta komissiolle ja esittää lausunnon puuttumisen syyt.

2. Kemikaalivirasto julkaisee viipymättä kummankin komitean lausunnot verkkosivuillaan.

3. Kemikaalivirasto antaa pyynnöstä komissiolle tai jäsenvaltiolle kaikki sille toimitetut tai sen tutkimat asiakirjat ja todisteet.

XII luku

Säädösvallan siirtäminen ja komiteamenettely

89 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle … päivästä …kuuta …[tämän asetuksen voimaantulopäivä] viiden vuoden ajaksi 6 artiklan 2 kohdassa, 7 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa, 8 artiklan 1 ja 5 kohdassa, 9 artiklan 2 kohdassa, 10 artiklan 5 ja 6 kohdassa, 11 artiklan 4 kohdassa, 12 artiklan 3 kohdassa, 13 artiklan 8 kohdassa, 14 artiklan 4 kohdassa, 48 artiklan 8 kohdassa, 53 artiklan 3 kohdassa, 59 artiklan 7 kohdassa, 60 artiklan 8 kohdassa, 70 artiklan 4 kohdassa, 71 artiklan 4, 5 ja 6 kohdassa, 72 artiklan 4 kohdassa, 77 artiklan 2 ja 3 kohdassa sekä 85 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 6 artiklan 2 kohdassa, 7 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa, 8 artiklan 1 ja 5 kohdassa, 9 artiklan 2 kohdassa, 10 artiklan 5 ja 6 kohdassa, 11 artiklan 4 kohdassa, 12 artiklan 3 kohdassa, 13 artiklan 8 kohdassa, 14 artiklan 4 kohdassa, 48 artiklan 8 kohdassa, 53 artiklan 3 kohdassa, 59 artiklan 7 kohdassa, 60 artiklan 8 kohdassa, 70 artiklan 4 kohdassa, 71 artiklan 4, 5 ja 6 kohdassa, 72 artiklan 4 kohdassa, 77 artiklan 2 ja 3 kohdassa sekä 85 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

6. Edellä olevan 6 artiklan 2 kohdan, 7 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan, 8 artiklan 1 ja 5 kohdan, 9 artiklan 2 kohdan, 10 artiklan 5 ja 6 kohdan, 11 artiklan 4 kohdan, 12 artiklan 3 kohdan, 13 artiklan 8 kohdan, 14 artiklan 4 kohdan, 48 artiklan 8 kohdan, 53 artiklan 3 kohdan, 59 artiklan 7 kohdan, 60 artiklan 8 kohdan, 70 artiklan 4 kohdan, 71 artiklan 4, 5 ja 6 kohdan, 72 artiklan 4 kohdan, 77 artiklan 2 ja 3 kohdan sekä 85 artiklan 3 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

90 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa direktiivin 2008/98/EY 39 artiklalla perustettu komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.

3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, ja tuolloin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

4. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 8 artiklaa yhdessä sen 5 artiklan kanssa.

XIII LUKU

Muutokset

91 artikla

Asetuksen (EU) 2019/1020 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) 2019/1020 seuraavasti:

1) korvataan 4 artiklan 5 kohdassa teksti ”(EU) 2016/425[35] ja (EU) 2016/426[36]” seuraavasti:

”(EU) 2016/425[*], (EU) 2016/426[**] ja (EU) 2023/…[***+]

---

[*] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/425, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2016, henkilönsuojaimista ja neuvoston direktiivin 89/686/ETY kumoamisesta (EUVL L 81, 31.3.2016, s. 51).

[+] EUVL: lisätään tekstiin tämän asetuksen numero ja lisätään alaviitteeseen tämän asetuksen numero, päivämäärä ja EUVL-viite.

** Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/426, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2016, kaasumaisia polttoaineita polttavista laitteista ja direktiivin 2009/142/EY kumoamisesta (EUVL L 81, 31.3.2016, s. 99).

*** Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/..., annettu ... päivänä ...kuuta ..., akuista ja paristoista ja jäteakuista ja -paristoista, direktiivin 2008/98/EY ja asetuksen (EU) 2019/1020 muuttamisesta sekä direktiivin 2006/66/EY kumoamisesta (EUVL L ...,..., s....);”;

2) korvataan liitteessä I olevan unionin yhdenmukaistamislainsäädännön luettelon 21 kohta seuraavasti:

”21. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/..., annettu ... päivänä ...kuuta ..., akuista ja paristoista ja jäteakuista ja -paristoista, direktiivin 2008/98/EY ja asetuksen (EU) 2019/1020 muuttamisesta sekä direktiivin 2006/66/EY kumoamisesta (EUVL L...,..., s....)+;”.

+ EUVL: Lisätään tekstiin tämän asetuksen numero, päivämäärä ja julkaisuviite.

92 artikla

Direktiivin 2008/98/EY muuttaminen

Lisätään direktiivin 2008/98/EY 8 a artiklan 7 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2023/...[+] 3 artiklan 1 alakohdassa määriteltyjen akkujen ja paristojen osalta jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että ennen 4 päivää heinäkuuta 2018 perustetut laajennetun tuottajavastuun järjestelmät ovat tämän artiklan mukaisia viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [24 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä].

---

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/..., annettu ... päivänä ...kuuta ..., akuista ja paristoista ja jäteakuista ja -paristoista, direktiivin 2008/98/EY ja asetuksen (EU) 2019/1020 muuttamisesta sekä direktiivin 2006/66/EY kumoamisesta (EUVL L ..., ..., s. ...).”.

+ EUVL: lisätään tekstiin tämän asetuksen numero ja lisätään alaviitteeseen tämän asetuksen numero, päivämäärä ja EUVL-viite.

XIV luku
Loppusäännökset

93 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on ... päivään ...kuuta ... [24 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä] mennessä säädettävä tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava nämä säännökset ja toimenpiteet komissiolle viipymättä, ja jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikki niitä koskevat myöhemmät muutokset viipymättä.

94 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Komissio tarkastelee tätä asetusta uudelleen ja laatii kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta sekä sen vaikutuksista ympäristöön, ihmisten terveyteen ja sisämarkkinoiden toimintaan 30 päivään kesäkuuta 2031 mennessä ja antaa sen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

2. Ottaen huomioon tekniikan kehityksen ja jäsenvaltioissa saadut käytännön kokemukset komissio sisällyttää kertomukseensa arvion seuraavista tämän asetuksen näkökohdista:

a) luettelo yleiskäyttöisten kannettavien akkujen ja paristojen määritelmään kuuluvista yleisistä tyypeistä;

b) II luvussa vahvistetut kestävää kehitystä ja turvallisuutta koskevat vaatimukset, mukaan lukien mahdollinen tarve ottaa käyttöön sellaisten akkujen ja paristojen vientikielto, jotka eivät ole liitteessä I vahvistettujen rajoitusten mukaisia;

c) III luvussa vahvistetut merkintöjä koskevat vaatimukset ja tietovaatimukset;

d) 48–53 artiklassa säädetyt akkuja ja paristoja koskevat asianmukaisen huolellisuuden vaatimukset;

e) VIII luvussa vahvistetut toimenpiteet, jotka koskevat jäteakkujen ja -paristojen käsittelyä, mukaan lukien mahdollisuus ottaa käyttöön kaksi kannettavan akun ja pariston alaluokkaa, eli ladattavat ja ei-ladattavat kannettavat akut, joilla on erilliset keräystavoitteet, sekä erilliskeräystavoite yleiskäyttöisille kannettaville akuille ja paristoille;

f) IX luvussa esitetyt akkupassia koskevat toimenpiteet;

g) rikkomukset ja 93 artiklassa säädettyjen seuraamusten tehokkuus, oikeasuhteisuus ja varoittavuus;

h) analyysi tämän asetuksen vaikutuksesta akku- ja paristoalan kilpailukykyyn ja investointeihin sekä tämän asetuksen aiheuttamasta hallinnollisesta rasitteesta.

Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus tämän asetuksen asiaankuuluvien säännösten muuttamiseksi.

3. Ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1907/2006 tarkistuksen komissio sisällyttää kertomukseensa erityisen arvioinnin tarpeesta antaa lainsäädäntöehdotus tämän asetuksen 6, 86, 87 ja 88 artiklan muuttamiseksi.

4. Komissio arvioi, onko VII lukuun tarpeen tehdä muutoksia, kun otetaan huomioon sellaisten unionin säädösten hyväksyminen, joissa vahvistetaan yritysten kestävää hallinnointia ja asianmukaista huolellisuutta koskevia sääntöjä, mukaan lukien yrityksille asetettavat velvoitteet, jotka koskevat ihmisoikeuksiin ja ympäristöön kohdistuvia haittavaikutuksia, kun on kyse yritysten omasta toiminnasta, niiden tytäryhtiöiden ja sivuliikkeiden toiminnasta sekä niiden arvoketjutoiminnasta.

Komissio julkaisee kertomuksen, joka sisältää tällaisen arvioinnin tulokset, viimeistään 12 kuukauden kuluttua minkä tahansa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun säädöksen voimaantulopäivästä tai viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2031 sen mukaan, kumpi ajankohta on aikaisempi. Komissio liittää kertomukseensa tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen VII luvun muuttamisesta.

5. Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2030 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan 3 artiklan 11 alakohdassa olevan kevyen liikkumisvälineen akun määritelmän soveltamisalan laajentamisen toteutettavuutta ja teknisiä seurauksia, erityisesti sisällyttämällä siihen akut, jotka toimivat voimanlähteenä muille kuin pyörillä varustetuille kulkuneuvoille. Kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.

6. Komissio arvioi 1 päivään tammikuuta 2025 mennessä, mikä on paras tapa ottaa käyttöön yhdenmukaistetut standardit kevyisiin liikkumisvälineisiin suunniteltujen ladattavien akkujen sekä direktiivin 2012/19/EU soveltamisalaan kuuluviin sähkö- ja elektroniikkalaitteiden luokkiin sisältyvien ladattavien akkujen ja paristojen yleislaturista. Tässä arvioinnissa ei oteta huomioon direktiivin 2014/53/EU 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja radiolaiteluokkien latauslaitteita.

95 artikla

Kumoaminen ja siirtymäsäännökset

Kumotaan direktiivi 2006/66/EY ... päivästä...kuuta... [24 kuukautta tämän asetuksen voimaantulopäivästä].

Seuraavien säännösten soveltamista jatketaan kuitenkin seuraavasti:

a) 11 artiklan soveltamista jatketaan ... päivään ...kuuta ... [42 kuukautta tämän asetuksen voimaantulopäivästä];

b) 12 artiklan 4 kohdan ja 5 kohdan soveltamista jatketaan 31 päivään joulukuuta 2025, lukuun ottamatta tietojen toimittamista komissiolle koskevaa säännöstä, jonka soveltamista jatketaan 30 päivään kesäkuuta 2027;

c) 21 artiklan 2 kohdan soveltamista jatketaan ... päivään …kuuta … [36 kuukautta tämän asetuksen voimaantulopäivästä] saakka.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän asetukseen.

96 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

1. Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

2. Sitä sovelletaan … päivästä …kuuta … [kuuden kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä], jollei toisessa alakohdassa ja tämän asetuksen muissa säännöksissä toisin säädetä.

Seuraavia säännöksiä sovelletaan seuraavasti:

a) 11 artiklaa sovelletaan ... päivästä ...kuuta ... [42 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä];

b) 17 artiklaa ja VI lukua sovelletaan ... päivästä ...kuuta ... [12 kuukautta tämän asetuksen voimaantulopäivästä], lukuun ottamatta 17 artiklan 2 kohtaa, jota sovelletaan 12 kuukauden kuluttua 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun luettelon ensimmäisestä julkaisupäivästä;

c) VIII lukua sovelletaan … päivästä …kuuta … [24 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä].

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty ...

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*

LIITE I

Aineita koskevat rajoitukset

Sarake 1 Aineen tai aineryhmän nimitys	Sarake 2 Rajoitukset
1. Elohopea CAS-nro 7439-97-6 EY-nro 231-106-7 ja sen yhdisteet	Akut ja paristot, riippumatta siitä, sisältyvätkö ne laitteisiin, kevyisiin liikkumisvälineisiin tai muihin ajoneuvoihin, eivät saa sisältää yli 0,0005 painoprosenttia elohopeaa (elohopeametallina ilmaistuna).
2. Kadmium CAS-nro 7440-43-9 EY-nro 231-152-8 ja sen yhdisteet	Kannettavat akut ja paristot, riippumatta siitä, sisältyvätkö ne laitteisiin, kevyisiin liikkumisvälineisiin tai muihin ajoneuvoihin, eivät saa sisältää yli 0,002 painoprosenttia kadmiumia (kadmiummetallina ilmaistuna).
3. Lyijy CAS-nro 7439-92-1 EY-nro 231-100-4 ja sen yhdisteet	1. Kannettavat akut ja paristot, riippumatta siitä, sisältyvätkö ne laitteisiin, eivät ... päivästä ...kuuta ... [12 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä] alkaen saa sisältää yli 0,01 painoprosenttia lyijyä (lyijymetallina ilmaistuna). 2. Edellä 1 kohdassa esitettyä rajoitusta ei sovelleta sinkki-ilmanappikennoihin ... päivään ...kuuta ... [60 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä] saakka.

LIITE II

Hiilijalanjälki

1. Soveltamisala

Tämä liite sisältää pääkohdat siitä, miten hiilijalanjälki lasketaan.

Tämän asetuksen 7 artiklassa tarkoitetut hiilijalanjäljen yhdenmukaistettu laskenta- ja todennusmenetelmä, joka annetaan delegoidulla säädöksellä, perustuu tässä liitteessä esitettyihin keskeisiin osatekijöihin, ovat linjassa ympäristöjalanjälkeä koskevan Euroopan komission menetelmän (PEF-menetelmä) viimeisimmän version ja asianmukaisten tuotteen ympäristöjalanjälkeä koskevien tuoteryhmäsääntöjen (PEFCR-säännöt) kanssa ja vastaavat kansainvälisiä sopimuksia ja teknistä ja tieteellistä kehitysastetta elinkaariarvioinnin alalla.

Elinkaaren hiilijalanjäljen laskennan on perustuttava materiaaliluetteloon, energiaan ja apumateriaaleihin, joita käytetään tietyssä valmistuslaitoksessa tietyn akku- tai paristomallin valmistamiseen. Erityisesti elektroniset komponentit, esimerkiksi akunhallintayksikkö ja turvayksiköt, ja katodimateriaalit on yksilöitävä oikein, koska niistä voi tulla akkujen tai paristojen hiilijalanjäljen pääasiallinen aiheuttaja.

2. Määritelmät

Tässä liitteessä tarkoitetaan:

a) ’toimintotiedoilla’ elinkaari-inventaarioita mallinnettaessa käytettäviä prosesseihin liittyviä tietoja, missä yhteydessä tietyn prosessin toimintoja edustavien prosessiketjujen elinkaari-inventaariotulosten koontitulos kerrotaan kulloinkin vastaavalla toimintotiedolla ja yhdistetään sen jälkeen niin, että saadaan kyseisen prosessin hiilijalanjälki;

b) ’materiaaliluettelolla’ luetteloa arvioitavan akun tai pariston valmistamiseen tarvittavista raaka-aineista, osakokoonpanoista, välikokoonpanoista, komponenteista, osista ja niiden määristä;

c) ’yrityskohtaisella datalla’ yhdestä tai useammasta laitoksesta suoraan mitattua tai kerättyä dataa (laitoskohtaista dataa), joka kuvaa edustavasti yrityksen toimintaa; tällaista dataa kutsutaan myös primaaridataksi;

d) ’toiminnallisella yksiköllä’ arvioitavan akun tai pariston tarjoamien toimintojen, palvelujen tai molempien laadullisten ja määrällisten ominaisuuksien kokonaisuutta;

e) ’elinkaarella’ tuotejärjestelmän peräkkäisiä ja toisiinsa liittyviä vaiheita raaka-aineiden hankinnasta tai luonnonvaroista tuottamisesta loppusijoitukseen (ISO 14040:2006 tai vastaava standardi);

f) ’elinkaari-inventaariolla’ perus-, jäte- ja tuotevirtojen kytkösten kokonaisuutta elinkaari-inventaarion data-aineistossa;

g) ’elinkaari-inventaarion data-aineistolla’ asiakirjoja tai tiedostoja, jotka sisältävät elinkaaritietoa tietystä tuotteesta tai muusta kohteesta, kuten laitoksesta tai prosessista, ja jotka kattavat kuvailevat metatiedot ja määrällisen elinkaari-inventaarion, jotka voisivat sisältää yksikköprosessin data-aineiston, osittain koontiin perustuvan data-aineiston tai kokonaan koontiin perustuvan data-aineiston;

h) ’vertailuvirralla’ tietyn tuotejärjestelmän prosessien tuotosten määrää, joka tarvitaan täyttämään toiminnallisen yksikön ilmaisema toiminto (perustuu ISO 14040:2006 - tai vastaavaan standardiin);

i) ’sekundaaridatalla’ dataa, jota ei ole suoraan kerätty tai mitattu hiilijalanjälkiselvitystä tekevän yrityksen toimitusketjuun kuuluvasta tietystä prosessista, vaan se on hankittu ulkopuolisen tahon elinkaari-inventaariotietokannasta tai muista lähteistä; tällaista dataa ovat muun muassa toimialakohtainen keskiarvodata, esimerkiksi julkaistut tuotantotiedot, viralliset tilastot ja toimialajärjestöiltä saatu data, sekä kirjallisuuskatselmukset, tekniset tutkimukset ja patentit ja se voi perustua myös taloustietoon ja sisältää epäsuoria tietoja ja muuta geneeristä dataa; siihen kuuluu myös primaaridata, jolle on tehty horisontaalinen aggregointi;

j) ’järjestelmän rajauksella’ tietoa elinkaaren vaiheeseen sisällytetyistä tai siitä poisjätetyistä näkökohdista.

Lisäksi akkujen ja paristojen hiilijalanjäljen laskennassa käytettävien yhdenmukaistettujen sääntöjen on sisällettävä kaikki muut niiden tulkinnassa mahdollisesti tarvittavat määritelmät.

3. Toiminnallinen yksikkö ja vertailuvirta

Toiminnalliseksi yksiköksi määritellään tarkemmin yksi kWh (kilowattitunti) kokonaisenergiaa, jonka akkujärjestelmä tuottaa käyttöikänsä aikana mitattuna yksikössä kWh. Kokonaisenergia saadaan kertomalla syklien määrä kussakin syklissä tuotetun energian määrällä.

Vertailuvirta on se akun tai pariston paino, joka tarvitaan toteuttamaan määritelty toiminto, ja se mitataan akkukiloina (kg) suhteessa akun käyttöikänsä aikana tuottamaan kokonaisenergiaan kilowattitunteina (kWh). Kaikki valmistajan hiilijalanjäljen määrittämiseksi keräämä määrällinen panos- ja tuotosdata on laskettava suhteessa tähän vertailuvirtaan.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä kohdassa säädetään, sellaisten varmistusakkujen osalta, joiden ensisijainen tehtävä on varmistaa tehonsyötön jatkuvuus, toiminnallinen yksikkö määritellään kyvyksi tuottaa yksi kWmin (kilowattiminuutti) varavoimakapasiteettia milloin tahansa akun käyttöiän aikana. Näin ollen varmistusakkujen vertailuvirta on se akun tai pariston paino, joka tarvitaan toteuttamaan määritelty toiminto, ja se mitataan akkukiloina (kg) suhteessa varavoimakapasiteettiin kilowattiminuutteina (kWmin), jaettuna akun käyttöiällä vuosina. Kaikki varmistusakkujen valmistajan hiilijalanjäljen määrittämiseksi keräämä määrällinen panos- ja tuotosdata on laskettava suhteessa kyseiseen vertailuvirtaan.

Poikkeustapauksissa, esimerkiksi kun on kyse muiden kuin ladattavien hybridiajoneuvojen akuista, menetelmässä saatetaan määritellä muu toiminnallinen yksikkö.

4. Järjestelmän rajaus

Järjestelmän rajaukseen sisältyvät seuraavat elinkaarivaiheet ja prosessit:

Elinkaarivaihe	Prosessit
Raaka-aineiden hankinta ja esikäsittely	Sisältää kaivannan ja muun asiaankuuluvan hankinnan, esikäsittelyn ja kuljetuksen, kun on kyse aktiivimateriaaleista, akku- tai paristokennojen ja akkujen tai paristojen komponenttien (aktiivimateriaalit, erotin, elektrolyytti, kotelointi, aktiiviset ja passiiviset akku- tai paristokomponentit) ja sähkö- tai elektroniikkakomponenttien valmistukseen saakka.
Päätuotteen tuotanto	Akku- tai paristokennojen kokoonpano ja akkujen tai paristojen kokoonpano akku- tai paristokennoista ja sähkö- tai elektroniikkakomponenteista
Jakelu	Kuljetus myyntipaikkaan
Käytöstäpoisto ja kierrätys	Keräys, purku ja kierrätys

Seuraavia elinkaarivaiheisiin liittyviä prosesseja ei oteta huomioon järjestelmän rajauksessa:

– Akkujen tai paristojen kokoamisessa ja kierrätyksessä käytettävien laitteistojen valmistus, koska hiilijalanjälkivaikutukset on laskettu vähäisiksi liikkuvissa käyttökohteissa käytettävien suuren ominaisenergian ladattavien akkujen tai paristojen ympäristöjalanjälkeä koskevissa tuoteryhmäsäännöissä (PEFCR);

– Akun tai pariston kokoonpanoprosessi, jossa käytetään alkuperäisen laitevalmistajan (OEM) järjestelmäkomponentteja; tämä prosessi vastaa lähinnä mekaanista kokoamista ja sisältyy alkuperäisen valmistajan laite- tai ajoneuvokokoonpanolinjaan; tämän erityisen prosessin energian- ja materiaalinkulutus on merkityksetön verrattuna OEM-komponenttien valmistusprosessiin.

Käyttövaihe on jätettävä elinkaarenaikaista hiilijalanjälkeä koskevien laskelmien ulkopuolelle, koska se ei ole valmistajien suorassa vaikutusvallassa, paitsi jos osoitetaan, että akku- tai paristovalmistajien suunnitteluvaiheessa tekemät valinnat voivat merkityksellisesti vaikuttaa tämän vaiheen hiilijalanjälkivaikutuksiin.

5. Yrityskohtaisten ja johdannaisdata-aineistojen käyttö

Koska akku- ja paristokomponentteja on paljon ja valmistusprosessit monimutkaisia, talouden toimijan on perustelluissa tilanteissa rajoitettava yrityskohtaisen datan käyttö akku- tai paristokohtaisten osien prosessi- ja komponenttianalyysiin.

Erityisesti kaikessa akun tai pariston anodiin, katodiin, elektrolyyttiin, erottimeen ja kennokotelointiin liittyvässä toimintotiedossa on viitattava tietyssä tuotantolaitoksessa valmistettuun tiettyyn akku- tai paristomalliin. Näin ollen oletusarvoista toimintotietoa ei saa käyttää. Akku- tai paristokohtaisia toimintotietoja on käytettävä yhdistettynä vastaaviin tuotteiden ilmastojalanjälkilaskennan (PEF) periaatteiden mukaisiin johdannaisdata-aineistoihin.

Koska hiilijalanjälki-ilmoitus koskee tietyssä tuotantolaitoksessa tuotettua tiettyä akku- tai paristomallia, laskennassa ei saa käyttää samaa akku- tai paristomallia tuottavista eri tuotantolaitoksista kerättyä dataa.

Jos akku- tai paristomallin valmistuksessa käytettävä materiaaliluettelo tai energiayhdistelmä muuttuu, kyseisen akku- tai paristomallin hiilijalanjälki on laskettava uudelleen.

Edellä 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla delegoidulla säädöksellä annettavien yhdenmukaistettujen sääntöjen on sisällettävä seuraavien elinkaarivaiheiden yksityiskohtaiset mallinnukset:

– raaka-aineiden hankinta- ja esikäsittelyvaihe,

– tuotanto,

– jakelu,

– oma sähköntuotanto,

– elinkaaren loppu.

6. Hiilijalanjälkivaikutusten arviointi

Akun tai pariston hiilijalanjälki lasketaan käyttäen ilmastonmuutosperusteista elinkaarenaikaisten vaikutusten arviointimenetelmää (LCIA, ”climate change”), jota suositellaan Yhteisen tutkimuskeskuksen vuonna 2019 julkaistussa raportissa, “Suggestions for updating the Product Environmental Footprint (PEF) method”.

Tulokset on esitettävä karakterisoituina ilman normalisointia ja painotuksia. Käytettävät karakterisointikertoimet on lueteltu elinkaariarvioinnin eurooppalaisella foorumilla (LCA).

7. Hyvitykset

Hyvitykset lasketaan suhteessa perustasoon, joka edustaa hypoteettista skenaariota päästöistä, jotka aiheutuisivat, jos hyvityksen perustana olevia vähentämistoimia ei toteutettaisi.

Hyvityksiä ei sisällytetä hiilijalanjälki-ilmoitukseen, mutta niistä voidaan tiedottaa erikseen ylimääräisenä ympäristötietona ja niitä voidaan käyttää viestinnässä.

8. Hiilijalanjälkiluokat

Markkinoille saatettujen akkujen ja paristojen hiilijalanjälki-ilmoitusten arvojen jakautumisesta riippuen määritetään 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen akku- tai paristoluokkien markkinaerottautumisen mahdollistamiseksi tarkoituksenmukainen määrä luokkia niin, että luokka A on paras luokka, jossa elinkaarenaikainen hiilijalanjälki on pienin.

Kunkin luokan kynnysarvojen ja kyseisen luokan vaihteluvälien määrittäminen perustuu edeltävien kolmen vuoden aikana markkinoille saatettujen, 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen akku- tai paristoluokkien hiilijalanjälkiarvoihin, oletettuihin teknologisiin parannusmahdollisuuksiin ja muihin teknisiin tekijöihin.

9. Enimmäishiilijalanjäljet

Markkinoille saatettujen akkujen ja paristojen hiilijalanjälki-ilmoitusten sekä akku- tai paristomallien hiilijalanjälkiluokkien suhteellisten osuuksien kautta kerätyn tiedon perusteella ja ottaen huomioon alan tieteellisen ja teknisen kehityksen komissio määrittää 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille akku- tai paristoluokille elinkaarenaikaiset enimmäishiilijalanjäljet, kunhan enimmäishiilijalanjälkien arvojen määrittelemistä varten on tehty oma erillinen vaikutustenarviointi.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja elinkaarenaikaisia enimmäishiilijalanjälkiä ehdottaessaan komissio ottaa huomioon markkinoilla olevien akkujen ja paristojen hiilijalanjälkiarvojen suhteellisen jakautumisen, edistymisen markkinoille saatettujen akkujen ja paristojen hiilijalanjäljen pienentämisessä sekä kyseisten elinkaarenaikaisten enimmäishiilijalanjälkien todellisen ja potentiaalisen vaikutuksen kestävää liikkumista ja ilmastoneutraaliutta koskevien unionin tavoitteiden saavuttamiseen vuoteen 2050 mennessä.

LIITE III

Yleiskäyttöisten kannettavien akkujen ja paristojen sähkökemiallisen suorituskyvyn ja keston muuttujat

A osa

Ei-ladattavat akkujen ja paristojen muuttujat

1. Keskimääräinen vähimmäiskesto eli keskimääräinen vähimmäisaika, jonka otos akkuja ja paristoja kykenee purkamaan varausta käytettynä tietyissä olosuhteissa, kuten lämpötila ja suhteellinen kosteus.

2. Suorituskyky viivästyneessä käytössä eli keskimääräisen vähimmäiskeston suhteellinen väheneminen määrätyn ajan kuluttua ja tietyissä olosuhteissa (lämpötila ja suhteellinen kosteus) käyttäen vertailukohtana alun perin mitattua keskimääräistä vähimmäiskestoa.

3. Vuotosuojaus, suojaus tahattomien elektrolyytin, kaasun tai muiden materiaalien vuotojen varalta.

B osa

Ladattavien akkujen ja paristojen muuttujat

1. Nimelliskapasiteetti eli akun tai pariston kapasiteetti tietyissä olosuhteissa, kuten lämpötila ja suhteellinen kosteus, jonka valmistaja ilmoittaa.

2. Varauksen (kapasiteetin)[1] pysyvyys eli kapasiteetti, jonka akku tai paristo kykenee tuottamaan varastoinnin jälkeen tietyissä olosuhteissa, kuten lämpötila ja suhteellinen kosteus, tietyn ajan ilman myöhempää latausta ja ilmaistuna prosenttiosuutena nimelliskapasiteetista.

3. Varauksen (kapasiteetin) elpyminen eli kapasiteetti, jonka akku tai paristo voi tuottaa myöhemmällä latauksella varastoinnin jälkeen tietyissä olosuhteissa, kuten lämpötila ja suhteellinen kosteus, tietyn ajan ja ilmaistuna prosenttiosuutena nimelliskapasiteetista.

4. Kestävyys käyttösykleinä eli niiden lataus- ja purkusyklien määrä, jotka akku tai paristo voi tietyissä olosuhteissa, kuten lämpötila ja suhteellinen kosteus, suorittaa ennen kuin kapasiteetti laskee alle määritellyn osuuden nimelliskapasiteetista.

5. Vuotosuojaus eli suojaus tahattomien elektrolyytin, kaasun tai muiden materiaalien vuotojen varalta.

---

[1] IEC-standardissa mainitaan varaus ja kapasiteetti. Molemmat edustavat samaa fysikaalista suuretta (varaus); ne eroavat toisistaan ainoastaan siten, että varaus ilmaistaan ampeerisekunteina (A*s) ja kapasiteetti ampeeritunteina (A*h). Käytännössä kapasiteetti on yleisempi.

LIITE IV

Sähkökemiallisen suorituskyvyn ja keston vaatimukset kevyiden liikkumisvälineiden akuille, teollisuusakuille, joiden kapasiteetti on yli 2 kWh, sekä sähköajoneuvojen ajovoima-akuille

Tässä liitteessä tarkoitetaan:

1) ’Nimelliskapasiteetilla’ tarkoitetaan ampeerituntien (Ah) kokonaismäärää, joka täysin ladatusta akusta tai paristosta saadaan vertailuolosuhteissa.

2) ’Kapasiteettihäviöllä’ tarkoitetaan ajan mittaan käytössä tapahtuvaa heikennystä akun tai pariston kyvyssä vapauttaa varausta mitoitusjännitteellä verrattuna alkuperäiseen nimelliskapasiteettiin.

3) ’Teholla’ tarkoitetaan energiamäärää, joka akusta tai paristosta saadaan tietyn ajanjakson aikana vertailuolosuhteissa.

4) ’Tehohäviöllä’ tarkoitetaan ajan mittaan käytössä tapahtuvaa heikennystä tehossa, jonka akku tai paristo pystyy tuottamaan mitoitusjännitteellä.

5) ’Sisäisellä resistanssilla’ tarkoitetaan virran kulun vastusta kennossa tai akussa tai paristossa vertailuolosuhteissa, eli sähköisen resistanssin ja ionien resistanssin summaa efektiivisessä kokonaisresistanssissa, induktiiviset/kapasitiiviset ominaisuudet mukaan luettuina.

6) ’Energian kokonaishyötysuhteella (round trip -hyötysuhteella)’ tarkoitetaan akun tai pariston purkutestissä tuottaman nettoenergian suhdetta kokonaisenergiaan, joka tarvitaan alkuperäiseen varaustilaan saattamiseen vakiolatauksella.

A osa

Sähkökemiallisen suorituskyvyn ja keston muuttujat

1. Nimelliskapasiteetti (ampeeritunteina Ah) ja kapasiteettihäviö (prosentteina).

2. Teho (wateissa W) ja tehohäviö (prosentteina).

3. Sisäinen resistanssi (ohmeina □) ja sisäisen resistanssin kasvu (prosentteina).

4. Tarvittaessa energian kokonaishyötysuhde (round trip -hyötysuhde) ja sen häviö (prosentteina).

5. Akun tai pariston odotettu käyttöikä vertailuolosuhteissa, joihin akut ja paristot on suunniteltu, sykleinä, lukuun ottamatta syklittömiä sovelluksia, ja kalenterivuosina.

B osa

A osassa lueteltujen muuttujien mittausten taustatiedot

1. Käytetty purkuaste ja varausaste.

2. Akun tai pariston nimellistehon (W) ja akku- tai paristoenergian (Wh) välinen suhde.

3. Purkaussyvyys (DOD) käyttökertatestissä.

4. Tehovalmius 80 prosentin ja 20 prosentin varaustilassa.

5. Mitatuilla muuttujilla mahdollisesti tehdyt laskelmat.

LIITE V

Turvallisuusmuuttujat

1. Lämpöshokki ja lämmönvaihtelu

Tämän testin tarkoituksena on arvioida kennokomponenttien laajentumisesta tai supistumisesta aiheutuvia akun tai pariston eheyden muutoksia, kun akkua tai paristoa altistetaan äärimmäisille ja äkillisille lämpötilan muutoksille, sekä tällaisten muutosten mahdollisia seurauksia. Sähköshokissa akku tai paristo altistetaan kahdelle rajalämpötilalle ja pidetään kummassakin rajalämpötilassa tietyn ajan.

2. Ulkoinen oikosulkusuojaus

Tällä testillä arvioidaan akun tai pariston turvallisuutta, kun siihen kohdistetaan ulkoinen oikosulku. Testissä voidaan arvioida ylivirtasuojalaitteen aktivoitumista tai kennojen kykyä kestää virtaa ilman että tästä aiheutuu vaaraa (esim. lämpökarkaaminen, räjähdys, syttyminen). Tärkeimmät riskitekijät ovat lämmön kehittyminen kennotasolla ja kaaripurkaus, jotka voivat vahingoittaa piirejä tai heikentää eristysvastusta.

3. Ylilataussuojaus

Tällä testillä arvioidaan akun tai pariston turvallisuutta, kun se ylilatautuu. Tärkeimmät turvallisuusriskit ylilatauksen aikana ovat elektrolyytin hajoaminen, katodin ja anodin läpilyönti, SEI-kerroksen (solid electrolyte interphase) eksoterminen hajoaminen, erottimen tilan heikentyminen ja litiumin kerrostuminen, jotka voivat johtaa akun tai pariston kuumentumiseen ja lämpökarkaamiseen. Testissä lopputulokseen vaikuttavina tekijöinä on käytettävä vähintään varausastetta ja lopulta saavutettavaa varaustilaa. Suojaus voidaan saavuttaa joko jänniteohjauksella (katkaisu, kun rajaksi asetettu latausjännite saavutetaan) tai virtaohjauksella (katkaisu, kun enimmäislatausvirta ylittyy).

4. Ylipurkautumissuojaus

Tällä testillä arvioidaan akun tai pariston turvallisuutta, kun se ylipurkautuu. Ylipurkautumiseen liittyvä turvallisuusriski on esimerkiksi polariteetin kääntyminen, joka johtaa anodin kollektorin (kuparin) hapettumiseen ja katodipuolen kerrostumiseen. Jo vähäinenkin ylipurkautuminen voi aiheuttaa dendriitin muodostumista ja johtaa lopuksi oikosulkuun.

5. Ylikuumenemissuojaus

Tässä testissä arvioidaan lämpötilanhallinnan tai muiden käytönaikaiselta sisäiseltä ylikuumenemiselta suojaavien toimintojen häiriöiden vaikutuksia.

6. Lämmönkarkaamissuojaus

Tällä testillä arvioidaan akun tai pariston turvallisuutta lämmönkarkaamistilanteissa. Yhdessä kennossa tapahtuva lämpökarkaaminen voi aiheuttaa ketjureaktion koko akussa tai paristossa, joka voi koostua lukuisista kennoista. Tämä voi johtaa vakaviin seurauksiin, kuten mittaviin kaasupäästöihin. Testissä on otettava huomioon liikennekäyttöä varten ISOssa ja YK:ssa (maailmanlaajuinen tekninen sääntö) kehitteillä olevat testit.

7. Suojaus mekaanisilta vaurioilta

Näillä testeillä simuloidaan yhtä tai useampaa tilannetta, jossa akkuun tai paristoon kohdistuu tahattomasti mekaanista rasitusta akun tai pariston ollessa edelleen käyttötarkoituksensa mukaisessa käytössä. Simulaatioasetelman olisi kuvastettava todellisia käyttötilanteita.

8. Sisäinen oikosulkusuojaus

Tällä testillä arvioidaan akun tai pariston turvallisuutta sisäisen oikosulun tapahtuessa. Sisäiset oikosulut, jotka ovat akku- ja paristovalmistajien tärkeimpiä huolenaiheita, saattavat johtaa kaasupurkauksiin, lämpökarkaamisiin ja kipinöintiin, joka voi sytyttää kennosta purkautuvat elektrolyyttihöyryt. Tällaisia sisäisiä oikosulkuja voivat aiheuttaa valmistusvirheet, kennojen epäpuhtaudet tai litiumin dendriittinen kasvu, ja ne ovat syynä useimpiin käytössä tapahtuviin turvallisuuspoikkeamiin. Mahdollisia sisäisen oikosulun tapahtumarajapintoja on useita (esim. katodi/anodi, alumiinikollektori/kuparikollektori, alumiinikollektori/anodi), joilla kullakin on erilainen kosketinresistanssi.

9. Kuumuussuojaus

Tässä testissä akku tai paristo altistetaan korkeille lämpötiloille (IEC 62619:ssä lämpötila on 85 °C), jotka voivat aiheuttaa eksotermisiä hajoamisreaktioita ja johtaa kennon lämpökarkaamiseen.

10. Palotestaus

Räjähdysvaara arvioidaan altistamalla akku tai paristo tulelle.

11. Kaasujen vapautuminen

Akut ja paristot voivat sisältää merkittäviä määriä mahdollisesti vaarallisia aineita, esimerkiksi helposti syttyviä elektrolyyttejä sekä syövyttäviä ja myrkyllisiä komponentteja. Jos akku tai paristo altistetaan tietyille olosuhteille, sen eheys voi vaarantua, ja siitä voi vapautua vaarallisia kaasuja. Siksi testeissä on tärkeää tunnistaa aineista peräisin olevien kaasujen vapautuminen akusta tai paristosta: kaikkien 1–10 kohdassa lueteltujen turvallisuusmuuttujien osalta on otettava asianmukaisesti huomioon vedettömistä elektrolyyteistä tapahtuvan myrkyllisten kaasujen vapautumisen riski.

LIITE VI

Merkintä- ja tietovaatimukset

A osa: Yleiset tiedot akuista ja paristoista

Akun tai pariston merkinnässä olevien tietojen on sisällettävä seuraavat akkua tai paristoa koskevat tiedot:

1. valmistajan tunnistamistiedot 38 artiklan 7 kohdan mukaisesti;

2. akku- tai paristoluokka ja akkua tai paristoa koskevat tunnistamistiedot 38 artiklan 6 kohdan mukaiset tiedot;

3. valmistuspaikka (akun tai pariston valmistaneen laitoksen maantieteellinen sijainti);

4. valmistuspäivä (kuukausi ja vuosi);

5. paino;

6. kapasiteetti;

7. kemiallinen koostumus;

8. akun tai pariston sisältämät vaaralliset aineet, muut kuin elohopea, kadmium ja lyijy;

9. käytettävä sammutusaine;

10. akun tai pariston sisältämät kriittiset raaka-aineet, joiden pitoisuus on yli 0,1 painoprosenttia.

B osa: Akkujen ja paristojen erilliskeräystunnus

C osa: QR-koodi

QR-koodilla on oltava voimakas kontrasti taustaväriin ja kooltaan helposti luettavissa yleisesti saatavilla olevilla QR-lukijoilla, jollaisia löytyy esimerkiksi kädessä pidettävistä viestintälaitteista.

LIITE VII

Akun toimintakuntoa ja odotettua käyttöikää määrittävät muuttujat

A osa

Sähköajoneuvojen ajovoima-akkujen, kiinteiden akkupohjaisten energiavarastojärjestelmien ja kevyiden liikkumisvälineiden akkujen toimintakuntoa määrittävät muuttujat:

Sähköajoneuvojen ajovoima-akut:

sertifioidun energian tila (State of Certified Energy – SOCE).

Kiinteät akkupohjaiset energiavarastojärjestelmät ja kevyiden liikkumisvälineiden akut:

1. jäljellä oleva kapasiteetti;

2. mahdollisuuksien mukaan jäljellä oleva tehovalmius;

3. mahdollisuuksien mukaan jäljellä oleva kokonaishyötysuhde;

4. itsepurkautumisasteen kehitys;

5. mahdollisuuksien mukaan ohminen resistanssi.

B osa

Kiinteiden akkupohjaisten energiavarastojärjestelmien ja kevyiden liikkumisvälineiden akkujen odotettua käyttöikää määrittävät muuttujat:

1. akun valmistuspäivämäärä tai tarvittaessa käyttöönottopäivämäärä;

2. elinkaarenaikainen oletettu energian kokonaisvarastointi- ja -luovutusmäärä;

3. elinkaarenaikainen kokonaiskapasiteetti;

4. haitallisten tapahtumien, kuten syväpurkausten, äärilämpötiloissa kuluneen ajan ja äärilämpötiloissa kuluneen latausajan, seuranta;

5. täydellisten vastaavien lataus-/purkusyklien lukumäärä.

LIITE VIII

Vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt

A osa

MODUULI A – SISÄINEN TUOTANNONVALVONTA

1. Moduulin kuvaus

Sisäinen tuotannonvalvonta on vaatimustenmukaisuuden arviointimenettely, jossa valmistaja täyttää 2, 3 ja 4 kohdassa säädetyt velvoitteet sekä varmistaa ja vakuuttaa yksinomaisella vastuullaan, että [...] kyseiset akut tai paristot täyttävät 6, 9, 10, 12, 13 ja 14 artiklassa vahvistetut niihin sovellettavat vaatimukset.

2. Tekninen dokumentaatio

Teknisen dokumentaation laatii valmistaja. Dokumentaation perusteella on voitava arvioida, onko akku tai paristo 1 kohdassa tarkoitettujen asiaankuuluvien vaatimusten mukainen, ja dokumentaatioon on sisällyttävä asianmukainen analyysi ja riskiarviointi.

Teknisessä dokumentaatiossa on täsmennettävä sovellettavat vaatimukset, ja sen on katettava akun tai pariston suunnittelu, valmistus ja toiminta siinä määrin kuin se on olennaista arvioinnin kannalta. Teknisen dokumentaation on sisällettävä mahdollisuuksien mukaan ainakin seuraavat osatekijät:

a) akun tai pariston yleinen kuvaus ja sen suunniteltu käyttötarkoitus;

b) rakenne- ja valmistuspiirustukset sekä komponenttien, osakokoonpanojen ja piirien kaaviot;

c) kuvaukset ja selitykset, jotka selventävät b kohdassa tarkoitettuja piirustuksia ja kaavioita sekä akun tai pariston toimintaa;

d) malli 13 artiklassa edellytetystä merkinnästä;

e) luettelo, joka sisältää luettelon 15 artiklassa tarkoitetuista kokonaan tai osittain sovelletuista yhdenmukaistetuista standardeista, josta ilmenee, mitä osia on sovellettu, luettelon 16 artiklassa tarkoitetuista kokonaan tai osittain sovelletuista yhteisistä eritelmistä, josta ilmenee, mitä osia on sovellettu, ja luettelon mittaus- ja laskentatarkoituksiin käytetyistä muista teknisistä eritelmistä;

f) niiltä osin kuin e alakohdassa tarkoitettuja yhdenmukaistettuja standardeja ja yhteisiä eritelmiä ei ole sovellettu tai niitä ei ole saatavissa, kuvaus ratkaisuista, joilla 6, 9, 10, 12, 13 ja 14 artiklassa tarkoitetut sovellettavat vaatimukset on pyritty täyttämään tai joilla on pyritty tarkistamaan, että akut tai paristot ovat kyseisten vaatimuksien mukaisia;

g) tehtyjen suunnittelulaskelmien tulokset ja suoritetut tarkastukset sekä käytetyt tekniset tai asiakirjatodisteet; ja

h) testiraportit.

3. Valmistus

Valmistajan on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta valmistusprosessilla ja sen valvonnalla taataan, että akut tai paristot ovat 2 kohdassa tarkoitetun teknisen dokumentaation ja 1 kohdassa tarkoitettujen sovellettavien vaatimusten mukaisia.

4. CE-merkintä ja EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus

Valmistajan on kiinnitettävä CE-merkintä kuhunkin yksittäiseen akkuun tai paristoon, joka täyttää 1 kohdassa tarkoitetut sovellettavat vaatimukset, tai jos tämä ei akun tai pariston luonteen vuoksi ole mahdollista tai perusteltua, se on kiinnitettävä pakkaukseen ja akun tai pariston mukana olevaan dokumentaatioon.

Valmistajan on laadittava 18 artiklan mukaisesti EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus kullekin akku- tai paristomallille ja pidettävä se yhdessä teknisen dokumentaation kanssa kansallisten viranomaisten saatavilla kymmenen vuoden ajan sen jälkeen, kun viimeinen kyseistä mallia oleva akku tai paristo on saatettu markkinoille. EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksessa on yksilöitävä akku- tai paristomalli, jota varten se on laadittu.

Jäljennös EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksesta on pyynnöstä toimitettava kansallisille viranomaisille.

5. Valmistajan valtuutettu edustaja

Valmistajan valtuutettu edustaja voi täyttää valmistajan puolesta ja valmistajan vastuulla 4 kohdassa säädetyt valmistajan velvoitteet edellyttäen, että ne on eritelty toimeksiannossa.

B osa

MODUULI D1 – TUOTANTOPROSESSIN LAADUNVARMISTUS

1. Moduulin kuvaus

Tuotantoprosessin laadunvarmistus on vaatimustenmukaisuuden arviointimenettely, jossa valmistaja täyttää 2, 4 ja 7 kohdassa säädetyt velvoitteet sekä varmistaa ja vakuuttaa yksinomaisella vastuullaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muiden talouden toimijoiden tämän asetuksen mukaisia velvoitteita, että kyseiset akut tai paristot täyttävät 7 ja 8 artiklassa säädetyt sovellettavat vaatimukset, taikka valmistajan valinnan mukaan kaikki 6–10 sekä 12, 13 ja 14 artiklassa säädetyt sovellettavat vaatimukset.

2. Tekninen dokumentaatio

Teknisen dokumentaation laatii valmistaja. Teknisen dokumentaation perusteella on voitava arvioida, onko akku 1 alakohdassa tarkoitettujen asiaankuuluvien vaatimusten mukainen, ja niihin on sisällyttävä asianmukainen analyysi ja arviointi riskeistä.

Teknisessä dokumentaatiossa on täsmennettävä sovellettavat vaatimukset, ja sen on katettava akun tai pariston suunnittelu, valmistus ja toiminta siinä määrin kuin se on olennaista arvioinnin kannalta. Teknisen dokumentaation on sisällettävä mahdollisuuksien mukaan ainakin seuraavat osatekijät:

a) akun tai pariston yleinen kuvaus ja sen suunniteltu käyttötarkoitus;

b) rakenne- ja valmistuspiirustukset sekä komponenttien, osakokoonpanojen ja piirien kaaviot;

c) kuvaukset ja selitykset, jotka selventävät b kohdassa tarkoitettuja piirustuksia ja kaavioita sekä akun tai pariston toimintaa;

d) malli 13 artiklassa edellytetystä merkinnästä;

e) luettelo 15 artiklassa tarkoitetuista yhdenmukaistetuista standardeista, 16 artiklassa tarkoitetuista yhteisistä eritelmistä, joita on sovellettu, tai molemmista, ja osittain sovellettujen yhdenmukaistettujen standardien, yhteisten eritelmien tai molempien tapauksessa maininta siitä, mitä osia on sovellettu;

f) luettelo muista asiaankuuluvista teknisistä eritelmistä, joita käytetään mittaus- tai laskentatarkoituksiin, sekä kuvaukset ratkaisuista, jotka on valittu 6–10 artiklassa ja 12, 13 ja 14 artiklassa tarkoitettujen sovellettavien vaatimusten täyttämiseksi tai sen todentamiseksi, että akut tai paristot ovat näiden vaatimusten mukaisia, jos yhdenmukaistettuja standardeja, yhteisiä eritelmiä tai molempia ei ole sovellettu tai niitä ei ole saatavilla;

g) tehtyjen suunnittelulaskelmien tulokset ja suoritetut tarkastukset ja käytetyt tekniset tai asiakirjatodisteet;

h) tutkimus, joka tukee 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja hiilijalanjälkiarvoja ja 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua hiilijalanjälkiluokkaa ja joka sisältää laskelmat, jotka on tehty 7 artiklan 1 kohdan neljännen alakohdan a alakohdan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä vahvistetun menetelmän mukaisesti, sekä näyttö ja tiedot, jotka määrittävät panosdatan kyseisiä laskelmia varten;

i) tutkimus, joka tukee 8 artiklassa tarkoitettua kierrätetyn sisällön osuutta ja joka sisältää 8 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä vahvistetun menetelmän mukaisesti tehdyt laskelmat sekä todisteet ja tiedot, joilla määritetään kyseisten laskelmien panosdata; ja

j) testiraportit.

3. Teknisen dokumentaation saatavuus

Valmistajan on pidettävä tekninen dokumentaatio kansallisten viranomaisten saatavilla 10 vuoden ajan sen jälkeen, kun akku tai paristo on saatettu markkinoille.

4. Valmistus

Valmistajan on sovellettava 5 kohdan mukaista hyväksyttyä laatujärjestelmää kyseisten tuotteiden tuotannossa, tuotteen lopputarkastuksessa ja testauksessa, ja sen on oltava 6 kohdan mukaisen valvonnan alainen.

5. Laatujärjestelmä

1. Valmistajan on tehtävä kyseisten akkujen tai paristojen osalta käyttämänsä laatujärjestelmän arviointia koskeva hakemus valitsemalleen ilmoitetulle laitokselle.

   Hakemuksen on sisällettävä seuraavat tiedot:

   a) valmistajan nimi ja osoite sekä valmistajan valtuutetun edustajan nimi ja osoite, jos tämä tekee hakemuksen;

   b) kirjallinen vakuutus siitä, ettei samaa hakemusta ole esitetty millekään muulle ilmoitetulle laitokselle;

   c) kaikki asianmukaiset tiedot kyseisestä akku- tai paristoluokasta;

d) 5.2 kohdassa tarkoitettu laatujärjestelmää koskeva dokumentaatio;

e) 2 kohdassa tarkoitettu tekninen dokumentaatio.

2. Laatujärjestelmän avulla on varmistettava, että akut tai paristot ovat 6–10 artiklassa ja 12, 13 ja 14 artiklassa tarkoitettujen, niihin sovellettavien vaatimusten mukaiset.

Kaikki valmistajan hyväksymät perusedellytykset, vaatimukset ja määräykset on kirjattava järjestelmällisesti ja täsmällisesti kirjallisiksi ohjelmiksi, menettelyiksi ja ohjeiksi. Laatujärjestelmää koskevien asiakirjojen avulla on oltava mahdollista tulkita yhdenmukaisesti laatuohjelmia, suunnitelmia, käsikirjoja ja tallenteita.

Laatujärjestelmää koskevissa asiakirjoissa on erityisesti oltava riittävä kuvaus seuraavista:

a) laatutavoitteet ja organisaation rakenne sekä johdon vastuualueet ja toimivalta tuotteiden laadun osalta;

b) menettelyt, joilla dokumentoidaan ja seurataan muuttujia ja tietoja, jotka ovat tarpeen 8 artiklassa tarkoitetun kierrätetyn sisällön osuuden ja tapauksen mukaan 7 artiklassa tarkoitettujen hiilijalanjälkiarvojen ja -luokkien laskemiseksi ja päivittämiseksi;

c) vastaavat käytettävät valmistus-, laadunvalvonta- ja laadunvarmistustekniikat, -prosessit ja järjestelmälliset toimet;

d) ennen valmistusta, valmistuksen aikana ja sen jälkeen tehtävät tarkastukset, laskelmat, mittaukset ja testit sekä niiden suoritustiheys;

e) laatupöytäkirjat, kuten tarkastusraportit ja laskelma-, mittaus-, testaus- ja kalibrointitiedot sekä asianomaisen henkilöstön pätevyyteen liittyvät selvitykset;

f) keinot, joilla valvotaan tuotteilta vaaditun laadun toteutumista ja laatujärjestelmän toiminnan tehokkuutta.

3. Ilmoitetun laitoksen on arvioitava laatujärjestelmä määrittääkseen, täyttääkö se 5.2 kohdassa tarkoitetut vaatimukset.

Ilmoitetun laitoksen on oletettava, että laatujärjestelmän osat, joissa noudatetaan asiaankuuluvan yhdenmukaistetun standardin vastaavia eritelmiä, ovat näiden vaatimusten mukaisia.

Sen lisäksi, että auditointiryhmällä on oltava kokemusta laadunhallintajärjestelmistä, ryhmässä on oltava vähintään yksi jäsen, jolla on kokemusta kyseisen tuotealan ja tuoteteknologian arvioimisesta ja joka tuntee 6–10 artiklassa ja 12, 13 ja 14 artiklassa tarkoitetut sovellettavat vaatimukset.

Auditointiin on sisällyttävä tarkastuskäynti valmistajan tiloihin.

Auditointiryhmän on tarkastettava 2 kohdassa tarkoitettu tekninen dokumentaatio sen varmistamiseksi, että valmistaja kykenee yksilöimään 6–10 artiklassa ja 12, 13 ja 14 artiklassa tarkoitetut sovellettavat vaatimukset ja suorittamaan tarvittavat tarkastukset, laskelmat, mittaukset ja testit, joiden tarkoituksena on varmistaa, että akku tai paristo on näiden vaatimusten mukainen. Auditointiryhmän on tarkistettava 8 artiklassa tarkoitetun kierrätetyn sisällön osuuden ja tarvittaessa 7 artiklassa tarkoitettujen hiilijalanjälkiarvojen ja -luokkien laskennassa käytettyjen tietojen luotettavuus sekä asiaankuuluvan laskentamenetelmän asianmukainen toteutus.

Laatujärjestelmän arvioinnin jälkeen ilmoitetun laitoksen on ilmoitettava päätöksestään valmistajalle. Ilmoitukseen on sisällyttävä auditoinnin päätelmät ja perusteltu arviointipäätös.

4. Valmistajan on sitouduttava täyttämään laatujärjestelmästä, sellaisena kuin se on hyväksytty, johtuvat velvollisuudet ja ylläpitämään laatujärjestelmää niin, että se pysyy riittävänä ja tehokkaana.

5. Valmistajan on ilmoitettava laatujärjestelmän hyväksyneelle ilmoitetulle laitokselle kaikki laatujärjestelmään suunnitellut muutokset.

Ilmoitetun laitoksen on arvioitava ehdotetut muutokset ja päätettävä, täyttääkö muutettu laatujärjestelmä edelleen 5.2 kohdassa tarkoitetut vaatimukset vai onko tarpeen suorittaa uusi arviointi.

Ilmoitetun laitoksen on ilmoitettava päätöksestään valmistajalle. Ilmoituksen on sisällettävä tarkastuksen tulokset sekä perusteltu arviointipäätös.

6. Ilmoitetun laitoksen vastuulla oleva valvonta

1. Valvonnan tarkoituksena on varmistaa, että valmistaja täyttää hyväksytystä laatujärjestelmästä aiheutuvat velvoitteensa asianmukaisesti.

2. Valmistajan on sallittava ilmoitetulle laitokselle arviointitarkoituksia varten pääsy tuotanto-, tarkastus-, testaus- ja varastotiloihin sekä toimitettava sille kaikki tarvittavat tiedot, erityisesti:

a) 5.2 kohdassa tarkoitetut laatujärjestelmää koskevat asiakirjat;

b) 2 kohdassa tarkoitettu tekninen dokumentaatio;

c) laatupöytäkirjat, kuten tarkastusraportit ja laskelma-, mittaus-, testaus- ja kalibrointitiedot sekä asianomaisen henkilöstön pätevyyteen liittyvät selvitykset.

3. Ilmoitetun laitoksen on tehtävä määräajoin auditointeja varmistaakseen, että valmistaja ylläpitää ja noudattaa laatujärjestelmää, ja toimitettava auditointikertomus valmistajalle. Ilmoitetun laitoksen on auditoinnin aikana tarkistettava ainakin 8 artiklassa tarkoitetun kierrätetyn sisällön osuuden ja tarvittaessa 7 artiklassa tarkoitettujen hiilijalanjälkiarvojen ja -luokkien laskennassa käytettyjen tietojen luotettavuus sekä asiaankuuluvan laskentamenetelmän asianmukainen toteutus.

4. Lisäksi ilmoitettu laitos voi tehdä ennalta ilmoittamatta käyntejä valmistajan luo. Näiden käyntien aikana ilmoitettu laitos voi tarvittaessa tehdä tai teettää tarkastuksia, laskelmia, mittauksia tai testejä laatujärjestelmän asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi. Ilmoitetun laitoksen on toimitettava valmistajalle kertomus käynnistä sekä testiraportti, jos testejä on suoritettu.

7. CE-merkintä ja EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus

1. Valmistajan on kiinnitettävä CE-merkintä ja 5.1 kohdassa tarkoitettu ilmoitetun laitoksen vastuulla kyseisen laitoksen tunnusnumero kuhunkin yksittäiseen akkuun tai paristoon, joka täyttää 1 kohdassa tarkoitetut sovellettavat vaatimukset, tai jos tämä ei akun tai pariston luonteen vuoksi ole mahdollista tai perusteltua, ne on kiinnitettävä pakkaukseen ja akun tai pariston mukana olevaan dokumentaatioon.

2. Valmistajan on laadittava 18 artiklan mukaisesti EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus kullekin akku- tai paristomallille ja pidettävä se kansallisten viranomaisten saatavilla 10 vuoden ajan sen jälkeen, kun viimeinen kyseistä mallia oleva akku tai paristo on saatettu markkinoille. EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksessa on yksilöitävä akku- tai paristomalli, jota varten se on laadittu.

   Jäljennös EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksesta on pyynnöstä toimitettava kansallisille viranomaisille.

8. Laatujärjestelmää koskevien asiakirjojen saatavuus

Valmistajan on pidettävä kansallisten viranomaisten saatavilla 10 vuoden ajan sen jälkeen, kun akku tai paristo on saatettu markkinoille:

a) 5.2 kohdassa tarkoitetut laatujärjestelmää koskevat asiakirjat;

b) 5.5 kohdassa tarkoitetut muutokset, sellaisina kuin ne on hyväksytty;

c) 5.5., 6.3 ja 6.4 kohdassa tarkoitetut ilmoitetun laitoksen päätökset ja kertomukset.

9. Ilmoitetun laitoksen tiedotusvelvollisuudet

Kunkin ilmoitetun laitoksen on ilmoitettava ilmoittamisesta vastaavalle viranomaiselleen myönnetyistä ja peruutetuista laatujärjestelmien hyväksynnöistä, ja sen on annettava säännöllisesti tai pyynnöstä ilmoittamisesta vastaavan viranomaisensa saataville luettelo laatujärjestelmien hyväksynnöistä, jotka on evätty tai peruutettu toistaiseksi tai joita on muutoin rajoitettu.

Kunkin ilmoitetun laitoksen on ilmoitettava muille ilmoitetuille laitoksille laatujärjestelmien hyväksynnöistä, jotka se on evännyt tai peruuttanut kokonaan tai toistaiseksi taikka joita se on muuten rajoittanut, sekä pyynnöstä ilmoitettava laatujärjestelmien hyväksynnöistä, jotka se on myöntänyt.

10. Valmistajan valtuutettu edustaja

Valmistajan valtuutettu edustaja voi täyttää valmistajan puolesta ja valmistajan vastuulla 3, 5.1, 5.5, 7 ja 8 kohdassa säädetyt valmistajan velvoitteet edellyttäen, että ne on eritelty toimeksiannossa.

C osa

MODUULI G – YKSIKKÖKOHTAISEEN TODENTAMISEEN PERUSTUVA VAATIMUSTENMUKAISUUS

1. Moduulin kuvaus

Yksikkökohtaiseen todentamiseen perustuva vaatimustenmukaisuus on vaatimustenmukaisuuden arviointimenettely, jossa valmistaja täyttää 2, 3 ja 5 kohdassa säädetyt velvoitteet sekä varmistaa ja vakuuttaa yksinomaisella vastuullaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muiden talouden toimijoiden tämän asetuksen mukaisia velvollisuuksia, että kyseiset akut tai paristot, joihin on sovellettu 4 kohdan mukaisia säännöksiä, ovat 7 ja 8 artiklassa tai valmistajan valinnan mukaan kaikkien 6–10 ja 12, 13 ja 14 artiklassa säädettyjen sovellettavien vaatimusten mukaisia.

2. Tekninen dokumentaatio

1. Valmistajan on laadittava tekninen dokumentaatio ja annettava se 4 kohdassa tarkoitetun ilmoitetun laitoksen saataville. Teknisen dokumentaation perusteella on voitava arvioida, onko akku tai paristo asiaankuuluvien 1 alakohdassa tarkoitettujen vaatimusten mukainen, ja siihen on sisällyttävä asianmukainen analyysi ja riskiarviointi.

   Teknisessä dokumentaatiossa on täsmennettävä sovellettavat vaatimukset, ja sen on katettava akun tai pariston suunnittelu, valmistus ja toiminta siinä määrin kuin se on olennaista arvioinnin kannalta.

Teknisen dokumentaation on sisällettävä mahdollisuuksien mukaan ainakin seuraavat osatekijät:

a) akun tai pariston yleinen kuvaus ja sen suunniteltu käyttötarkoitus;

b) rakenne- ja valmistuspiirustukset sekä komponenttien, osakokoonpanojen ja piirien kaaviot;

c) kuvaukset ja selitykset, jotka selventävät b kohdassa tarkoitettuja piirustuksia ja kaavioita sekä akun tai pariston toimintaa;

d) malli 13 artiklassa edellytetystä merkinnästä;

e) luettelo 15 artiklassa tarkoitetuista yhdenmukaistetuista standardeista, 16 artiklassa tarkoitetuista yhteisistä eritelmistä, tai molemmista, joita on sovellettu, ja osittain sovellettujen yhdenmukaistettujen standardien, yhteisten eritelmien tai molempien tapauksessa maininta siitä, mitä osia on sovellettu;

f) luettelo muista asiaankuuluvista teknisistä eritelmistä, joita käytetään mittaus- tai laskentatarkoituksiin, sekä kuvaukset ratkaisuista, jotka on valittu 1 kohdassa tarkoitettujen sovellettavien vaatimusten täyttämiseksi tai sen todentamiseksi, että akut tai paristot ovat kyseisten vaatimusten mukaisia, jos yhdenmukaistettuja standardeja, yhteisiä eritelmiä tai molempia ei ole sovellettu tai niitä ei ole saatavilla;

g) tehtyjen suunnittelulaskelmien tulokset ja suoritetut tarkastukset sekä käytetyt tekniset tai asiakirjatodisteet;

h) tutkimus, joka tukee 7 artiklassa tarkoitettuja hiilijalanjälkiarvoja ja -luokkia ja joka sisältää 7 artiklan 1 kohdan neljännen alakohdan a alakohdan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä vahvistetun menetelmän mukaisesti tehdyt laskelmat sekä todisteet ja tiedot, joilla määritetään kyseisten laskelmien panosdata;

i) tutkimus, joka tukee 8 artiklassa tarkoitettua kierrätetyn sisällön osuutta ja joka sisältää 8 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä vahvistetun menetelmän mukaisesti tehdyt laskelmat sekä todisteet ja tiedot, joilla määritetään kyseisten laskelmien panosdata; ja

j) testiraportit.

2. Valmistajan on pidettävä tekninen dokumentaatio kansallisten viranomaisten saatavilla 10 vuoden ajan sen jälkeen, kun akku tai paristo on saatettu markkinoille.

3. Valmistus

Valmistajan on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta valmistusprosessilla ja sen valvonnalla taataan, että valmistettu akku tai paristo on 1 kohdassa tarkoitettujen sovellettavien vaatimusten mukainen.

4. Todentaminen

1. Valmistajan valitseman ilmoitetun laitoksen on tehtävä tai teetettävä 15 artiklassa tarkoitetuissa asiaankuuluvissa yhdenmukaistetuissa standardeissa, 16 artiklassa tarkoitetuissa yhteisissä eritelmissä tai molemmissa vahvistetut tarvittavat tarkastukset, laskelmat, mittaukset ja testit sen tarkistamiseksi, että akku tai paristo on 1 kohdassa tarkoitettujen sovellettavien vaatimusten mukainen. Jos tällaista yhdenmukaistettua standardia, yhteistä eritelmää tai molempia ei ole, asianomaisen ilmoitetun laitoksen on päätettävä tarvittavista tarkastuksista, laskelmista, mittauksista ja testeistä.

   Ilmoitetun laitoksen on myönnettävä tehtyjen tarkastusten, laskelmien, mittausten ja testien perusteella vaatimustenmukaisuustodistus ja kiinnitettävä tai annettava kiinnittää omalla vastuullaan tunnusnumeronsa hyväksyttyyn akkuun tai paristoon.

2. Valmistajan on pidettävä vaatimustenmukaisuustodistus kansallisten viranomaisten saatavilla 10 vuoden ajan sen jälkeen, kun akku tai paristo on saatettu markkinoille.

5. CE-merkintä ja EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus

Valmistajan on kiinnitettävä CE-merkintä ja 4 kohdassa tarkoitetun ilmoitetun laitoksen vastuulla kyseisen laitoksen tunnusnumero kuhunkin yksittäiseen akkuun tai paristoon, joka täyttää 1 kohdassa tarkoitetut sovellettavat vaatimukset, tai jos tämä ei akun tai pariston luonteen vuoksi ole mahdollista tai perusteltua, ne on kiinnitettävä pakkaukseen ja akun tai pariston mukana olevaan dokumentaatioon.

Valmistajan on laadittava 18 artiklan mukaisesti EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus kullekin akulle tai paristolle ja pidettävä se kansallisten viranomaisten saatavilla 10 vuoden ajan sen jälkeen, kun viimeinen kyseistä mallia oleva akku tai paristo on saatettu markkinoille. EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksessa on yksilöitävä akku tai paristo, jota varten se on laadittu.

Jäljennös EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksesta on pyynnöstä toimitettava kansallisille viranomaisille.

6. Valmistajan valtuutettu edustaja

Valmistajan valtuutettu edustaja voi täyttää valmistajan puolesta ja valmistajan vastuulla 2.2, 4.2 ja 5 kohdassa säädetyt valmistajan velvoitteet edellyttäen, että ne on eritelty toimeksiannossa.

LIITE IX

EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus nro* ...

* (vakuutuksen tunnistenumero)

1. Akku- tai paristomalli (tuote, luokka sekä erä- tai sarjanumero):

2. Valmistajan tai tapauksen mukaan valmistajan valtuutetun edustajan nimi ja osoite:

3. Tämä vaatimustenmukaisuusvakuutus on annettu valmistajan yksinomaisella vastuulla.

4. Vakuutuksen kohde (akun tai pariston kuvaus ja jäljitettävyyden mahdollistava akun tai pariston tunniste, jossa tarvittaessa on kuva akusta tai paristosta).

5. Edellä 4 kohdassa kuvattu vakuutuksen kohde on asianomaisen unionin yhdenmukaistamislainsäädännön vaatimusten mukainen: ... (viittaus muihin sovellettuihin unionin säädöksiin).

6. Viittaus niihin asiaankuuluviin yhdenmukaistettuihin standardeihin tai yhteisiin eritelmiin, joita on käytetty, tai viittaus muihin teknisiin eritelmiin, joiden perusteella vaatimustenmukaisuusvakuutus on annettu:

7. Ilmoitettu laitos … (nimi, osoite, numero) suoritti … (toimenpiteen kuvaus) ... ja antoi todistuksen/todistukset: ... (yksilöintitiedot, kuten todistuksen päivämäärä ja soveltuvin osin tiedot todistuksen voimassaolon kestosta ja ehdoista).

8. Lisätiedot

Puolesta allekirjoittanut:

(antamispaikka ja -päivämäärä):

(nimi, tehtävä) (allekirjoitus)

LIITE X

Luettelo raaka-aineista ja riskiluokista

1. Raaka-aineet:

   a) koboltti;

   b) luonnongrafiitti;

   c) litium;

   d) nikkeli;

   e) edellä a–d kohdassa lueteltuihin materiaaleihin perustuvat kemialliset yhdisteet, joita tarvitaan akkujen tai paristojen aktiivimateriaalien valmistuksessa.

2. Sosiaalisten riskien ja ympäristöriskien luokat:

   a) ympäristö, ilmasto ja ihmisten terveys, kun otetaan huomioon välittömät, aiheutetut, välilliset ja kumulatiiviset vaikutukset, mukaan lukien seuraavat:

      i) ilma, mukaan lukien ilman pilaantuminen, kuten kasvihuonekaasupäästöt,

      ii) vesi, mukaan lukien merenpohja ja meriympäristö, ja mukaan lukien veden pilaantuminen, veden käyttö, veden määrä (tulvat tai kuivuus) ja veden saanti,

iii) maaperä, mukaan lukien maaperän pilaantuminen, maaperän eroosio, maankäyttö ja maaperän huonontuminen,

iv) biologinen monimuotoisuus, mukaan lukien vahingot elinympäristöille, luonnonvaraisille eläimille, kasveille ja ekosysteemeille, mukaan lukien ekosysteemipalvelut;

v) vaaralliset aineet;

vi) melu ja tärinä;

vii) laitosten turvallisuus;

viii) energiankäyttö;

ix) jätteet ja jäämät;

b) ihmisoikeudet, työelämäoikeudet ja työmarkkinasuhteet, mukaan lukien seuraavat:

i) työterveys ja -turvallisuus;

ii) lapsityövoima;

iii) pakkotyö;

iv) syrjintä;

v) järjestäytymisvapaus;

c) paikallisyhteisön, myös alkuperäiskansojen, hyvinvointi.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuihin riskeihin sovelletaan seuraavia kansainvälisiä asiakirjoja:

a) YK:n Global Compact -aloitteen kymmenen periaatetta;

b) tuotteiden sosiaalista elinkaariarviointia koskevat YK:n ympäristöohjelman suuntaviivat;

c) biologista monimuotoisuutta koskeva yleissopimus, erityisesti päätös COP VIII/28 – Biologista monimuotoisuutta koskevat vapaaehtoiset suuntaviivat – Osallistava vaikutustenarviointi;

d) YK:n Pariisin sopimus;

e) kahdeksan keskeistä ILO:n yleissopimusta, sellaisina kuin ne ovat määriteltyinä ILO:n julistuksessa työelämän perusperiaatteista ja -oikeuksista;

f) kaikki muut kansainväliset ympäristöalan yleissopimukset, jotka sitovat unionia tai sen jäsenvaltioita;

g) ILO:n julistus työelämän perusperiaatteista ja -oikeuksista;

h) ihmisoikeuksien yleismaailmallinen julistus, kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskeva kansainvälinen yleissopimus sekä taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskeva kansainvälinen yleissopimus.

4. Tämän asetuksen VII luvussa säädettyihin asianmukaisen huolellisuuden vaatimuksiin sovellettavat kansainvälisesti tunnustetut asianmukaista huolellisuutta koskevat asiakirjat:

a) ihmisoikeuksien yleismaailmallinen julistus, kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskeva kansainvälinen yleissopimus sekä taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskeva kansainvälinen yleissopimus;

b) YK:n ohjaavat periaatteet yritysten ihmisoikeusvastuusta (Guiding Principles on Business and Human Rights);

c) OECD:n toimintaohjeet monikansallisille yrityksille;

d) monikansallisista yrityksistä ja sosiaalipolitiikasta annettu ILO:n kolmikantainen periaatejulistus;

e) vastuullista liiketoimintaa koskevat OECD:n toimintaohjeet;

f) konfliktialueilta ja korkean riskin alueilta peräisin olevat mineraalien toimitusketjun vastuullisuutta koskevat OECD:n asianmukaisen huolellisuuden ohjeet.

LIITE XI

Kannettavien jäteakkujen ja -paristojen ja kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen keräysasteen laskenta

1. Asiaankuuluvan akku- tai paristoluokan tuottajien tai tuottajayhteisöjen, jos sellainen on nimetty 57 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ja jäsenvaltioiden on laskettava keräysaste tietyssä jäsenvaltiossa tiettynä kalenterivuonna prosenttiosuutena, joka saadaan jakamalla 59, 60 ja 69 artiklan mukaisesti kyseisenä kalenterivuonna kerättyjen jäte akkujen ja -paristojen paino niiden akkujen ja paristojen painon keskiarvolla, jotka tuottajat joko asettavat suoraan loppukäyttäjien saataville markkinoilla tai toimittavat kolmansille osapuolille, jotta ne asetetaan loppukäyttäjien saataville markkinoilla kyseisessä jäsenvaltiossa kolmena edeltävänä kalenterivuonna. Nämä keräysasteet on laskettava 59 artiklan mukaisesti kannettavien akkujen ja paristojen osalta ja 60 artiklan mukaisesti kevyiden liikkumisvälineiden akkujen osalta.

Vuosi	Tietojenkeruu		Laskelmat	Raportointi-vaatimus
Vuosi 1	Myynti vuonna 1 (M1)			
Vuosi 2	Myynti vuonna 2 (M2)			
Vuosi 3	Myynti vuonna 3 (M3)			
Vuosi 4	Myynti vuonna 4 (M4)	Keräys vuonna 4 (K4)	Keräysaste (KA4) = 3*K4/(M1 + M2 + M3)	KA4
Vuosi 5	Myynti vuonna 5 (M5)	Keräys vuonna 5 (K5)	Keräysaste (KA5) = 3*K5/(M2 + M3 + M4)	KA5
jne.	jne.	jne.	jne.	

2. Asiaankuuluvan akku- tai paristoluokan tuottajien tai tuottajayhteisöjen, jos sellainen on nimetty 57 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ja jäsenvaltioiden on laskettava kunakin vuonna loppukäyttäjille myytyjen akkujen ja paristojen vuosimyynti kyseisenä vuonna jäsenvaltion alueella markkinoilla ensi kertaa saataville asetettujen kannettavien akkujen ja paristojen painon perusteella, lukuun ottamatta sellaisia akkuja ja paristoja, jotka on kyseisenä vuotena viety jäsenvaltion alueen ulkopuolelle ennen niiden myymistä loppukäyttäjille. Kyseiset myynnit lasketaan erikseen kannettavien akkujen ja paristojen ja kevyiden liikkumisvälineiden akkujen osalta.

3. Kustakin akusta tai paristosta otetaan huomioon ainoastaan ensimmäinen kerta, jolloin se on asetettu saataville markkinoilla jäsenvaltiossa.

4. Edellä 1 ja 2 kohdassa säädetyn laskentamenetelmän perustana on käytettävä asiasta kerättyjä tietoja tai asiasta kerättyihin tietoihin perustuvia tilastollisesti merkittäviä arvioita.

LIITE XII

Varastointi- ja käsittelyvaatimukset, mukaan lukien kierrätysvaatimukset

A osa: Varastointi- ja käsittelyvaatimukset

1. Käsittelytoimiin on sisällyttävä vähintään kaikkien nesteiden ja happojen poisto.

2. Käsittelyn ja mahdollisen (myös väliaikaisen) varastoinnin on tapahduttava käsittelylaitoksissa, mukaan lukien kierrätyslaitokset, tiloissa, joissa on läpäisemättömät pinnat ja soveltuva säänkestävä kate, tai soveltuvissa säiliöissä.

3. Jäteakut ja -paristot on varastoitava käsittelylaitoksissa, mukaan lukien kierrätyslaitokset, niin, että ne eivät sekoitu johtavista tai palavista materiaaleista koostuvan jätteen kanssa.

4. Litiumjäteakkujen ja -paristojen käsittelyssä, lajittelussa ja varastoinnissa on käytettävä erityisiä varo- ja turvajärjestelyjä. Näihin järjestelyihin on kuuluttava suojaaminen seuraavilta:

   a) liiallinen lämpö, kuten korkeat lämpötilat, tuli tai suora auringonvalo;

   b) vesi, kuten sade ja tulvat;

   c) puristuminen tai fyysiset vauriot.

Jätelitiumakut ja -paristot on varastoitava tavanomaiseen asentoonsa (ei koskaan ylösalaisin) tiloissa, joissa on hyvä ilmanvaihto, ja ne on peitettävä korkeajännitettä eristävällä kumilla. Jätelitiumakkujen ja -paristojen varastointilaitokset on merkittävä varoitusmerkillä.

5. Käsittelyssä elohopea on erotettava tunnistettavissa olevaksi virraksi, joka on turvallisesti immobilisoitava ja hävitettävä, jotta se ei vaikuta haitallisesti ihmisten terveyteen tai ympäristöön.

6. Käsittelyssä kadmium on erotettava tunnistettavissa olevaksi virraksi, joka on ohjattava turvalliseen paikkaan ja joka ei saa vaikuttaa haitallisesti ihmisten terveyteen tai ympäristöön.

B osa: Kierrätystehokkuutta koskevat tavoitteet

1. Kierrätyksessä on viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2025 saavutettava vähintään seuraavat kierrätystehokkuutta koskevat tavoitteet:

a) lyijyakuista ja -paristoista kierrätetään keskimäärin 75 painoprosenttia;

b) litiumakuista ja -paristoista kierrätetään keskimäärin 65 painoprosenttia;

c) nikkeli-kadmiumakuista ja -paristoista kierrätetään keskimäärin 80 painoprosenttia;

d) muista jäteakuista ja -paristoista kierrätetään keskimäärin 50 painoprosenttia.

2. Kierrätyksessä on viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2030 saavutettava vähintään seuraavat kierrätystehokkuutta koskevat tavoitteet:

a) lyijyakuista ja -paristoista kierrätetään keskimäärin 80 painoprosenttia;

b) litiumakuista ja -paristoista kierrätetään keskimäärin 70 painoprosenttia.

C osa: Materiaalien talteenottoa koskevat tavoitteet

1. Kaikessa kierrätyksessä on viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2027 saavutettava vähintään seuraavat materiaalien talteenottoa koskevat tavoitteet:

a) koboltti 90 prosenttia;

b) kupari 90 prosenttia;

c) lyijy 90 prosenttia;

d) litium 50 prosenttia;

e) nikkeli 90 prosenttia.

2. Kaikessa kierrätyksessä on viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2031 saavutettava vähintään seuraavat materiaalien talteenottoa koskevat tavoitteet:

a) koboltti 95 prosenttia;

b) kupari 95 prosenttia;

c) lyijy 95 prosenttia;

d) litium 80 prosenttia;

e) nikkeli 95 prosenttia.

LIITE XIII

Akkupassiin sisältyvät tiedot

1. JULKISESTI SAATAVILLA OLEVAT TIEDOT AKKUMALLISTA

Akkupassin on sisällettävä seuraavat julkisesti saatavilla olevat tiedot akkumallista:

a) liitteessä VI olevassa A osassa täsmennetyt tiedot;

b) akun koostumus, myös kemiallinen koostumus, akun sisältämät vaaralliset aineet, muut kuin elohopea, kadmium ja lyijy, sekä kriittiset raaka-aineet;

c) 7 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut tiedot hiilijalanjäljestä;

d) tiedot vastuullisesta hankinnasta 52 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja akkuja ja paristoja koskevan asianmukaisen huolellisuuden toimintapolitiikkoja koskevan raportin mukaisesti;

e) tiedot kierrätetystä sisällöstä 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen asiakirjojen mukaisesti;

f) uusiutuvan sisällön osuus;

g) nimelliskapasiteetti (Ah);

h) vähimmäis-, nimellis- ja enimmäisjännite, tarvittaessa lämpötilaväleihin jaoteltuna;

i) alkuperäinen tehovalmius (watteina) ja alkuperäiset tehorajat, tarvittaessa lämpötilaväleihin jaoteltuna;

j) akun odotettu käyttöikä käyttösykleinä ja käytetty vertailutesti;

k) kapasiteettiraja tyhjentymiselle (vain sähköajoneuvojen ajovoima-akut);

l) akun käyttämättömänä kestämä lämpötilaväli (vertailutesti);

m) kaupallisen takuun voimassaoloaika;

n) energian kokonaishyötysuhde (round trip -hyötysuhde) uutena ja kun puolet oletetuista enimmäiskäyttökerroista on käytetty;

o) akkukennon ja -yksikön sisäinen resistanssi;

p) käyttökertatestin C-arvo;

q) 13 artiklan 3 ja 4 kohdassa säädetyt merkintöjä koskevat vaatimukset;

r) 18 artiklassa tarkoitettu EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus;

s) 74 artiklan 1 kohdan a–f alakohdissa säädetyt tiedot akku- ja paristojätteen syntymisen ehkäisemisestä ja jätehuollosta.

2. AKKUMALLIA KOSKEVAT TIEDOT, JOIHIN ON PÄÄSY AINOASTAAN HENKILÖILLÄ, JOIDEN OIKEUTETTUA INTRESSIÄ ASIA KOSKEE, JA KOMISSIOLLA

Akkupassin on sisällettävä seuraavat akkumallia koskevat tiedot, joihin on pääsy ainoastaan henkilöillä, joiden oikeutettua etua asia koskee, ja komissiolla:

a) tarkka koostumus, sisältäen myös katodissa, anodissa ja elektrolyytissä käytetyt materiaalit;

b) komponenttien osanumerot ja varaosien toimittajien yhteystiedot;

c) purkuohjeet, sisältäen vähintään seuraavat:

– akkujärjestelmän/-yksikön räjäytyskuvat, joista käy ilmi akkukennojen sijainti;

– purkuvaiheet;

– avattavien kiinnitysten tyyppi ja määrä;

– purkamiseen tarvittavat työkalut;

– varoitukset mahdollisesta osien rikkoutumisriskistä;

– käytettyjen kennojen määrä ja kokoonpanorakenne;

d) turvallisuustoimenpiteet.

3. TIEDOT, JOIHIN ON PÄÄSY AINOASTAAN ILMOITETUILLA LAITOKSILLA, MARKKINAVALVONTAVIRANOMAISILLA JA KOMISSIOLLA

Akkupassin on sisällettävä seuraavat akkumallia koskevat tiedot, joihin on pääsy ainoastaan ilmoitetuilla laitoksilla, markkinavalvontaviranomaisilla ja komissiolla:

– tulokset testausraporteista, jotka osoittavat tässä asetuksessa tai mahdollisessa sen perusteella hyväksytyssä delegoidussa säädöksessä tai täytäntöönpanosäädöksessä vahvistettujen vaatimusten täyttyvän.

4. YKSITTÄISTÄ AKKUA KOSKEVAT TIEDOT, JOIHIN ON PÄÄSY AINOASTAAN HENKILÖILLÄ, JOIDEN OIKEUTETTUA ETUA ASIA KOSKEE

Akkupassin on sisällettävä seuraavat yksittäistä akkua koskevat tiedot, joihin on pääsy ainoastaan henkilöillä, joiden oikeutettua etua asia koskee:

a) tiedot 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista suorituskyvyn ja keston muuttujien arvoista, kun akku saatetaan markkinoille ja kun sen luokitus muuttuu;

b) tiedot akun toimintakunnosta 14 artiklan nojalla;

c) tiedot akun luokittelusta luokkiin ’alkuperäinen’, ’käyttötarkoitus muutettu’, ’uudelleenkäytetty’ tai ’jäte’;

d) käytön tuloksena saadut tiedot, mukaan lukien lataus- ja purkaussyklien lukumäärä ja negatiiviset tapahtumat, kuten onnettomuudet, sekä säännöllisesti kirjatut tiedot toiminnan ympäristöolosuhteista, lämpötila mukaan lukien, ja varaustilasta.

LIITE XIV

Käytettyjen akkujen ja paristojen siirtoja koskevat vähimmäisvaatimukset

1. Jotta voidaan tehdä ero käytettyjen akkujen ja paristojen sekä jäteakkujen ja -paristojen välillä silloin, kun haltija eli luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, jolla on kyseiset akut tai paristot hallussaan, väittää aikovansa siirtää tai on siirtämässä käytettyjä akkuja tai paristoja eikä jäteakkuja tai -paristoja, haltijalta on vaadittava seuraavat tiedot väitteensä tueksi:

   a) jäljennös laskusta ja sopimuksesta, joka koskee akun tai pariston myyntiä ja/tai omistusoikeuden siirtoa ja jossa todetaan, että akku tai paristo on tarkoitettu välittömästi uudelleenkäytettäväksi ja että se on täysin toimintakunnossa;

   b) todiste arvioinnista tai testauksesta tulosten jäljennöksen muodossa, kuten testitodistus tai todiste toimintakunnosta, kunkin lähetyksessä olevan akun tai pariston taikka akun tai pariston osan osalta ja pöytäkirja, jossa on kaikki tiedot tuloksista 3 kohdan mukaisesti;

   c) haltijan ilmoitus siitä, ettei mikään lähetyksessä oleva materiaali tai laite ole direktiivin 2008/98/EY 3 artiklan 1 alakohdassa määriteltyä jätettä; ja

   d) asianmukainen suoja siirrettävien tuotteiden vahingoittumista vastaan kuljetuksen, lastauksen ja purkamisen aikana, erityisesti riittävä pakkausmateriaali ja kuorman asianmukainen lastaaminen.

2. Poikkeuksellisesti 1 kohdan a ja b alakohtaa ja 3 kohtaa ei sovelleta, jos asiakirjanäytöllä osoitetaan, että siirto tapahtuu yritysten välisen siirtosopimuksen nojalla ja että

a) käytetty akku tai paristo lähetetään takaisin tuottajalle tai sen puolesta toimivalle kolmannelle osapuolelle korjattavaksi takuun nojalla uudelleenkäyttöä varten; tai

b) jos akku tai paristo on tarkoitettu ammattikäyttöön, se lähetetään tuottajalle tai sen puolesta toimivalle kolmannelle osapuolelle tai kolmannen osapuolen laitokseen maissa, joihin sovelletaan hyödynnettävien jätteiden maan rajan ylittävien siirtojen valvonnasta tehtyä OECD:n neuvoston päätöstä C(2001)107 (lopullinen), pätevän sopimuksen nojalla uudelleenkäyttöä varten, tai uudistettaviksi tai korjattaviksi; tai

c) jos akku tai paristo on tarkoitettu ammattikäyttöön, ja se on viallinen, se lähetetään tuottajalle tai sen puolesta toimivalle kolmannelle osapuolelle perussyyanalyysia varten pätevän sopimuksen nojalla, jos tällaisen analyysin voivat tehdä ainoastaan tuottaja tai tämän puolesta toimivat kolmannet osapuolet.

3. Osoittaakseen, että siirrettävä esine on käytetty akku tai paristo eikä jäteakku tai -paristo, sen haltijan on suoritettava seuraavat käytettyjä akkuja tai paristoja koskevat testaus- ja kirjanpitovaiheet:

Vaihe 1: Testaus

a) akun tai pariston toimintakunto on testattava ja vaarallisten aineiden esiintyminen on arvioitava;

b) a alakohdassa tarkoitettujen arviointien ja testien tulokset on kirjattava.

Vaihe 2: Tulosten kirjaaminen

a) tulokset on kiinnitettävä pitävästi mutta ei kuitenkaan pysyvästi joko suoraan akkuun tai paristoon, jos käytettyä akkua tai paristoa ei ole pakattu, tai pakkaukseen niin, että ne voidaan lukea poistamatta akun tai pariston pakkausta;

b) luettelossa on oltava seuraavat tiedot:

– akun tai pariston tai akun taikka pariston osan nimi;

– mahdollisuuksien mukaan akun tai pariston taikka akun tai pariston osan tunnistenumero;

– tuotantovuosi, jos saatavilla;

– toimintakunnon testauksesta vastaavan yrityksen nimi ja osoite;

– vaiheessa 1 suoritettujen testien tyyppi;

– vaiheessa 1 kuvattujen testien tulokset (mukaan lukien testien päivämäärä).

4. Edellä 1, 2 ja 3 kohdassa vaadittujen asiakirjojen lisäksi kuhunkin käytettyjä akkuja tai paristoja sisältävään lähetykseen, esimerkiksi kontti tai kuorma-auto, on liitettävä seuraavat tiedot:

a) asiaankuuluva kuljetusasiakirja; ja

b) vastuussa olevan henkilön ilmoitus vastuustaan.

5. Jollei tavaraan ole liitetty 1, 2, 3 ja 4 kohdassa edellytettyjä asianmukaisia asiakirjoja, joilla todistetaan, että tavara on käytetty akku tai paristo eikä jäteakku tai -paristo, ja jollei sitä ole suojattu asianmukaisesti vahingoittumiselta kuljetuksen, lastauksen ja purkamisen aikana erityisesti riittävällä pakkausmateriaalilla ja kuorman asianmukaisella lastaamisella, jotka ovat kuljetuksen järjestävän haltijan velvoitteita, tavaraa on pidettävä jätteenä ja oletettava, että kyseessä on laiton siirto. Tällaisissa tapauksissa lähetystä käsitellään asetuksen (EY) N:o 1013/2006 24 ja 25 artiklan mukaisesti.

LIITE XV

Vastaavuustaulukko

Direktiivi 2006/66/EY	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
1 artiklan ensimmäisen kohdan 1 alakohta	1 artiklan 1 kohta
1 artiklan ensimmäisen kohdan 2 alakohta	1 artiklan 1 kohta
1 artiklan toinen kohta	–
2 artikla	1 artiklan 3, 4 ja 5 kohta
2 artiklan 1 kohta	1 artiklan 3 ja 4 kohta
2 artiklan 2 kohta	1 artiklan 5 kohta
2 artiklan 2 kohdan a alakohta	1 artiklan 5 kohdan a alakohta
2 artiklan 2 kohdan b alakohta	1 artiklan 5 kohdan a alakohta
3 artikla	3 artikla
3 artiklan 1 kohta	3 artiklan 1 kohdan 1 alakohta
3 artiklan 2 kohta	3 artiklan 1 kohdan 2 alakohta
3 artiklan 3 kohta	3 artiklan 1 kohdan 9 alakohta
3 artiklan 4 kohta	–
3 artiklan 5 kohta	3 artiklan 1 kohdan 12 alakohta
3 artiklan 6 kohta	3 artiklan 1 kohdan 13 alakohta
3 artiklan 7 kohta	3 artiklan 1 kohdan 50 alakohta
3 artiklan 8 kohta	3 artiklan 2 kohdan a alakohta
3 artiklan 9 kohta	–
3 artiklan 10 kohta	3 artiklan 1 kohdan 53 alakohta
3 artiklan 11 kohta	3 artiklan 1 kohdan 26 alakohta

Direktiivi 2006/66/EY	Tämä asetus
3 artiklan 12 kohta	3 artiklan 1 kohdan 47 alakohta
3 artiklan 13 kohta	3 artiklan 1 kohdan 65 alakohta
3 artiklan 14 kohta	3 artiklan 1 kohdan 16 alakohta
3 artiklan 15 kohta	3 artiklan 1 kohdan 22 alakohta
3 artiklan 16 kohta	–
3 artiklan 17 kohta	–
4 artikla	6 artikla
4 artiklan 1 kohta	Liite I
4 artiklan 1 kohdan a alakohta	Liitteen I 1 kohta
4 artiklan 1 kohdan b alakohta	Liitteen I 2 kohta
4 artiklan 2 kohta	–
4 artiklan 3 kohta	–
4 artiklan 3 kohdan a alakohta	–
4 artiklan 3 kohdan b alakohta	–
4 artiklan 3 kohdan c alakohta	–
4 artiklan 4 kohta	–
5 artikla	–
6 artikla	4 artikla
6 artiklan 1 kohta	4 artiklan 1 kohta
6 artiklan 2 kohta	–
7 artikla	2 artikla
8 artikla	59−62 ja 64−67 artikla
8 artiklan 1 kohta	59 artikla
8 artiklan 1 kohdan a alakohta	59 artiklan 1 kohdan a alakohta 59 artiklan 1 kohdan b alakohta

Direktiivi 2006/66/EY	Tämä asetus
8 artiklan 1 kohdan b alakohta	62 artikla
8 artiklan 1 kohdan c alakohta	61 artiklan 1 kohta 62 artiklan 1 kohta
8 artiklan 1 kohdan d alakohta	59 artiklan 2 kohdan a alakohdan ii alakohta 61 artiklan 1 kohdan c alakohta
8 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	59 artiklan 5 kohta
8 artiklan 2 kohta	59 artiklan 1 kohta ja 59 artiklan 2 kohta
8 artiklan 2 kohdan a alakohta	59 artiklan 1 kohta ja 59 artiklan 2 kohta
8 artiklan 2 kohdan b alakohta	59 artiklan 2 kohta
8 artiklan 2 kohdan c alakohta	–
8 artiklan 3 kohta	61 artikla
8 artiklan 4 kohta	61 artikla
9 artikla	–
10 artikla	59, 60 ja 69 artikla
10 artiklan 1 kohta	–
10 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	75 artiklan 4 kohta
10 artiklan 2 kohta	59 ja 60 artikla
10 artiklan 2 kohdan a alakohta	–
10 artiklan 2 kohdan b alakohta	59 artiklan 3 kohta ja 60 artiklan 3 kohta
10 artiklan 3 kohta	69 artiklan 2 kohta ja 76 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
10 artiklan 4 kohta	–
11 artikla	11 artikla
11 artiklan ensimmäinen kohta	11 artiklan 1 kohta
11 artiklan toinen kohta	11 artiklan 3 kohta
12 artikla	70 artikla

Direktiivi 2006/66/EY	Tämä asetus
12 artiklan 1 kohta	70 artiklan 2 kohta
12 artiklan 1 kohdan a alakohta	59 artiklan 1 kohdan f alakohta, 60 artiklan 1 kohdan f alakohta ja 60 artiklan 3 kohdan c alakohta
12 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohta	71 artiklan 1 kohta
12 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	–
12 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	–
12 artiklan 2 kohta	71 artiklan 4 kohta
12 artiklan 3 kohta	70 artiklan 3 kohta
12 artiklan 4 kohta	71 artiklan 2 ja 3 kohta
12 artiklan 5 kohta	75 artiklan 5 kohdan c alakohta ja 76 artiklan 1 kohdan d alakohta
12 artiklan 6 kohta	71 artiklan 4 kohta
13 artikla	–
13 artiklan 1 kohta	–
13 artiklan 2 kohta	
14 artikla	70 artiklan 1 kohta
15 artikla	72 artikla
15 artiklan 1 kohta	72 artiklan 1 kohta
15 artiklan 2 kohta	72 artiklan 3 kohta
15 artiklan 3 kohta	72 artiklan 4 kohta
16 artikla	56 artikla
16 artiklan 1 kohta	56 artiklan 1 ja 4 kohta
16 artiklan 1 kohdan a alakohta	56 artiklan 4 kohdan a alakohta
16 artiklan 1 kohdan b alakohta	56 artiklan 4 kohdan a alakohta
16 artiklan 2 kohta	–

Direktiivi 2006/66/EY	Tämä asetus
16 artiklan 3 kohta	56 artiklan 1 kohdan c alakohta
16 artiklan 4 kohta	74 artiklan 5 kohta
16 artiklan 5 kohta	–
16 artiklan 6 kohta	–
17 artikla	55 artikla
18 artikla	57 artiklan 2 kohdan c alakohta
18 artiklan 1 kohta	–
18 artiklan 2 kohta	–
18 artiklan 3 kohta	–
19 artikla	59 artiklan 1 kohta, 60 artiklan 1 kohta, 61 artiklan 1 kohta, 62 artikla ja 64–67 artikla
19 artiklan 1 kohta	59 artiklan 2 kohta, 60 artiklan 2 kohta, 61 artiklan 1 kohta sekä 62, 65, 66 ja 67 artikla
19 artiklan 2 kohta	57 artiklan 2 kohdan c alakohta
20 artikla	74 artikla
20 artiklan 1 kohta	74 artiklan 1 kohta
20 artiklan 1 kohdan a alakohta	74 artiklan 1 kohdan f alakohta
20 artiklan 1 kohdan b alakohta	74 artiklan 1 kohdan b alakohta
20 artiklan 1 kohdan c alakohta	74 artiklan 1 kohdan c alakohta
20 artiklan 1 kohdan d alakohta	74 artiklan 1 kohdan b alakohta
20 artiklan 1 kohdan e alakohta	74 artiklan 1 kohdan e alakohta
20 artiklan 2 kohta	74 artikla
20 artiklan 3 kohta	74 artiklan 4 kohta
21 artikla	20 artikla 13 artikla, liitteessä VI oleva A, B ja C osa

Direktiivi 2006/66/EY	Tämä asetus
21 artiklan 1 kohta	13 artiklan 4 kohta
21 artiklan 2 kohta	13 artiklan 2 kohta
21 artiklan 3 kohta	13 artiklan 5 kohta
21 artiklan 4 kohta	13 artiklan 4 kohta
21 artiklan 5 kohta	13 artiklan 4 kohta
21 artiklan 6 kohta	–
21 artiklan 7 kohta	–
22 a artikla	–
23 artikla Uudelleentarkastelu	69 artiklan 3 kohta, 94 artikla
23 artiklan 1 kohta	94 artiklan 1 kohta
23 artiklan 2 kohta	94 artiklan 2 kohta
23 artiklan 2 kohdan a alakohta	–
23 artiklan 2 kohdan b alakohta	94 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan e alakohta
23 artiklan 2 kohdan c alakohta	71 artiklan 5 ja 6 kohta
23 artiklan 3 kohta	94 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
23 a artikla	89 artikla
23 a artiklan 1 kohta	89 artiklan 1 kohta
23 a artiklan 2 kohta	89 artiklan 2 kohta
23 a artiklan 3 kohta	89 artiklan 3 kohta
23 a artiklan 4 kohta	89 artiklan 5 kohta
23 a artiklan 5 kohta	89 artiklan 6 kohta
24 artikla	90 artikla
24 artiklan 1 kohta	90 artiklan 1 kohta
24 artiklan 2 kohta	90 artiklan 3 kohta

Direktiivi 2006/66/EY	Tämä asetus
24 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	90 artiklan 3 kohdan toinen alakohta
25 artikla	93 artikla
26 artikla	–
27 artikla	–
28 artikla	95 artikla
29 artikla	96 artikla
30 artikla	–
Liite I	Liite XI
Liite II	Liitteessä VI oleva B osa
Liite III	Liite XII
Liitteessä III oleva A osa	Liitteessä XII oleva A osa
Liitteessä III oleva B osa	Liitteessä XII oleva B osa
Liite IV	55 artikla